Författningar om punktskatter 2011

ISBN 978-91-86525-32-3
SKV 490 utgåva 31

Elanders i Sverige 2011

Innehåll

Förord 5

Gemensamma författningar

Skattebetalningslag (1997:483) 7
Skattebetalningsförordning (1997:750) 100
Lag (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket 113
Lag (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor 114
Förordning (2007:785) med instruktion för Skatterättsnämnden 119
Utdrag av taxeringslagen (1990:324) 121
Lag (1997:484) om dröjsmålsavgift 124
Lag (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. 126
Indrivningsförordning (1993:1229) 131
Lag (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter 137
Lag (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter 139
Förordning (1985:654) med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter 144
Lag (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid 145
Förordning (1988:28) om ikraftträdande av lagen (1987:1212) om ändring i lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid 146
Förvaltningslag (1986:223) 147
Förvaltningsprocesslag (1971:291) 156
Förordning (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. 169
Förordning (2007:780) med instruktion för Skatteverket 175
Förordning (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m. 180
Förordning (1994:224) om återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter till hjälporganisationer, utländska beskickningar m.fl. 183
Förordning (1994:2063) om ikraftträdande av lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen 186
Förordning (1994:1785) om Europeiska gemenskapens punktskatteområde 187
Förordning (2005:393) om administrativt samarbete inom EU i fråga om punktskatter 188
Lag (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter 189
Förordning (1998:518) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter 204

Energiskatt m.m.

Lag (1994:1776) om skatt på energi 206
Beslutade lagändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi med ikraftträdandedatum efter 2012-12-31 257

Förordning (2010:178) om skatt på energi ... 267
Förordning (2010:1521) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt på elektrisk kraft för år 2011 ... 273
Lag (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer ... 274

Reklamskatt, alkoholskatt, tobaksskatt m.m.

Lag (1972:266) om skatt på annonser och reklam ... 275
Alkohollag (2010:1622) ... 284
Alkohollag (1994:1738) ... 305
Alkoholförordning (2010:1636) ... 326
Alkoholförordning (1994:2046) ... 329
Lag (1994:1564) om alkoholskatt ... 336
Förordning (2010:173) om alkoholskatt ... 357
Lag (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror ... 362
Förordning (2004:236) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror ... 366
Lag (1994:1563) om tobaksskatt ... 367
Förordning (2010:177) om tobaksskatt ... 390
Lag (1999:445) om exportbutiker ... 395
Lag (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg ... 397
Förordning (1999:454) om proviantering av fartyg och luftfartyg ... 401

Skatt på bekämpningsmedel, naturgrus och avfall

Lag (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel ... 402
Lag (1995:1667) om skatt på naturgrus ... 405
Lag (1999:673) om skatt på avfall ... 407
Förordning (1999:1218) om skatt på avfall ... 411

Spelskatt, lotteriskatt m.m.

Lag (1972:820) om skatt på spel ... 412
Förordning (1984:249) om spelskatt ... 415
Lotterilag (1994:1000) ... 416
Lotteriförordning (1994:1451) ... 431
Lag (1991:1482) om lotteriskatt ... 436
Lag (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. ... 439

Premieskatt m.m.

Lag (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m. ... 440
Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ... 443
Lag (1993:931) om individuellt pensionssparande ... 451
Lag (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. ... 460

Sakregister ... 463

Förord

Denna författningssamling har sammanställts av Skatteverket. Förutom punktskatteförfattningarna innehåller samlingen dels ett antal författningar som har anknytning till dessa, dels författningar som reglerar beskattningsförfarandet m.m. Författningarna återges i deras lydelse den 1 januari 2011.

Uppgifter beträffande av Skatteverket utfärdade föreskrifter m.m. finns intagna efter rubricerad skatte- eller avgiftsförfattning.

Författningssamlingen är närmast avsedd att användas av Skatteverket i samband med beskattning och utbildning.

Solna i februari 2011

Vilhelm Andersson

Skattebetalningslag (1997:483)

12 juni 1997

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1894

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Tillämpningsområde, definitioner och valuta

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av

1. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. avgift enligt socialavgiftslagen (2000:980),
3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144),
5. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) samt sådant belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket den lagen,
6. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Lagen gäller även, om inte annat särskilt anges, vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av punktskatt. Med punktskatt avses i denna lag skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
4. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
5. 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
6. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
7. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
8. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
9. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
10. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
11. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
12. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
13. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
14. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, och
15. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

Lag (2007:1377).

1 a § Paragrafen upphävd. *Lag (2006:1429).*

1 b § Paragrafen upphävd. *Lag (2004:1142).*

2 § Lagen gäller vid bestämmande, debitering och betalning av

1. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1 §,
2. förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
3. kontrollavgift enligt 15 kap. 9 §,
4. kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.,
5. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher,
6. transporttillägg som avses i 4 kap. 9 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
7. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m., och
8. ränta på skatt eller avgift som avses i 1 och 1 a §§ samt på skattetillägg, avgift och transporttillägg som avses i 1–7. *Lag (2008:1320).*

2 a § Lagen gäller inte, om det inte särskilt anges, när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor eller när det är fråga om punktskatt som skall betalas till Tullverket enligt någon av de lagar som anges i 1 § andra stycket. I sådana fall gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2002:400).*

2 b § Lagen gäller inte för skattepliktiga varor som

1. är omhändertagna med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, eller
2. omfattas av ett beslut om skatt enligt lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Om ett beslut som avses i första stycket upphävs, skall dock lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats. *Lag (2007:462).*

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i de lagar som anges i 1–2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324), om inte annat anges i detta kapitel eller framgår av sammanhanget. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Vidare avses med juridisk person också dödsbon och handelsbolag. *Lag (2001:328).*

4 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även

1. avgift och avgiftsskyldig,
2. belopp som ska dras från ersättning för arbete, ränta eller utdelning för betalning av preliminär skatt (avdragen skatt) och den som är skyldig att göra sådant avdrag, samt
3. skattetillägg, förseningsavgift, kontrollavgift, transporttillägg och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift, transporttillägg eller ränta.

Med skatt likställs

1. belopp som någon annan än den skattskyldige är betalningsskyldig för enligt denna lag eller, såvitt gäller belopp som har debiterats enligt denna lag, 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag,

2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut ska betalas in igen till Skatteverket, och

3. belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

Med skattskyldig likställs

1. handelsbolag även om det inte är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i 1 §,

2. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,

3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 7 eller 8 §,

4. den som Skatteverket enligt 23 kap. 3 § har beslutat ska svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom enkelt bolag eller partrederi,

5. den som är grupphuvudman enligt 6 §,

6. delägare i handelsbolag som enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag har ålagts betalningsskyldighet för skatt,

7. den som har rätt till återbetalning enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

8. den som har rätt till återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a, 9, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller omfattas av ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § tredje stycket samma lag,

9. den som i egenskap av företrädare för en juridisk person är betalningsskyldig enligt 12 kap. 6 eller 6 a § eller som träffat överenskommelse enligt 12 kap. 7 c §, och

10. den som i egenskap av ombud för en generalrepresentation eller skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare är betalningsskyldig för skatt enligt 23 kap. 3 c eller 3 d §. *Lag (2008:1318).*

5 § Vad som sägs i denna lag om handelsbolag gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

Vad som sägs i denna lag om ekonomiska föreningar gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS). *Lag (2009:722).*

6 § I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete,

arbetstagare: den som tar emot ersättning för arbete,

beskattningsår: i fråga om

a) skatt som avses i inkomstskattelagen (1999:1229), lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5 och lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader samt avgift som avses i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift, beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen,

b) mervärdesskatt, beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen (1994:200) eller, för förvärv av sådana varor som avses i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen, det kalenderår under vilket förvärvet skett,

c) punktskatt, samma beskattningsår som i 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen eller, om skatteredovisningen inte sker för redovisningsperioder, det kalenderår under vilket den skattepliktiga händelsen inträffat,

d) skatt som inte avses i a–c, det kalenderår för vilket skatten ska betalas,

grupphuvudman: den som enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen utsetts som huvudman för en mervärdesskattegrupp,

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkter i verksamheten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget,

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt. *Lag (2007:1405).*

Valuta

7 § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall, om inte annat följer av 5 kap. 12 § andra stycket, till sina belopp anges i svenska kronor. *Lag (2000:55).*

2 kap. Beslutande myndighet

1 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket. *Lag (2003:664).*

2–5 a §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2003:664).*

6 § Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till verket med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen. *Lag (2003:664).*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2003:664).*

8 § Om ett beskattningsärende som avses i denna lag har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen (1990:324) skall avgöras i en skattenämnd, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden, om det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang.

3 kap. Registrering och skattekonton

Registrering

1 § Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter,

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag,

3. den som är grupphuvudman,

4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ samma lag,

5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,

5 a. en utländsk företagare som är etablerad i ett annat EG-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 2, 4 eller 5,

5 b. en näringsidkare som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EG-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

6. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

7. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1972:820) om skatt på spel,

b) 4 § första stycket 1 lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

d) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

e) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

f) 10, 13 eller 15 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

g) 9, 12, 14 eller 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

h) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 § eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

i) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

j) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

k) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller

l) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

Om skatt ska betalas enligt 23 kap. 3 c eller 3 d § av ett ombud för en generalrepresentation eller av en skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare, ska ombudet respektive representanten registreras i stället för försäkringsgivaren. *Lag (2009:1498).*

Anmälan för registrering

2 § Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som skall registreras enligt 1 § skall anmäla sig för registrering hos Skatteverket.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för mervärdesskatt, skall göra en anmälan för varje verksamhet.

Om inte något hindrar det skall anmälan göras senast två veckor innan den verksamhet som medför anmälningsplikt påbörjas eller övertas. Den vars verksamhet är yrkesmässig endast enligt 4 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 och andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200) och som enligt 10 kap. 31 § i denna lag skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen anses ha fullgjort anmälningsskyldigheten genom att lämna deklarationen. *Lag (2003:664).*

3 § Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälan om registrering har ändrats, skall den som gjort anmälan underrätta Skatteverket om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade. *Lag (2003:664).*

Föreläggande

4 § Skatteverket får förelägga den som inte gör anmälan enligt 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 3 §, att fullgöra sin skyldighet eller att lämna sådana uppgifter som behövs för att avgöra om skyldighet att göra anmälan eller lämna underrättelse finns. *Lag (2003:664).*

Skattekonton

5 § Skatteverket skall upprätta ett skattekonto för varje person som är skattskyldig enligt denna lag.

Skatteverket får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto. För en grupphuvudman skall det upprättas ett särskilt skattekonto för registrering av mervärdesskattegruppens mervärdesskatt. Ett särskilt skattekonto skall upprättas även för ett sådant ombud eller en sådan skatterepresentant som skall svara för betalning av skatt enligt 23 kap. 3 c eller 3 d §.

På skattekontot skall, om inte annat följer av fjärde stycket, Skatteverket registrera skatt som skall betalas in eller betalas tillbaka enligt ett beskattningsbeslut, avdragen A-skatt, gjorda inbetalningar och utbetalningar samt belopp som har lämnats för indrivning. Belopp som skall betalas in registreras på förfallodagen. Belopp som skall tillgodoräknas registreras så snart underlag finns.

Belopp som har betalats av en företrädare för en juridisk person på grund av en överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § skall registreras på den juridiska personens skattekonto. *Lag (2007:462).*

6 § Skatteverket skall dels årligen, dels månatligen stämma av inbetalda och andra tillgodoförda belopp mot påförda belopp. Någon avstämning behöver dock inte göras då inte något annat belopp än ränta har tillgodoförts eller påförts.

En avstämning av skattekontot skall också göras när den skattskyldige begär det, om inte särskilda skäl talar mot det.

Den årliga avstämningen skall göras sedan den slutliga skatten har registrerats. *Lag (2003:664).*

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

1 § Preliminär skatt för en skattskyldig skall betalas för inkomståret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret.

2 § Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag *(A-skatt)* eller enligt särskild debitering *(F-skatt eller särskild A-skatt)*.

3 § Skatteavdrag görs av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning enligt vad som anges i 5 kap.

4 § F-skatt betalas av den som har fått en F-skattsedel. Av 5 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall skall göras även för den som har fått en F-skattsedel.

5 § Särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av Skatteverket. Sådant beslut får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-skattsedel.

Beslut om särskild A-skatt får meddelas under förutsättning att överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om endast skatteavdrag görs. *Lag (2003:664).*

Skattsedel på preliminär skatt

6 § Skatteverket skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar *(F-skattsedel och A-skattsedel)*. *Lag (2003:664).*

Utfärdande av F-skattsedel

7 § En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 8, 10 eller 11 §, efter ansökan utfärdas för den som uppger sig bedriva eller har för avsikt att bedriva näringsverksamhet här i landet, såvida det inte finns skälig anledning att anta att näringsverksamhet varken bedrivs eller kommer att bedrivas. *Lag (1997:1032).*

8 § En F-skattsedel skall utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel.

9 § Skatteverket får i fråga om fysiska personer besluta att en F-skattsedel skall utfärdas under villkor att den åberopas endast i personens näringsverksamhet. Villkoret skall framgå av skattsedeln. *Lag (2003:664).*

10 § En F-skattsedel får inte utfärdas för en delägare i ett handelsbolag enbart på grund av delägarens intäkter från bolaget.

11 § En F-skattsedel får inte utfärdas

1. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 3 eller 8 förrän två år efter återkallelsebeslutet,

2. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 2, 4–7 eller 9, så länge grunden för återkallelsen finns kvar, eller

3. för den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 §.

För den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 § 8 får en F-skattsedel inte utfärdas förrän två år efter det att företagets eller bolagets F-skattsedel återkallades eller företaget eller bolaget försattes i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första och andra styckena.

F-skattebevis

12 § För den som får en F-skattsedel skall Skatteverket också utfärda ett F-skattebevis. Villkor enligt 9 § skall framgå av F-skattebeviset. *Lag (2003:664).*

Återkallelse av F-skattsedel

13 § Skatteverket skall återkalla en F-skattsedel, om innehavaren

1. begär att skattsedeln skall återkallas,

2. upphör att bedriva näringsverksamhet här i landet,

3. inte följer villkor som har meddelats enligt 9 § eller på annat sätt missbrukar sin F-skattsedel och missbruket inte är obetydligt,

4. inte följer ett föreläggande att lämna självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 3 kap. 18 eller 19 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering,

5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag eller motsvarande utländsk skatt i en utsträckning som inte är obetydlig,

6. har meddelats näringsförbud,

7. är i konkurs,

8. är eller har varit företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag och det finns eller fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller

9. är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3–8. *Lag (2003:664).*

14 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket avstå från återkallelse av en F-skattsedel trots vad som sägs i 13 §. *Lag (2003:664).*

15 § Om en F-skattsedel har återkallats, får Skatteverket förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till verket.

Skatteverket får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som verket känner till. *Lag (2004:127).*

Utfärdande av A-skattsedel

16 § En A-skattsedel skall på begäran utfärdas för

1. skattskyldig som inte har en F-skattsedel, och
2. skattskyldig som har en F-skattsedel med villkor enligt 9 §.

5 kap. Skatteavdrag

Skyldighet att göra skatteavdrag

1 § Den som betalar ut sådan ersättning för arbete, ränta eller utdelning som skall tas upp som intäkt är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då utbetalning sker. *Lag (2000:1164).*

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 3–5 §§, göras från kontant ersättning för arbete.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. ersättning på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tecknats i samband med tjänst om ersättningen inte utgör livränta,
4. engångsbelopp på grund av personskada,
5. sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30, 31, 34 och 36 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
6. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
7. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som givaren enligt inkomstskattelagen skall dra av i inkomstslaget näringsverksamhet,
8. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord, och
9. annan kontant ersättning som utgår med anledning av tjänsten. *Lag (1999:1300).*

3 § Skatteavdrag ska inte göras, om

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och

a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,

b) ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,

c) utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 25 kap.13 § 4 socialförsäkringsbalken, samt

d) det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken,

4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken,

5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,

6. ersättningen är familjebidrag till någon som tjänstgör inom totalförsvaret, eller

7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret. *Lag (2010:1268).*

4 § Skatteavdrag ska inte göras från ersättning som betalas ut till
1. staten, landsting, kommuner eller kommunalförbund,
2. fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,
3. utländska juridiska personer, eller
4. mottagare som visar upp ett sådant beslut om befrielse
från skatteavdrag som avses i 10 eller 11 §.

Första stycket 2 och 3 gäller inte, om

- ett sådant beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för mottagaren som avses i 5 a § tredje stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har visats upp för utbetalaren eller denne fått kännedom om att ett sådant beslut finns, eller

- ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet.

Första stycket 2 gäller inte heller, om ersättningen

- ska beskattas enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 inkomstskattelagen (1999:1229), eller

- är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och skatteavdrag inte ska göras enligt den lagen. *Lag (2009:1063).*

5 § Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersättningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 §, får skatteavdrag underlåtas endast om F-skattsedeln åberopas skriftligen. *Lag (1999:1058).*

6 § Även om mottagaren har F-skattsedel skall skatteavdrag göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 2 § andra stycket.

Anmälningsskyldighet

7 § Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har eller åberopar en F-skattsedel utan villkor enligt 4 kap. 9 § eller åberopar en F-skattsedel med sådant villkor, trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Skatteavdrag från ränta och utdelning

8 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift skall lämnas för enligt 8 eller 9 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Lag (2001:1239).*

9 § Skatteavdrag skall inte göras från

1. ränta på ett konto, om räntan är mindre än 100 kronor,
2. ränta eller utdelning till fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,
3. ränta eller utdelning som enligt skatteavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige,
4. ränta på ett förfogarkonto som avses i 8 kap. 6 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, om räntan är mindre än 1 000 kronor,
5. ränta på ett konto för klientmedel,
6. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 8 kap. 5 § andra stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
7. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
8. utdelning på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713),
9. utdelning på andelar i en svensk ekonomisk förening,
10. utdelning från en utländsk juridisk person, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom någon som bedriver valutahandel eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett

utländskt finansiellt instrument förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till ett sådant finansiellt instrument kontoförs,

11. ränta på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning som har betalats ut mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt finansiellt instrument förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till ett sådant finansiellt instrument kontoförs, eller

12. räntekompensation som förvärvaren av en fordringsrätt eller delägarrätt betalar till överlåtaren för upplupen men inte förfallen ränta. *Lag (2007:546).*

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete,

1. om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas om att skatteavdrag skall göras här i landet, eller

2. om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller på grund av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren. *Lag (2003:664).*

11 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för

1. en arbetstagare som är obegränsat skattskyldig här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. en arbetstagare som är bosatt i en sådan stat som anges under 1 men utför arbete här i landet.

En förutsättning för beslut enligt första stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Skatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får verket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras. *Lag (2003:664).*

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta och skatteavdraget beräknats på ersättning som räknats om enligt en annan valutakurs än kursen vid utbetalningstillfället, skall skatteavdragets belopp anges i den utländska valutan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket i de fall avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. *Lag (2000:55).*

Skyldighet att tillämpa vissa beslut

13 § Ett beslut om skatteavdrag enligt 8 kap. 11, 27, 28 eller 29 § skall följas senast från och med det första utbetalningstillfället som infaller sedan två veckor har gått efter det att den som skall göra avdraget fick del av beslutet.

Återbetalning av skatteavdrag

14 § Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till Skatteverket, skall den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto.

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten. *Lag (2003:664).*

Föreläggande att göra skatteavdrag

15 § Den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift som avses i 12 §, får föreläggas av Skatteverket att fullgöra skyldigheten. *Lag (2003:664).*

Skyldighet att visa upp skattsedel m.m.

16 § Den som ska ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren

1. visa upp sin A-skattsedel,
2. visa upp sin F-skattsedel eller sitt F-skattebevis,
3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas,
4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från Skatteverket om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen,
5. visa upp ett beslut om särskild inkomstskatt enligt 8 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller
6. visa upp ett beslut enligt 5 a § tredje stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229).

Den som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag ska genast visa upp beslutet för den som ska göra avdraget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte ska gälla ett visst slag av ersättningar. *Lag (2009:1063).*

6 kap. Beräkning av F-skatt

Beräkning av F-skatt enligt schablon

1 § F-skatt skall, om inte annat följer av 3 §, beräknas enligt schablon.

För annan skattskyldig än handelsbolag tas F-skatt i sådant fall ut med 110 % av ett belopp motsvarande den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret. Om den slutliga skatten understeg den debiterade preliminära skatten, utan hänsyn till eventuella ändringar enligt 5 §, tas dock F-skatt ut med 105 % av den slutliga skatten

För handelsbolag skall vid beräkning enligt schablon F-skatt tas ut med ett belopp motsvarande handelsbolagets slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

F-skatt enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den senast debiterade preliminära skatten.

2 § Vid beräkning av F-skatt enligt schablon skall om möjligt hänsyn tas till mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration, om mervärdesskatt inte ingår i den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

Om mervärdesskatt har fastställts för den skattskyldige för tiden september andra året före inkomståret till och med augusti året före inkomståret, får denna skatt läggas till grund för beräkningen av F-skatten. Om mervärdesskatten för året före inkomståret skall redovisas i självdeklaration, får i stället den mervärdesskatt som har fastställts för andra året före inkomståret läggas till grund för beräkningen.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

3 § F-skatt skall beräknas med ledning av särskild taxering *(preliminär taxering)*,

1. om den skattskyldige inte har debiterats slutlig skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret,
2. i annat fall, om det är fråga om en mer betydande skillnad mellan den preliminära skatt som annars skulle ha debiterats och beräknad slutlig skatt för inkomståret, eller
3. om det finns andra särskilda skäl.

Även om det inte följer av första stycket, skall F-skatt beräknas med ledning av preliminär taxering, om den skattskyldige har lämnat en preliminär självdeklaration.

4 § Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen av F-skatten tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 9–11 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas. *Lag (2003:227).*

Ändrad beräkning av F-skatt

5 § Skatteverket får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att F-skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. *Lag (2003:664).*

Hänsyn till andra belopp

6 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till

1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och
2. andra belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver F-skatten.

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

1 § Vid beräkning av särskild A-skatt gäller bestämmelserna i 6 kap. om beräkning av F-skatt.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

Skatteavdrag enligt skattetabell

1 § Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetabeller, om inte annat följer av 6–9 §§ eller av Skatteverkets beslut enligt 11 §. Skattetabellerna fastställs för varje inkomstår av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Skatteavdraget skall göras enligt den skattetabell som har beslutats för den fysiska personen.

Under januari och, om det finns särskilda skäl, också under februari får skatteavdrag beräknas enligt den skattetabell som senast tillämpats under det föregående inkomståret. *Lag (2003:664).*

Allmänna skattetabeller

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 4 eller 5 §, göras enligt allmänna skattetabeller från sådan ersättning för arbete som hänför sig till en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § De allmänna skattetabellerna ska ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under inkomståret,
2. arbetstagaren endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,

3. arbetstagaren inte ska betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster, begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än grundavdrag, och att

5. arbetstagaren medges skattereduktion för allmän pensionsavgift och arbetsinkomst enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Skattetabellerna ska ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt, begravningsavgift enligt begravningslagen och avgift som avses i lagen om avgift till registrerat trossamfund beräknas efter en sammanlagd skatte- och avgiftssats i hela krontal.

Av tabellerna ska också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift. *Lag (2009:196).*

Särskilda skattetabeller

4 § Skatteavdrag ska, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30 och 31 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), med undantag för vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken.

De särskilda skattetabellerna ska för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 25 och 26 kap. socialförsäkringsbalken ange det skatteavdrag som ska göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (2010:1268).*

5 § I fråga om sjöinkomst ska skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna ska grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) och skattereduktion enligt 67 kap. 3 § samma lag. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (2009:196).*

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 § Om en fysisk person inte fullgör sin skyldighet enligt 5 kap. 16 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt den skattetabell som närmast motsvarar skattesatsen för kommunal inkomstskatt för den ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av den ersättning som inte utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*sidoinkomst*).

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren har fått besked av Skatteverket om vilket skatteavdrag som skall göras. *Lag (2003:664).*

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 § Om en arbetstagare anmäler till sin arbetsgivare att skatteavdrag från ersättning som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete *(huvudinkomst)* skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna

lag, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller sedan två veckor gått efter det att arbetsgivaren fick del av anmälan.

Om Skatteverket med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om ett förhöjt skatteavdrag. *Lag (2003:664).*

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 § Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen,
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka, och
5. sådan ersättning för arbete som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (2000:1000).*

Pension och sjukpenning m.m.

9 § Skatteavdrag från sådan ersättning som avses i 5 kap. 6 § skall göras med 30 %, om mottagaren har F-skattsedel.

Ränta och utdelning

10 § Skatteavdrag från sådan ränta och utdelning som avses i 5 kap. 8 § skall göras med 30 %. Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dragits av i utlandet uppgår till 30 % av räntan eller utdelningen.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

11 § Skatteverket får för enskilda fall besluta att skatteavdraget från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar ska beräknas enligt särskild beräkningsgrund. En förutsättning för ett sådant beslut är att överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre.

Beräkningen av skatteavdrag enligt första stycket ska ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration eller andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 9–11 §§ som ska gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomst-

skatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, ska den tidigare skattesatsen tillämpas.

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller om mottagaren ska betala fastighetsskatt eller kommunal fastighetsavgift, får Skatteverket besluta att skatteavdraget ska beräknas också med hänsyn till detta. *Lag (2007:1405).*

12 § När Skatteverket beslutar om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

När det gäller ersättning till handelsbolag får beslut om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund fattas endast om det finns särskilda skäl. *Lag (2003:664).*

13 § I fråga om ränta och utdelning får Skatteverket besluta om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning. *Lag (2003:664).*

Underlag för beräkning av skatteavdrag

Beräkning av förmånsvärde

14 § Om en arbetstagare, förutom kontant ersättning för arbete, får andra förmåner, ska skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde.

Om arbetstagaren har betalat ersättning för en förmån, ska ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet.

I fråga om sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), ska den i vars tjänst rättigheten förvärvats anses som arbetsgivare.

I fråga om intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som utges på grund av kundtrohet eller liknande, ska den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen anses som arbetsgivare. I fråga om intäkt i form av en annan förmån än sådan som avses i tredje stycket eller ersättning, som getts ut eller anses utgiven av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, ska den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige anses som arbetsgivare, om förmånen eller ersättningen kan anses ha sin grund i anställningen i Sverige och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av förmånen eller ersättningen och den skattskyldige.

Förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen ska räknas med då rätten utnyttjas eller överlåts. Intäkter som avses i fjärde stycket ska räknas med först när arbetsgivaren har fått kännedom om dem. *Lag (2008:823).*

15 § Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229) skall beräknas enligt värdetabeller.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per

kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden. *Lag (2000:1000).*

16 § Om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån vid beräkning av arbetsgivaravgifter enligt 9 kap. 2 § andra stycket, skall detta värde användas även vid beräkning av skatteavdrag. *Lag (2003:664).*

17 § Värdet av en förmån i andra fall skall beräknas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna om jämkning i 61 kap. 18 § inkomstskattelagen får dock tillämpas endast i fråga om förmån av fri kost och efter beslut av Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Drickspengar

18 § Om en arbetstagare på grund av arbetsavtal har rätt att ta emot också drickspengar eller någon annan liknande ersättning direkt från allmänheten och arbetsgivaren känner till eller kan uppskatta ersättningen, skall hänsyn tas till sådan ersättning vid beräkning av skatteavdrag.

Ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa

19 § Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i 12 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999: 1229) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i 12 kap. 6 a, 10–15, 17 och 21 §§ inkomstskattelagen eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften. *Lag (2006:993).*

Andra ersättningar för kostnader i arbetet

20 § Från andra ersättningar för kostnader i arbetet än som avses i 19 § skall skatteavdrag göras endast i följande utsträckning:

1. Om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som mottagaren inte får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på hela ersättningen.

2. Om det är uppenbart att ersättningen överstiger det belopp som mottagaren får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på den överstigande delen.

Avgifter i samband med tjänsten

21 § Skatteavdrag skall beräknas på det belopp som återstår sedan följande avgifter räknats av från ersättningen för arbetet:

1. avgifter som arbetstagaren i samband med tjänsten betalar för egen eller efterlevandes pensionering på annat sätt än genom försäkring, och

2. avgifter som arbetstagaren betalar för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänsten.

Kostnadsavdrag

22 § Andra kostnader i arbetet än de som avses i 21 § får räknas av endast om

1. arbetstagaren är en fysisk person som får dra av kostnaderna vid inkomsttaxeringen, och

2. kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret.

Av 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980) följer att arbetstagarens utgifter i vissa fall skall beräknas enligt schablon. Finns det inte någon schablon skall Skatteverket på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas.

Om arbetstagarens kostnader har beräknats enligt andra stycket, skall arbetsgivaren underrätta arbetstagaren om detta. *Lag (2003:664).*

Hemresor

23 § På begäran av en utbetalare får Skatteverket besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt 12 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2003:664).*

Resor vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag

24 § Vid beräkningen av skatteavdrag skall hänsyn inte tas till förmån av fri resa inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa. *Lag (2002:391).*

Förmån av hushållsarbete

25 § Vid beräkningen av skatteavdrag ska hänsyn inte tas till förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) om arbetet har utförts av innehavare av F-skattsedel enligt 67 kap. 16 § 1 eller motsvarande handling enligt 67 kap. 17 § samma lag. Detta gäller dock endast förmån upp till ett värde av 100 000 kronor per inkomstår. *Lag (2009:541).*

Skatteavdrag från förskott

26 § Om ersättning för arbete betalas ut i form av förskott, skall skatteavdraget beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd då förskottet betalas ut, beräknas skatteavdrag som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut görs skatteavdrag med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning

27 § För den som är försatt i konkurs får Skatteverket efter ansökan av konkursboet besluta att skatteavdrag skall göras med mindre belopp än som annars skulle ha gällt, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas konkursgäldenären utöver A-skatt. *Lag (2003:664).*

28 § Bestämmelserna i 27 § gäller också efter ansökan av Kronofogdemyndigheten när ersättning skall tas i anspråk genom utmätning. *Lag (2006:727).*

Ändrad beräkning av skatteavdrag

29 § Skatteverket får besluta om ändrad beräkning av skatteavdrag för att uppnå att detta bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ skall då tillämpas.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver A-skatt och till sådana belopp som avses i 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. *Lag (2003:664).*

Skatteavdrag från ersättning i utländsk valuta

30 § Om ersättning för arbete betalats ut i utländsk valuta och uppgift om skatteavdragets belopp, enligt 5 kap. 12 § andra stycket, lämnats i denna valuta, skall skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. *Lag (2000:55).*

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

Arbetsgivaravgifter

1 § Arbetsgivaravgifter skall beräknas för varje redovisningsperiod efter de procentsatser och på det underlag som anges i

1. 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. *Lag (2000:985).*

2 § Förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får Skatteverket bestämma värdet av förmånen om

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19, eller 19 b § inkomstskattelagen, eller

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om Skatteverkets beslut. *Lag (2006:1496).*

3 § Om en arbetsgivare har utgett ersättning som till viss del motsvarar utgifter i arbetet och ersättningen till den delen är avgiftsfri enligt 2 kap. 21 § socialavgiftslagen (2000:980), gäller vid beräkningen av utgifterna bestämmelserna i 8 kap. 22 § andra och tredje styckena. *Lag (2000:985).*

10 kap. Skyldighet att lämna deklaration

Preliminär självdeklaration

Skyldighet att lämna preliminär självdeklaration

1 § En preliminär självdeklaration skall lämnas av

1. den som ansöker om F-skattsedel, och
2. den som har F-skatt eller särskild A-skatt och vars slutliga skatt vid taxeringen året efter inkomståret beräknas överstiga motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

2 § En skattskyldig får lämna en preliminär självdeklaration även i andra fall än som avses i 1 §.

3 § Om det på grund av ändrade förhållanden kan antas att den slutliga skatten vid taxeringen året efter inkomståret kommer att överstiga den som beräknats enligt en tidigare lämnad preliminär självdeklaration med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, skall den skattskyldige lämna en ny preliminär självdeklaration.

4 § I de fall som avses i 1 § 2 och 3 § behöver den skattskyldige inte lämna någon preliminär självdeklaration efter den 30 november inkomståret.

5 § Efter föreläggande av Skatteverket skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 1 eller 3 § lämna en preliminär självdeklaration. *Lag (2003:664).*

När en preliminär självdeklaration skall lämnas

6 § En preliminär självdeklaration enligt 1 § 1 skall lämnas när ansökan görs.

I de fall som avses i 1 § 2 skall den preliminära självdeklarationen lämnas senast den 30 november året före inkomståret eller, om den skattskyldige då inte var deklarationsskyldig, senast 14 dagar efter det att skyldigheten uppkom.

En ny preliminär självdeklaration enligt 3 § skall lämnas senast 14 dagar efter det att förhållandena ändrades.

Vad en preliminär självdeklaration skall ta upp

7 § En preliminär självdeklaration ska innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (2007:1405).*

Uppgift om kommande utbetalningar

8 § Efter föreläggande av Skatteverket är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret. *Lag (2003:664).*

Skalbolagsdeklaration

Skyldighet att lämna skalbolagsdeklaration

8 a § Om 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas skall det avyttrade företaget lämna en skalbolagsdeklaration.

Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats skall i stället den delägare som har avyttrat andelen lämna en skalbolagsdeklaration. Handelsbolaget skall till delägaren lämna de uppgifter som framgår av 3 kap. 18 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter som behövs för dennes skalbolagsdeklaration. *Lag (2003:227).*

När en skalbolagsdeklaration skall lämnas

8 b § En skalbolagsdeklaration skall lämnas inom 30 dagar efter det att andelen eller delägarrätten har avyttrats eller, i fråga om handelsbolag, avyttringen eller tillträdet. *Lag (2002:538).*

Vad en skalbolagsdeklaration skall ta upp

8 c § En skalbolagsdeklaration ska innehålla

- de uppgifter som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och
- nödvändiga identifikationsuppgifter för den som avyttrat och för den som förvärvat andelen. *Lag (2008:1065).*

Skattedeklaration

Skyldighet att lämna skattedeklaration

9 § En skattedeklaration ska lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag ska göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §,

5. den som är grupphuvudman,

6. den som omfattas av beslut enligt 11 §, och

7. den som ska registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4, 5 eller 5 a, om inte annat följer av 31 §. *Lag (2009:1335).*

9 a § En punktskattedeklaration skall lämnas av den som är skattskyldig enligt någon av de lagar som anges i 1 kap. 1 § andra stycket.

Vad som sägs i denna lag om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även punktskattedeklarationer.

I 32 a och 32 b §§ finns bestämmelser om särskild skattedeklaration. *Lag (2002:400).*

10 § Efter föreläggande av Skatteverket skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 9 § lämna en skattedeklaration. *Lag (2003:664).*

11 § Skatteverket skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklaration enligt bestämmelserna i 31 § första stycket skall redovisas i en skattedeklaration,

1. om den skattskyldige begär det, eller

2. om det finns särskilda skäl.

Beslutet skall gälla hela beskattningsår och, i de fall som avses i första stycket 1, minst två på varandra följande beskattningsår. *Lag (2003:664).*

12 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel. *Lag (2003:664).*

13 § En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 1–5 inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om Skatteverket skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden. Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden.

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration. *Lag (2003:664).*

13 a § En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får fullgöra skyldigheten att lämna skattedeklaration för den ersättningen genom att lämna en förenklad skattedeklaration, om ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje betalningsmottagare och för varje redovisningsperiod under vilken ersättning för arbete betalats ut.

Vad som sägs i 10 kap. 22 och 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 3 och 7 §§, 16 kap. 4 §, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall gälla även förenklade skattedeklarationer. *Lag (2003:1205).*

Redovisningsperioder

14 § En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad, om inte något annat särskilt föreskrivs. *Lag (2002:400).*

14 a § För en sådan mervärdesskattskyldig som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, ska redovisningsperioden för mervärdesskatt vara tre kalendermånader.

Första stycket gäller även den som ska registreras enligt 3 kap. 1 § 4 eller 5, om redovisningen inte ska ske enligt 31 §. *Lag (2007:1377).*

14 b § Skatteverket ska besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för tre

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Ett beslut enligt första stycket 1 ska gälla minst tjugofyra på varandra följande redovisningsperioder, om inte särskilda skäl talar emot det. Ett beslut enligt första stycket 2 gäller till dess Skatteverket beslutar annat. *Lag (2007:1377).*

14 c § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ändras till en kalendermånad i stället för tre eller omvänt, ska den nya redovisningsperioden börja gälla vid ingången av det kalenderkvartal som följer närmast efter den tidpunkt då de förhållanden som ligger till grund för ändringen inträffade eller beslut enligt 14 b § första stycket fattades.

Om omständigheterna talar för det, får Skatteverket dock besluta att den nya redovisningsperioden ska börja gälla ett kalenderkvartal senare än vad som anges i första stycket. *Lag (2007:1377).*

14 d § Utan hinder av 14 c § ska en ny redovisningsperiod gälla omedelbart, om beslut har fattats enligt

1. 14 b § första stycket 2, eller
2. 14 b § första stycket 1 och det finns särskilda skäl. *Lag (2007:1377).*

15 § För en sådan mervärdesskattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför skall redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt skall vara ett helt beskattningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor. *Lag (2003:664).*

16 § Redovisningsperioden för mervärdesskatt som skall redovisas i en självdeklaration utgörs av det beskattningsår som självdeklarationen avser när det gäller inkomstbeskattning.

16 a § För en skattskyldig som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp om högst 20 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten skall vara ett helt beskattningsår.

Ett beslut enligt första stycket upphör att gälla om den skattskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad under vilken konkursbeslutet har meddelats. *Lag (2003:664).*

Vad en skattedeklaration skall ta upp

17 § En skattedeklaration skall, utom i de fall som anges i 17 a §, ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag:

a) den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,

b) sammanlagt avdraget belopp,

4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:

a) den sammanlagda ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,

b) sammanlagt avdrag enligt 9 kap. 3 §,

c) periodens sammanlagda avgifter,

5. följande uppgifter om mervärdesskatt:

a) utgående skatt,

b) ingående skatt,

c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt.

En skattedeklaration som skall lämnas av en grupphuvudman skall innehålla de uppgifter som avses i första stycket 1, 2, 5 och 6 samt omfatta hela gruppen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp. *Lag (2000:1000).*

17 a § En förenklad skattedeklaration ska ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för både utbetalaren och betalningsmottagaren,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. uppgift om den ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter,
4. verkställt skatteavdrag,
5. periodens arbetsgivaravgifter,
6. avdrag för preliminär skattereduktion för hushållsarbete som avses i 17 § första stycket 2 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete, och
7. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

Om betalningsmottagaren är begränsat skattskyldig, ska skattedeklarationen även ta upp uppgift om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande samt mottagarens medborgarskap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från uppgiftsskyldigheten i andra stycket om

1. undantaget inte kan antas komma att försvåra kontrollen av att deklarationsskyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt,
2. uppgiften saknar betydelse för beskattningen enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. uppgiften saknar betydelse för beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och
4. undantaget inte påverkar Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en förenklad skattedeklaration ska ta upp. *Lag (2009:196).*

17 b § En punktskattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. skattens bruttobelopp,
4. yrkade avdrag,
5. skattens nettobelopp, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av punktskatt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad en punktskattedeklaration skall ta upp. *Lag (2002:400).*

När en skattedeklaration skall lämnas

18 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt eller som ska registreras enligt 3 kap. 1 § 4, 5 eller 5 a ska, om inte annat följer av 19–24 §§, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast	*ska avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden,*	*punktskatter för redovisningsperioden*	*och mervärdesskatt för redovisningsperioden*
12 februari	januari	december	oktober-december
12 mars	februari	januari	
12 april	mars	februari	
12 maj	april	mars	januari-mars
12 juni	maj	april	
12 juli	juni	maj	
17 augusti	juli	juni	april-juni
12 september	augusti	juli	
12 oktober	september	augusti	

Deklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast	*ska avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden,*	*punktskatter för redovisningsperioden*	*och mervärdesskatt för redovisningsperioden*
12 november	oktober	september	juli-september
12 december	november	oktober	
17 januari	december	november	

Om Skatteverket har beslutat enligt 14 b § första stycket att redovisningsperioden ska omfatta en kalendermånad, ska mervärdesskatten redovisas enligt reglerna för punktskatt i första stycket.

Skatteverket ska besluta att mervärdesskatt som annars ska redovisas enligt reglerna för punktskatt i första stycket ska redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet ska, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Om tidpunkten för lämnandet av en skattedeklaration redan har passerats när beslut enligt 14 b § första stycket 2 eller 14 d § 2 fattas, ska den skattskyldige lämna deklarationen senast när deklarationen för nästa redovisningsperiod ska lämnas. *Lag (2009:1335).*

19 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte Skatteverket har beslutat något annat enligt 21 §.

Deklaration som skall ha kommit in till Skatteverket senast	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt för redovisningsperioden
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

Lag (2003:664).

20 § Den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt före den tid som anges i 18 eller 19 § skall redovisa också de skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som skall redovisas den månad då den överskjutande ingående mervärdesskatten redovisas, eller som skulle ha redovisats tidigare, om skatte-

avdragen och arbetsgivaravgifterna inte redan redovisats eller bestämts genom ett omprövningsbeslut. Detsamma gäller i fråga om mervärdesskatt.

21 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en sådan näringsidkare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för sig i en skattedeklaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § första stycket 1–4 och 6. *Lag (2003:664).*

22 § En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som skall ha kommit in till Skatteverket senast	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och punktskatt för redovisningsperioden
12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 juni	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

Lag (2003:664).

22 a § En annan skattskyldig än den som anges i 14 a §, som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad, ska redovisa skatten i en skattedeklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för månaderna januari och augusti då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17. *Lag (2007:1377).*

23 § Kommuner och landsting ska alltid lämna skattedeklaration enligt uppställningen i 18 § första stycket, utom i januari och augusti, då deklarationen i stället ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i månaden. Dessutom ska mervärdesskatten redovisas enligt reglerna för punktskatt i 18 § första stycket.

Vad som sägs i 20 § gäller inte kommuner och landsting. *Lag (2007:1377).*

24 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till Skatteverket senast den dag då deklarationen skulle ha kommit in.

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden gått ut, skall anståndet omprövas. *Lag (2003:664).*

Hur en deklaration skall lämnas

25 § Preliminära självdeklarationer, skalbolagsdeklarationer och skattedeklarationer skall lämnas till Skatteverket enligt fastställda formulär. Om Skatteverket har anvisat ett särskilt mottagningsställe skall deklarationen lämnas dit.

Deklarationen skall vara egenhändigt underskriven av den som är skyldig att lämna deklarationen eller av den som är behörig företrädare enligt 23 kap. 3–5 §§.

En sådan skattedeklaration som avses i 1 § första stycket lagen (2005:1117) om deklarationsombud, får även skrivas under av ett deklarationsombud. *Lag (2005:1118).*

26 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet enligt 25 § på underskrift uppfyllas med elektroniska medel. *Lag (2003:664).*

27 § Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en preliminär självdeklaration eller en skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklaration, får Skatteverket förelägga den deklarationsskyldige att lämna deklarationen eller att komplettera den. *Lag (2003:664).*

28 § Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet skall redovisas för sig. *Lag (2003:664).*

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt och punktskatt

29 § I 13 kap. 6–28 b §§ mervärdesskattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt. *Lag (2000:501).*

30 § Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994: 200) skall redovisas särskilt. *Lag (1997:1032).*

30 a § Till varje redovisningsperiod skall den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden. Skatt enligt lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. skall dock hänföras till den redovisningsperiod då skattskyldigheten inträder.

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den skattskyldige inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit kan Skatteverket, om principerna för den skattskyldiges bokföring föranleder det, medge att redovisningsskyldigheten inträder vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överlåts.

Om en skattskyldig försätts i konkurs inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet. *Lag (2007:462).*

Redovisning i självdeklaration

31 § Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag eller grupphuvudman, skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om Skatteverket inte beslutat annat enligt 11 §.

I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:324). *Lag (2003:664).*

Redovisning i särskild skattedeklaration

32 § Den som är betalningsskyldig enligt 1 kap. 2 e § mervärdesskattelagen (1994:200) ska, om 13 kap. 27 § första stycket samma lag inte är tillämplig, redovisa beloppet i en särskild skattedeklaration. Deklarationen ska lämnas in före utgången av månaden efter den månad då den felaktiga handlingen utfärdades.

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen ska redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen ska lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. *Lag (2007:1377).*

32 a § Den som är skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel och som inte ska registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 b eller f–h, ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen ska lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen. För den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen om skatt på energi ska dock deklarationen lämnas in senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut.

Även den som är skattskyldig enligt 16 § lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och som inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen ska lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen.

I stället för vad som föreskrivs i första stycket ska deklarationen lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen av den som är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 6 lagen om tobaksskatt, 8 § första stycket 6 lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 6 lagen om skatt på energi, och som inte ställt säkerhet för skattens betalning,
2. 9 § första stycket 9 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,
3. 8 § första stycket 9 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller
4. 4 kap. 1 § 10 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi. *Lag (2009:1506).*

32 b § Den som är skattskyldig enligt lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen. *Lag (2006:591).*

32 c § Särskild skattedeklaration skall lämnas till Skatteverket enligt fastställt formulär.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en särskild skattedeklaration.

Vad som sägs i 10 kap. 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 3, 7 och 8 §§, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer. *Lag (2003:664).*

Periodisk sammanställning

33 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en periodisk sammanställning lämna uppgifter om

1. omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och
2. omsättning av en tjänst som är skattepliktig i det EG-land där tjänsten är omsatt om förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för förvärvet i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG.

Uppgifterna ska tas upp för den period som omfattar den tidpunkt som avses i 13 kap. 8 b § andra stycket eller 8 c § mervärdesskattelagen (1994:200).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning ska lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger. *Lag (2010:1894).*

34 § En periodisk sammanställning ska lämnas enligt fastställt formulär.
En periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av

1. elektronisk filöverföring, i enlighet med närmare föreskrifter om detta, eller
2. annan automatisk databehandling, dock endast i enlighet med närmare föreskrifter om detta.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar sådana föreskrifter som avses i andra stycket 1 och 2. *Lag (2009:1335).*

35 § Den periodiska sammanställningen ska göras för varje

1. kalendermånad för uppgifter om varor som avses i 33 § första stycket 1, eller
2. kalenderkvartal för uppgifter om tjänster som avses i 33 § första stycket 2.

Om uppgifter ska lämnas avseende både varor och tjänster enligt 33 § första stycket 1 och 2, ska sammanställningen göras enligt första stycket 1.

Den som övergår från att lämna sammanställningen enligt första stycket 2 till att lämna den enligt första stycket 1, ska tillämpa den nya perioden till och

med utgången av det fjärde kalenderkvartalet som följer efter den tidpunkt när bytet av period gjordes. *Lag (2009:1335)*.

35 a § /Upphör att gälla 2012-01-01/ Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställningen ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som föreskrivs i 35 § 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och
2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor enligt 33 § första stycket 1 inte överstiger 1 000 000 kronor exklusive mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen. *Lag (2009:1335)*.

35 a § /Träder i kraft 2012-01-01/ Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställningen ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som föreskrivs i 35 § 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och
2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor enligt 33 § första stycket 1 inte överstiger 500 000 kronor exklusive mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen. *Lag (2009:1343)*.

35 b § Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställningen ska göras för varje kalendermånad i stället för vad som föreskrivs i 35 § 2 eller 35 a §, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, eller
2. det finns särskilda skäl. *Lag (2009:1335)*.

35 c § Ett beslut enligt 35 a § ska börja gälla vid ingången av det kalenderkvartal som följer närmast efter den kalendermånad då beslutet fattades.

Ett beslut enligt 35 b § 1 eller 2 gäller omedelbart. *Lag (2009:1335)*.

35 d § Skatteverket ska upphäva ett beslut enligt 35 a § när de förutsättningar som anges i 35 a § 2 inte längre är uppfyllda.

Ett beslut enligt första stycket gäller omedelbart. *Lag (2009:1335)*.

35 e § Om ett beslut har fattats enligt 35 b eller 35 d §, ska en sammanställning göras för varje kalendermånad som förflutit sedan ingången av det kalenderkvartal under vilket beslutet fattades. *Lag (2009:1335)*.

36 § Den periodiska sammanställningen ska lämnas till Skatteverket.

Sammanställningen ska ha kommit in till Skatteverket senast

1. den 25 i månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser, om den lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring eller annan automatisk databehandling, eller
2. den 20 i månaden efter utgången av den period som den avser i andra fall.

Sammanställningar som ska göras enligt 35 e § ska ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter utgången av den månad under vilken beslutet fattades. *Lag (2009:1335)*

36 a § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att lämna en periodisk sammanställning eller som lämnar en ofullständig sådan, att lämna eller komplettera den. *Lag (2003:664).*

Redovisningsskyldighet vid avveckling

37 § Om en verksamhet avvecklas, skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

10 a kap. Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster

Definitioner

1 § I detta kapitel förstås med

icke etablerad näringsidkare: en näringsidkare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige eller i ett annat EG-land och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land,

elektroniska tjänster: sådana tjänster som är elektroniska tjänster enligt 5 kap. 18 § 12 mervärdesskattelagen (1994:200),

motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land: bestämmelser som gäller i ett annat EG-land och som har sin grund i bestämmelserna i rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för en begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg,

e-handelsdeklaration: en sådan skattedeklaration som är avsedd för redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel. *Lag (2009:1335).*

Identifieringsbeslut

2 § Skatteverket skall fatta ett beslut om att identifiera en icke-etablerad näringsidkare som skyldig att redovisa och betala mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel (identifieringsbeslut) om

1. näringsidkaren ansöker om det,
2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av elektroniska tjänster,
3. tillhandahållandena skall beskattas i Sverige eller i ett annat EG-land,
4. tjänsterna tillhandahålls en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land,
5. det inte redan fattats ett motsvarande identifieringsbeslut i ett annat EG-land, och
6. näringsidkaren inte är eller skall vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige eller i ett annat EG-land. *Lag (2003:664).*

3 § Den som omfattas av ett identifieringsbeslut skall inte redovisa och betala mervärdesskatt enligt övriga bestämmelser i denna lag för de tjänster som beslutet avser. *Lag (2003:222).*

4 § Om den som är skattskyldig i Sverige med avseende på tjänster som omfattas av 2 § innehar ett identifieringsbeslut i ett annat EG-land, skall han redovisa och betala skatten enligt bestämmelserna i detta land. *Lag (2003:222).*

5 § När Skatteverket fattar ett identifieringsbeslut skall näringsidkaren tilldelas ett individuellt nummer (identifieringsnummer).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om identifieringsnumrets utformning. *Lag (2003:664).*

6 § Om en näringsidkares verksamhet har ändrats på ett sådant sätt att han inte längre får omfattas av ett identifieringsbeslut eller om verksamheten har upphört, skall näringsidkaren underrätta Skatteverket om ändringen. Detsamma gäller om något annat förhållande som har tagits upp i en ansökan om identifiering har ändrats. *Lag (2003:664).*

7 § Skatteverket skall fatta ett beslut om att återkalla ett identifieringsbeslut om näringsidkaren

1. anmäler att han inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster eller det på annat sätt kan antas att denna verksamhet har upphört,
2. inte längre uppfyller de övriga krav som anges i 2 §, eller
3. vid upprepade tillfällen har brutit mot bestämmelserna i detta kapitel. *Lag (2003:664).*

Redovisning och betalning av mervärdesskatt

8 § En näringsidkare som omfattas av ett identifieringsbeslut skall för varje redovisningsperiod lämna en e-handelsdeklaration.

En e-handelsdeklaration skall lämnas även om näringsidkaren inte har någon mervärdesskatt att redovisa för perioden. *Lag (2003:222).*

9 § En redovisningsperiod omfattar ett kalenderkvartal. *Lag (2003:222).*

10 § En e-handelsdeklaration skall ta upp

1. identifieringsnumret,
2. följande uppgifter för Sverige eller varje annat EG-land där tillhandahållanden av elektroniska tjänster skall beskattas:

a) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av ersättningarna för dessa tjänster under redovisningsperioden,

b) det sammanlagda beloppet av mervärdesskatten på tjänsterna, och

c) tillämplig skattesats, samt

3. det sammanlagda beloppet av den mervärdesskatt som skall betalas för redovisningsperioden. *Lag (2003:222).*

11 § Belopp som redovisas i en e-handelsdeklaration skall anges i euro.

Om de tillhandahållna tjänsterna har fakturerats i en annan valuta, skall beloppet räknas om till euro. Omräkningen skall göras enligt den växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken för den sista dagen i redovisningsperioden, eller, om någon kurs inte har offentliggjorts för den dagen, enligt den växelkurs som offentliggörs närmast därefter. *Lag (2003:222).*

12 § En e-handelsdeklaration skall ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter redovisningsperiodens utgång. *Lag (2003:664).*

13 § Om en e-handelsdeklaration har lämnats, anses ett beslut om mervärdesskatten ha fattats i enlighet med deklarationen. Detsamma gäller i fråga om en deklaration som har lämnats till myndighet i ett annat EG-land i enlighet med de motsvarande bestämmelser som gäller i detta land. *Lag (2003:222).*

14 § Mervärdesskatt som skall redovisas i en e-handelsdeklaration skall ha betalats till Skatteverket senast den dag då deklarationen skall ha kommit in enligt 12 §.

Inbetalning skall göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto i euro för skatteinbetalningar som görs enligt detta kapitel. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på kontot. *Lag (2003:664).*

Omprövning

15 § Skatteverket skall ompröva ett beslut i fråga om identifiering enligt 2 § eller ett beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut om den näringsidkare som beslutet gäller begär det eller om det finns andra skäl.

Den som vill begära omprövning får göra detta på elektronisk väg. Begäran skall ha kommit in till Skatteverket senast tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Bestämmelserna i 21 kap. 3 § gäller också för fråga enligt första stycket som avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol. *Lag (2003:664).*

16 § Om Skatteverket självmant omprövar ett beslut som avses i 15 § första stycket, skall beslut meddelas senast tre veckor från den dag då det omprövade beslutet meddelades.

Ett omprövningsbeslut som är till fördel för den som beslutet gäller får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för Skatteverket framgår att det beslut som omprövas är felaktigt. *Lag (2003:222).*

17 § Bestämmelserna om omprövning i 21 kap. 1, 3–6 och 8–14 §§, 15 § första stycket samt 16–20 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land. *Lag (2003:222).*

Överklagande

18 § Beslut av Skatteverket i fråga om identifiering enligt 2 § eller beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Överklagandet skall ha kommit in senast tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Bestämmelserna i 22 kap. 1 § första stycket andra meningen, 2 § 2, 6 § första stycket samt 13 § gäller också för beslut som avses i första stycket. *Lag (2003:664).*

19 § Bestämmelserna om överklagande i 22 kap. 1 § första stycket, 2–4 §§, 6 § första stycket samt 7, 9, 11 och 13 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land. *Lag (2003:222).*

Tillämpning av bestämmelser i andra kapitel

20 § I fråga om identifiering enligt 2 § och återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut gäller, utöver bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket samt 23 kap. 5, 6, 8 och 9 §§. *Lag (2003:222).*

21 § I fråga om redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land gäller, utöver bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket, 10 kap. 37 §, 11 kap. 1, 2 och 20 §§, 12 kap. 6 och 7 §§, 12 § första stycket och 13 §, 13 kap. 1 § första stycket, 14 kap. 1 §, 2 § första stycket och 4–8 §§, 16 kap. 6 § andra stycket första meningen samt tredje och fjärde styckena samt 13 §, 17 kap. 2, 3 och 8–11 §§, 18 kap. 8 och 9 §§ samt 10 § andra stycket, 20 kap. 1–5 §§ och 23 kap. 5–9 §§. *Lag (2007:1278).*

22 § Om Skatteverket begär det, skall näringsidkaren göra sådant underlag som avses i 14 kap. 2 § första stycket tillgängligt på elektronisk väg för verket.

Underlaget skall bevaras i tio år efter utgången av det år då den transaktion som underlaget avser utfördes. *Lag (2004:500).*

11 kap. Beskattningsbeslut

Innebörden av beskattningsbeslut

1 § Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
5. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller
d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

6. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. beslut om betalningsskyldighet för särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, och

8. överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c §, om företrädaren har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid. *Lag (2006:1509).*

2 § Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Beslut fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklaration och andra tillgängliga uppgifter.

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod och som görs efter beskattningsårets utgång får Skatteverket hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senaste redovisningsperiod som berörs av ändringen. *Lag (2003:664).*

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras senast den 18 januari under inkomståret. Skatt som grundar sig på preliminär taxering under inkomståret skall debiteras så snart som möjligt.

Efter inkomstårets utgång får F-skatt och särskild A-skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl. Sådan skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret.

4 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för inkomståret debiteras inte.

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp varje månad enligt bestämmelserna i 16 kap. 5 eller 6 §.

Skatteverket får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader, om den skattskyldiges näringsverksamhet pågår under endast en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl.

Skatteverket skall på begäran av en skattskyldig som startar en näringsverksamhet besluta att F-skatt eller särskild A-skatt skall börja betalas tre månader senare än vad som följer av bestämmelserna i 16 kap. 5 §, dock inte senare än den 12 augusti året efter inkomståret. Detta gäller inte om

1. näringsverksamheten har övertagits från någon annan,
2. den skattskyldige redan bedriver näringsverksamhet, eller
3. särskilda skäl talar emot det. *Lag (2003:664).*

A-skatt

6 § För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall Skatteverket bestämma tillämplig skattetabell med ledning av

1. den skattesats som för inkomståret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen,
2. den avgiftssats som för inkomståret gäller för den fysiska personen enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiftssatsen enligt 3, och
3. den avgiftssats som för inkomståret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som lämnats av ett trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Beslut om tillämplig skattetabell skall fattas senast den 18 januari under inkomståret. Om en skattskyldig som tidigare inte har haft inkomst från vilken skatteavdrag skall göras får sådan inkomst, skall beslut om tillämplig skattetabell fattas så snart som möjligt. *Lag (2003:664).*

7 § Om det i summan av de skatte- och avgiftssatser enligt 6 § första stycket som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal. *Lag (1999:315).*

8 § Om en skatte- eller avgiftssats har ändrats så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 6 § första stycket eller 7 §, skall den tidigare skatte- eller avgiftssatsen tillämpas. *Lag (1999:315).*

Slutlig skatt

9 § Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning.

1. lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift,
2. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,
3. 67 kap. 2–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), och
4. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.
5. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006−2008 års taxeringar. *Lag (2009:196).*

Vad som ingår i slutlig skatt

10 § I slutlig skatt ingår

1. skatt och avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990: 324),
2. egenavgift som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,

4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiften enligt 7,

5. sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § första stycket denna lag ska redovisas i självdeklaration,

6. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund. *Lag (2007:1405).*

Vad som i övrigt gäller när den slutliga skatten bestäms

11 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan,

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 3, räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats för den församling eller kommun som avgiften skall betalas till, och att

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats av trossamfundet. *Lag (2004:789).*

Säkerhet för slutlig skatt

11 a § Om en skalbolagsdeklaration som avses i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) har lämnats, får Skatteverket begära att säkerhet ställs. Vid prövningen av om säkerhet ska begäras ska tidigare ställd säkerhet samt ansvar enligt 12 kap. 8 c § beaktas.

Storleken av en sådan säkerhet som avses i första stycket ska i ett särskilt beslut bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 26,3 procent av det överskott som har redovisats i skalbolagsdeklarationen. I fråga om handelsbolag ska säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen. Om en fysisk person har förvärvat en andel i ett handelsbolag ska storleken av säkerheten dock beslutas till 40 procent av överskottet.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas in ska kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till en tidigare deklaration.

Om Skatteverket inte begär att säkerhet ställs, gäller bestämmelserna i 12 kap. 8 c §. *Lag (2008:1345).*

11 b § Paragrafen upphävd. *Lag (2008:1065).*

12 § En sådan säkerhet som avses i 11 a § ska vara en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse och avse det belopp som bestämts med stöd av 11 a §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Har flera säkerheter ställts och överstiger säkerheterna den slutliga skatten ska ianspråktagandet av säkerheterna fördelas efter skälig grund. I övrigt ska bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen

(1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om Kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket.

Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska skälig kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska tillämpas. *Lag (2008:1065).*

För hög preliminär skatt

13 § Om debiterad preliminär skatt tillsammans med andra belopp som skall tillgodoräknas den skattskyldige enligt 14 § andra stycket 1 överstiger den slutliga skatten, med tillägg enligt 14 § andra stycket 2, skall den debiterade preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden. *Lag (1997:1032).*

Besked om slutlig skatt

14 § Sedan den slutliga skatten har bestämts ska Skatteverket göra en avstämning av skattekontot.

Innan avstämning görs ska Skatteverket

1. från den slutliga skatten göra avdrag för

a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,

b) avdragen A-skatt,

c) A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 12 kap. 1 § andra stycket,

d) skatt som överförts från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt,

e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit obegränsat skattskyldig i Sverige,

f) skatt som betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, om den skattskyldige enligt 4 § den lagen har begärt att bli beskattad enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

g) skatt som betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen,

h) skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG,

i) beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus,

2. till den slutliga skatten lägga

a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 3 § första stycket,

b) skatt som överförts till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket,

c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324), och

d) preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete. *Lag (2009:1063).*

15 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av beräkningen enligt 14 § andra stycket skall skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter

Deklaration i rätt tid

16 § Om en skattedeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklarationen.

17 § Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte behöver lämna någon skattedeklaration till följd av bestämmelserna i 10 kap. 13 §, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter genom ett beslut ha bestämts till noll kronor vid den tidpunkt då deklaration annars skulle ha lämnats.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklaration

18 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid och på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklarationen, skall varje oredovisad skatt anses genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Om skatten redovisas senare anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

18 a § Om skatt redovisas i flera skattedeklarationer av vilka någon är en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §, skall skatt anses beslutad i enlighet med redovisningen även i en skattedeklaration som har lämnats för sent. Detta gäller dock inte om ett beslut om omprövning redan har meddelats. *Lag (2001:1171).*

19 § Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av Skatteverket.

Vid en omprövning ska skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, ska skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram *(skönsbeskattnin*g).

Vid skönsbeskattning får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp, beräknat per kalendermånad, som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna multiplicerat med antalet kalendermånader i den redovisningsperiod som skönsbeskattningen omfattar (*skönsbeskattning enligt schablon)*. Beslut rörande mervärdesskatt eller punktskatt ska dock kvarstå, om endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt till den skattskyldiges fördel har bestämts för de tre perioderna.

Bestämmelserna i tredje stycket gäller inte i fråga om skatt som har redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §. *Lag (2007:1377).*

Beslut om vissa debiteringsåtgärder

20 § Om ett beslut om omprövning eller taxeringsåtgärd enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats och beslutet är av betydelse för debiteringen av skatt, avgift eller ränta, skall Skatteverket göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller om en domstol har meddelat ett beslut enligt denna lag. *Lag (2003:664).*

12 kap. Ansvar för skatt

Betalningsansvar för preliminär skatt

1 § Den som inte har gjort föreskrivet skatteavdrag är skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 §.

Skatteverket får besluta att även den som har tagit emot ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att betala belopp som avses i första stycket till den del beloppet hänför sig till honom. Efter det att det grundläggande beslutet om mottagarens slutliga skatt har fattats får ett beslut som nyss har nämnts fattas endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp.

Beslut enligt andra stycket får inte gälla handelsbolag. *Lag (2003:664).*

2 § Den som har gjort skatteavdrag är skyldig att betala det innehållna beloppet.

Ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 § Om någon, som i sin näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har eller åberopar en F-skattsedel, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 § trots att han varit skyldig att göra det, får Skatteverket besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten.

I de fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när ett handelsbolag är betalningsmottagare, av en delägare i bolaget, får beslutet avse högst ett belopp som motsvarar 60 % av ersättningen för arbetet. *Lag (2003:664).*

4 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte fattas, om

1. betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter att redovisa och betala skatt inom föreskriven tid, eller
2. statens fordran mot betalningsmottagaren har preskriberats.

A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 § Har ersättning betalats till någon som bedriver näringsverksamhet och som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och avser ersättningen arbete inom näringsverksamheten, får Skatteverket besluta att mottagaren av ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet.

Som förutsättning för ett beslut enligt första stycket gäller att

1. det måste anses uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren inte insåg att han var arbetsgivare och rimligen saknade anledning att räkna med det, och

2. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt bestämmelserna i 13 kap. 1 §. *Lag (2003:664).*

Ansvar för företrädare för juridisk person

6 § Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en juridisk person i övrigt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala skatt enligt denna lag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den.

Betalningsskyldighet är, om inte annat följer av tredje stycket, knuten till den tidpunkt vid vilken skatten ursprungligen skulle ha betalats enligt vad som anges i 10 och 16 kap.

Vid ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod avses med förfallodag enligt andra stycket den förfallodag som beslutats med tillämpning av 11 kap. 2 § andra stycket. Beträffande slutlig skatt tillämpas den förfallodag som gäller för det grundläggande beslutet om slutlig skatt enligt 16 kap. 6 § första stycket. *Lag (2004:1345).*

6 a § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet och räntan på detta. *Lag (2003:747).*

6 b § Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a §. *Lag (2003:747).*

7 § En ansökan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § skall göras hos den förvaltningsrätt där den juridiska personen kan föra talan om den grundläggande skattefordran.

Talan om betalningsskyldighet enligt första stycket får inte väckas om statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats eller om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 7 c § har träffats. En överenskommelse som har upphört att gälla enligt 7 e § andra stycket utgör dock inte hinder för ansökan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a §. *Lag (2009:826).*

7 a § Vid handläggningen i förvaltningsrätt och kammarrätt skall muntlig förhandling hållas om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att betalningsskyldighet kommer att fastställas.

Företrädaren skall upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling. *Lag (2009:826).*

7 b § Mål om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § skall handläggas skyndsamt. *Lag (2003:747).*

7 c § Överenskommelse får träffas om betalningsskyldigheten, om inte detta med hänsyn till företrädarens personliga förhållanden eller av annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt. Överenskommelsen träffas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer. Om talan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § har väckts vid domstol när överenskommelsen träffas, får överenskommelsen verkan först sedan talan i målet återkallats och målet avskrivits. *Lag (2003:747).*

7 d § En överenskommelse enligt 7 c § skall innehålla uppgift om

1. parternas namn eller firma samt person-, organisations- eller annat identifikationsnummer,
2. datum för överenskommelsen,
3. den skatteskuld som överenskommelsen avser,
4. det belopp som företrädaren skall betala, och
5. den tidpunkt eller de tidpunkter när betalning senast skall ske.

Lag (2003:747).

7 e § Om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 7 c § fullföljs på överenskommet sätt inom rätt tid, avstår staten från ytterligare anspråk mot företrädaren avseende den juridiska personens skulder som omfattas av överenskommelsen.

Om en företrädare inte har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid, upphör den att gälla. *Lag (2003:747).*

8 § Om någon annan arbetsgivare för sjöman än redare har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren själv för att arbetsgivaren fullgör sina förpliktelser enligt denna lag som om redaren själv haft förpliktelserna.

Ansvar för delägare i handelsbolag

8 a § Skatteverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatt enligt denna lag. *Lag (2003:664).*

Ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp

8 b § Om grupphuvudmannen har underlåtit att göra en föreskriven betalning av mervärdesskatten, är varje annan näringsidkare som ingår i gruppen tillsammans med grupphuvudmannen skyldig att betala skatten jämte ränta till den del skatten hänför sig till verksamhet som gruppen bedrivit under den tid näringsidkaren varit medlem i gruppen. *Lag (1998:347).*

Ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag

8 c § Om Skatteverket inte har begärt sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 a §, är den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala företagets slutliga skatt. Om den avyttrade andelen avser ett handelsbolag är den som avyttrat andelen tillsammans med den som förvärvat andelen skyldig att betala förvärvarens slutliga skatt. Betalningsansvar för den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten kan uppgå högst till det belopp för vilket säkerhet skulle ha ställts om sådan hade begärts.

Säkerhet som anges i 11 kap. 12 § ska tas i anspråk för företagets slutliga skatt innan krav enligt första stycket ställs mot någon som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten. *Lag (2008:1065).*

Dödsbo

9 § Ett dödsbo ansvarar för sådan skatt enligt denna lag som skulle ha betalats av

1. den avlidne eller
2. boet, såvitt avser den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade.

Om dödsboet har skiftats, ansvarar dödsbodelägarna för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalken. *Lag (2004:1345).*

Ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder

9 a § Om en investeringsfond har sammanlagts eller delats enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, övergår rättigheter och skyldigheter när det gäller skatt som avser tiden före ombildningen till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen. *Lag (2004:63).*

Regress

10 § Den som har betalat A-skatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

11 § Den som har betalat skatt enligt 3 § har rätt att kräva mottagaren av ersättningen på beloppet.

Har arbetet utförts av någon annan än mottagaren av ersättningen, får också den som utfört arbetet krävas på beloppet, om föreskrivet skatteavdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

12 § En företrädare för en juridisk person som har betalat skatt enligt 6, 6 a eller 7 c § har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet.

En redare som har betalat skatt enligt 8 § har rätt att kräva sjömannens arbetsgivare på beloppet. *Lag (2003:747).*

13 § Regressfordran enligt 10–12 §§ får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt första stycket.

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt, om det finns synnerliga skäl.

Första stycket gäller även när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor och när punktskatt skall betalas till Tullverket.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges beträffande skattetillägg, förseningsavgift och ränta. *Lag (2002:400).*

Andra bestämmelser om befrielse

2 § Bestämmelser om befrielse från skattetillägg, förseningsavgift och ränta finns även i 15 kap. 10 och 12 §§ samt 19 kap. 11 §. *Lag (2003:213).*

14 kap. Utredning i skatteärenden

Den skattskyldiges rätt att yttra sig

1 § Innan ett ärende avgörs skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än den skattskyldige själv och få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Identitetskontroll

1 a § En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EG-land ska vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer kontrollera identiteten hos köparen. Detsamma gäller om transaktionen understiger 10 000 kronor men kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även gälla vid transaktioner som avses i första stycket.

Säljaren ska föra anteckningar om identitetskontrollen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anteckningsskyldigheten.

Handlingar eller uppgifter som använts vid identitetskontroll ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår kontrollen gjordes. *Lag (2009:68).*

Skyldighet att föra anteckningar

2 § En deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att det finns underlag för fullgörandet av deklarations- och annan uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår underlaget avser. Underlag för att kunna fullgöra skyldigheten att jämka enligt 8 a kap. mervärdesskattelagen (1994:200) skall dock bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår då korrigeringstiden löpte ut. *Lag (2000:501).*

Särskilda regler om bevarande av fakturor

2 a § Den som enligt 11 kap. mervärdesskattelagen (1994:200) skall säkerställa att faktura utfärdas är även skyldig att säkerställa att ett exemplar av fakturan bevaras. Skyldigheten att bevara ett exemplar av fakturan gäller även fakturor som en näringsidkare tagit emot.

Den som avses i första stycket skall även säkerställa att uppgifterna i fakturor som lagras i elektronisk form är oförändrade och läsbara under hela lagringstiden.

Med bevarande av fakturor på elektronisk väg avses bevarande av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel. *Lag (2003:1136).*

2 b § I bokföringslagen (1999:1078) finns bestämmelser om arkivering av räkenskapsinformation för fysiska och juridiska personer som är bokföringsskyldiga.

För den som inte är bokföringsskyldig, men som omfattas av skyldigheten att bevara fakturor enligt 2 a §, skall bestämmelserna om former för bevarande av fakturor i 7 kap. 1 § andra stycket och 6 § bokföringslagen samt platsen för bevarande av fakturor enligt 7 kap. 2–4 §§ bokföringslagen tillämpas. *Lag (2003:1136).*

Föreläggande att lämna uppgift

3 § Skatteverket får förelägga

1. den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag,
2. den som ska utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen,
3. den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov eller beskriva varor eller tjänster som används, säljs eller på annat sätt tillhandahålls i verksamheten, och
4. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än dödsbo, att lämna uppgift,

visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att skyldigheten enligt 14 kap. 2 § denna lag fullgörs. *Lag (2010:851).*

4 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift. *Lag (2003:664).*

5 § Bestämmelserna i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) om handlingar och uppgifter som skall undantas från föreläggande gäller även vid föreläggande enligt 3 eller 4 §.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 § Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen. *Lag (2003:664).*

Skatterevision

7 § Skatteverket får besluta om skatterevision för att kontrollera

1. att deklarations- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt,
2. att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. att den som ansökt om återbetalning, kompensation eller nedsättning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 9 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter, eller
5. att den som ansökt om återbetalning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 8 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras. *Lag (2003:664).*

7 a § Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,
4. den som har ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap.,
5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §,
6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,
8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,
9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och
10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324). *Lag (2009:1506).*

Utlämnande av uppgifter

8 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i denna lag har följts, skall lämnas ut enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i 3 kap. 17 § taxeringslagen gäller också för uppgifter som avses i denna lag.

15 kap. Särskilda avgifter

Skattetillägg

Skattetillägg vid oriktig uppgift

1 § Om den skattskyldige på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för beskattningen, skall en särskild avgift (skattetillägg) tas ut. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i ett mål om beskattning och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift skall anses vara oriktig om det klart framgår att en uppgift som den skattskyldige har lämnat är felaktig eller att den skattskyldige har utelämnat en uppgift till ledning för beskattningen som han varit skyldig att lämna. En uppgift skall dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift skall inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut. *Lag (2003:212).*

Skattetillägg vid skönsbeskattning

2 § Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 19 § andra och tredje styckena. *Lag (2007:1377).*

3 § Beslut enligt 2 § om skattetillägg på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration skall undanröjas, om en deklaration har kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte har fått kännedom om beslutet före utgången av den månad då beslutet om skattetillägg meddelades, skall skattetillägget undanröjas, om en deklaration har kommit in inom två månader från den dag då han fick sådan kännedom. *Lag (2004:500).*

Beräkning av skattetillägg

4 § Om en oriktig uppgift har lämnats är skattetillägget 20 % av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

Skattetillägget ska beräknas efter 5 % när Skatteverket har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för verket och som har varit tillgängligt för verket före utgången av året efter beskattningsåret.

Till den del den oriktiga uppgiften består i att ett belopp hänförts eller kan antas komma att hänföras till fel redovisningsperiod, ska skattetillägget beräknas efter 2 %, om det är fråga om sådan skatt för vilken redovisningsperioden utgör högst tre månader och den skattskyldige hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader efter den som beloppet borde ha hänförts till samt efter 5 % i övriga fall. *Lag (2007:1377).*

5 § Vid skönsbeskattning skall skattetillägget beräknas på den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt de uppgifter som den skattskyldige har lämnat på något annat sätt än muntligen eller av den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte skall tillgodoräknas den skattskyldige. Vid beräkningen av skattetillägget skall bestämmelserna i 4 § första stycket tillämpas. Till den del skönsbeskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige, skall tillägget dock beräknas enligt 4 § första–tredje styckena. *Lag (2003:212).*

6 § Skattetillägget skall beräknas utan hänsyn till invändning som går ut på att skatten skall påverkas först under en kommande redovisningsperiod eller som i övrigt gäller en annan fråga än den som ligger till grund för tillägget. *Lag (2003:212).*

Situationer där skattetillägg inte skall tas ut

7 § Skattetillägg skall inte tas ut

1. vid rättelse av en felräkning eller ett skrivfel som uppenbart framgår av skattedeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,
2. om en avvikelse avser bedömning av ett yrkande och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,
3. om den skattskyldige frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften, eller

4. om det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt. *Lag (2003:212).*

Förseningsavgift

8 § Om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid ska en särskild avgift (förseningsavgift) tas ut. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § andra stycket.

Förseningsavgiften är 500 kronor. Avgiften är dock 1 000 kronor om

1. den skattskyldige förelagts att lämna deklaration men inte fullgjort denna skyldighet inom den tid som föreskrivits,
2. den skattskyldige inte lämnat deklaration inom föreskriven tid för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, eller
3. förseningen avser en periodisk sammanställning. *Lag (2007:1377).*

Kontrollavgift

9 § Om säljaren inte fullgjort skyldigheten att utföra en sådan identitetskontroll av köparen som avses i 14 kap. 1 a §, skall Skatteverket av säljaren ta ut en särskild avgift (kontrollavgift) på 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts. *Lag (2003:664).*

Befrielse från särskild avgift

10 § Den skattskyldige ska helt eller delvis befrias från särskild avgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Om den skattskyldige delvis befrias från avgiften, ska den sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig ska det särskilt beaktas om denna kan antas ha berott på

1. den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållande, eller
2. att den skattskyldige har felbedömt en skatteregel eller betydelsen av de faktiska förhållandena.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp ska det särskilt beaktas om

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,
2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att den skattskyldige ska påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller
3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige har fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken. *Lag (2008:372).*

11 § Säljaren skall befrias helt från en kontrollavgift om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den. *Lag (2003:212).*

Befrielse även när något yrkande inte framställts

12 § Bestämmelserna i 10 och 11 §§ skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts, om vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift ger anledning till det. *Lag (2003:212).*

Beslut om skattetillägg i vissa fall

13 § Beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft. *Lag (2003:212).*

14 § Om ett beskattningsbeslut i en fråga som har föranlett skattetillägg ändras, skall Skatteverket göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet. *Lag (2003:664).*

Speciella situationer där särskilda avgifter inte tas ut

15 § Skattetillägg och förseningsavgift skall inte tas ut, om den skattskyldige har avlidit.

Kontrollavgift skall inte tas ut, om säljaren har avlidit.

Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt

16 § Bestämmelserna i 1–15 §§ gäller även den som har lämnat oriktiga uppgifter och därigenom har registrerats som skattskyldig enligt 3 kap. 1 §. *Lag (2003:212).*

16 kap. Inbetalning av skatt

1 § Paragrafen upphävd. *Lag (2003:664).*

Inbetalning till särskilt konto

2 § Inbetalning av skatt skall göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag. *Lag (2003:664).*

3 § Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på Skatteverkets särskilda konto. *Lag (2003:664).*

När skatten skall vara betald

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

4 § Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt som ska redovisas i en skattedeklaration ska ha betalats senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor ska dock ha betalat avdragen skatt och

arbetsgivaravgifter, som ska redovisas i en skattedeklaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Skatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration ska ha betalats senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 32–32 b §§. *Lag (2007:1377).*

F-skatt och särskild A-skatt

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall ha betalats senast den 12 i varje månad under tiden februari–januari, i januari och augusti dock senast den 17. Den som utöver F-skatt eller särskild A-skatt skall redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som anges i 4 § andra stycket skall dock, såvitt gäller augusti, betala F-skatten eller den särskilda A-skatten senast den 12.

F-skatt och särskild A-skatt som debiteras efter inkomstårets ingång skall ha betalats senast på rätt dag enligt första stycket i var och en av de månader som återstår efter utgången av antingen den månad då skatten debiteras eller, om skatten debiteras efter den 20 i en månad, efter utgången av den följande månaden.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret, skall skatten betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Med förfallodag enligt tredje stycket avses den 26 januari, den 12 och 26 i månaderna februari–juli samt den 12 augusti.

Skatt som skall betalas enligt grundläggande beslut om slutlig skatt eller omprövningsbeslut m.m.

6 § Skatt som ska betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt ska ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från beslutsdagen.

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § ska ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Detsamma gäller beslut om debitering av skattetillägg, förseningsavgift, kontrollavgift och transporttillägg samt Skatteverkets beslut om ansvar enligt 12 kap. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket.

Med förfallodag enligt första och andra styckena avses den 17 och 26 januari, den 12, 17 och 26 augusti, den 12 och 27 december samt den 12 och 26 i övriga månader.

Skatteverket får besluta att betalning ska ske en annan dag än som anges i första och andra styckena, om det finns särskilda skäl. *Lag (2008:1318).*

Överskjutande ingående mervärdesskatt

7 § Redovisning av överskjutande ingående mervärdesskatt skall jämställas med inbetalning av skatt, varvid inbetalningen anses gjord den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden. Om mervärdesskatten har redovisats i andra månaden efter redovisningsperioden eller senare skall dock betalningen anses ha gjorts den dag mervärdesskatten senast skall ha redovisats. *Lag (1998:232).*

7 a § Paragrafen upphävd. *Lag (2004:1345).*

7 b § Paragrafen upphävd. *Lag (2006:1429).*

Kommuner och landsting

8 § Inbetalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt från kommuner och landsting skall göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Avräkning av inbetalda belopp

9 § Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av 10 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt. *Lag (2004:1345).*

10 § När såväl den som i första hand är skyldig att betala skatten *(huvudbetalaren)* som någon annan, enligt bestämmelserna i 12 kap., är skyldig att betala skatten *(sidobetalare)*, gäller följande:

En inbetalning av sidobetalaren skall räknas av från den skatt som också huvudbetalaren är skyldig att betala först när sidobetalarens eventuella övriga skatteskuld är betald, om inte sidobetalaren i samband med inbetalningen begär något annat.

10 a § Paragrafen upphävd. *Lag (2004:1345).*

Fördelning av skatteskuld

11 § Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behöver anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden, om inte annat följer av 10 § eller bestämmelser i annan lag.

Om en säkerhet som ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall tas i anspråk, skall obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som bestämts enligt första stycket fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas. *Lag (2002:400).*

Ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift

12 § Vid beräkning av pensionsrätt och pensionspoäng enligt 61 kap. socialförsäkringsbalken ska beräkningen av hur stor del av ålderspensionsavgiften och den allmänna pensionsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt följande.

Om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten anses avgifterna vara till fullo betalda. Om betald preliminär skatt understiger den slutliga skatten anses så stor del av det betalda beloppet avse avgifter som motsvarar avgifternas andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som

görs under inkomståret och fram till tidpunkten för debitering av slutlig skatt enligt det grundläggande beslutet om sådan skatt ska beaktas.

Belopp som betalas efter den debitering som avses i andra stycket men före utgången av juni månad året efter taxeringsåret anses som betalning av obetalda avgifter till samma kvotdel som de obetalda avgifterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgifterna debiterats på ett annat sätt än genom ett grundläggande beslut om slutlig skatt i fråga om belopp som betalas före utgången av fjärde månaden efter den månad då skatten debiterades.

Om avgifterna för visst inkomstår sätts ned anses det belopp som har betalats ändå vara det som räknats fram enligt andra och tredje styckena.

Avgifter som inte har betalats enligt tredje stycket tas inte ut. *Lag (2010:1268).*

Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

13 § Om ett inbetalt skattebelopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes, skall beloppet tillfalla staten.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Deklarationsanstånd

1 § Om Skatteverket beviljar anstånd med att lämna en skattedeklaration enligt 10 kap. 24 §, får Skatteverket också bevilja anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklarationen. *Lag (2003:664).*

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 § Skatteverket får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,
2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller
3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, får verket bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som är beroende av utgången i förhandsbeskedsärendet.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet eller ansökan om förhandsbesked. *Lag (2003:664).*

2 a § Även om förutsättningarna i 2 § inte är uppfyllda skall Skatteverket efter ansökan av den skattskyldige bevilja anstånd med betalning av skattetillägget, om den skattskyldige har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat skattetilläggsbeslutet eller beslutet i den fråga som föranlett skattetillägget. Detta gäller dock inte vid begäran om omprövning, om den skattskyldige tidigare har beviljats anstånd med betalningen av skattetillägget enligt denna paragraf i avvaktan på Skatteverkets omprövning avseende samma fråga.

Anståndstiden skall bestämmas till dess att Skatteverket har meddelat beslut i omprövningsärendet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut eller, vid överklagande till förvaltningsrätten, till dess att förvaltningssrätten har meddelat beslut med anledning av överklagandet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut. *Lag (2009:826).*

3 § Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs, om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket.

Om yrkandet i omprövningsärendet eller målet bifalls, skall kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Ersättningen skall minskas om endast en del av yrkandet bifalls eller om det skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. I övrigt skall bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. tillämpas.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om skattetillägg. *Lag (2004:435).*

Anstånd vid återföring av periodiseringsfonder

3 a § Om den skattskyldige begär att periodiseringsfonder enligt 30 kap. 10 a § inkomstskattelagen (1999:1229) helt eller delvis inte skall återföras och om det kan antas att den skattskyldige kommer att få bifall till sin begäran får Skatteverket bevilja anstånd med betalning av den slutliga skatt som belöper sig på dessa återföringar.

Anståndstiden får bestämmas till längst en månad från den dag då beslut om taxering för följande år fattades. *Lag (2003:1089).*

Anstånd vid avyttring

4 § Om den skattskyldige har gjort en avyttring som medför inkomstbeskattning, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som har samband med avyttringen. Anstånd får beviljas endast om det finns särskilda skäl och

1. avyttringen gjorts mot betalning under minst tre år eller

2. det är osäkert om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. I de fall som avses i första stycket 2 får anstånd dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då anståndsorsaken upphörde. *Lag (2003:664).*

Anstånd med betalning av punktskatt

4 a § Har skyldighet att redovisa punktskatt för lager av varor inträtt på grund av att den skattskyldige har upphört med den skattepliktiga verksamheten eller upphört att vara godkänd upplagshavare eller lagerhållare, får Skatteverket medge anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten senast skall betalas. *Lag (2003:664).*

Anstånd vid totalförsvarstjänstgöring

5 § Om den skattskyldiges betalningsförmåga har blivit nedsatt på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt under minst 60 dagar, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av skatt som skall betalas under tiden för tjänstgöringen eller under någon av de tre därefter närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal,
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då tjänstgöringen upphör. *Lag (2003:664).*

Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden angående tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning får vid handläggningen av sådant ärende bevilja den skattskyldige anstånd med inbetalning av den skatt som ärendet gäller.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslutet i ärendet fattades.

6 a–b §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2004:1345).*

Anstånd i övriga fall

7 § Om det finns synnerliga skäl, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 1–6 §§. *Lag (2004:1345).*

Gemensamma bestämmelser

8 § En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till Skatteverket. Om ett ärende om dubbelbeskattning handläggs av en annan myndighet, skall dock ansökan om anstånd enligt 6 § ges in till denna. *Lag (2003:664).*

9 § Anstånd beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna. Anstånd enligt 2 a § skall dock beviljas med ett belopp motsvarande det beslutade skattetilläggsbeloppet. *Lag (2003:212).*

10 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

11 § Om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får beslutet om anstånd omprövas. Detta gäller inte anstånd som har beviljats enligt 2 a §. *Lag (2003:212).*

17 a kap. Anstånd vid uttagsbeskattning

Förutsättningar för anstånd

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning.

Med skatt avses i detta kapitel slutlig skatt till den del den avser skatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och egenavgifter som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980). *Lag (2009:1231).*

2 § Skatteverket får efter ansökan bevilja en obegränsat skattskyldig anstånd med inbetalning av skatt om

1. uttagsbeskattning har skett bara på grund av bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen (1999:1229),
2. det skatteavtal som avses i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
3. tillgången eller tillgångarna ingår i en näringsverksamhet inom EES, och
4. den näringsverksamhet som enligt 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen ska beskattas i en annan stat inte har upphört. *Lag (2009:1231).*

Anståndsbeloppet

3 § Anstånd får beviljas högst med ett belopp som svarar mot skillnaden mellan den skatt som fastställts det taxeringsår då inkomsten på grund av uttaget taxeras och den skatt som skulle ha fastställts om denna inkomst inte tagits med vid beräkningen av den skattskyldiges inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet.

Anståndsbeloppet får inte överstiga skatten på de tillgångar som vid tidpunkten för ansökan om anstånd finns kvar i näringsverksamheten och omfattas av ansökan.

Skatten på en tillgång utgörs av så stor del av det högsta tillåtna anståndsbeloppet enligt första stycket som den anståndsgrundande inkomsten för

tillgången utgör av de ursprungliga anståndsgrundande inkomsterna för de tillgångar som har legat till grund för uttagsbeskattningen. *Lag (2009:1231).*

4 § De lagertillgångar som fortfarande finns kvar i näringsverksamheten ska anses vara de som anskaffats eller tillverkats senast. *Lag (2009:1231).*

5 § Den anståndsgrundande inkomsten för en tillgång utgörs av marknadsvärdet minskat med det skattemässiga värdet vid tidpunkten för uttaget om inte annat anges i 7 §. *Lag (2009:1231).*

6 § Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten. *Lag (2009:1231).*

7 § Om en tillgång efter tidpunkten för uttaget delvis har övergått till någon annan, utgör den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten som belöper på den kvarvarande tillgången.

För inventarier gäller i stället för det som föreskrivs i första stycket att den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången utgör så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten, minskad med en femtedel varje år nytt anstånd beviljas, som belöper på den kvarvarande tillgången.

Andra stycket gäller även för immateriella tillgångar med den skillnaden att den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten minskas med en tiondel varje år nytt anstånd beviljas. *Lag (2009:1231).*

Förfarandet

8 § Anståndstiden är ett år räknat från och med förfallodagen för skatten. Om ett nytt anstånd beviljas, lämnas anståndet för ett år räknat från och med dagen efter den då föregående anståndstid löper ut. *Lag (2009:1231).*

9 § Om förhållandena har ändrats väsentligt sedan anstånd beviljades eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket ompröva beslutet om anstånd. *Lag (2009:1231).*

18 kap. Återbetalning av skatt

Återbetalning

1 § Visar den årliga avstämningen av skattekontot enligt 11 kap. 14 § att det belopp som den skattskyldige har betalat in eller tillgodoräknats är större än den skatt som skall betalas, skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inte annat följer av 7 eller 7 a §. *Lag (1998:347).*

2 § Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske till den del det överskjutande beloppet grundas på

1. ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,

2. ett beslut om punktskatt, eller
3. ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.

Första stycket gäller inte, om något annat följer av 7 eller 7 a §. *Lag (2002:400).*

3 § Återbetalning får också, på den skattskyldiges begäran, ske av belopp som motsvarar avdragen skatt som ännu inte har tillgodoräknats den skattskyldige, till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot.

Återbetalning enligt första stycket till en skattskyldig som är fysisk person får göras endast om det gäller ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. Efter inkomstårets utgång får återbetalning göras endast om den skattskyldige har inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet eller är begränsat skattskyldig eller om det finns synnerliga skäl.

Vid återbetalning enligt första stycket till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. Återbetalning till ett handelsbolag får, efter särskild ansökan, göras till delägares skattekonto. Annan återbetalning till handelsbolag får göras endast om det finns särskilda skäl.

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten.

Vad som sägs om återbetalning enligt denna paragraf gäller inte, om något annat följer av 7 §. *Lag (2001:1239).*

4 § En återbetalning som har sin grund i överskjutande ingående mervärdesskatt får göras före den förfallodag för skatt som infaller efter redovisningsperiodens utgång först efter det att redovisning enligt 10 kap. 20 § skett och denna skatt räknats av.

4 a § Om en överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § upphör att gälla, skall belopp som sidobetalaren på grund av överenskommelsen har betalat in till Skatteverket föras över till sidobetalarens skattekonto. Om sidobetalaren inte har ett skattekonto, får beloppet betalas ut direkt till sidobetalaren. *Lag (2003:747).*

4 b § Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EG-bestämmelser, har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock endast om inte det förfarande för rätt till återbetalning av skatt är tillämpligt som gäller vid förvärv enligt 10 kap. 5−8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid sådan återbetalning. *Lag (2004:1156).*

Överföring av skatt till en annan stat

5 § Skatteverket får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som ska beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, ska föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där.

Om en inkomst har beskattats såväl här i landet som i en stat med vilken Sverige har träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret ska föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. En sådan överföring får göras endast till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten undantas från beskattning. Överföringen får dock inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret. *Lag (2007:1405).*

6 § Om skatt förs över enligt 5 § skall intäktsränta enligt 19 kap. inte beräknas.

Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall föras över.

Hinder mot återbetalning

7 § En återbetalning enligt 1–3 §§ skall inte göras av belopp som

1. understiger 100 kronor,
2. kan antas komma att föras över till en annan stat med stöd av 5 §,
3. behövs för betalning av en skatteskuld efter beslut om ackord enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
4. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som har beslutats men ännu inte skall ha betalats,
5. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas, eller
6. enligt vad den skattskyldige har meddelat skall användas för betalning av framtida skatteskulder.

Om det finns särskilda skäl, får även belopp som understiger 100 kronor återbetalas.

Det finns bestämmelser som förhindrar återbetalning också i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. *Lag (2007:328).*

7 a § En återbetalning av ett belopp som utgör överskjutande ingående mervärdesskatt hos en grupphuvudman skall inte göras till den del beloppet kan täcka underskott på ett annat skattekonto hos grupphuvudmannen eller på en annan gruppmedlems skattekonto.

Om underskotten inte kan täckas helt skall de täckas i den ordning som grupphuvudmannen bestämmer. *Lag (1998:347).*

Förbud mot överlåtelse

8 § Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag, innan beloppet kan lyftas.

Utmätning

9 § En fordran som avses i 8 § får utmätas trots att den inte får överlåtas.

En fordran på skatt som skall betalas tillbaka med anledning av den årliga avstämningen får dock utmätas först efter det att Kronofogdemyndigheten fått tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ utsökningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag. *Lag (2006:727).*

Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

10 § Om en återbetalning enligt denna lag inte har kunnat göras på grund av att den skattskyldiges adress inte är känd för Skatteverket eller på grund av någon annan omständighet som beror på den skattskyldige, skall beloppet stå kvar på den skattskyldiges skattekonto.

Ett belopp som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten. *Lag (2003:664).*

19 kap. Ränta

Grunder för ränteberäkning

1 § Den skattskyldige skall betala ränta *(kostnadsränta)* eller tillgodoföras ränta *(intäktsränta)* enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2 § Ränteberäkningen ska grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna lag som den skattskyldige har varje dag.

Till den del skatteskulden gäller skatt som avses i 4, 5 eller 7 § beräknas kostnadsränta inte för tiden från och med den 13 februari till och med den 3 maj taxeringsåret på belopp upp till och med 20 000 kronor.

I skatteskuld eller skattefordran ska inte ingå skatt enligt 2 § första stycket 7 och 8 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel för tiden från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den förfallodag som anges i 16 kap. 6 §. *Lag (2008:138).*

Basränta

3 § Ränta skall beräknas med utgångspunkt från en räntesats *(basränta)* som motsvarar den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldväxlar. Basräntan skall fastställas till helt procenttal enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Den fastställda basräntan skall gälla från och med närmast kommande kalendermånad.

Kostnadsränta

Kostnadsränta på preliminär skatt

4 § När det är fråga om debiterad preliminär skatt som ska betalas in efter den 17 januari taxeringsåret beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %.

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (2009:390).*

Kostnadsränta på slutlig skatt

5 § När det är fråga om skatt enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %.

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (2009:390).*

Kostnadsränta vid anstånd

6 § När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd enligt 17 kap. och som ska betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast ska ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § ska dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (2009:1231).*

6 a § När det är fråga om skatt som ska betalas på grund av att ett beslut om anstånd enligt 17 a kap. vid en omprövning har upphört, eller beviljats med ett lägre belopp än tidigare, beräknas kostnadsränta från och med dagen efter den dag då den omständighet som föranlett omprövningen inträffade till och med den dag då skatten senast ska betalas med anledning av omprövningsbeslutet.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %. *Lag (2009:1231).*

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande m.m.

7 § När det är fråga om skatt som ska betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag eller den tidigare dag som skatten enligt

16 kap. 7 § anses vara betald, eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske med anledning av Skatteverkets eller domstolens beslut.

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Om skatten ska betalas till följd av ett beslut om skönsbeskattning i avsaknad av redovisning enligt 11 kap. 19 § andra och tredje styckena beräknas dock kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. *Lag (2007:1377).*

7 a § När det är fråga om punktskatt som skall betalas till följd av ett beslut enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi, skall kostnadsränta tas ut från och med dagen efter den då skatten senast skulle ha betalats om avdrag inte gjorts enligt 11 kap. 9 § 6 eller 7 samma lag. Om skatten har sin grund i ett beslut om återbetalning av skatt enligt 11 kap. 13 § lagen om skatt på energi, skall kostnadsränta i stället tas ut från och med dagen efter den då återbetalningen beslutades.

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Ränta tas ut till och med den dag betalning senast skall göras med anledning av beskattningsbeslutet. *Lag (2005:459).*

Kostnadsränta vid för sen betalning

8 § Om betalning inte sker i rätt tid, skall ränta, för tid efter den dag skatten senast skulle ha betalats till dess ränta skall beräknas enligt 9 §, beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. *Lag (1997:1032).*

Kostnadsränta vid indrivning m.m.

9 § När det är fråga om skatt som har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utsöknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. *Lag (2006:727).*

Påförande av kostnadsränta m.m.

10 § Kostnadsränta påförs varje månad.

Om bestämmelserna i 4, 5, 7 och 8 §§ medför att ränta skall beräknas efter en räntesats som är högre än basräntan, skall den högsta räntesatsen ersättas med en räntesats motsvarande basräntan på ett belopp upp till och med sammanlagt 10 000 kronor. Om den skattskyldige betalar en del av skatteskulden, skall den delen anses vara den på vilken den högsta kostnadsräntan skulle ha beräknats.

Kostnadsränta beräknas inte efter den dag betalning har skett eller statens fordran på skatten har preskriberats. *Lag (1997:1032).*

Befrielse från kostnadsränta

11 § Skatteverket får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl. *Lag (2003:664)*.

Intäktsränta

12 § Intäktsränta beräknas, om inte annat följer av 13 §, från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på Skatteverkets särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag eller ett belopp annars tillgodoräknas till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka. När det är fråga om skatt som skall tillgodoräknas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas räntan från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag. *Lag (2003:664)*.

13 § Intäktsränta skall beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret för

1. skatt som skall betalas tillbaka på grund av nedsättning enligt 11 kap. 13 § eller enligt ett beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, eller
2. skatt som skall betalas tillbaka enligt 18 kap. 3 §.

För överskjutande ingående mervärdesskatt som har redovisats i skattedeklaration enligt 10 kap. 18 eller 19 § beräknas räntan från och med dagen efter den dag som skatten enligt 16 kap. 7 § anses vara betald. *Lag (1998:232)*.

14 § Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 % av basräntan och tillgodoförs varje månad.

Ändrad ränteberäkning m.m.

15 § Om ett beslut som har legat till grund för en beräkning av ränta ändras, skall motsvarande ändringar göras i ränteberäkningen.

16 § Om den 12 februari är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4, 5, 7 eller 13 § skall beräknas från och med den 13 februari i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 maj är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4 eller 5 § skall beräknas från och med den 4 maj i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

20 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 § Om ett skattebelopp inte har betalats i rätt tid skall, om inte särskilda skäl talar emot det, fordringen lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om det obetalda beloppet uppgår till

1. minst 10 000 kronor i fråga om en skattskyldig som skall lämna skattedeklaration eller som, utan att vara skyldig att lämna sådan deklaration, har F-skattsedel,

2. minst 500 kronor i fråga om andra skattskyldiga.

I fråga om en skattskyldig som avses i första stycket 1 skall fordringen också lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om ett belopp på minst 500 kronor varit obetalt under en längre tid. *Lag (2006:727).*

2 § Indrivning får begäras även i andra fall än som anges i 1 §, om det finns särskilda skäl. *Lag (2007:328).*

3 § Innan indrivning begärs skall den skattskyldige uppmanas att betala skattebeloppet, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 § Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

5 § Bestämmelser om när ansökan om verkställighet skall anses gjord finns i 2 kap. 30 § tredje stycket utsökningsbalken.

Ränta

6 § Om en fordran på ett skattebelopp har lämnats för indrivning, skall Kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet.

Kronofogdemyndigheten skall beräkna räntan för tiden efter det att fordringen har lämnats för indrivning.

Bestämmelser om hur räntan skall beräknas finns i 19 kap. 2, 3, 9 och 10 §§. *Lag (2006:727).*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2007:1278).*

21 kap. Omprövning

Beslut som kan omprövas

1 § Skatteverket skall, om inte annat följer av 2 eller 3 §, ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av skatt, om den skattskyldige begär det eller det finns andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beslut följer av 22 kap. 6 §.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får Skatteverket besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

Skatteverket får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp. *Lag (2003:664).*

2 § Ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast om ändringen avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det annars finns särskilda skäl.

3 § Om en fråga som avses i 1 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan.

Betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c § får inte omprövas.

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en förvaltningsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande av Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats efter beslutet. *Lag (2010:1453).*

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 § En skattskyldig som vill begära omprövning skall göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat följer av 5 §, ha kommit in till Skatteverket senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Även efter den tid som anges i första stycket får omprövning begäras av ett beslut som är till den skattskyldiges nackdel, om den skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av denna tid fått kännedom om beslutet eller om ett skattebesked eller en annan handling med uppgift om vad som skall betalas. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag den skattskyldige fick sådan kännedom. *Lag (2003:664).*

5 § En begäran om omprövning skall ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet, om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter,
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §,
8. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, eller
9. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m. *Lag (2007:595).*

6 § En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller den skattskyldiges ombud. Är den inte det, får Skatteverket utfärda ett föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas. *Lag (2003:664).*

7 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg omprövas på begäran av den skattskyldige, så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

7 a § En begäran om omprövning får göras även om tiden för omprövning har gått ut, om den avser

1. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten, eller

2. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten.

En begäran enligt första stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades. *Lag (2009:1063).*

Omprövning på initiativ av Skatteverket

8 § Om Skatteverket självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för Skatteverket framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt. *Lag (2003:664).*

9 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, utom i de fall som avses i andra stycket samt 11 och 12 §§.

Om en skattedeklaration inte har lämnats in i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till Skatteverket, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag (2003:664).*

Efterbeskattning

10 § Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11–20 §§ (*efterbeskattning*). *Lag (2003:664).*

11 § Efterbeskattning får ske, om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet hos Skatteverket lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet,
2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag,
3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift, eller
4. inte följt ett föreläggande enligt 14 kap. 3 § tredje stycket. *Lag (2003:664).*

12 § Efterbeskattning får också ske

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,
2. när en ändring föranleds av Skatteverkets beskattningsbeslut eller när en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av

skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig,

3. när en ändring föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag, eller

4. när en ändring föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen (1999:1229) i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten. *Lag (2009:1063).*

13 § Efterbeskattning enligt 11 § eller 12 § 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Efterbeskattning får inte ske, om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om Skatteverket tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga.

Efterbeskattning får inte avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift. *Lag (2003:664).*

Tidsfrist för efterbeskattning

14 § Skatteverkets beslut om efterbeskattning skall, om inte annat följer av 15–20 §§, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag (2003:664).*

15 § Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2, 3 eller 4 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Om anstånd har beviljats någon med betalning av skatt i avvaktan på kammarrättens eller Högsta förvaltningsdomstolens beslut med anledning av överklagande, får efterbeskattning i fråga om skatteavdrag ske senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades. *Lag (2010:1453).*

16 § Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 14 eller 15 § men senast ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft. *Lag (2003:664).*

17 § Om den skattskyldige har avlidit, skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

18 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot den skattskyldige för sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod

som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §.

19 § Beslut om efterbeskattning enligt 18 § första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut om efterbeskattning enligt 18 § andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) vidtagits. Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av Skatteverket, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. *Lag (2003:664).*

20 § Bestämmelserna i 18 och 19 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 18 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren frivilligt vidtagit någon åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69).

22 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut

1 § Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Skatteverkets beslut i fråga om återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som ansökt om sådan återbetalning. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i tredje stycket, överklagas också av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

Skatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Försäkringskassan. Vad som sägs i denna lag om överklagande av det allmänna ombudet skall då i stället gälla Försäkringskassan. *Lag (2009:826).*

1 a § Beslut som rör en fysisk person överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av det år då beslut fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående

år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229), avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet fattades. *Lag (2009:826).*

1 b § Beslut som rör juridiska personer överklagas enligt följande uppställning.

Beslut som rör	*överklagas hos den förvaltningsrätt*
1. ett handelsbolag	inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering	inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
3. en europeisk gruppering för territoriellt samarbete	inom vars domkrets grupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
4. ett dödsbo	som senast var behörig att pröva ett överklagande som rörde den avlidne
5. någon annan juridisk person än som avses i 1–4	inom vars domkrets styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades den 1 november året före det år då beslutet fattades
6. en juridisk person som inte är ett dödsbo och som har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades	inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget eller, om huvudkontor och säte saknas, förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades
7. en juridisk person som har upplösts	som senast var behörig.

Lag (2009:826).

1 c § Beslut som rör

1. företag eller annan näringsidkare inom en koncern och moderföretaget i koncernen,
2. två eller flera företag eller andra näringsidkare inom en koncern,
3. delägare i en juridisk person och den juridiska personen, eller
4. två eller flera delägare i en juridisk person

får överklagas hos den förvaltningsrätt som enligt 1 b § skall pröva moderföretagets respektive den juridiska personens överklagande, om överklagandena sker samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund. *Lag (2009:826).*

1 d § Bestämmelserna i 1 a och 1 b §§ gäller inte, om regeringen för vissa ärenden föreskrivit att överklagande skall tas upp av annan förvaltningsrätt. *Lag (2009:826).*

Beslut som inte får överklagas

2 § Beslut i fråga om
1. befrielse enligt 5 kap. 11 § från skyldigheten att göra skatteavdrag,
2. skatterevision enligt 14 kap. 7 §,
3. anstånd enligt 17 kap. 6 § med inbetalning av skatt, och
4. föreläggande vid vite enligt 23 kap. 2 § får inte överklagas.

Beskattningsbeslut enligt 11 kap. 1 § andra stycket 8 får inte överklagas. *Lag (2005:1118).*

Den skattskyldiges överklagande

3 § Den skattskyldiges överklagande skall, om inte annat följer av 4 §, ha kommit in senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni det sjätte året och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte är till nackdel för honom eller henne.

4 § Ett överklagande skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet, om det gäller
1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter,
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §,
8. återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b §,
9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, eller
10. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m.

Lag (2007:595).

5 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förfarandet vid överklagande

6 § Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig har överklagat Skatteverkets beslut.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen. *Lag (2003:664).*

Det allmänna ombudets överklagande

7 § Det allmänna ombudets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14–20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av Skatteverket eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. *Lag (2003:664).*

8 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt.

Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige. *Lag (2003:664).*

9 § Det allmänna ombudet får hos förvaltningsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och göra skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt och punktskatt.

Det allmänna ombudet får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos förvaltningsrätten begära att skattetillägg tas ut. *Lag (2009:826).*

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

10 § Beslut av förvaltningsrätten i fråga om

1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och
2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 § får inte överklagas. *Lag (2009:826).*

11 § Överklagande av beslut av förvaltningsrätten i fråga om

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. befrielse från ränta enligt 19 kap. 11 §,
7. överföring av skatt till en annan stat,
8. beslut enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.,
9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, samt
10. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m.,

får prövas av kammarrätten endast om den har meddelat prövningstillstånd. *Lag (2009:826).*

12 § Paragrafen upphävd. *Lag (2008:315).*

13 § Bestämmelserna i 6 kap. 10–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt denna lag.

14 § Om företrädaren överklagar ett beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a §, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då företrädaren fick del av beslutet. Om beslutet överklagas av det allmänna, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. *Lag (2003:747).*

15 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a § har väckts mot en företrädare för en juridisk person, skall vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig och klagande även gälla företrädaren. *Lag (2003:747).*

23 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 § Belopp som avser skatt eller underlag för beräkning av skatt enligt denna lag anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Vite

2 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Finns det anledning att anta att den deklarationsskyldige eller, om den deklarationsskyldige är juridisk person, ställföreträdare för den deklarationsskyldige har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, får den deklarationsskyldige inte föreläggas enligt 14 kap. 3 § vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas. *Lag (2009:826).*

Representant för enkelt bolag eller partrederi

3 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får Skatteverket efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall svara för redovisningen och betalningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos delägaren.

Ett beslut enligt första stycket innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter enligt denna lag i de fall den som skall svara för redovisningen och betalningen inte fullgör sina skyldigheter. *Lag (2003:664).*

Huvudman för en mervärdesskattegrupp

3 a § Grupphuvudmannen skall svara för redovisningen och betalningen av mervärdesskatt som hänför sig till den verksamhet som mervärdesskattegruppen bedriver och i övrigt företräda mervärdesskattegruppen i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos grupphuvudmannen. *Lag (1998:347).*

3 b § Om ett förhållande som legat till grund för gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) har ändrats, skall grupphuvudmannen underrätta Skatteverket om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Om grupphuvudmannen inte lämnar underrättelse enligt första stycket, får Skatteverket förelägga honom att göra detta. *Lag (2003:664).*

Ombud för generalrepresentation

3 c § Om ett utländskt skadeförsäkringsföretag bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, skall ett sådant ombud som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige svara för redovisning och betalning av den skatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda företaget i frågor som rör sådan skatt. *Lag (2001:1186).*

Skatterepresentant för utländsk försäkringsgivare m.m.

3 d § Om en utländsk försäkringsgivare inte bedriver sin verksamhet här i landet från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, skall den skatterepresentant som avses i 3 § andra stycket lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. svara för redovisning och betalning av skatt enligt lagen om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. och i övrigt företräda försäkringsgivaren i frågor som rör sådan skatt.

Om försäkringsgivaren i stället bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, gäller 3 c §. *Lag (2007:462).*

Ombud för utländsk företagare

4 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall utse ett ombud som är godkänt av Skatteverket. Ombudet skall enligt fullmakt av den utländska företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos ombudet.

Vad som anges i första stycket gäller inte om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land i vilket den utländske företagaren har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe, eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse skall ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

- rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder,
- rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier, och i
- rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92.

En utländsk företagare får utse ett sådant ombud som anges i första stycket även om Sverige har en överenskommelse av det slag som anges i andra stycket. *Lag (2004:500).*

Behörighet att lämna uppgift

5 § Bestämmelserna i 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om vem som skall fullgöra deklarationsskyldigheten eller annan uppgiftsskyldighet för omyndiga, dödsbon och andra gäller i tillämpliga delar. *Lag (2001:1239).*

6 § Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är en juridisk person anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Verkställighet

7 § En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag, taxeringslagen (1990:324) eller lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör. *Lag (2004:1345).*

8 § En åtgärd enligt denna lag får verkställas även om det beslut som föranleder åtgärden inte har fått laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utsökningsbalken.

Gallring

9 § Skattedeklarationer och andra handlingar innehållande uppgifter som avses i 14 kap. 8 § skall förvaras hos Skatteverket. Handlingarna skall förstöras sju år eller, i fråga om handlingar som avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, elva år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att handlingarna skall bevaras under längre tid än som anges i första stycket. *Lag (2003:664).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1997:483

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas första gången när det gäller

a) F-skatt och särskild A-skatt: på skatt som avser inkomståret 1998,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998,

c) annan skatt: på skatt som avser det beskattningsår som gått ut närmast före den 1 januari 1999,

d) uppgiftsskyldighet enligt 10 kap. 33 §: på uppgifter som avser första kalenderkvartalet 1998. *Lag (1997:1032).*

2. För inkomståret 1998 skall utan ansökan F-skattsedel utfärdas för den som vid utgången av år 1997 har en F-skattesedel utfärdad enligt 33 b § eller 33 c § uppbördslagen (1953:272).

3. Vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 enligt bestämmelserna om schablonberäkning i 6 kap. 1 och 2 §§ i den nya lagen skall skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten på grund av 1997 års taxering med tillämpning av bestämmelserna i 13 1 och 3 mom. uppbördslagen.

4. Vid tillämpningen av bestämmelserna om återkallelse av en F-skattsedel i 4 kap. 13 § 5 skall hänsyn tas också till brister i redovisning eller betalning av skatt eller avgift som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

En skattskyldig som för tidigare år eller redovisningsperioder står i skuld för skatt eller avgift som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller mervärdesskattelagen har vid återbetalning enligt 18 kap. 1–4 §§ i den nya lagen rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta och avgift som är hänförlig till skulden.

5. Vid utgången av oktober 1997 upphör följande författningar att gälla:

a) uppbördslagen, som dock, om inte annat följer av 7 eller 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om preliminär skatt för tid före den 1 januari 1998 samt slutlig, kvarstående och tillkommande skatt avseende 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt,

b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, som dock, om inte annat följer av 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt avgift eller ränta på dessa, och

c) Riksskatteverkets föreskrifter m.m. (RSFS 1982:4) om länsstyrelses inventering hos kronofogdemyndighet. *Lag (1997:1032).*

6. Skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa skall till utgången av år 1998 göras enligt en särskild skattetabell grundad på en för landet

genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt under beskattningsåret avrundad till helt krontal.

7. Bestämmelserna i uppbördslagen om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt tillämpas sista gången i fråga om kvarstående skatt enligt 1996 års taxering.

8. Bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 1–3 §§ i den nya lagen tillämpas från och med den 1 januari 1998 även i fråga om beslut avseende arbetsgivare enligt uppbördslagen och lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Vid tillämpningen av bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 68 § 5 mom. uppbördslagen och 25 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall hänsyn tas också till skyldighet att betala skatt enligt den nya lagen. *Lag (1997:1032).*

9. Bestämmelserna om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person och delägare i handelsbolag i 12 kap. tillämpas från ikraftträdandet även i fråga om innehållen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som tas ut enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1968:430) om mervärdeskatt eller mervärdesskattelagen. Detsamma gäller i fråga om avgiftstillägg, skattetillägg, ränta och dröjsmålsavgift enligt nämnda lagar.

Äldre bestämmelser om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person och delägare i handelsbolag gäller fortfarande i fråga om mål om sådan betalningsskyldighet som anhängiggjorts före utgången av år 1997. *Lag (1997:1032).*

10. Bestämmelserna i 14 kap. 3–7 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

a) uppbördslagen,

b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

c) lagen (1968:430) om mervärdeskatt, eller

d) mervärdesskattelagen (1994:200).

11. Bestämmelserna i 15 kap. 1 § fjärde stycket gäller även i fråga om skattetillägg som tas ut enligt mervärdesskattelagen och som avser skatt för redovisningsperiod som har gått till ända den 31 januari 1997 eller senare. Nämnda bestämmelse gäller även i tillämpliga delar i fråga om avgiftstillägg som tas ut enligt lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare och som avser arbetsgivaravgifter som belöper på tid efter den 1 januari 1997. *Lag (1997:1029).*

Till SFS 1997:773

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas i fråga om förmåner som åtnjutits efter utgången av år 1997.

Till SFS 1997:953

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 1998 och slutlig skatt på grund av 1999 års taxering.

Till SFS 1997:1029

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1997:1032

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1997:1145

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1998:194

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:232

1. Denna lag träder i kraft såvitt gäller ändringarna i 2 kap. 1–4 §§ och 10 kap. 32 § den 1 januari 1999 och i övrigt den 1 juni 1998.

2. Den nya bestämmelsen i 10 kap. 22 a § tillämpas vid redovisning av mervärdesskatt för redovisningsperioder som har gått till ända efter utgången av år 1997.

3. De nya bestämmelserna i 16 kap. 7 § samt 19 kap. 7 och 13 §§, tillämpas från och med redovisningsperiod som gått till ända den 31 augusti 1998.

4. Vid tillämpning av bestämmelsen om kostnadsränta vid för sen betalning i 19 kap. 7 § tredje stycket och 8 § skall räntan under tiden den 1 januari 1998 till och med den 31 augusti 1998 beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Till SFS 1998:341

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998 och tillämpas på förmån eller ersättning som getts ut eller anses utgiven efter ikraftträdandet.

Till SFS 1998:347

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Genom lagen upphävs dåvarande Riksskattenämndens bindande förklaring av den 30 oktober 1968 angående kommissionärsbolag, RN Serie II 1969:1.9, och Riksskattenämndens bindande förklaring av den 18 mars 1969 angående karburatorsprit, RN Serie II 1969:4.3.

Till SFS 1998:516

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:681

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:315

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

Till SFS 1999:316

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

2. Bestämmelserna i 8 kap. 19 § gäller i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 1998.

3. Bestämmelserna i 1 kap. 1 § första stycket tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

4. Bestämmelserna i 1 kap. 1 § andra stycket och 13 kap. 1 § andra stycket skall tillämpas för tid från och med den 1 januari 1998 i de delar bestämmelserna reglerar möjligheten att medge befrielse från att betala sådan skatt som enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall tas ut för varor vid import.

Till SFS 1999:641

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:962

Denna lag träder i kraft den 31 december 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

Till SFS 1999:1058

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser 5 kap. 5 § den 1 januari 2000 och såvitt avser 9 kap. 2 § den 31 december 1999.

2. Den nya bestämmelsen i 9 kap. 2 § tillämpas första gången på förmån som getts ut från och med den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:1118

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 14 kap. 4 och 7 §§ även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 1999:1300

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas från och med den 1 januari 2001 om inte annat följer av punkterna 2–4.

2. De nya bestämmelserna i 2 kap. 2 §, 3 kap. 1 §, 5 kap. 4 § första stycket 1 och 12 kap. 9 a § samt upphävandet av 2 kap. 3 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna i 5 kap. 3 § tillämpas från och med den 10 mars 2000.

4. Vid debitering av slutlig skatt avseende 2001 års taxering gäller äldre bestämmelser i 11 kap. *Lag (2000:1346).*

Till SFS 2000:55

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.

Till SFS 2000:77

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2000.

Till SFS 2000:486

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdandet och har beslutet överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

Till SFS 2000:501

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:794

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:878

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:985

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:1000

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Den nya bestämmelsen i 8 kap. 15 § tillämpas på förmån som getts ut efter ikraftträdandet.

3. Övriga bestämmelser tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2002.

Till SFS 2000:1004

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2001.

Till SFS 2000:1164

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:1302

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Den äldre bestämmelsen i första stycket 2 skall dock fortfarande tillämpas i fråga om sådan avgift för vilken lagen (1981:691) om socialavgifter gäller och den äldre bestämmelsen i andra stycket i fråga om sådan skatt för vilken tullagen (1994:1550) gäller.

Till SFS 2000:1346

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:1382

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:191

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:328

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001. Om en bouppteckning, arvsdeklaration eller gåvodeklaration kommit in till en tingsrätt eller skattemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 2001:840

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2002.

Till SFS 2001:902

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 2002:432 innan ikraftträdandet.)*

Till SFS 2001:907

Denna lag träder i kraft den 15 december 2001.

Till SFS 2001:970

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas i fråga om 3 kap. 1 § och 10 kap. 9 § i paragrafernas nya lydelse i fråga om skattskyldighet som inträder den 1 juli 2002 eller senare.

Till SFS 2001:1171

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2001:1186

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. De nya bestämmelserna gäller i fråga om skatter som hänför sig till beskattningsår som börjat efter ikraftträdandet.

Till SFS 2001:1239

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

2. Den nya lydelsen av 10 kap. 31 § andra stycket tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

3. Den nya lydelsen av 5 kap. 9 § 9–12, 10 kap. 31 § första stycket och 18 kap. 3 § tillämpas från och med det beskattningsår som börjar den 1 januari eller senare under 2002.

Till SFS 2002:314

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2002:391

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Till SFS 2002:400.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om

a) redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och

b) skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003. *(Ändrades genom SFS 2002:887 innan ikraftträdandet.)*

Till SFS 2002:432

(Denna lag ändrade SFS 2001:902 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2002).

Till SFS 2002:538

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002 och tillämpas från och med den 4 april 2002. En skalbolagsdeklaration för en avyttring som skett före den 1 augusti 2002 skall lämnas senast den 2 september 2002.

Till SFS 2002:674

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2002:887

(Denna lag ändrade SFS 2002:400 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2003.)

Till SFS 2002:1005

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. De nya bestämmelserna i 11 kap. 5 § tillämpas första gången på preliminär skatt som avser inkomståret 2003.

Till SFS 2003:212

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

2. Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

3. Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas före utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. *Lag (2003:334).*

Till SFS 2003:213

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

3. Äldre bestämmelser skall alltjämt gälla för

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas före utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. *Lag (2003:336).*

Till SFS 2003:222

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

2. Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.

3. Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:227

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2003:664

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Äldre föreskrifter i 2 kap. 6 § första stycket gäller fortfarande om handlingen har getts in före ikraftträdandet.

3. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 4 §, 4 kap. 15 § första stycket, 5 kap. 15 §, 10 kap. 5, 8, 10 eller 27 §, 14 kap. 3 eller 4 § eller 21 kap. 6 § att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.

4. Äldre föreskrifter i 5 kap. 16 § första stycket 4 gäller fortfarande för beslut och intyg från skattemyndighet.

5. Äldre föreskrifter i 8 kap. 1 § första stycket, 6 § andra stycket, 7 § andra stycket, 11 § första stycket, 16 §, 17 § andra stycket, 22 § andra stycket, 23 §, 27 § första stycket, 9 kap. 2 § andra och tredje styckena, 10 kap. 19 § första stycket, 21 §, 24 § första stycket, 28 §, 31 § första stycket och 35 § andra stycket, 10 a kap. 2 och 7 §§, 16 kap. 6 § fjärde stycket, 17 kap. 4, 5, 6 a och 7 §§, 19 kap. 7 § första stycket, 21 kap. 12 § 2, 21 kap. 16 § samt 23 kap. 3 § gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. *Lag (2004:127).*

6. Äldre föreskrifter i 21 kap. 11 § 1 gäller fortfarande för uppgift som lämnats till skattemyndighet.

7. Äldre föreskrifter i 10 a kap. 18 § och 22 kap. 1 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som sägs om Riksskatteverket i 10 a kap. 18 § första stycket respektive 22 kap. 1 § första stycket tredje meningen skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket. Även överklagande av beslut om anstånd med inbetalning av skatt som har fattats efter ikraftträdandet skall då prövas av den domstol som prövar överklagandet av själva skattebeslutet.

8. Föreskrifterna i 22 kap. 9 § skall fortfarande tillämpas på förhållanden som är hänförliga till tid före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket.

9. Föreskrifterna i 12 kap. 8 c § gäller även om det är skattemyndighet som har begärt ställande av sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 b §. *Lag (2004:127).*

10. Föreskrifterna i 15 kap. 3 § och 21 kap. 9 § andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

11. Föreskrifterna i 21 kap. 13 § andra stycket om hinder mot efterbeskattning i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

12. Föreskrifterna i 23 kap. 2 § andra stycket gäller inte för ansökan om utdömande av vite som getts in före ikraftträdandet.

13. Föreskrifterna i 23 kap. 4 § gäller också ombud som godkänts av skattemyndighet.

14. De upphävda föreskrifterna i 22 kap. 8 § gäller fortfarande om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut.

Till SFS 2003:747

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

Till SFS 2003:1089

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2003:1136

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på fakturor som utfärdas eller tas emot efter ikraftträdandet.

Till SFS 2003:1205

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:63

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

2. Vad som sägs i 12 kap. 9 a § om investeringsfond skall också gälla sådan värdepappersfond som förvaltas av fondbolag eller annan fondförvaltare som

med stöd av 3 § lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

Till SFS 2004:127

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004. De nya föreskrifterna i 11 kap. 9 § tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering.

Till SFS 2004:435

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:500

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:753

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Till SFS 2004:789

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

2. Äldre bestämmelser i 11 kap. 11 § tillämpas på uppgifter som har lämnats före ikraftträdandet.

3. Äldre bestämmelser i 22 kap. 1 § tredje stycket gäller fortfarande för överklagande som har anhängiggjorts före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2004:1157 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2004:1142

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2004.

Till SFS 2004:1156

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2004:1157

(Denna lag ändrade SFS 2004:789 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2005).

Till SFS 2004:1186

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2004:1242

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2004:1345

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.

Till SFS 2005:345

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2005:459

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas vid betalning av skatt som hänför sig till tiden efter ikraftträdandet.

Till SFS 2005:809

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter tillämpas dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2006.

Till SFS 2005:830

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2006.

Till SFS 2005:922

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som härrör sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:1118

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.
2. De nya föreskrifterna i 10 kap. 17 a § tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2006.
3. De nya föreskrifterna i 10 kap. 25 § tillämpas från och med den 1 april 2006.

Till SFS 2005:1138

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. *(Enligt förordning 2005:1140 om ikraftträdandedatum av lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar och viss följdlagstiftning träder lagen i kraft den 1 januari 2006).*

Till SFS 2005:1140

(Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2005:1138 träder i kraft den 1 januari 2006).

Till SFS 2006:579

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 i fråga om 5 kap. 9 § och i övrigt den 1 januari 2007.

Till SFS 2006:591

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 i fråga om 3 kap. 1 § och i övrigt den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:727

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:993

Denna lag träder i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010.

Till SFS 2006:1343

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Till SFS 2006:1429

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande betalningsskyldighet för avgifter enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift som avser sjukpenning som har utgetts före den 1 november 2006.

Till SFS 2006:1496

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på förmåner som getts ut efter utgången av år 2006.

Till SFS 2006: 1509

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Enligt förordning 2006:1513 träder lagen i kraft den 2 januari 2007).*

Till SFS 2006:1513

(Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2006:1509 träder i kraft den 2 januari 2007).

Till SFS 2007:328

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2007:347

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2007:462

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2007:546

Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

Till SFS 2007:595

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. *(Ändrades genom SFS 2008:1320 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2007:1009

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. I fråga om överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 2007:1124

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången för skattepliktig förmån av hushållsarbete som kommit den skattskyldige till del efter den 31 december 2007.

Till SFS 2007:1278

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2007:1377

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Om den skattskyldige inkommit till Skatteverket med en begäran enligt 10 kap. 14 b § första stycket 1 senast den 15 januari 2008, ska redovisningsperioden om en kalendermånad gälla från och med den 1 januari 2008.

4. Den nya bestämmelsen i 10 kap. 32 § första stycket ska inte tillämpas på belopp som angivits i faktura eller liknande handling som har utfärdats före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1405

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:138

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2009 års taxering.

Till SFS 2008:315

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre föreskrifter i 22 kap. 12 § gäller fortfarande i fråga om överklagande av beslut som meddelats före den 1 januari 2008.

Till SFS 2008:372

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

Till SFS 2008:823

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2008:827

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008.

Till SFS 2008:1065

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1318

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2008:1320

(Denna lag ändrade SFS 2007:595 innan lagen träder i kraft den 1 januari 2010).

Till SFS 2008:1345

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008.

2. Om skalbolagsdeklarationen till någon del avser tid före ikraftträdandet, ska dock vid beräkningen av säkerhetens storlek enligt 11 kap.11 a § andra stycket procenttalet 28 användas i stället för 26,3.

3. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:68

Denna lag träder i kraft den 15 mars 2009.

Till SFS 2009:196

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2009:541 innan ikraftträdandet.)*

Till SFS 2009:390

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med ikraftträdande.

Till SFS 2008:541

(Denna lag ändrade SFS 2009:541 innan lagen träder i kraft den 1 juni 2009).

Till SFS 2009:722

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

Till SFS 2009:826

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1063

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.

Till SFS 2009:1231

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

Till SFS 2009:1335

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. *(Enligt förordning 2009:1336 träder lagen i kraft den 1 januari 2010.)*

2. Bestämmelserna i 3 kap. 1 § 4 och 5 a ska tillämpas på ansökningar om återbetalning av ingående skatt som lämnas in från och med dagen för lagens ikraftträdande. Äldre bestämmelser gäller för återbetalningsansökningar som lämnas in före detta datum.

3. Om den som är skyldig att lämna den periodiska sammanställningen inkommit till Skatteverket senast 14 dagar från den dag lagen träder i kraft med en begäran om att få lämna sammanställningen för omsättning, förvärv och överföring av varor för varje kalenderkvartal ska rapporteringsperioden ett kalenderkvartal tillämpas från och med dagen för lagens ikraftträdande. Detta gäller under förutsättning att villkoren i 10 kap. 35 a § är uppfyllda och det inte föreligger särskilda skäl för månadsrapportering enligt 10 kap. 35 b §.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1336

(Genom denna förordning föreskriver regeringen att lagen (2009:1335) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) ska träda i kraft den 1 januari 2010).

Till SFS 2009:1343

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Enligt förordning 2009:1344 träder lagen i kraft den 1 januari 2012).*

Till SFS 2009:1344

(Genom denna förordning föreskriver regeringen att lagen (2009:1343) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) ska träda i kraft den 1 januari 2012.)

Till SFS 2009:1498

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1506

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Bestämmelsen i 14 kap. 7 a § första stycket 10 tillämpas dock från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2010:851

Denna lag träder i kraft den 1 november 2010.

Till SFS 2010:1268

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser i 8 kap. 4 § gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.

3. Äldre bestämmelser i 16 kap. 12 § gäller i fråga om pensionsrätt och pensionspoäng för tidigare år än 2011.

Till SFS 2010:1453

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1894

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2002:33) om revision m.m.

Skatteverkets författningssamling:

Skatteverkets föreskrifter SKVFS 2010:19 om basränta enligt 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483).

Skatteverkets föreskrifter SKVFS 2006:29 om ändring i Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:23) om revision m.m.

Riksskatteverkets allmänna råd:

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV S 1998:12) om anstånd med att lämna skattedeklaration och med inbetalning av skatter och avgifter, som skall redovisas i sådan deklaration. (Har ersatts av Skatteverkets allmänna råd SKV A 2004:28 som tillämpas fr.o.m. den 3 december 2004).

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV S 1998:13) om anstånd med inbetalning av skatt enligt skattebetalningslagen. (Genom Skatteverkets allmänna råd SKV A 2008:19 ska dessa rekommendationer upphöra att gälla från den 15 september 2008).

Ändring (RSV S 1998:33) i Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV S 1998:13) om anstånd med inbetalning av skatt enligt skattebetalningslagen.

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV S 1998:34) om begäran om indrivning och annat överlämnande till kronofogdemyndigheten av fordringar enligt skattebetalningslagen. (Genom Skatteverkets allmänna råd SKV A 2008:20 ska dessa rekommendationer upphöra att gälla från den 15 september 2008).

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV S 2000:9) om befrielse helt eller delvis från kostnadsränta enligt skattebetalningslagen.

Skatteverkets allmänna råd:

Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2004:28) om anstånd med att lämna skattedeklaration, punktskattedeklaration, särskild skattedeklaration och förenklad skattedeklaration samt anstånd med att betala skatt som skall redovisas i sådana deklarationer. (Har ersatts av Skatteverkets allmänna råd SKV A 2008: 17 som tillämpas fr.o.m. den 15 september 2008).

Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:17) om anstånd med att lämna skattedeklaration, punktskattedeklaration, särskild skattedeklaration och förenklad skattedeklaration samt anstånd med att betala skatt som ska redovisas i sådana deklarationer.

Skatteverkets meddelanden:

Skatteverkets information (SKV M 2004:18) om anstånd med att lämna skattedeklaration, punktskattedeklaration, särskild skattedeklaration och förenklad skattedeklaration samt anstånd med att betala skatt som skall redovisas i sådana deklarationer.

Skatteverkets information (SKV M 2008:14) om anstånd med att lämna skattedeklaration, punktskattedeklaration, särskild skattedeklaration och förenklad skattedeklaration samt anstånd med att betala skatt som ska redovisas i sådana deklarationer.

Skattebetalningsförordning (1997:750)

16 oktober 1997

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1899

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av skattebetalningslagen (1997:483).

2 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i skattebetalningslagen (1997:483).

Vid tillämpningen av skattebetalningslagen skall med Europeiska gemenskapens mervärdesskatteområde avses detsamma som i 1 a § mervärdesskatteförordningen (1994:223). *Förordning (2001:1249).*

3 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2003:988).*

Registrering

4 § En anmälan för registrering enligt 3 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras på blankett enligt fastställt formulär.

Anmälan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Skatteverket bestämmer. *Förordning (2003:988).*

5 § Vid registrering enligt 3 kap. 1 § första stycket 2, 3, 4, 5, 5 a eller 5 b skattebetalningslagen (1997:483) ska den registrerade tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om registreringsnumrens utformning. *Förordning (2009:1348).*

6 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2010:1899).*

7 § Skatteverket skall utfärda ett bevis om beslutad registrering enligt fastställt formulär. Grundas registreringen på en förenklad skattedeklaration, skall ett bevis utfärdas endast om den registrerade begär det.

En registrering skall stå kvar till dess Skatteverket beslutar att den skall upphöra. *Förordning (2003:988).*

Kontoutdrag

8 § När Skatteverket har gjort en sådan avstämning av ett skattekonto som avses i 3 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) skall, på det sätt och i den omfattning som verket föreskriver, ett kontoutdrag skickas till den skattskyldige. *Förordning (2003:988).*

F-skattsedel

9 § En ansökan om F-skattsedel enligt 4 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras på blankett enligt fastställt formulär.

Ansökan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Skatteverket bestämmer. *Förordning (2003:988).*

10 § Av ett F-skattebevis skall framgå att innehavaren själv svarar för den preliminära skatt och de socialavgifter som belöper på ersättning för arbete som uppdras åt honom. Av F-skattebeviset skall också framgå om F-skattsedeln har utfärdats under sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) och vad som då gäller vid betalning av preliminär skatt och socialavgifter.

Om innehavaren av F-skattebeviset är registrerad för mervärdesskatt skall detta framgå av beviset.

11 § Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket när den finner skäl att anta att en F-skattsedel skall återkallas. *Förordning (2003:988).*

Beräkning av F-skatt och särskild A-skatt

12 § Innan en preliminär taxering fastställs till ett högre belopp än som framgår av den skattskyldiges uppgifter eller fastställs utan att sådana uppgifter finns skall Skatteverket lämna den skattskyldige tillfälle att yttra sig, om det inte är uppenbart onödigt. *Förordning (2003:988).*

13 § F-skatt eller särskild A-skatt får debiteras oberoende av makes och hemmavarande barns inkomst. Detsamma gäller vid ändrad beräkning av skatteavdrag.

Första stycket gäller även skattskyldig som avses i 2 kap. 20 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Förordning (2007:1423).*

14 § Om F-skatt eller särskild A-skatt har debiterats någon för vilken preliminär skatt också skall betalas genom skatteavdrag, skall en ändrad beräkning av den preliminära skatt som leder till en lägre skatt i första hand avse den debiterade skatten. En ändrad beräkning som leder till en höjd skatt skall, om det inte finns särskilda skäl för något annat, i första hand avse skatteavdraget från andra ersättningar än sådana från vilka skatteavdrag enligt 8 kap. 8–10 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall göras med 30 %.

15 § Om ett beslut om ändrad beräkning av F-skatt eller särskild A-skatt innebär att den skatt som skall betalas för hela inkomståret sänks, skall den preliminära skatt som förfallit till betalning innan beslutet fattas sättas ned endast till den del skatten överstiger den F-skatt eller särskilda A-skatt som den skattskyldige skall betala för hela inkomståret.

16 § Om Skatteverket fattar ett beslut om ändrad beräkning av F-skatt, skall verket utfärda en ny F-skattsedel med den ändrade skatten. *Förordning (2003:988).*

Skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

17 § Skatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som betalar ut ersättning för arbete att enligt 5 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) lämna uppgift om skatteavdragets belopp i de fall där avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället och det kan ske utan väsentlig olägenhet för den skattskyldige. *Förordning (2003:988).*

18 § Skatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som skall ta emot ersättning för arbete att enligt 5 kap. 16 § skattebetalningslagen (1997:483) visa upp sin A-skattsedel i fråga om visst slag av ersättningar om det kan ske utan väsentlig olägenhet för utbetalaren. *Förordning (2003:988).*

19 § Sådana allmänna och särskilda skattetabeller som avses i 8 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall för varje år fastställas av Skatteverket. *Förordning (2003:988).*

20 § Skatteverket skall meddela föreskrifter om enligt vilka grunder skatteavdrag skall göras när sådan ersättning som avses i 8 kap. 8 § första stycket 3 skattebetalningslagen (1997:483) betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst. *Förordning (2003:988).*

21 § Skatteverket skall meddela föreskrifter för

1. värdering av bilförmån vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och
2. beräkning av arbetstagares utgifter i viss verksamhet enligt 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980). *Förordning (2003:988).*

22 § Skatteverket skall lämna arbetstagaren tillfälle att yttra sig över en ansökan om minskat skatteavdrag enligt 8 kap. 27 eller 28 § skattebetalningslagen (1997:483) innan beslut fattas.

Om beslutet innebär att skatteavdraget skall minskas, skall arbetstagaren och arbetsgivaren underrättas om beslutet. Arbetsgivaren skall samtidigt påminnas om att han enligt 8 kap. 7 § andra stycket skattebetalningslagen inte får tillmötesgå en begäran från arbetstagaren om ett förhöjt skatteavdrag. *Förordning (2003:988).*

23 § Om skatteavdrag skall göras med högre belopp än vad som tidigare beslutats eller om den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag i stället för F-skatt, skall Skatteverket, om det behövs, sända ett meddelande om beslutet till den skattskyldiges arbetsgivare. *Förordning (2003:988).*

24 § En ändrad beräkning av skatteavdrag från ersättning till en skattskyldig som inte debiterats någon preliminär skatt skall, om det inte finns särskilda skäl för något annat, i första hand avse skatteavdrag från sådan ersättning som utgör den skattskyldiges huvudinkomst och därefter från andra inkomster än ränta och utdelning.

25 § Om den skattskyldiges folkbokföring den 1 november året före inkomståret ändras, skall den skattskyldige underrättas om vad ändringen innebär för den preliminära skatten. *Förordning (2003:988).*

Skyldighet att lämna deklaration

25 a § Skatteverket får meddela föreskrifter om sådana undantag från uppgiftsskyldigheten i 10 kap. 17 a § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) som avses i tredje stycket samma paragraf. *Förordning (2005:1114).*

26 § Förordningen (1957:515) om fullgörande av deklarationsskyldighet för staten, landsting, kommun, m.m. gäller för skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

26 a § Skatteverket skall meddela föreskrifter om när preliminär självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Om det finns särskilda skäl får Skatteverket i enskilda fall medge att preliminär självdeklaration och skattedeklaration lämnas i form av ett elektroniskt dokument. *Förordning (2003:988).*

Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster

26 b § En ansökan enligt 10 a kap. 2 § 1 skattebetalningslagen (1997:483) skall göras enligt fastställt formulär. Ansökan skall innehålla följande uppgifter avseende den sökande

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser (inbegripet webbplatser), samt
4. nationellt skattenummer (om sådant finns).

Ansökan skall också innehålla

1. en försäkran om att sökanden inte är registrerad för mervärdesskatt i ett EG-land, och
2. uppgift om när verksamheten är planerad att inledas. *Förordning (2003:223).*

26 c § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om utformningen av sådana identifieringsnummer som anges i 10 a kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2003:988).*

26 d § Skatteverket skall på elektronisk väg underrätta den skattskyldige om identifieringsbeslut enligt 10 a kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) och om tilldelat identifieringsnummer enligt 10 a kap. 5 § nämnda lag. *Förordning (2003:988).*

26 e § Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 10 a kap. 14 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till Skatteverket. *Förordning (2003:988).*

26 f § Bestämmelser om förfarandet för utbyte av information och överföring av pengar mellan EG-ländernas behöriga myndigheter när det gäller sådan mervärdesskatt som omfattas av bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalnings-

lagen (1997:483) eller motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land finns i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. *Förordning (2003:988).*

Beskattningsbeslut

27 § Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

28 § Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får fattas genom automatisk databehandling om skatten enligt 11 kap. 19 § samma lag bestäms till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna eller, när det gäller mervärdesskatt eller punktskatt, skall vara noll kronor på grund av att endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt till den skattskyldiges fördel har bestämts för de tre perioderna. Övriga beslut enligt skattebetalningslagen får fattas genom automatisk databehandling om skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas.

Första stycket gäller inte beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag eller ändrad beräkning av F-skatt, särskild A-skatt eller skatteavdrag. Beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag får dock fattas genom automatisk databehandling om beslutet grundas på förtryckta uppgifter i en blankett för ansökan om särskild beräkningsgrund som sänts till den skattskyldige och om den skattskyldige inte har begärt ändring av de förtryckta uppgifterna. *Förordning (2005:239).*

29 § Försäkringskassan skall lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för debitering av egenavgifter. *Förordning (2004:941).*

Underrättelser om beskattningsbeslut

30 § Av ett besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483) ska framgå

1. taxerad och beskattningsbar förvärvsinkomst,
2. inkomst av kapital,
3. summan av gjorda skattereduktioner,
4. debiterad skatt enligt skattebetalningslagen, uppdelad på de olika skatteslagen samt, i fråga om fysiska personer och dödsbon, skattesatserna för kommunal inkomstskatt,
5. avgiftssatserna för avgift till registrerat trossamfund och begravningsavgift, samt
6. pensionsgrundande inkomst.

Ytterligare bestämmelser om vad som i vissa fall ska framgå av besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen finns i 7 § taxeringsförordningen (1990:1236). *Förordning (2007:997).*

31 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2003:988).*

32 § En underrättelse om beslut om debitering av skatt skall i andra fall än som avses i 31 § sändas till den skattskyldige så snart som möjligt.

33 § Skatteverket ska före taxeringsårets utgång lämna Försäkringskassan uppgift om summan av de sjukförsäkringsavgifter som har debiterats.

Skatteverket ska också lämna Försäkringskassan uppgift om ålderspensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) inte anses betald. Vidare ska uppgift lämnas om sådan avgift som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf.

Skatteverket ska lämna Pensionsmyndigheten uppgift om allmän pensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen inte anses betald. Vidare ska uppgift lämnas om sådan avgift som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf. *Förordning (2009:1184).*

34 § Redovisningsräkning över sådana medel som tillkommer kommuner, landsting, registrerade trossamfund eller huvudmän för begravningsverksamheten och som enligt 1 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) faller inom lagens tillämpningsområde skall upprättas för kalenderår.

Redovisningsräkning enligt första stycket skall för ett visst år lämnas av Skatteverket till vederbörande kommun eller landsting i två exemplar senast den 8 mars följande år. I fråga om medel till registrerade trossamfund och till huvudmän för begravningsverksamheten skall verket lämna räkningen på motsvarande sätt. Ett exemplar av redovisningsräkningen, försett med intyg om räkningens mottagande, skall återställas till verket. *Förordning (2003:988).*

Ansvar för skatt

35 § Ett beslut med anledning av att en arbetsgivare har underlåtit att göra skatteavdrag skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas och om löne-, ränte- eller utdelningsbeloppet. Uppgifterna skall, om det är möjligt, redovisas särskilt för varje skattskyldig med angivande av namn, personnummer och redovisningsperiod.

Innan ett beslut enligt första stycket fattas skall även arbetstagaren få tillfälle att yttra sig om det som angår honom, om hans adress är känd eller kan hämtas in utan att det är alltför tidskrävande. *Förordning (2003:988).*

Befrielse från betalningsskyldighet

36 § Beslut om sådan befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala skatt som avses i 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall meddelas av Skatteverket. *Förordning (2003:988).*

Utredning i skatteärenden

37 § Skatteverket ska snarast efter det att verket enligt 12 § konkursförordningen (1987:916) har underrättats om att en skattskyldig har försatts i konkurs kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning (2007:797).*

38 § Om det kan antas att en skattskyldig som avses i 3 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) är på obestånd eller om den skattskyldige har försummat att betala skatt, skall Skatteverket så snart som möjligt kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning (2003:988).*

39 § Uppgifter som en myndighet har lämnat ut till Skatteverket enligt 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) får granskas endast av den tjänsteman som verket har utsett. Verket skall se till att tjänstemannen är lämplig för uppdraget och upplysa honom om vikten av att föreskriven tystnadsplikt iakttas. *Förordning (2003:988).*

40 § Deklarationer och övriga uppgifter som avses i 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall förvaras på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem.

41 § Bestämmelserna i 4–6 a §§ taxeringsförordningen (1990:1236) om taxeringsrevision skall tillämpas även vid skatterevision. *Förordning (2001:339).*

42 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) har följts får lämnas ut till myndigheter i främmande stater med vilka Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i ärenden om skatt.

43 § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 14 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) eller enligt 2 § tredje stycket lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite. *Förordning (2006:588).*

Inbetalning av skatt

44 § Om inbetalning av skatt görs med en annan blankett än som avses i 64 § första stycket skall på inbetalningshandlingen anges

1. den skattskyldiges namn och postadress, och
2. den skattskyldiges person- eller organisationsnummer.

45 § Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 16 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till Skatteverket. *Förordning (2003:988).*

Anstånd med inbetalning av skatt

46 § Om säkerhet för anstånd krävs enligt 17 kap. 3 eller 6 b § skattebetalningslagen (1997:483), skall Skatteverket underrätta den skattskyldige om den tid inom vilken säkerheten skall lämnas för att anstånd skall kunna medges.

Skatteverket skall bevaka ställd säkerhet.

Att Skatteverket skyndsamt skall underrätta Kronofogdemyndigheten om den skattskyldige har medgetts anstånd med betalningen framgår av 8 § indrivningsförordningen (1993:1229). *Förordning (2006:779).*

Återbetalning av skatt

47 § Sådant överskjutande belopp som skall återbetalas enligt 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall återbetalas senast den dag som besked om den slutliga skatten skall översändas till den skattskyldige.

48 § Återbetalning av skatt enligt 18 kap. 2 eller 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras skyndsamt.

49 § Ett belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt som bestämts enligt 11 kap. 16 eller 18 § skattebetalningslagen (1997:483) skall återbetalas senast vid utgången av kalendermånaden efter den kalendermånad då den skattskyldige enligt 10 kap. 18 och 19 §§ skattebetalningslagen senast skall lämna skattedeklaration för den redovisningsperiod som skatten avser. Om skattedeklarationen lämnas senare, skall återbetalningen göras senast vid utgången av kalendermånaden efter den då deklarationen lämnades.

En återbetalning som görs före utgången av den tid som anges i första stycket får avse del av skatten. *Förordning (2002:815).*

50 § Återbetalning av belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt enligt 49 § skall inte göras, om Skatteverket före utgången av den tid som anges i 49 § första stycket beslutar att återbetalningen av hela eller del av skatten skall skjutas upp.

Ett beslut enligt första stycket skall meddelas om det behövs för kontroll av den ingivna skattedeklarationen. Beslutet får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslutet förfaller om Skatteverket inte inom en månad från dagen för beslutet påbörjat sådana kontrollåtgärder som anges i 14 kap. 3–7 §§ skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2003:988).*

51 § Återbetalning av skatt enligt bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) skall ske genom insättning på den skattskyldiges bank- eller kreditmarknadsföretagskonto. Uppgift om sådant konto inhämtas från den skattskyldige eller, med den skattskyldiges tillstånd, från bank eller kreditmarknadsföretag. Skatteverket får besluta om återbetalning på annat sätt om särskilda förhållanden föranleder det.

Beslut om sättet för återbetalning av skatt får inte överklagas. *Förordning (2004:340).*

52 § Skatteverket skall lämna Kronofogdemyndigheten uppgift om sådant överskjutande belopp som avses i 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) för en skattskyldig med en skuld som skall drivas in av Kronofogdemyndigheten.

Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av uppgifterna. Underrättelsen skall lämnas vid en tidpunkt som Skatteverket bestämmer. *Förordning (2006:779).*

53 § Om återbetalning skall ske i andra fall än som avses i 52 §, skall Skatteverket undersöka om den återbetalningsberättigade har en skuld som skall drivas in av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:779).*

54 § Skatteverket får meddela beslut som avses i 18 kap. 5 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) om överföring av skatt till främmande stat. *Förordning (2003:988).*

55 § Om en skattskyldig visar att han av misstag betalat in för mycket skatt, skall Skatteverket skyndsamt återbetala vad som inbetalts för mycket.

Återbetalning enligt första stycket får ske endast till den del återbetalningen kan göras från ett överskott på den skattskyldiges skattekonto. *Förordning (2003:988).*

Ränta

56 § Basränta enligt 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall fastställas av Skatteverket. Basräntan skall räknas fram genom att säljräntan på sexmånaders statsskuldväxlar avläses varje bankdag. Räntenoteringarna från och med den 16 i en månad till och med den 15 i månaden därpå sammanvägs till en genomsnittsränta som gäller som basränta från och med närmast kommande kalendermånad.

Om det uppkommer decimaler vid beräkningen av genomsnittsräntan skall räntan avrundas till närmast hela procenttal. Om genomsnittsräntan ligger mitt emellan två hela procenttal skall den avrundas nedåt. *Förordning (2003:988).*

Indrivning

57 § Skatteverket skall meddela föreskrifter om när en sådan fordran som avses i 20 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall lämnas för indrivning. *Förordning (2003:988).*

58 § Skatteverket skall underrätta Kronofogdemyndigheten om verket eller en allmän förvaltningsdomstol meddelar ett beslut som rör en fordran på obetald skatt och fordringen har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. *Förordning (2006:779).*

59 § Bestämmelser om betalningsuppmaning och begäran om indrivning m.m. finns i 3 och 5–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229).

60 § Ytterligare föreskrifter om indrivning och redovisning av skatt som överlämnats för indrivning finns i utsökningsförordningen (1981:981) och indrivningsförordningen (1993:1229).

Domstols skyldighet att lämna uppgifter

61 § En allmän förvaltningsdomstol skall i den omfattning Skatteverket föreskriver underrätta verket om beslut i mål enligt skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2003:988).*

Övriga bestämmelser

62 § Avgift tas ut när Skatteverket på begäran

1. lämnar bevis om särskild förhandsuträkning av skatt eller annat dokument med motsvarande uppgifter om skatt,
2. lämnar intyg om att skatt har betalats, eller
3. lämnar intyg om att en viss person inte har någon skatteskuld.

För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass A tillämpas. *Förordning (2003:988).*

63 § En underrättelse till den skattskyldige skall sändas i vanligt brev. Om det är av betydelse att få bevis för att en handling kommer den skattskyldige eller annan till handa skall dock delgivning ske.

Om vite har förelagts skall den som avses med föreläggandet delges detta.

Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) som meddelas efter den 30 juni sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut och som innebär antingen att den skattskyldige inte får fullt bifall till sin begäran om omprövning eller att Skatteverket på eget initiativ omprövat beslut till den skattskyldiges nackdel skall delges denne. *Förordning (2003:988).*

64 § Skatteverket fastställer formulär som behövs för tillämpningen av skattebetalningslagen (1997:483).

Blanketter, till vilka Skatteverket har fastställt formulär, skall kostnadsfritt tillhandahållas hos verket.

Skatteverket får ordna så att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. *Förordning (2003:988).*

65 § Föreskrifter om sådan uppgiftsskyldighet som avses i 10 kap. 33 § skattebetalningslagen (1997:483) och om sådan anteckningsskyldighet som avses i 14 kap. 1 a § samma lag får meddelas av Skatteverket. Skatteverket ska meddela föreskrifter om hur en periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring.

Skatteverket får meddela föreskrifter om hur en periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av annan automatisk databehandling. *Förordning (2009:1348).*

65 a § Överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § skattebetalningslagen (1997:483) träffas av Skatteverket. *Förordning (2007:797).*

66 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2003:988).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1997:750

1. Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas i fråga om skatt som skall betalas enligt skattebetalningslagen (1997:483).

2. Bestämmelserna i 37–43 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt, ränta eller avgift som tas ut enligt

a) uppbördslagen (1953:272),

b) lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

c) lagen (1968:430) om mervärdeskatt, eller

d) mervärdesskattelagen (1994:200).

3. Vid utgången av oktober 1997 upphör uppbördsförordningen (1967:626) och förordningen (1970:44) om kontroll över betalning av tilläggspensionsavgift att gälla. Dessa förordningar skall dock fortfarande tillämpas i fråga om skatt, ränta eller avgift enligt uppbördslagen eller lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Till SFS 1997:1070

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1998:350

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:1396

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1998:1736

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:101

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Till SFS 1999:732

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

Till SFS 2000:517

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2000:829

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2000.

2. De nya bestämmelserna i 13 § tillämpas första gången på skatt som avser inkomståret 2001.

Till SFS 2000:1016

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:339

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2001:342

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2001:1249

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. De nya bestämmelserna i 30 och 31 §§ tillämpas första gången på slutlig skatt enligt 2003 års taxering.

Till SFS 2002:393

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Till SFS 2002:815

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2003:223

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2003:988

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Granskning av uppgifter som en myndighet har lämnat ut enligt 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) får även efter ikraftträdandet ske av tjänsteman som har utsetts enligt äldre föreskrifter i 39 §.

3. 50 § första stycket i sin äldre lydelse gäller fortfarande för beslut som har meddelats av skattemyndighet.

4. Skatteverket skall efter ikraftträdandet underrätta kronofogdemyndigheten enligt 58 § om beslut av skattemyndighet som denna inte underrättat kronofogdemyndigheten om.

Till SFS 2003:1114

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:340

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:941

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2005:239

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2005.

Till SFS 2005:1114

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Till SFS 2006:588

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:779

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007: 797

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008

Till SFS 2007: 997

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2007:1423

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2009:1184

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2009:1348

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2010:1899

6 § skattebetalningsförordningen (1997:750) ska upphöra att gälla vid utgången av 2010.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2011.

Lag (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket

6 november 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Hos Skatteverket skall det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen.

2 § Om det allmänna ombudet har överklagat Skatteverkets beslut i en fråga förs det allmännas talan i den frågan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

3 § Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Skatteverket att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol och Skatterättsnämnden.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2003:643

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lag (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

29 april 1998

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1452

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förhandsbesked om

1. skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. punktskatt som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483),
3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), och
4. taxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller det allmänna ombudet hos Skatteverket. *Lag (2003:666).*

2 § Skatterättsnämnden består av högst fjorton ledamöter och högst tio ersättare. Ledamöter och ersättare förordnas av regeringen för högst fyra år i taget.

Skatterättsnämnden sammanträder på två avdelningar, en för direkt skatt och en för indirekt skatt. Regeringen bestämmer ledamöternas och ersättarnas fördelning på avdelningarna och utser bland ledamöterna en ordförande och en vice ordförande på varje avdelning.

3 § Skatterättsnämnden är beslutför när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutför med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

4 § Om det framkommer skiljaktiga meningar vid överläggningen i Skatterättsnämnden tillämpas bestämmelserna i 16 kap. rättegångsbalken om omröstning i tvistemål.

Förutsättningar för förhandsbesked

5 § Efter ansökan av en enskild får förhandsbesked lämnas i en fråga som avser sökandens skattskyldighet eller beskattning om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Första stycket gäller även den som

1. avser att beställa en trycksak av en skattskyldig om frågan gäller skatteplikt för trycksak enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam eller
2. i större omfattning förbrukar eller avser att förbruka elektrisk kraft eller bränslen om frågan rör beskattning enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

6 § I ärenden som avses i 1 § första stycket 1 och 4 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket endast om

1. frågan angår en enskild och gäller ett yrkande eller en ansökan som denne framställt hos Skatteverket,
2. Skatteverket har fattat ett beslut i saken och beslutet gått den enskilde emot samt
3. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas. *Lag (2003:666)*.

6 a § I ärenden som avses i 1 § första stycket 2 och 3 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket endast om

1. frågan angår en enskild,
2. Skatteverket eller, i fall som avses i 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, Tullverket har fattat ett beslut i saken,
3. beslutet gått den enskilde emot, och
4. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas. *Lag (2007:464)*.

7 § En ansökan om förhandsbesked skall vara skriftlig.

I ansökan skall sökanden lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked skall kunna lämnas.

8 § Skatterättsnämnden får anmoda sökanden att inom viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som nämnden anser sig behöva för att pröva ansökan om förhandsbesked.

Skatterättsnämnden får i fråga som avses i 1 § första stycket 2 begära varuprov av sökanden.

Tidsfrister

9 § En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då deklaration senast skall lämnas till ledning för den taxering som frågan avser.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden innan den första redovisningsperiod som berörs av den fråga som ansökan avser har börjat. Om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder skall ansökan ha kommit in senast den dag då deklaration senast skall lämnas.

10 § En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av året efter taxeringsåret.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. *Lag (2003:666)*.

Motpart

11 § Om en enskild ansöker om förhandsbesked är Skatteverket motpart i ärendet.

Om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansöker om förhandsbesked är den enskilde som frågan angår motpart i ärendet. *Lag (2003:666).*

Hinder mot att pröva ansökan

12 § Finner Skatterättsnämnden med hänsyn till ansökans innehåll att förhandsbesked inte bör lämnas skall ansökan avvisas. Detsamma gäller om ansökan kommit in för sent.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket skall avvisas om den fråga som ansökan avser efter överklagande har anhängiggjorts vid allmän förvaltningsdomstol innan ansökan kommit in till Skatterättsnämnden.

En ansökan får avvisas utan att den som är motpart ges tillfälle att yttra sig i ärendet. *Lag (2003:666).*

13 § Om motparten till det allmänna ombudet hos Skatteverket inte längre vidhåller det yrkande eller den ansökan som han framställt hos Skatteverket, förfaller ärendet om förhandsbesked. *Lag (2003:666).*

Handläggning

14 § Om ansökan inte omedelbart avvisas skall Skatterättsnämnden ge motparten tillfälle att yttra sig skriftligen.

Skatterättsnämnden kan bereda parterna tillfälle att muntligen lämna upplysningar inför nämnden.

Förhandsbeskedet

15 § I förhandsbeskedet skall Skatterättsnämnden i den omfattning som nämnden anser lämplig ange hur den fråga som förhandsbeskedet avser skall bedömas.

Förhandsbeskedet skall delges parterna.

16 § Ett förhandsbesked som vunnit laga kraft är bindande för Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol i förhållande till den enskilde som beskedet angår, om denne yrkar det.

Förhandsbeskedet är dock inte bindande om en författningsändring påverkar den fråga som beskedet avser. *Lag (2003:666).*

Avgift, kostnad och ersättning

17 § För ett förhandsbesked rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 får Skatterättsnämnden ta ut en avgift av en enskild sökande enligt föreskrifter som regeringen meddelar.

Om Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer ett förhandsbesked på grund av att det inte borde ha lämnats, ska avgiften betalas tillbaka. *Lag (2010:1452).*

18 § Om Skatterättsnämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen gör en undersökning eller anlitar en sakkunnig för att utreda en varas beskaffenhet ska sökanden betala för detta om inte nämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen medger undantag. *Lag (2010:1452).*

19 § Avgift enligt 17 § och kostnad enligt 18 § som inte betalats inom den tid Skatterättsnämnden angett får tas ut genom indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

20 § Bestämmelser om ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader i ärenden om sådana förhandsbesked som det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. *Lag (2003:666).*

Vilandeförklaring

21 § Om en fråga i ett mål vid en allmän förvaltningsdomstol har samband med en fråga om förhandsbesked som är anhängig i Skatterättsnämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen, får domstolen förordna att målet helt eller delvis ska vila till dess att förhandsbeskedet vunnit laga kraft. *Lag (2010:1452).*

Överklagande

22 § Ett förhandsbesked får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatterättsnämnden inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av förhandsbeskedet.

Om en enskild ansöker om förhandsbesked, får Skatteverket överklaga förhandsbeskedet oavsett utgången i Skatterättsnämnden och även om någon ändring inte yrkas. Om det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, har ombudet samma rätt. *Lag (2010:1452).*

23 § Beslut om avvisande av ansökan enligt 12 §, avgift enligt 17 §, kostnad enligt 18 § eller vilandeförklaring enligt 21 § får inte överklagas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1998:189.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998, då lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor skall upphöra att gälla.

2. Den nya lagen gäller, om inte annat sägs i 3 eller 4, även vid handläggningen av ansökningar som kommit in till Skatterättsnämnden före ikraftträdandet men då ännu inte prövats.

3. Bestämmelsen i 19 § tillämpas, när det gäller kostnad enligt 18 §, endast på ansökningar som kommit in till Skatterättsnämnden efter ikraftträdandet.

4. Om Skatterättsnämnden har lämnat ett förhandsbesked före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser i fråga om tidsfristen för ett överklagande.

Till SFS 2000:488

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Vid begäran om förhandsbesked i en fråga där skattemyndigheten fattat beslut före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.

Till SFS 2001:336

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2002:425

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2002:1008 innan ikraftträdandet.)*

Till SFS 2002:1008

(Denna lag ändrade SFS 2002:425 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2003.)

Till SFS 2003:666

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Äldre föreskrifter i 1 § andra stycket samt 6 och 6 a §§ gäller fortfarande om skattemyndighet har fattat ett beslut i saken. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

3. Äldre föreskrifter i 12 § gäller fortfarande om ansökningen har gjorts av Riksskatteverket. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

4. Föreskrifterna i 13 § gäller även om yrkande eller ansökan har framställts till skattemyndighet.

5. Äldre föreskrifter i 11 och 20 §§ skall gälla för ansökan som har gjorts före ikraftträdandet. Vad som i 11 § sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

6. Skatteverket får överklaga ett förhandsbesked enligt föreskrifterna i 22 § även om Riksskatteverket varit part i ärendet hos Skatterättsnämnden.

Till SFS 2007:464

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2010:1452

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Förordning (2007:785) med instruktion för Skatterättsnämnden

1 november 2007

Ändringar införda t.o.m. SFS 2010:747

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

1 § I lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor finns bestämmelser om Skatterättsnämndens sammansättning och uppgifter, beslutförhet, förordnande av ordförande och vice ordförande, val av ledamöter samt organisation i övrigt.

Ledning

2 § Myndigheten leds av en nämnd.

Organisation

3 § Av 9 § förordningen (2007:780) med instruktion för Skatteverket framgår att det inom Skatteverket finns ett gemensamt kansli för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden. *Förordning (2010:747)*

Ärendenas handläggning

4 § Ärenden om förhandsbesked avgörs efter beredning och föredragning av personal vid kansliet.

Sakkunniga får kallas att närvara vid överläggningen men får inte delta i nämndens beslut. Detsamma gäller ersättare, även om ingen av ledamöterna har förhinder.

Avgifter

5 § Avgift enligt 17 § första stycket lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska bestämmas till högst 20 000 kronor och lägst 1 000 kronor. Om det finns särskilda skäl, får avgiften bestämmas till ett lägre belopp än 1 000 kronor.

Avgiften får tas ut genom postförskott på den försändelse genom vilken förhandsbeskedet sänds till sökanden.

Undantag från myndighetsförordningen

6 § Följande paragrafer i myndighetsförordningen (2007:515) ska inte tillämpas på myndigheten:

4 § om arbetsordning m.m.,
5 § om delegation,
6 § om allmänna uppgifter,

7 § om medverkan i EU-arbetet och annat internationellt samarbete,
14 § om nämndens sammansättning,
15 och 16 §§ om beslutförhet,
19 § om kostnadsmässiga konsekvenser,
20 § om föredragning,
21 § om myndighetens beslut,
27 § om myndighetens rätt att företräda staten vid domstol,
28 § om åtgärder med anledning av Riksrevisionens revisionsberättelse, och
29 § om ärendeförteckning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2007:785

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (1998:196) om förhandsbesked i skattefrågor ska upphöra att gälla. I fråga om avgifter gäller dock fortfarande äldre föreskrifter, om ansökan om förhandsbesked har kommit in till Skatterättsnämnden före den 1 juli 2006.

Till SFS 2010:747

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

Utdrag av taxeringslagen (1990:324)

10 maj 1990

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1454

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

6 kap. Överklagande

Den skattskyldiges överklagande

3 § Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in före utgången av det femte året efter taxeringsåret. Om taxeringsbeslutet har meddelats efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser och den skattskyldige har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då den skattskyldige fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett taxeringsbeslut även om det inte gått honom emot.

5 § Skatteverket skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall verket avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att Skatteverket har lämnat den skattskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. *Lag (2003:655)*.

6 § Skatteverket skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 5 § eller hinder mot omprövning föreligger enligt 4 kap. 8 §.

Ett överklagande förfaller, om Skatteverket ändrar beslutet så som den skattskyldige begär.

Om Skatteverket ändrar beslutet på annat sätt än den skattskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får Skatteverket lämna den skattskyldige tillfälle att återkalla överklagandet. *Lag (2003:655)*.

7 § Om överklagandet inte avvisas enligt 5 § eller förfaller enligt 6 §, skall Skatteverket överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till förvaltningsrätten.

Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till förvaltningsrätten utan föregående omprövning. *Lag (2009:805)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1990:324

1. Denna lag träder i kraft den 30 juni 1990 då taxeringslagen (1956:623) skall upphöra att gälla. Den nya lagen tillämpas första gången på ärenden och mål som avser 1991 års taxering.

2. Den gamla lagen skall fortfarande tillämpas på ärenden och mål avseende 1990 och tidigare års taxeringar. Vad som i den gamla lagen sägs om länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet skall från och med den 1 januari 1991 gälla skattemyndighet. Straffet mot brott mot 120 § andra stycket i gamla lagen skall i stället för böter, högst fem hundra kronor, vara penningböter. *Lag (1991:314).*

3. Bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3 kap. 8 § i den nya lagen om vem som får besluta om taxeringsrevision tillämpas i fråga om beslut om taxeringsrevision som fattas från och med den 1 januari 1991.

4. I mål som anhängiggörs hos regeringsrätten från och med den 1 januari 1991 skall riksskatteverket föra det allmännas talan. Bestämmelserna i 6 kap. 13 § andra stycket, 16 § tredje stycket och 17 § i den nya lagen gäller därvid. *Lag (1991:695).*

Till SFS 2003:655.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 5 § eller 12 § fjärde stycket eller 4 kap. 10 § att fullgöra en skyldighet enligt lagen gentemot skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet skyldigheten i stället fullgöras gentemot Skatteverket.

3. Äldre föreskrifter i 3 kap. 14 § första stycket om behörig länsrätt gäller fortfarande för begäran som har getts in före ikraftträdandet.

4. Uppgifter som enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 16 § första stycket begärts av skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet tillhandahållas Skatteverket.

5. Äldre föreskrifter i 3 kap. 16 § tredje stycket gäller fortfarande för ansökan som har getts in före ikraftträdandet.

6. Äldre föreskrifter i 4 kap. 9 § tredje stycket gäller fortfarande om begäran om omprövning har getts in före ikraftträdandet.

7. Äldre föreskrifter i 4 kap. 11 a § första meningen samt 4 kap. 13 § andra stycket 1 och 3 gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

8. Föreskrifterna i 4 kap. 14 § andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

9. Föreskrifterna i 4 kap. 18 § andra stycket om hinder mot eftertaxering i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

10. Äldre föreskrifter i 4 kap. 20 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

11. Föreskrifterna i 5 kap. 3 § första stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

12. Föreskrifterna i 5 kap. 8 § första stycket 2 gäller även om kontrolluppgift varit tillgänglig för skattemyndighet före november månads utgång taxeringsåret.

13. Äldre föreskrifter i 6 kap. 5 § andra och tredje styckena gäller fortfarande för överklagande som har kommit in före ikraftträdandet.

14. Äldre föreskrifter i 6 kap. 9 § gäller fortfarande om taxeringsbeslutet har överklagats före ikraftträdandet.

15. Äldre föreskrifter i 6 kap. 10 § gäller fortfarande för avvisningsbeslut som meddelats före ikraftträdandet.

16. De upphävda föreskrifterna i 6 kap. 12 § gäller fortfarande för överklagande av länsrätts eller kammarrätts beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

17. Äldre föreskrifter i 6 kap. 13 § andra stycket om överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller även efter ikraftträdandet. Vad som där sägs om skattemyndighet och Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

18. Föreskrifterna i 7 kap. 2 § första stycket gäller inte för ansökan om utdömande av vite som getts in före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:805

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Lag (1997:484) om dröjsmålsavgift

12 juni 1997

Ändringar införda: t.o.m. SFS 1999:1376

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Den som är betalningsskyldig för skatt, avgift eller ränta och som inte i rätt tid och på rätt sätt fullgör betalningsskyldigheten skall, i de fall det särskilt föreskrivs, betala en avgift (dröjsmålsavgift) enligt de grunder som anges i denna lag. *Lag (1999:1376).*

2 § Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3 eller 4 §, ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet skall betalas (förfallomånaden),
2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,
3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,
4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet skulle ha betalats.

3 § Dröjsmålsavgiften är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsavgift dock endast tas ut med motsvarande belopp.

4 § Om den betalningsskyldige skriftligen påmints om sin betalningsskyldighet och betalning sker senast viss i påminnelsen angiven dag, skall dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

Första stycket tillämpas inte i fråga om påminnelse av kronofogdemyndigheten sedan myndigheten beviljat uppskov med betalningen.

5 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna lag jämställs med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

6 § Om det finns särskilda skäl, får den myndighet som har beslutat om avgiften befria den betalningsskyldige helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift.

7 § Ett beslut om dröjsmålsavgift får överklagas på det sätt som gäller för överklagande av beslut om den skatt, avgift eller ränta som föranlett dröjsmålsavgiften. *Lag (1999:1376).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1997:484

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

Till SFS 1999:1376

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser skall dock gälla beträffande dröjsmålsavgift som beslutats av Tullverket före ikraftträdandet.

Lag (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

10 juni 1993

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1257

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller vid handläggning hos Kronofogdemyndigheten av allmänna mål om verkställighet enligt utsökningsbalken.

Handläggning av mål som avses i första stycket kallas i denna lag indrivning. *Lag (2006:715).*

1 a § I lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter finns bestämmelser om Skatteverkets uppgifter som borgenärsföreträdare beträffande statliga fordringar m.m. *Lag (2007:327).*

2 § Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. vägtrafikskattelagen (2006:227),
4. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
6. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
7. skattebetalningslagen (1997:483),
8. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
9. 19 kap. socialförsäkringsbalken, eller
10. lagen (2004:629) om trängselskatt. *Lag (2010:1257).*

3 § Bestämmelserna i 7 § andra stycket och 18 § skall, om inte regeringen föreskriver något annat, tillämpas endast i fråga om en fordran som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395). *Lag (2007:327).*

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att indrivning i vissa fall skall ske med förtur.

5 § Paragrafen upphävd. *Lag (2007:327).*

Gäldenärsutredning

6 § Kronofogdemyndigheten skall, utöver vad som följer av 4 kap. 9 § utsökningsbalken, göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som

behövs för att bedöma en fråga om uppskov m.m. enligt 7–13 och 18 §§ (gäldenärsutredning). *Lag (2007:332).*

Uppskov

7 § Kronofogdemyndigheten får bevilja uppskov med betalningen

1. om det kan antas vara till fördel för det allmänna,
2. om det är påkallat med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden, eller
3. i avvaktan på att fråga om anstånd med betalningen prövats av behörig myndighet.

Uppskov enligt första stycket får beviljas endast om Skatteverket, efter utredning enligt 3 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, inte har något att invända mot det eller om verkets inställning uppenbarligen saknar betydelse.

Uppskov med betalningen får förenas med villkoret att gäldenären betalar sin skuld i poster vid olika tidpunkter (avbetalning). *Lag (2007:327).*

8 § Uppskov får inte beviljas för längre tid än vad som behövs för att gäldenären skall kunna betala sin skuld.

Endast om det finns synnerliga skäl får uppskov som inte förenas med villkor om avbetalning beviljas för längre tid än ett år.

9 § Om ett belopp som avses i 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall återbetalas eller annars betalas ut till gäldenären, får beloppet tas i anspråk för betalning av gäldenärens skuld trots att uppskov har beviljats.

Uppskov får återkallas om gäldenären underlåter att betala skatter och avgifter allteftersom de förfaller, inte följer den uppgjorda avbetalningsplanen eller om det i annat fall finns särskild anledning till återkallelse.

Säkerhet

10 § När uppskov beviljas får kronofogdemyndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa.

11 § Säkerhet får bestå av pant, borgen eller företagshypotek.

Borgen ska ställas såsom för egen skuld. Om borgen ställs av två eller flera personer gemensamt ska den vara solidarisk. *Lag (2008:996).*

12 § Kronofogdemyndigheten skall vid mottagandet av säkerhet besluta under vilka förutsättningar säkerheten får tas i anspråk. Beslutet får ändras när det finns anledning till det.

13 § Sedan Kronofogdemyndigheten beslutat att ta säkerhet i anspråk gäller, om säkerheten utgörs av

1. pant: att den får tillgodogöras i den ordning som gäller för utmätt egendom,

2. borgen: att den genast får utsökas och att bestämmelserna om indrivning i denna lag då gäller samt att utmätning av lön med företrädesrätt enligt 2 § får äga rum om det är medgivet för den fordran som säkerheten avser,

3. företagshypotek: att utmätning genast får ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket, även när denna gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens. *Lag (2008:996).*

14–16 §§ Paragraferna upphävda. (*Lag 2007:327).*

17 § Paragrafen upphävd. *Lag (2006:715).*

Avbrytande av indrivning

18 § Kronofogdemyndigheten får avbryta indrivningen tills vidare om ytterligare indrivningsåtgärder framstår som utsiktslösa eller inte är försvarliga med hänsyn till kostnaderna och indrivning inte heller krävs från allmän synpunkt. Kronofogdemyndigheten får även avbryta indrivningen om Skatteverket överväger att vidta eller har vidtagit åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Har indrivningen avbrutits enligt första stycket första meningen skall den återupptas, om det visar sig att betalning kan fås utan större kostnader än vad som är skäligt. Har indrivningen avbrutits enligt första stycket andra meningen får den återupptas, om det finns skäl för det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. *Lag (2007:327).*

Avräkningsordning i vissa fall

19 § Om mer än en skattefordran enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall drivas in hos samma gäldenär, skall belopp som kan användas för betalning av någon av skattefordringarna i första hand räknas av från den fordran vars preskriptionstid går ut först.

Om det finns särskilda skäl, får Kronofogdemyndigheten tillgodoräkna beloppet på annat sätt. *Lag (2006:715).*

Överklagande

20 § Kronofogdemyndighetens beslut att ta säkerhet i anspråk enligt 13 § får överklagas. Vid överklagande skall bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsökningsbalken tillämpas.

I övrigt får beslut enligt denna lag inte överklagas. *Lag (2007:327).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1993:891

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 då lagen (1978:882) om säkerhet för skattefordringar m.m. skall upphöra att gälla. Bestämmelserna om uppskov och om säkerhet i 9 och 19 §§ respektive 10–13 och 19 §§ i den nya lagen

tillämpas också i fråga om uppskov som beviljats och säkerhet som tagits emot före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:222

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Den äldre lydelsen av 2 § gäller dock fortfarande i fråga om mervärdesskatt som belöper på tid före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:312

Denna lag träder i kraft den 1 april 1996. *(Ändrades genom SFS 1996:133 innan ikraftträdandet.)*

Till SFS 1996:133

(Denna lag ändrade SFS 1995:312 innan lagen trädde i kraft den 1 april 1996).

Till SFS 1996:778

Denna lag träder i kraft den 1 september 1996.

Till SFS 1996:1346

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tid före utgången av 1997. *(Ändrades genom SFS 1996:501 innan ikraftträdandet.) (Ändrades genom SFS 1997:1139 innan ikraftträdandet.*

Till SFS 1997:500

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter skall fortfarande gälla i fråga om fordringar som har påförts enligt

1. uppbördslagen (1953:272),
2. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
3. lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten,
4. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller
5. mervärdesskattelagen (1994:200).

Till SFS 1997:501

(Denna lag ändrade SFS 1996:1346 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 1998.)

Till SFS 1997:1139

(Denna lag ändrade SFS 1996:1346 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 1998.)

Till SFS 1998:1682

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:1404

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2002:417

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:545

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. I fråga om företagshypotek på grund av inteckning som har beviljats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser fram till den 1 januari 2005.

Till SFS 2003:706

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:492

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. *(Ändrades genom SFS 2004:632 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2004:632

(Denna lag ändrade SFS 2004:492 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2005).

Till SFS 2006:232

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:552

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Till SFS 2006:715

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:164

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2007.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skrotningsavgift där avgiftsskyldighet enligt bilskrotningslagen (1975:343) inträtt före den 1 juni 2007.

Till SFS 2007:278

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. *(Ändrades genom SFS 2007:332 innan ikraftträdandet.)*

Till SFS 2007:327

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.

Till SFS 2007:332

(Denna lag ändrade SFS 2007:278 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2008).

Till SFS 2008:996

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2. I fråga om en företagsinteckning enligt den upphävda lagen (2003:528) om företagsinteckning tillämpas äldre bestämmelser.

Till SFS 2010:1257

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller i fråga om underhållsstöd som avser tid före ikraftträdandet.

Indrivningsförordning (1993:1229)

18 november 1993

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1685

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 § Begrepp som används i denna förordning har samma innebörd som i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 a § Beslut i en fråga enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Förordning (1995:488).*

Betalningsuppmaning

3 § Innan ansökan om indrivning görs skall sökanden, om det kan ske utan väsentlig olägenhet och inte särskilda skäl talar emot det, uppmana gäldenären att betala fordringen.

Uppmaningen skall innehålla uppgift om

1. fordringens belopp,
2. dröjsmålsavgift eller annan avgift som skall betalas med anledning av dröjsmålet,
3. den dag då betalning senast skall ske för att inte ansökan om indrivning skall göras.

Uppmaningen skall också innehålla uppgift om att indrivningen är förenad med ytterligare kostnader för gäldenären.

Begäran om indrivning m.m.

4 § Bestämmelser om begäran om indrivning av fordringar på skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) finns i 20 kap. 1 och 2 §§ den lagen.

Indrivning av fordran på felparkeringsavgift ska begäras senast fem månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning av fordringar som avser betalningsskyldighet för underhållsstöd enligt 19 kap. socialförsäkringsbalken ska, om inte särskilda skäl talar emot det, begäras senast fem månader efter det att den äldsta fordringen skulle ha betalats.

För andra fordringar ska indrivning begäras senast två månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning enligt andra–fjärde styckena ska begäras under förutsättning att inte ett ärende om ackord, nedsättning av fordran eller skuldsanering enligt

lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter eller andra särskilda skäl talar emot det.

Indrivning ska begäras skyndsamt om ett dröjsmål skulle äventyra indrivningen. *Förordning (2010:1685)*

5 § Indrivning skall begäras genom ansökan hos Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:773).*

6 § En ansökan om indrivning skall, om inte Kronofogdemyndigheten föreskrivit något annat, innehålla uppgift om

1. sökandens namn och personnummer eller organisationsnummer samt postadress,
2. gäldenärens namn och personnummer eller organisationsnummer, hemvist samt postadress,
3. när fordringen uppkom, vad fordringen avser och fordringens belopp samt andra uppgifter som behövs för indrivningen,
4. det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser.

Kronofogdemyndigheten får efter samråd med sökanden besluta att sådana uppgifter som avses i första stycket får lämnas på medium för automatisk databehandling.

Till en ansökan om indrivning skall, utom när den lämnas på medium för automatisk databehandling, bifogas en exekutionstitel eller någon annan handling som kan ligga till grund för indrivningen. *Förordning (2006:773).*

7 § Har sökanden uppgifter om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för indrivningen, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om detta när ansökan om indrivning görs eller så snart som möjligt därefter. *Förordning (2006:773).*

8 § Har gäldenärens betalningsskyldighet fallit bort eller satts ned, skall sökanden skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. Detsamma gäller om gäldenären har beviljats anstånd med betalningen eller om det kommit fram att indrivning inte borde ha begärts. *Förordning (2006:773).*

9 § Om sökanden får betalt för en fordran som överlämnats för indrivning, skall han skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. *Förordning (2006:773).*

Registrering av mål m.m.

10 § Kronofogdemyndigheten skall föra dagbok över ansökningar om indrivning. Dagbok får föras med hjälp av automatisk databehandling. Dagboken skall innehålla uppgift om sökanden samt om det medelsslag, det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser. *Förordning (2006:773).*

11 § Ansökningar om indrivning skall granskas av Kronofogdemyndigheten.

Om en ansökan inte innehåller de uppgifter som anges i 6 § första stycket eller om en upptagning som avses i 6 § andra stycket är bristfällig, skall Krono-

fogdemyndigheten uppmana sökanden att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör det, skall ansökan avvisas. *Förordning (2006:773).*

12 § Kronofogdemyndigheten skall registrera en ansökan om indrivning i utsöknings- och indrivningsdatabasen. *Förordning (2006:773).*

Uppskov m.m.

13 § Om Kronofogdemyndigheten överväger att medge uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska myndigheten informera Skatteverket, om det inte är uppenbart obehövligt. I 26 § finns bestämmelser om vilka uppgifter Kronofogdemyndigheten ska lämna till Skatteverket. *Förordning (2007:796).*

Utlandsindrivning

14 § Vid indrivningen av vissa fordringar från en gäldenär som vistas utomlands eller annars kan antas ha egendom i utlandet får Kronofogdemyndigheten begära biträde av en svensk beskickning eller ett svenskt lönat konsulat, om fordringen inte utan väsentliga svårigheter kan drivas in i Sverige. Detta gäller

1. fordringar som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395), och
2. fordringar som anges i 15 §

Om fordringen kan drivas in av en myndighet i den främmande staten, ska Kronofogdemyndigheten begära det, om inte indrivningen avbryts tills vidare med stöd av 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. *Förordning (2007:796).*

Avbrytande av indrivning m.m.

15 § Bestämmelserna om avbrytande av indrivning i 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska tillämpas även på

1. felparkeringsavgift enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
2. fordran enligt förordningen (1980:400) om ersättning vid vissa viltskador m.m.,
3. avgifter enligt 10 kap. plan- och bygglagen (1987:10),
4. fordran enligt 48 § andra stycket jaktlagen (1987:259),
5. böter som tillkommer jaktvårdsfonden och viltskadefonden,
6. avgifter enligt lagen (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst,
7. avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond. *Förordning (2007:796).*

16 § Om Kronofogdemyndigheten har avbrutit indrivningen enlig 18 § första stycket andra meningen lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och verkställighet ska äga rum i enskilt mål, ska myndigheten bedöma om indrivningen ska återupptas enligt 18 § andra stycket andra meningen samma lag. Om det behövs ska Kronofogdemyndigheten samråda i frågan med Skatteverket. *Förordning (2007:796).*

Bokföring

17 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2007:796).*

18 § Kronofogdemyndigheten skall skyndsamt registrera uppgifter om influtna medel i utsöknings- och indrivningsdatabasen. Detsamma gäller sådana uppgifter som har lämnats till Kronofogdemyndigheten enligt 8 eller 9 §. *Förordning (2006:773).*

19 § Paragrafen upphävd. *Förordning (1997:1083).*

Redovisning av influtna medel m.m.

20 § Kronofogdemyndigheten beslutar efter samråd med sökanden hur influtna medel ska betalas ut till sökanden om inte medlen ska föras direkt till statsbudgeten. *Förordning (2007:796).*

21 § Kronofogdemyndigheten beslutar om annan redovisning till sökanden än utbetalning av influtna medel efter samråd med sökanden. *Förordning (2006:773).*

22–23 §§ Paragraferna upphävda. *Förordning (1997:1083).*

Övriga bestämmelser

24 § Kronofogdemyndigheten skall i utsöknings- och indrivningsdatabasen registrera sådana uppgifter som avses i 2 kap. 5 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och som behövs i verksamheten. *Förordning (2006:773).*

25 § Om en fordran på grund av beslut om utmätning av lön eller av annan anledning har betalats av någon annan än gäldenären och om gäldenären inte har fått uppgift om vilken fordran som har betalats, skall Kronofogdemyndigheten på begäran av gäldenären lämna sådan uppgift. *Förordning (2006:773).*

26 § Kronofogdemyndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden i den utsträckning som informationen bedöms vara av betydelse för verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter. I övrigt ska Kronofogdemyndigheten på begäran lämna sökanden de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden om det behövs för att sökanden ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt lag eller förordning.

Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om informationsutbyte och annan samverkan mellan myndigheten och sökanden samt om avbrytande av indrivning. Kronofogdemyndigheten får också meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och denna förordning. *Förordning (2007:796).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1993:1229

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994. Genom förordningen upphävs förordningen (1983:167) om användning av automatisk databehandling inom exekutionsväsendet.

Bestämmelserna om betalningsuppmaning i 3 § skall inte tillämpas för tid före den 1 januari 1995 på beslut om betalningsskyldighet för preliminär A-skatt, mervärdeskatt, arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster som inte redovisats på föreskrivet sätt.

Till SFS 1994:428

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1994.

Till SFS 1995:488

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1995.

Till SFS 1996:45

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1996.

Till SFS 1996:1454

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:377

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1997.

Till SFS 1997:1083

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998. De äldre bestämmelserna i 4 och 13 §§ tillämpas fortfarande i fråga om skatt som tas ut enligt uppbördslagen (1953:272).

Till SFS 1998:1777

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Till SFS 2000:518

Denna förordning träder i kraft den 3 juli 2000.

Till SFS 2001:264

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2001:600

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2003:964

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:566

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2006:773

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:524

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2007.

Till SFS 2007:796

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2007:1298

Denna förordning träder i kraft den 28 december 2007.

Till SFS 2010:1685

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fordringar som avser återbetalningsskyldighet enligt lagen (1996:1030) om underhållsstöd.

Lag (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter

31 maj 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas på skatter, avgifter, böter eller andra statens fordringar som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål. Lagen gäller dock inte i fråga om fordringar som grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395).

Regeringen får meddela föreskrifter om att lagen skall tillämpas även på andra liknande fordringar som inte är statens men som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål.

Utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden

2 § Skatteverket skall göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att en lämplig åtgärd enligt denna lag skall kunna bestämmas.

Kronofogdemyndighetens beslut om uppskov

3 § Om Kronofogdemyndigheten överväger att meddela uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., skall Skatteverket utreda om det finns skäl att i stället vidta någon åtgärd enligt denna lag. Vidtar Skatteverket ingen sådan åtgärd, anses verket inte ha någon invändning mot uppskov.

Ackord

4 § Skatteverket får anta förslag om ackord, om det kan anses ekonomiskt fördelaktigt för det allmänna och det inte med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden eller av annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt.

Ackordsförslag som inte framställts i konkurs eller enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion får antas endast om övriga berörda borgenärer godkänner det.

Nedsättning av fordran och skuldsanering

5 § Skatteverket får fatta beslut om nedsättning av fordran, om förutsättningarna för skuldsanering är uppfyllda och övriga berörda borgenärer gör motsvarande eftergift.

Skatteverket är borgenärsföreträdare vid skuldsanering.

Konkurs m.m.

6 § Skatteverket får ansöka om att en gäldenär skall försättas i konkurs. Skatteverket får också ansöka om likvidation och företagsrekonstruktion.

7 § Skatteverket skall göra gällande fordringar i konkurs och även i övrigt bevaka fordringarnas rätt i konkursen. Skatteverket är också borgenärsföreträdare vid företagsrekonstruktion.

Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna

8 § Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna enligt skattebetalningslagen (1997:483) eller någon annan författning förs av Skatteverket.

Begäran om boutredningsman

9 § Skatteverket får begära att en boutredningsman förordnas enligt 19 kap. 1 § ärvdabalken.

Preskriptionsförlängning m.m.

10 § Bestämmelser om preskriptionsförlängning finns i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Av 2 kap. 30 § andra stycket utsökningsbalken framgår att Skatteverket för talan i tvister som avses i 4 kap. 20–23 och 26 §§, 9 kap. 11 § tredje stycket och 13 kap. 7 § andra stycket samma balk samt i överklagande utsökningsmål.

Överklagande

11 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2007:324

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008, då lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m. skall upphöra att gälla.

Lag (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

28 mars 1985

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2008:1414

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Avräkning enligt denna lag ska göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. skattebetalningslagen (1997:483),
2. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
3. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
4. lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.,
5. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
6. tullagen (2000:1281), eller
7. lagen (1972:435) om överlastavgift.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Avräkning ska också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen. *Lag (2008:1414).*

2 § Om någon har rätt till ett belopp som avses i 1 § och om det allmänna mot denna person har en fordran, som är registrerad för indrivning i utsöknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och drivs in enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. skall från beloppet räknas av så mycket som kan gå till betalning av fordringen, om inte något annat följer av vad som nedan sägs. Med det allmännas fordran avses också förrättningskostnader i målet enligt 17 kap. 1 § utsökningsbalken. Endast vad som överstiger det allmännas fordran får betalas ut. *Lag (2006:702).*

3 § Fråga om avräkning prövas av Kronofogdemyndigheten. *Lag (2006:702).*

4 § En myndighet som har att utbetala ett belopp som avses i 1 § skall undersöka om det allmänna har någon sådan fordran som avses i 2 §. Undersökning får dock underlåtas, om en tillämpning av avräkningsförfarandet inte är försvarlig med hänsyn till kostnaderna för detta.

Visar en undersökning att det allmänna har en sådan fordran som avses i 2 §, skall kronofogdemyndigheten beredas tillfälle att göra avräkning. Detta behövs dock inte om anstånd med betalning av fordringen beviljats med anledning av besvär eller i avvaktan på rättelse.

5 § Kronofogdemyndigheten får underlåta avräkning

1. om anstånd med betalningen av det allmännas fordran beviljats med anledning av besvär eller i avvaktan på rättelse,
2. om en tillämpning av avräkningsförfarandet inte är försvarlig med hänsyn till kostnaderna för detta eller
3. om det i annat fall föreligger särskilda skäl att avstå från avräkning.

6 § Avräkning får inte göras till betalning av en fordran som är preskriberad.

7 § Till den mot vilken det allmänna har en fordran som avses i 2 § skall kronofogdemyndigheten sända underrättelse om att avräkning för betalning av fordringen efter viss angiven dag kan komma att göras från sådana belopp som avses i 1 §. Ett beslut om avräkning får inte meddelas innan den angivna dagen löpt ut.

Underrättelse behövs inte, om den mot vilken det allmänna har sin fordran saknar för kronofogdemyndigheten känd adress.

8 § Om beslut som kronofogdemyndigheten meddelar enligt denna lag skall myndigheten sända underrättelse till den som beslutet gäller.

9 § Den omständigheten att ett beslut om avräkning meddelats utan att bestämmelserna i 7 § första stycket iakttagits är inte grund för att upphäva beslutet.

10 § Finner kronofogdemyndigheten att för mycket tagits i anspråk genom avräkning på grund av att en före avräkningen gjord betalning av det allmännas fordran inte beaktats eller fordringen av annan orsak varit upptagen till ett för stort belopp, skall kronofogdemyndigheten besluta om rättelse.

Den som på grund av rättelsen skall få tillbaka ett belopp skall även erhålla ränta från utgången av den månad då beloppet kom kronofogdemyndigheten till handa till och med den månad då beloppet utbetalas. Räntan beräknas enligt samma räntesats som gäller för beräkning av intäktsränta enligt 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller. Ränta som understiger femtio kronor skall inte utbetalas.

Utbetalning med anledning av rättelse görs av kronofogdemyndigheten. *Lag (2000:186).*

11 § Kronofogdemyndighetens beslut får inte överklagas i den del det innebär att avräkning inte skall ske. I övrigt tillämpas i fråga om kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag bestämmelserna om överklagande av utmätning i allmänhet, om inte annat följer av 12 §.

I mål som avses i första stycket förs det allmännas talan av Skatteverket. *Lag (2003:690).*

12 § Kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag gäller utan hinder av att det inte har vunnit laga kraft. Tingsrättens och hovrättens beslut gäller först sedan det har vunnit laga kraft. *Lag (1993:519).*

13 § Bestämmelserna i 10 § andra och tredje styckena skall tillämpas på belopp, som överförts till kronofogdemyndigheten men på grund av beslut av krono-

fogdemyndigheten i andra fall än som avses i 10 § första stycket eller av en domstol inte skall tas i anspråk genom avräkning. *Lag (1993:519).*

14 § Skall ett avräknat belopp enligt beslut av kronofogdemyndigheten eller en domstol inte tas i anspråk genom avräkning, skall den som fått sin fordran helt eller delvis betald genom avräkningen överföra beloppet till kronofogdemyndigheten. *Lag (1993:519).*

15 § Kan för betalning av en i Kronofogdemyndighetens utsöknings- och indrivningsdatabas, registrerad fordran avräkning från belopp som avses i 1 § göras både enligt denna lag och enligt annan författning, skall denna lag tillämpas.

Kan en myndighet enligt annan författning göra avräkning från belopp, som avses i 1 §, för betalning av en fordran, som inte är registrerad i utsöknings- och indrivningsdatabasen, får myndigheten göra avräkningen utan hinder av att förutsättningar föreligger för avräkning enligt denna lag. *Lag (2006:702).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1985:146

Denna lag träder i kraft den 1 september 1985.

Har det allmännas fordran registrerats i utsökningsregistret före lagens ikraftträdande, skall med underrättelse som avses i 7 § första stycket jämställas av kronofogdemyndigheten utsänd anmaning att betala fordringen.

Till SFS 1987:1196

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1991:598

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 såvitt avser ändringen i 1 § första stycket 9 och den 1 januari 1993 såvitt avser ändringen i 1 § första stycket 10.

Till SFS 1992:1187

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Till SFS 1992:1188

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 såvitt avser ändringen i 1 § första stycket 9 och den 1 januari 1993 såvitt avser ändringarna i 1 § första stycket 10 och tredje stycket. Den nya bestämmelsen i tredje stycket tillämpas i fråga om återbetalning eller utbetalning i annat fall som sker efter ikraftträdandet av det stycket.

Till SFS 1993:485

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Till SFS 1993:519

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994. I fråga om beslut som meddelats av kronofogdemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

Till SFS 1993:909

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om fordringar som har registrerats i utsökningsregistret före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:216

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Den äldre lydelsen av 1 § gäller dock fortfarande i fråga om mervärdesskatt som belöper på tid före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:1780

Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:1372

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Till SFS 1996:686

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avräkning vid återbetalning eller annan utbetalning av skatter och avgifter enligt

1. lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
2. tullagen (1973:670),
3. tullförordningen (1973:979),
4. lagen (1973:981), om tullfrihet m.m.,
5. lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt och koldioxidskatt,
6. lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar,
7. tullagen (1987:1065),
8. lagen (1987:1069), om tullfrihet m.m. och
9. lagen (1987:1066) om frihet från skatt eller avgift vid införsel.

Till SFS 1996:953

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1996:1348

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tid före utgången av år 1997. *Lag (1997:549).*

Till SFS 1998:513

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Det som sägs i 1 § om Skattemyndigheten i Gävle skall dock intill utgången av år 1998 gälla Skattemyndigheten i Dalarnas län.

Till SFS 2000:186

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Äldre föreskrifter gäller för beräkning av ränta som avser tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:473

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2000:1433

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Den äldre bestämmelsen i 1 § första stycket 4 gäller fortfarande i fråga om belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av en bestämmelse i tullagen (1994:1550).

3. Den äldre bestämmelsen i 1 § andra stycket gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:189

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2002:409

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:690

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:1082

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2006:702

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:469

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2008:1414

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Förordning (1985:654) med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

13 juni 1985

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2004:928

Regeringen föreskriver följande.

Skatteverket skall meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Innan Skatteverket meddelar sådana föreskrifter, skall verket samråda med

1. Tullverket, om föreskrifterna rör sådana utbetalningar som avses i 1 § första stycket 4 lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,
2. Försäkringskassan, om föreskrifterna rör utbetalningar på grund av bestämmelse om arbetsgivaravgifter i skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2004:928).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1985:654

Denna förordning träder i kraft två veckor efter den dag då förordningen enligt uppgift då den utkom från trycket i Svensk författningssamling. *(Förordningen utkom från trycket den 2 juli 1985.)*

Till SFS 1997:1078

Träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1999:500

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 2003:939

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:928

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1985:20) om verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Lag (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid

30 maj 1930

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2005:44

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen, funnit gott förordna som följer:

1 § Då enligt lag eller särskild författning tid skall räknas efter vecka, månad eller år, varde den dag för slutdag ansedd som genom sitt namn i veckan eller sitt tal i månaden motsvarar den, från vilken tidräkningen börjas. Finnes ej motsvarande dag i slutmånaden, varde den månadens sista dag ansedd för slutdag.

2 § Infaller den tid, då enligt lag eller särskild författning en åtgärd senast skall vidtas, på en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, får åtgärden vidtas nästa vardag.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. de frister för häktningsframställning och häktningsförhandling som anges i 24 kap. 12 och 13 §§, 17 § fjärde stycket och 19 § rättegångsbalken, och
2. den frist för sammanträde i ärende om besöksförbud avseende gemensam bostad som anges i 19 § andra stycket lagen (1988:688) om besöksförbud. *Lag (2005:44).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1930:173

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1930.

Genom denna lag upphävas punkt 42 i förklaringen den 23 mars 1807 över allmänna lagens stadganden i åtskilliga rum och vad i vissa ämnen, som därmed äga gemenskap, blivit tid efter annan särskilt förordnat, lagen den 28 maj 1897 (nr 51) om beräkning i vissa fall av tid, som avses i förordningen angående patent och i lagen om skydd för varumärken, lagen den 10 juli 1899 (nr 59 s. 7) om beräkning i vissa fall av tid, som avses i lagen om skydd för vissa mönster och modeller, lagen den 14 juni 1901 (nr 38 s. 47) om beräknande av fatalietid i visst fall, så ock vad i övrigt finnes i lag eller författning stridande mot denna lags bestämmelser.

Där i lag eller särskild författning förekommer hänvisning till lagrum som ersatts genom bestämmelse i nya lagen, skall denna i stället tillämpas.

Till SFS 1987:1212

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

(*Ikraftträdandedatum: se förordningen [1988:28] om ikraftträdande av lagen [1987:1212] om ändring i lagen [1930:173] om beräkning av lagstadgad tid.*)

Till SFS 2005:44

Denna lag träder i kraft den 1 april 2005.

Förordning (1988:28) om ikraftträdande av lagen (1987:1212) om ändring i lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid

14 januari 1988

Regeringen föreskriver att lagen (1987:1212) om ändring i lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid skall träda i kraft den 12 april 1988.

Förvaltningslag (1986:223)

7 maj 1986

Omtryckt i SFS 2003:246.

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2009:798

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förvaltningsmyndigheternas handläggning av ärenden och domstolarnas handläggning av förvaltningsärenden. Bestämmelserna i 4–6 §§ gäller också annan förvaltningsverksamhet hos dessa myndigheter. I 22 a § finns bestämmelser om överklagande och om krav på prövningstillstånd i kammarrätt. *Lag (1998:386)*.

2 § I 31–33 §§ föreskrivs begränsningar i lagens tillämpning i vissa myndigheters verksamhet.

3 § Om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

Bestämmelserna om överklagande i denna lag tillämpas dock alltid om det behövs för att tillgodose rätten till domstolsprövning av civila rättigheter eller skyldigheter enligt artikel 6.1 i den europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. *Lag (2006:306)*.

Myndigheternas serviceskyldighet

4 § Varje myndighet skall lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Hjälpen skall lämnas i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

Frågor från enskilda skall besvaras så snart som möjligt.

Om någon enskild av misstag vänder sig till fel myndighet, bör myndigheten hjälpa honom till rätta.

5 § Myndigheterna skall ta emot besök och telefonsamtal från enskilda. Om särskilda tider för detta är bestämda, skall allmänheten underrättas om dem på lämpligt sätt.

Myndigheterna skall också se till att det är möjligt för enskilda att kontakta dem med hjälp av telefax och elektronisk post och att svar kan lämnas på samma sätt.

En myndighet skall ha öppet under minst två timmar varje helgfri måndag–fredag för att kunna ta emot och registrera allmänna handlingar och för att kunna ta emot framställningar om att få ta del av allmänna handlingar som för-

varas hos myndigheten. Detta gäller dock inte om en sådan dag samtidigt är midsommarafton, julafton eller nyårsafton. *Lag (2003:246*).

Samverkan mellan myndigheter

6 § Varje myndighet skall lämna andra myndigheter hjälp inom ramen för den egna verksamheten.

Allmänna krav på handläggningen av ärenden

7 § Varje ärende där någon enskild är part skall handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. Vid handläggningen skall myndigheten beakta möjligheten att själv inhämta upplysningar och yttranden från andra myndigheter, om sådana behövs. Myndigheten skall sträva efter att uttrycka sig lättbegripligt. Även på andra sätt skall myndigheten underlätta för den enskilde att ha med den att göra.

Tolk

8 § När en myndighet har att göra med någon som inte behärskar svenska eller som är allvarligt hörsel- eller talskadad, bör myndigheten vid behov anlita tolk.

Ombud och biträde

9 § Den som för talan i ett ärende får anlita ombud eller biträde. Den som har ombud skall dock medverka personligen, om myndigheten begär det.

Visar ett ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han olämplig på något annat sätt, får myndigheten avvisa honom som ombud eller biträde i ärendet.

En myndighets beslut att avvisa ett ombud eller biträde får överklagas särskilt och då i samma ordning som det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Inkommande handlingar

10 § En handling anses komma in till en myndighet den dag då handlingen, eller en avi om en betald postförsändelse som innehåller handlingen, anländer till myndigheten eller kommer en behörig tjänsteman till handa. Underrättas en myndighet särskilt om att ett telegram till myndigheten finns hos ett företag som driver televerksamhet, anses telegrammet komma in redan när underrättelsen når en behörig tjänsteman.

Kan det antas att handlingen eller en avi om denna en viss dag har lämnats i myndighetens lokal eller avskilts för myndigheten på en postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommer en behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Ett telegram eller annat meddelande som inte är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom en egenhändigt undertecknad handling, om myndigheten begär det. *Lag (1993:611).*

Jäv

11 § Den som skall handlägga ett ärende är jävig

1. om saken angår honom själv eller hans make, förälder, barn eller syskon eller någon annan närstående eller om ärendets utgång kan väntas medföra synnerlig nytta eller skada för honom själv eller någon närstående,
2. om han eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång,
3. om ärendet har väckts hos myndigheten genom överklagande eller underställning av en annan myndighets beslut eller på grund av tillsyn över en annan myndighet och han tidigare hos den andra myndigheten har deltagit i den slutliga handläggningen av ett ärende som rör saken,
4. om han har fört talan som ombud eller mot ersättning biträtt någon i saken, eller
5. om det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet i ärendet.

Från jäv bortses när frågan om opartiskhet uppenbarligen saknar betydelse.

12 § Den som är jävig får inte handlägga ärendet. Han får dock vidta åtgärder som inte någon annan kan vidta utan olägligt uppskov.

Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv mot honom, skall självmant ge det till känna.

Har det uppkommit en fråga om jäv mot någon och har någon annan inte trätt i hans ställe, skall myndigheten snarast besluta i jävsfrågan. Den som jävet gäller får delta i prövningen av jävsfrågan endast om myndigheten inte är beslutför utan honom och någon annan inte kan tillkallas utan olägligt uppskov.

Ett beslut i en jävsfråga får överklagas endast i samband med överklagande av det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Remiss

13 § Innan en myndighet inhämtar yttrande genom remiss skall den noga pröva behovet av åtgärden. Behöver yttrande inhämtas från flera, skall det göras samtidigt, om inte särskilda skäl föranleder något annat.

Om det inte är obehövligt, skall det anges i remissen i vilka avseenden och inom vilken tid yttrande önskas.

Muntlig handläggning

14 § Vill en sökande, klagande eller annan part lämna uppgifter muntligt i ett ärende som avser myndighetsutövning mot någon enskild, skall han få tillfälle till det, om det kan ske med hänsyn till arbetets behöriga gång.

I andra fall bestämmer myndigheten om handläggningen skall vara muntlig. Myndigheten skall särskilt beakta att muntlig handläggning kan underlätta för enskilda att ha med den att göra.

Anteckning av uppgifter

15 § Uppgifter som en myndighet får på annat sätt än genom en handling och som kan ha betydelse för utgången i ärendet skall antecknas av myndigheten, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild.

Parters rätt att få del av uppgifter

16 § En sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som har tillförts ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Rätten att ta del av uppgifter gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:434)*.

17 § Ett ärende får inte avgöras utan att den som är sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom eller henne själv och han eller hon har fått tillfälle att yttra sig över den, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Myndigheten får dock avgöra ärendet utan att så har skett

1. om avgörandet inte går parten emot, om uppgiften saknar betydelse eller om åtgärderna av någon annan anledning är uppenbart obehövliga,
2. om ärendet rör tjänstetillsättning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande,
3. om det kan befaras att det annars skulle bli avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller
4. om avgörandet inte kan uppskjutas.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen ska ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:434)*.

Omröstning

18 § Skall beslut fattas av flera gemensamt och kan de inte enas, lägger ordföranden fram de olika förslag till beslut som har väckts. Varje förslag läggs fram så att det kan besvaras med antingen ja eller nej. Sedan de som deltar i avgörandet har fått ta ställning till förslagen, anger ordföranden vad som enligt hans uppfattning har beslutats. Detta blir beslutet, om inte omröstning begärs.

Om omröstning begärs, skall den ske öppet. Är förslagen fler än två, skall det först avgöras vilket förslag som skall ställas mot vad som enligt ordförandens uppfattning hade beslutats. Utgången bestäms genom enkel majoritet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

I ärenden som avser myndighetsutövning mot någon enskild är varje ledamot som deltar i den slutliga handläggningen skyldig att delta även i avgörandet. Ingen är dock skyldig att rösta för mer än ett förslag.

Ordföranden är alltid skyldig att rösta när det behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Avvikande mening

19 § När beslut fattas av flera gemensamt kan den som deltar i avgörandet reservera sig mot detta genom att låta anteckna avvikande mening. Den som inte gör det skall anses ha biträtt beslutet.

Föredraganden och andra tjänstemän som är med om den slutliga handläggningen utan att delta i avgörandet har rätt att få avvikande mening antecknad.

Avvikande mening skall anmälas innan beslutet expedieras eller ges till känna på något annat sätt. Om beslutet inte skall ges till känna, skall anmälan göras senast när det får sin slutliga form genom protokollsjustering eller på liknande sätt.

Motivering av beslut

20 § Ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende skall innehålla de skäl som har bestämt utgången, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Skälen får dock utelämnas helt eller delvis

1. om beslutet inte går någon part emot eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövligt att upplysa om skälen,
2. om beslutet rör tjänstetillsättning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart,
3. om det är nödvändigt med hänsyn till rikets säkerhet, skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller något jämförbart förhållande,
4. om ärendet är så brådskande att det inte finns tid att utforma skälen, eller
5. om ärendet gäller meddelande av föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande.

Har skälen utelämnats, bör myndigheten på begäran av den som är part om möjligt upplysa honom om dem i efterhand.

Underrättelse om beslut

21 § En sökande, klagande eller annan part skall underrättas om innehållet i det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Parten behöver dock inte underrättas, om det är uppenbart obehövligt.

Om beslutet går parten emot och kan överklagas, skall han underrättas om hur han kan överklaga det. Han skall då också underrättas om sådana avvikande meningar som avses i 19 § eller som har antecknats enligt särskilda bestämmelser.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen skall ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt. Underrättelsen skall dock alltid ske skriftligt, om parten begär det.

Denna paragraf tillämpas också när någon annan som får överklaga beslutet begär att få ta del av det.

Överklagande

22 § Ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas.

22 a § Beslut överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i anställningsärenden och beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5.

Om överklagande har skett med stöd av första stycket krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2006:306).*

Hur beslut överklagas

23 § Ett beslut överklagas skriftligt. I skrivelsen skall klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han begär.

Skrivelsen ges in till den myndighet som har meddelat beslutet. Den skall ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om klaganden är en part som företräder det allmänna och beslutet överklagas till en förvaltningsrätt eller kammarrätt, skall överklagandet dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Tiden för överklagande av sådana beslut som gäller föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och som inte delges räknas från den dag då beslutet gavs till känna. Har beslutet getts till känna vid mer än ett tillfälle, räknas tiden från dagen för det sista föreskrivna tillkännagivandet. *Lag (2009:798)*.

24 § Den myndighet som har meddelat det överklagade beslutet prövar om skrivelsen med överklagandet har kommit in i rätt tid. Har skrivelsen kommit in för sent, skall myndigheten avvisa den, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Skrivelsen skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Skrivelsen skall inte heller avvisas, om den inom överklagandetiden har kommit in till den myndighet som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall denna myndighet vidarebefordra skrivelsen till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag skrivelsen kom in till den högre instansen.

25 § Om skrivelsen inte avvisas enligt 24 §, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna skrivelsen och övriga handlingar i ärendet till den myndighet som skall pröva överklagandet.

Rättelse av skrivfel och liknande

26 § Ett beslut som innehåller en uppenbar oriktighet till följd av myndighetens eller någon annans skrivfel, räknefel eller liknande förbiseende, får rättas av den myndighet som har meddelat beslutet. Innan rättelse sker skall myndigheten ge den som är part tillfälle att yttra sig, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild och åtgärden inte är obehövlig. *Lag (1990:456).*

Omprövning av beslut

27 § Finner en myndighet att ett beslut, som den har meddelat som första instans, är uppenbart oriktigt på grund av nya omständigheter eller av någon annan anledning, skall myndigheten ändra beslutet, om det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för någon enskild part. Skyldigheten gäller även om beslutet överklagas, såvida inte klaganden begär att beslutet tills vidare inte skall gälla (inhibition).

Skyldigheten gäller inte, om myndigheten har överlämnat handlingarna i ärendet till en högre instans eller om det i annat fall finns särskilda skäl mot att myndigheten ändrar beslutet.

28 § Ett överklagande av en myndighets beslut förfaller, om myndigheten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. I så fall tillämpas inte 24 och 25 §§.

Ändrar myndigheten beslutet på annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet, om inte avvisning skall ske enligt 24 §.

Inhibition

29 § En myndighet som skall pröva ett överklagande får bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla.

Överklagande av avvisningsbeslut

30 § Har en skrivelse med överklagande avvisats på grund av att den har kommit in för sent, får avvisningsbeslutet överklagas i samma ordning som beslutet i huvudsaken. Har avvisningsbeslutet efter överklagande prövats av en högre instans, får den högre instansens beslut i frågan inte överklagas. *Lag (1986:1196).*

Vissa begränsningar i lagens tillämpning

31 § Bestämmelserna i 13–30 §§ gäller inte sådana ärenden hos myndigheter i kommuner och landsting där besluten kan överklagas enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900). Bestämmelserna gäller inte heller ärenden hos samordningsförbund som avses i 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser. *Lag (2005:330).*

32 § Bestämmelserna i 8–30 §§ gäller inte Kronofogdemyndighetens exekutiva verksamhet och inte heller polismyndigheternas, åklagarmyndigheternas, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet. *Lag (2006:703).*

33 § I ärenden i första instans som avser hälso- och sjukvård gäller 14–30 §§ endast om myndighetens beslut kan överklagas på annat sätt än som anges i 31 §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1986:223

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987.
2. Genom lagen upphävs förvaltningslagen (1971:290).
3. I fråga om överklagande och omprövning av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter i stället för 23–25, 27, 28 och 30 §§.
4. Om det i en lag eller i en författning som har beslutats av regeringen hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna lag, tillämpas i stället den nya föreskriften.

Lag 1986:1196. (Lagen ändrade lydelsen av 30 § innan bestämmelsen trädde i kraft den 1 januari 1987).

Till SFS 1990:456

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.

Till SFS 1993:611

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1997:1027

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1998:386

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998. Den nya lydelsen av 23 § gäller inte i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:286

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999. Den nya bestämmelsen skall dock under tiden från och med den 1 juli 1999 till och med den 31 december 1999 inte tillämpas av myndigheter i kyrkliga kommuner eller av Svenska kyrkans centralstyrelse, Kyrkomötets besvärsnämnd, Kyrkofondens styrelse, Ansvarsnämnden för biskopar, domkapitlen, Hovkonsistoriet eller Domkyrkorådet i Lund.

Till SFS 1999:940

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2003:246

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2003:1213

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2005:330

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2006:306

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006. I fråga om överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 2006:703

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2009:434

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:798

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Förvaltningsprocesslag (1971:291)

4 juni 1971

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1940

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen, funnit gott förordna som följer:

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller rättskipning i Högsta förvaltningsdomstolen, kammarrätt och förvaltningsrätt. *Lag (2010:1400).*

2 § Har i lag eller i författning som beslutats av regeringen meddelats bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen. *Lag (1980:275).*

Måls anhängiggörande m.m.

3 § /Upphör att gälla 2011-04-01/ Ansökan, besvär, anmälan, underställning och annan åtgärd, varigenom mål anhängiggöres, skall ske skriftligen.

En ansöknings- eller besvärshandling från en enskild skall vara egenhändigt undertecknad av honom eller hans ombud. Den skall innehålla uppgift om hans

1. yrke samt personnummer eller organisationsnummer,
2. postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där han kan anträffas för delgivning genom stämningsman,
3. telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen, dock att nummer avseende hemligt telefonabonnemang behöver uppges endast om rätten begär det, samt
4. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom.

Förs den enskildes talan av ställföreträdare, skall motsvarande uppgifter lämnas även om denne. Har den enskilde vidtalat ett ombud att företräda honom, skall ombudets namn, postadress och telefonnummer anges.

En ansöknings- eller besvärshandling från en enskild skall dessutom innehålla uppgifter om enskild motpart, om sådan finns, i de hänseenden som anges i andra och tredje styckena. Uppgift om motpartens eller dennes ställföreträdares yrke, arbetsplats, telefonnummer och ombud behöver lämnas endast om uppgiften utan särskild utredning är tillgänglig för den enskilde. Saknar motparten känd adress, skall uppgift lämnas om den utredning som gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som avses i andra–fjärde styckena skall gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till rätten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, skall det utan dröjsmål anmälas till rätten. *Lag (1985:271).*

3 § /Träder i kraft 2011-04-01/ En ansökan, ett överklagande, en anmälan, en underställning och varje annan åtgärd som inleder ett förfarande hos allmän förvaltningsdomstol, ska vara skriftlig.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska vara egenhändigt undertecknad av honom eller henne eller hans eller hennes ombud. Den ska innehålla uppgift om hans eller hennes

1. personnummer eller organisationsnummer,
2. postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där han eller hon kan anträffas för delgivning genom stämningsman,
3. telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen samt mobiltelefonnummer, med undantag för nummer som avser ett hemligt telefonabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det,
4. e-postadress, och
5. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom eller henne.

Förs den enskildes talan av ställföreträdare, ska motsvarande uppgifter lämnas även om denne. Har den enskilde ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska dessutom innehålla uppgifter om enskild motpart, om sådan finns, i de hänseenden som anges i andra och tredje styckena. Uppgift om motpartens eller dennes ställföreträdares arbetsplats, telefonnummer, e-postadress och ombud behöver lämnas endast om uppgiften utan särskild utredning är tillgänglig för den enskilde. Saknar motparten känd adress, ska uppgift lämnas om den utredning som gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som avses i andra–fjärde styckena ska gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till rätten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, ska det utan dröjsmål anmälas till rätten. *Lag (2010:1940).*

4 § I en ansökan eller ett överklagande eller en därmed jämförlig handling skall anges vad som yrkas samt de omständigheter som åberopas till stöd för yrkandet. I överklagandet anges dessutom det beslut som överklagas. Om prövningstillstånd krävs, skall även anges de omständigheter som åberopas till stöd för att ett sådant tillstånd skall meddelas.

Sökande eller klagande bör vidare uppge bevis som han vill åberopa och vad han vill styrka med varje särskilt bevis. *Lag (1994:436).*

5 § Är ansöknings- eller besvärshandling så ofullständig att den inte kan läggas till grund för prövning i sak, skall rätten förelägga sökanden eller klaganden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att hans talan annars inte tas upp till prövning. Detsamma gäller om handlingen inte uppfyller föreskrifterna i 3 §, såvida inte bristen är av ringa betydelse för frågan om delgivning. *Lag (1985:271).*

6 § Mål upptages ej till prövning, om ansökan, besvär eller annan åtgärd, varigenom mål anhängiggöres, ej skett inom föreskriven tid.

6 a § Ett överklagande tillställs den myndighet som har meddelat det beslut som överklagas. Överklagandet skall ha kommit in inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet eller, om klaganden är en part som företräder det allmänna, inom tre veckor från den dag förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut meddelades.

Den myndighet som har meddelat beslutet prövar om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa det, om inte annat följer av tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar. Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden har kommit in till den domstol som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall domstolen vidarebefordra överklagandet till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag överklagandet kom in till den högre instansen.

Om överklagandet inte avvisas enligt denna paragraf, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna det och övriga handlingar i ärendet till den domstol som skall pröva överklagandet. Detta gäller dock inte när överklagandet förfaller enligt 28 § förvaltningslagen (1986:223). *Lag (2009:783).*

7 § Finner en förvaltningsrätt eller kammarrätt i samband med att ett mål inleds att den saknar behörighet att handlägga målet men att en annan motsvarande domstol skulle vara behörig, skall handlingarna i målet lämnas över till den domstolen, om den som inlett målet inte har något att invända mot detta och det inte heller finns något annat skäl mot att handlingarna överlämnas. Handlingarna skall anses ha kommit in till den senare domstolen samma dag som de kom in till den domstol som först tog emot handlingarna. *Lag (2009:783).*

7 a § Om en enskild överklagar en förvaltningsmyndighets beslut skall den myndighet som först beslutade i saken vara den enskildes motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen.

Första stycket gäller inte i fråga om beslut som överklagas direkt hos kammarrätt. *Lag (1995:1692).*

Måls handläggning

8 § Rätten skall tillse att mål blir så utrett som dess beskaffenhet kräver.

Vid behov anvisar rätten hur utredningen bör kompletteras. Överflödig utredning får avvisas.

9 § Förfarandet är skriftligt.

I handläggningen får ingå muntlig förhandling beträffande viss fråga, när det kan antas vara till fördel för utredningen eller främja ett snabbt avgörande av målet.

I kammarrätt och förvaltningsrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen ej är obehövlig och ej heller särskilda skäl talar mot det. *Lag (2009:783).*

10 § Ansöknings- eller besvärshandling eller annan handling, varigenom mål anhängiggörs, och det som hör till den skall tillställas motpart eller annan mot vilken åtgärd ifrågasätts. Mottagaren skall föreläggas att svara inom viss tid vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

Underrättelse enligt första stycket behövs ej,

1. om det inte finns anledning anta att talan kommer att bifallas helt eller delvis,

2. om underrättelse annars är uppenbart onödig,

3. om motparten är en förvaltningsmyndighet och en underrättelse är onödig eller

4. om det kan befaras att underrättelse skulle avsevärt försvåra genomförandet av beslut i målet. *Lag (1995:1692).*

11 § Den som förelagts att svara skall göra det skriftligen, om ej rätten förordnar att svaret får lämnas vid muntlig förhandling.

Den som svarar skall ange huruvida han medger eller bestrider yrkandena i målet eller, om målet anhängiggjorts genom anmälan eller underställning, huruvida han godtager eller motsätter sig åtgärd som ifrågasättes. Om han bestrider yrkande eller motsätter sig ifrågasatt åtgärd, bör han ange skälen härför och de bevis som han vill åberopa.

Svar skall innehålla uppgift om vilket mål det hänför sig till.

12 § Rätten skall ge sökande eller klagande tillfälle att ta del av svar och det som hör till svaret och att inom viss tid yttra sig skriftligen över detta, om det ej är obehövligt. Rätten får förelägga honom att yttra sig över svaret vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

13 § Om det behövs, skall rätten inhämta yttrande från förvaltningsmyndighet som tidigare beslutat i saken.

14 § Till en muntlig förhandling ska sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet kallas. En enskild får föreläggas att inställa sig personligen vid vite eller vid påföljd att hans eller hennes utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande. En förvaltningsmyndighet eller annan part, som enligt föreskrift i lag företräder det allmänna, får föreläggas att inställa sig vid påföljd att partens utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande.

Sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. *Lag (2008:652).*

15 § Enskild part, som inställt sig till muntlig förhandling, får tillerkännas ersättning av allmänna medel för kostnad för resa och uppehälle, om rätten finner att han skäligen bör ersättas för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättningen. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen. *Lag (1980:275).*

16 § I fråga om offentlighet och ordning vid muntlig förhandling gäller 5 kap. 1–5, 9 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Utöver vad som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken får rätten förordna att en förhandling ska hållas inom stängda dörrar, om det kan antas att det vid förhandlingen kommer att

läggas fram uppgift, för vilken hos domstolen gäller sekretess som avses i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:409).*

17 § Vid muntlig förhandling föres protokoll. Protokollet skall innehålla redogörelse för förhandlingens gång och för den utredning som förebringas vid förhandlingen. I protokollet skall antecknas vad som förekommer vid förhandlingen i fråga om yrkanden, medgivanden, bestridanden, invändningar och vitsordanden.

18 § Innan mål avgöres, skall part ha fått kännedom om det som tillförts målet genom annan än honom själv och haft tillfälle att yttra sig över det, om det ej föreligger sådana skäl däremot som anges i 10 § andra stycket.

19 § I fråga om underrättelseskyldighet enligt 10 § första stycket, 12 eller 18 § gäller de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:409).*

Vissa bevismedel

20 § Skriftlig handling, som åberopas till bevis, skall tillställas rätten utan dröjsmål. I fråga om sådant bevis gäller i övrigt 38 kap. 1–5 och 7–9 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av skriftlig handling utgår dock alltid av allmänna medel. *Lag (1980:104).*

21 § Åberopas till bevis föremål, som lämpligen kan ges in till rätten, skall föremålet utan dröjsmål överlämnas dit. I fråga om sådant bevis gäller 39 kap. 5 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av föremål utgår dock alltid av allmänna medel.

22 § Åberopar part skriftlig handling eller föremål till bevis, får rätten förelägga honom att inom viss tid tillställa rätten handlingen eller föremålet vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

23 § Rätten får besluta om syn på stället för besiktning av fastighet eller plats eller av föremål som inte lämpligen kan ges in till rätten. Vid sådan syn får yrkeshemlighet röjas endast om det finns synnerlig anledning till det.

I fråga om syn på stället gäller bestämmelserna om muntlig förhandling samt 5 kap. 11 § i rättegångsbalken i tillämpliga delar. *Lag (2008:647)*

24 § Rätten får inhämta yttrande över fråga, som kräver särskild sakkunskap, från myndighet, tjänsteman eller den, som eljest har att gå till handa med yttrande i ämnet, eller anlita annan sakkunnig i frågan.

I fråga om sakkunnig gäller 40 kap. 2–7 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Ersättning för utlåtande av myndighet, tjänsteman eller den som eljest har att gå till handa med yttrande utgår endast om det är särskilt föreskrivet. Annan sakkunnig är berättigad till ersättning av allmänna medel för sitt uppdrag. Rätten får bevilja förskott på sådan ersättning.

25 § Rätten får förordna om förhör med vittne eller sakkunnig. Sådant förhör äger rum vid muntlig förhandling. Förhöret får hållas under ed. Om förhör

gäller 36 kap. 1–18 och 20–23 §§ samt 40 kap. 9–11, 14, 16 och 20 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Vittne och sakkunnig får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. *Lag (2008:652).*

26 § Vittne eller sakkunnig har rätt till ersättning av allmänna medel för kostnad för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättning för kostnad för resa och uppehälle. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen.

Har vittnet eller den sakkunnige inkallats på begäran av enskild part och visar det sig att parten saknade godtagbart skäl för sin begäran, får rätten ålägga honom att återbetala ersättningen till statsverket. *Lag (1980:275).*

27 § Finner förvaltningsrätt att förhör med vittne eller sakkunnig lämpligen bör hållas av annan förvaltningsrätt, får rätten efter samråd med denna besluta härom.

I fråga om bevisupptagning enligt första stycket gäller 35 kap. 10 och 11 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. *Lag (2009:783).*

Beslut

28 § Domstol, som har att pröva besvär, kan förordna att det överklagade beslutet, om det eljest skulle lända till efterrättelse omedelbart, tills vidare icke skall gälla och även i övrigt förordna rörande saken.

29 § Rättens avgörande får ej gå utöver vad som yrkats i målet. Om det föreligger särskilda skäl, får dock rätten även utan yrkande besluta till det bättre för enskild, när det kan ske utan men för motstående enskilt intresse.

30 § Rättens avgörande av mål skall grundas på vad handlingarna innehåller och vad i övrigt förekommit i målet.

Av beslutet skall framgå de skäl som bestämt utgången.

31 § Beslut, varigenom rätten avgör målet, skall tillställas part genom handling som fullständigt återger beslutet och skiljaktig mening, där sådan förekommit. Beslut som kan överklagas skall dessutom innehålla upplysning om vad den skall iakttaga som vill anföra besvär över beslutet.

Krävs särskilt tillstånd för prövning i högre rätt, skall beslutet innehålla uppgift om det och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas. *Lag (1994:436).*

32 § Om domstolen finner att en dom eller ett beslut innehåller någon uppenbar oriktighet till följd av domstolens eller någon annans skrivfel, räknefel eller liknande förbiseende, får domstolen besluta om rättelse.

Har domstolen av förbiseende underlåtit att fatta ett beslut som skulle ha meddelats i samband med ett avgörande, får domstolen komplettera sitt avgörande inom sex månader från det att avgörandet vann laga kraft. En komplettering

senare än två veckor efter det att avgörandet meddelades får dock ske endast om en part begär det och ingen annan part motsätter sig kompletteringen.

Innan beslut om rättelse eller komplettering fattas, skall parterna även i annat fall än som avses i andra stycket andra meningen ha fått tillfälle att yttra sig, om det inte är obehövligt. Beslutet skall om möjligt antecknas på varje exemplar av den dom eller det beslut som rättas eller kompletteras. *Lag (2001:27).*

Överklagande

33 § Förvaltningsrätts beslut överklagas hos kammarrätt. Kammarrätts beslut överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Beslutet får överklagas av den som det angår, om det gått honom emot.

Kammarrättens beslut att meddela prövningstillstånd får inte överklagas.

Om ett överklagande har avvisats såsom för sent inkommet och en domstol efter överklagande har prövat detta beslut eller vägrat prövningstillstånd i fråga om ett sådant överklagande, får domstolens beslut inte överklagas. *Lag (2010:1400).*

34 § Mot beslut, som ej innebär att målet avgöres, får talan föras endast i samband med talan mot beslut i själva målet. Talan får dock föras särskilt när rätten

1. ogillat invändning om jäv mot ledamot av rätten eller invändning om att hinder föreligger för talans prövning,
2. avvisat ombud eller biträde,
3. förordnat rörande saken i avvaktan på målets avgörande,
4. förelagt någon att medverka på annat sätt än genom inställelse inför rätten och underlåtenhet att iakttaga föreläggandet kan medföra särskild påföljd för honom,
5. utdömt vite eller annan påföljd för underlåtenhet att iakttaga föreläggande eller ådömt straff för förseelse i förfarandet eller ålagt vittne eller sakkunnig att ersätta kostnad som vållats genom försummelse eller tredska,
6. förordnat angående undersökning eller omhändertagande av person eller egendom eller om annan liknande åtgärd,
7. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet,
8. utlåtit sig i annat fall än som avses i 7 i fråga som gäller rättshjälp enligt rättshjälpslagen (1996:1619) eller i fråga om offentligt biträde enligt lagen (1996:1620) om offentligt biträde eller
9. beslutat i fråga om förlängning av tidsfrist enligt 7 § första stycket lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, får talan föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga, som inverkar på målets utgång. *Lag (1996:1635).*

Prövningstillstånd i kammarrätt

34 a § För de mål det är särskilt föreskrivet krävs prövningstillstånd för att kammarrätten skall pröva ett överklagande av ett beslut som förvaltningsrätten meddelat i målet. Detsamma gäller förvaltningsrätts beslut i en fråga som har ett

direkt samband med ett sådant mål. Sådant tillstånd behövs dock inte när talan förs av Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern.

Prövningstillstånd meddelas om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt,

2. anledning förekommer till ändring i det slut vartill förvaltningsrätten kommit eller

3. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Meddelas inte prövningstillstånd, står förvaltningsrättens beslut fast. En upplysning om detta skall tas in i kammarrättens beslut. *Lag (2009:783).*

Särskilda regler om överklagande hos Högsta förvaltningsdomstolen

35 § Ett överklagande av kammarrättens beslut i ett mål som har väckts hos kammarrätten genom överklagande, underställning eller ansökan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen endast om Högsta förvaltningsdomstolen har meddelat prövningstillstånd.

Meddelas inte prövningstillstånd, står kammarrättens beslut fast. En upplysning om detta ska tas in i Högsta förvaltningsdomstolens beslut.

Vad som sägs i första stycket gäller inte

1. talan som Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern för i mål om disciplinansvar eller om återkallelse eller begränsning av behörighet att utöva yrke inom hälso- och sjukvården, tandvården, detaljhandeln med läkemedel eller djurens hälso- och sjukvård,

2. talan som Justitiekanslern för i mål enligt kreditupplysningslagen (1973:1173), inkassolagen (1974:182) eller lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning. *Lag (2010:1400).*

36 § Prövningstillstånd meddelas,

1. om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen eller

2. om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål, som samtidigt föreligger till bedömande, får prövningstillstånd meddelas även i övriga mål.

Prövningstillstånd får begränsas att gälla viss del av det beslut som den fullföljda talan avser. *Lag (2010:1400).*

37 § I mål, vari prövningstillstånd kräves, får omständighet eller bevis, som klaganden åberopar först i Högsta förvaltningsdomstolen beaktas endast om det föreligger särskilda skäl.

Föreskrifter om hinder mot att beakta eller anföra nya omständigheter i vissa mål finns i 10 kap. 10 § kommunallagen (1991:900). *Lag (2010:1400).*

37 a § Paragrafen upphävd. *Lag (1995:22).*

Resning och återställande av försutten tid

37 b § Resning får beviljas i mål eller ärende om det på grund av något särskilt förhållande finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt. *Lag (1995:22).*

37 c § Om tiden för överklagande eller en därmed jämförbar åtgärd har försuttits på grund av omständighet som utgör giltig ursäkt, får tiden återställas. *Lag (1995:22).*

Straff

38 § Den som vid muntlig förhandling stör förhandlingen eller fotograferar i rättssalen eller bryter mot föreskrift eller förbud, som har meddelats med stöd av 16 §, jämfört med 5 kap. 9 § rättegångsbalken, döms till penningböter. Till samma straff döms den som muntligen inför rätten eller i skrivelse till rätten uttalar sig otillbörligt. *Lag (1991:298).*

39 § Den som utan giltigt skäl röjer vad som enligt rättens förordnande ej får uppenbaras dömes till böter. *Lag (1980:104).*

40 § Paragrafen upphävd. *Lag (1987:748).*

Övriga bestämmelser

41 § I fråga om jäv mot den som handlägger mål enligt denna lag gäller bestämmelserna i 4 kap. rättegångsbalken om jäv mot domare.

42 § Rätten skall självmant upptaga fråga om ansvar för förseelse under förfarandet och om utdömande av vite som förelagts med stöd av denna lag.

43 § Sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som tillförts målet med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:409).*

44 § Handling anses ha kommit in till rätten den dag då handlingen eller avi om betald postförsändelse, i vilken handlingen är innesluten, anlänt till rätten eller kommit behörig tjänsteman till handa. Underrättas rätten särskilt om att telegram till rätten anlänt till telegrafanstalt, anses telegrammet ha kommit in redan när underrättelsen nått behörig tjänsteman.

Kan det antagas att handlingen eller avi om denna viss dag avlämnats i rättens kansli eller avskilts för rätten på postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommit behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Telegram eller annat meddelande som icke är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom egenhändigt undertecknad handling, om rätten begär det. *Lag (1973:246).*

45 § Är någon som kallats till muntlig förhandling hindrad att inställa sig, skall han omedelbart anmäla det till rätten.

46 § I fråga om laga förfall äger 32 kap. 6 och 8 §§ rättegångsbalken motsvarande tillämpning.

47 § /Upphör att gälla 2011-04-01/ Skall rätten underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning skall användas, om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men bör i övrigt tillgripas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna. *Lag (1990:1412).*

47 § /Träder i kraft 2011-04-01/ Ska rätten underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning ska användas, om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men bör i övrigt tillgripas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna.

Bestämmelserna i 24 § delgivningslagen (2010:1932) hindrar inte att kammarrätt delger en part handlingar genom förenklad delgivning, om parten under handläggningen i förvaltningsrätten har informerats om att sådan delgivning kan komma att användas i kammarrätten om förvaltningsrättens avgörande överklagas dit.

Första stycket gäller även för Högsta förvaltningsdomstolen om informationen har lämnats i förvaltningsrätten eller i kammarrätten. *Lag (2010:1940).*

48 § Den som för talan i mål får anlita ombud eller biträde.

Visar ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han eljest olämplig, får rätten avvisa honom som ombud eller biträde i målet. Rätten får också förklara honom obehörig att brukas som ombud eller biträde vid rätten antingen för viss tid eller tills vidare.

Om den som avvisas eller förklaras obehörig enligt andra stycket är advokat, skall anmälan om åtgärden göras hos advokatsamfundets styrelse. *Lag (1987:748).*

49 § Ombud skall styrka sin behörighet genom fullmakt. Fullmakt skall innehålla ombudets namn. Får ombudet sätta annan i sitt ställe, skall detta anges.

Styrker ombud ej sin behörighet, skall rätten förelägga ombudet eller huvudmannen att avhjälpa bristen. Är i sådant fall ansöknings- eller besvärshandling undertecknad av ombud, skall i föreläggandet anges att talan upptages till prövning endast om detta iakttages. Har annan åtgärd företagits av ombud som ej styrkt sin behörighet, skall i föreläggandet anges att åtgärden beaktas endast om föreläggandet iakttages.

50 § Behärskar part, vittne eller annan som skall höras inför rätten ej svenska språket eller är han allvarligt hörsel- eller talskadad, skall rätten vid behov anlita tolk. Rätten får även i annat fall vid behov anlita tolk.

Första stycket skall tillämpas även i fråga om överföring från punktskrift till vanlig skrift eller omvänt.

Som tolk får ej anlitas den vars tillförlitlighet kan anses förringad på grund av hans ställning till någon som för talan i målet eller på grund av annan därmed jämförlig omständighet. *Lag (1990:452).*

51 § Den som anlitas som tolk vid muntlig förhandling skall inför rätten avlägga ed, att han efter bästa förstånd skall fullgöra sitt uppdrag. Finnes

anledning antaga att han skall erhålla ytterligare sådana uppdrag av rätten, får han avlägga ed som avser även framtida uppdrag. *Lag (1975:1298).*

52 § Den som fullgör uppdrag som tolk annorledes än i tjänsten har rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget krävt.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer taxa som skall tillämpas vid bestämmande av ersättning till tolk vid muntlig översättning.

Kostnad för tolk betalas av allmänna medel. *Lag (1979:290).*

53 § Vad i denna lag sägs om enskild part gäller i tillämpliga delar även den som är ställföreträdare för parten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1971:291

Denna lag träder i kraft beträffande skatterätt och länsrätt den 1 juli 1971 samt i övrigt den 1 januari 1972.

I fråga om talan mot beslut av skatterätt eller länsrätt som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser om talan mot beslut av prövningsnämnd eller länsstyrelse i motsvarande fall.

I fråga om talan mot kammarrätts beslut, som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 1973:246

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1973.

Till SFS 1975:1298

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1976.

Till SFS 1979:290

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.

Till SFS 1980:104

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

Till SFS 1980:275

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

Till SFS 1985:271

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1985.

Till SFS 1986:224

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 1986:1322

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988. I fråga om besvär över beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller den äldre lydelsen av 33 §.

Till SFS 1987:748

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

Till SFS 1990:452

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.

Till SFS 1990:1412

Denna lag träder i kraft den 1 februari 1991.

Till SFS 1991:211

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i mål som handläggs av försäkringsdomstol efter ikraftträdandet.

Till SFS 1993:575

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om mål som avgjorts av kammarrätt före ikraftträdandet.

Till SFS 1991:298

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Till SFS 1994:436

Denna lag träder i kraft, i fråga om 35 § den 1 juli 1994 och i övrigt den 1 oktober 1994. Äldre lydelse av 35 § gäller fortfarande i fråga om mål som avgjorts av kammarrätt före den 1 juli 1994.

Till SFS 1995:22

Denna lag träder i kraft, såvitt gäller 35, 37 b och 37 c §§ samt rubriken närmast före 37 b § den 1 april 1995 och i övrigt den 1 juli 1995. Beslut som har meddelats före den 1 april 1995 överklagas enligt äldre bestämmelser.

Till SFS 1995:1692

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1996. För beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser. Detsamma gäller även om beslutet har överprövats av en annan förvaltningsmyndighet efter ikraftträdandet.

Till SFS 1996:1635

Denna lag träder i kraft den 1 december 1997.

Till SFS 1998:374

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998. Bestämmelsen i förutvarande 7 § första stycket skall tillämpas i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet. 33 § fjärde stycket gäller inte om det överklagade avvisningsbeslutet har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:736

Denna lag träder i kraft den 24 oktober 1998. Om datalagen (1973:289) även efter denna tidpunkt skall tillämpas på viss behandling av personuppgifter, gäller dock 35 § i dess äldre lydelse för sådan behandling.

Till SFS 1999:98

Denna lag träder i kraft den 1 april 1999. Om lagen (1987:1231) om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. även efter denna tidpunkt

skall tillämpas på viss behandling av personuppgifter, gäller dock 35 § i dess äldre lydelse för sådan behandling.

Till SFS 1999:934
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2001:27
Denna lag träder i kraft den 1 april 2001

Till SFS 2005:695
Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. *(Enligt förordning (2007:636) träder lagen i kraft den 1 november 2008.) (Ändrades genom SFS 2008:652 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2007:636
(Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2006:695 träder i kraft den 1 november 2008).

Till SFS 2008:647
Denna lag träder i kraft den 1 november 2008.

Till SFS 2008:652
(Ändrade SFS 2005:695) innan lagen trädde i kraft den 1 november 2008).

Till SFS 2009:305
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2009:409
Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:783
Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2010:1400
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1940
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.
2. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

Förordning (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m.

Den 17 november 1977

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2009:1552

Kammarrätt

1 § Överklagande till kammarrätt tas upp

1. av Kammarrätten i Stockholm när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Uppsala eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar,

2. av Kammarrätten i Göteborg när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Karlstad eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar eller av en utlandsmyndighet,

3. av Kammarrätten i Sundsvall när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Falun, Förvaltningsrätten i Härnösand, Förvaltningsrätten i Umeå, Förvaltningsrätten i Luleå eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar, och

4. av Kammarrätten i Jönköping när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Linköping, Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Växjö eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar. *Förordning (2009:872).*

2 § Ansökningar om resning och om återställande av försutten tid prövas av den kammarrätt inom vars domkrets ärendet först prövats. *Förordning (1997:1110).*

3 § Bestämmelser om Kammarrätten i Stockholm i dess egenskap av Migrationsöverdomstol finns i utlänningslagen (2005:716). *Förordning (2006:89).*

4 § Paragrafen upphävd. *Förordning (1998:395)*

Förvaltningsrätter

5 § I uppställningen nedan anges vilka förvaltningsrätter med tillhörande domkretsar som ska finnas i Sverige. Förvaltningsrätterna ska ha kanslier på de orter som anges i uppställningen.

Förvaltningsrätt	Domkrets	Kansliort
Förvaltningsrätten i Stockholm	Gotlands län samt Botkyrka, Danderyds, Ekerö, Haninge, Huddinge, Järfälla, Lidingö, Nacka, Nykvarns, Nynäshamns, Salens, Sollentuna, Solna, Stockholms, Sundbybergs, Södertälje, Tyresö, Täby, Upplands-Bro, Vallentuna, Vaxholms, Värmdö och Österåkers kommuner	Stockholm
Förvaltningsrätten i Uppsala	Uppsala och Västmanlands län samt Norrtälje, Sigtuna och Upplands Väsby kommuner	Uppsala
Förvaltningsrätten i Malmö	Skåne län	Malmö
Förvaltningsrätten i Göteborg	Hallands län samt Ale, Alingsås, Bengtsfors, Dals-Eds, Färgelandas, Göteborgs, Härryda, Kungälvs, Lerums, Lilla Edets, Lysekils, Melleruds, Munkedals, Mölndals, Orusts, Partille, Sotenäs, Stenungsunds, Strömstads, Tanums, Tjörns, Trollhättans, Uddevalla, Vänersborgs, Åmåls och Öckerö kommuner	Göteborg
Förvaltningsrätten i Karlstad	Värmlands och Örebro län	Karlstad
Förvaltningsrätten i Falun	Dalarnas och Gävleborgs län	Falun
Förvaltningsrätten i Härnösand	Jämtlands och Västernorrlands län	Härnösand
Förvaltningsrätten i Umeå	Västerbottens län	Umeå
Förvaltningsrätten i Luleå	Norrbottens län	Luleå
Förvaltningsrätten i Linköping	Södermanlands och Östergötlands län samt Vimmerby och Västerviks kommuner	Linköping
Förvaltningsrätten i Jönköping	Jönköpings län samt Bollebygds, Borås, Essunga, Falköpings, Grästorps, Gullspångs, Götene, Herrljunga, Hjo, Karlsborgs, Lidköpings, Mariestads, Marks, Skara, Skövde, Svenljunga, Tibro, Tidaholms, Tranemo, Töreboda, Ulricehamns, Vara och Vårgårda kommuner	Jönköping

Förvaltningsrätt	Domkrets	Kansliort
Förvaltningsrätten i Växjö	Kronobergs och Blekinge län samt Borgholms, Emmaboda, Hultsfreds, Högsby, Kalmar, Mönsterås, Mörbylånga, Nybro, Oskarshamns och Torsås kommuner	Växjö

Förordning (2009:872).

6 § Förvaltningsrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Malmö och Förvaltningsrätten i Göteborg är migrationsdomstolar och har i denna egenskap följande domsområden:

1. Förvaltningsrätten i Stockholm: Stockholms län, Uppsala län, Södermanlands län, Östergötlands län, Gotlands län, Västmanlands län, Dalarnas län, Gävleborgs län, Jämtlands län, Västernorrlands län, Västerbottens län och Norrbottens län,
2. Förvaltningsrätten i Malmö: Skåne län, Blekinge län, Jönköpings län, Kronobergs län och Kalmar län,
3. Förvaltningsrätten i Göteborg: Västra Götalands län, Hallands län, Värmlands län och Örebro län. *Förordning (2009:872).*

7 § Överklagande till en förvaltningsrätt tas upp av Förvaltningsrätten i Göteborg när överklagandet avser beslut av Regeringskansliet i ärenden enligt lagen (2003:491) om konsulärt ekonomiskt bistånd eller beslut av en utlandsmyndighet. *Förordning (2009:872).*

7 a § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Falun om beslutet avser ärenden enligt

1. skattebetalningslagen (1997:483) i fråga om punktskatt och om återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b § samma lag,
2. författning som anges i 1 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen,
3. kupongskattelagen (1970:624),
4. lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.,
5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
6. lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting, eller
7. mervärdesskattelagen (1994:200) som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag. *Förordning (2009:872).*

7 b § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Karlstad om beslutet avser ärenden enligt

1. vägtrafikskattelagen (2006:227),
2. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt, eller
3. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. *Förordning (2009:872).*

7 c § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Stockholm om beslutet avser ärenden enligt lagen (2004:629) om trängselskatt. *Förordning (2009:872).*

7 d § Beslut av Kriminalvården som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Linköping om beslutet gäller en person som inte är inskriven vid en kriminalvårdsanstalt, ett häkte eller ett frivårdskontor i landet och beslutet avser ärenden enligt

1. lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m., eller
2. lagen (2001:617) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården.

Förordning (2009:872).

7 e § Beslut av Migrationsverket som överklagas till en migrationsdomstol ska tas upp av Förvaltningsrätten i Stockholm i dess egenskap av migrationsdomstol, om beslutet avser ett säkerhetsärende enligt utlänningslagen (2005:716). *Förordning (2009:1552).*

Överlämnande av mål mellan domstolar

8 § Innan ett mål lämnas över till en annan domstol enligt 8 a § eller 14 § tredje eller fjärde stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar skall domstolarna samråda med varandra på lämpligt sätt. Om det råder olika meningar i frågan om målet skall överlämnas faller frågan.

Kan enighet inte nås om vilken domstol som skall handlägga mål som har nära samband med varandra, skall de handläggas vid den domstol där talan först inleddes. *Förordning (1998:395).*

9 § Parterna skall underrättas om att ett mål överlämnas till en annan domstol. *Förordning (1998:395).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1977:937

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1978.

Genom förordningen upphävs kungörelsen (1971:1199) om överflyttning av mål till kammarrätten i Göteborg, kungörelsen (1971:1200) om kammarrätternas domkretsar m.m., kungörelsen (1974:487) om överflyttning av mål till kammarrätten i Sundsvall, förordningen (1976:559) om överflyttning av mål till kammarrätten i Jönköping och förordningen (1977:936) om överflyttning av vissa mål från Kammarrätten i Sundsvall.

2. Skall enligt denna förordning besvär upptagas av viss kammarrätt, är annan kammarrätt likväl behörig att upptaga besvären enligt äldre bestämmelser, om besvären avser beslut som har meddelats före utgången av juni 1978.
3. Besvär över beslut av fastighetstaxeringsrätt rörande fastighetstaxering för år innan nästa allmänna fastighetstaxering äger rum skall utan hinder av vad i förordningen sägs upptagas av den kammarrätt som var behörig därtill enligt de bestämmelser som gällde vid utgången av år 1976.

Till SFS 1978:376

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1978.

Till SFS 1978:969

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1979.

Om besvär som enligt denna förordning skall upptagas av viss kammarrätt avser beslut som har meddelats före utgången av januari 1979, är annan kammarrätt likväl behörig att upptaga besvären enligt äldre bestämmelser.

Till SFS 1982:144

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1982.

Till SFS 1984:972

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1985. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om mål om avgifter för år 1984 eller tidigare år.

Till SFS 1992:20

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1992. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om beslut som meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 1992:1225

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1993.

Till SFS 1995:126

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1995. För beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

Till SFS 1995:1184

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1995.

Till SFS 1996:26

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1996. För beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

Till SFS 1996:1253

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:1110

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998, då förordningen (1979:239) om länsrätternas kansliorter upphör att gälla. Äldre föreskrifter gäller fortfarande dels i fråga om mål som har anhängiggjorts vid Länsrätten i Skaraborgs län före ikraftträdandet och som härrör från Habo och Mullsjö kommuner, dels i fråga om mål enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Till SFS 1998:395

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1998, då förordningen (1986:1347) om länsrätts behörighet i vissa mål skall upphöra att gälla.

Till SFS 2000:529

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2001:3

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Till SFS 2002:824

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter skall dock fortfarande tillämpas i fråga om ärenden som beslutats enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. *(Ändrades genom SFS 2002:961 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2002:961

(Denna förordning ändrade SFS 2002:284 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2003).

Till SFS 2003:573

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2003.

Till SFS 2003:922

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i 7 a § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:1161

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2005:995

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter i 7 a § gäller dock fortfarande i fråga om ärenden som har beslutats enligt lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting.

Till SFS 2006:89

Denna förordning träder i kraft den 31 mars 2006.

Till SFS 2006:1259

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:647

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2007.

Till SFS 2009:872

1. Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2010.

2. För avgöranden som en länsrätt meddelat före ikraftträdandet gäller 1 § i sin äldre lydelse.

3. Mål och ärenden som har inletts i länsrätt före ikraftträdandet ska vid ikraftträdandet överlämnas till den förvaltningsrätt som är behörig enligt de nya bestämmelserna. Mål och ärenden som har inletts vid Länsrätten i Stockholms län före ikraftträdandet och som härrör från Sigtuna, Norrtälje eller Upplands Väsby kommun ska dock handläggas av Förvaltningsrätten i Stockholm.

Till SFS 2009:1551

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2009:1552

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2010.

Förordning (2007:780) med instruktion för Skatteverket

1 november 2007

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1498

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

1 § Om inte något annat föreskrivs ansvarar Skatteverket för frågor om

1. skatter,
2. socialavgifter,
3. vägavgift för vissa tyngre fordon,
4. mervärdesskattebaserad avgift till EU-budgeten,
5. fastighetstaxering,
6. folkbokföring,
7. registrering av bouppteckningar,
8. brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar,
9. borgenärsuppgifter m.m. enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, och
10. utfärdande m.m. av identitetskort enligt förordningen (2009:284) om identitetskort för folkbokförda i Sverige.

Skatteverket är dessutom förvaltningsmyndighet för frågor om pensionsgrundande inkomst.

Skatteverket ska utöva marknadskontroll över varor som gjorts tillgängliga på marknaden och som faller inom myndighetens ansvarsområde i syfte att säkerställa att dessa varor uppfyller gällande krav. *Förordning (2009:301).*

1 a § Skatteverket ansvarar för det statliga personadressregistret (SPAR). Av förordningen (1998:1234) om det statliga personadressregistret framgår att Skatteverket också är personuppgiftsansvarigt för SPAR. *Förordning (2008:1309).*

2 § Skatteverket har till uppgift att

1. meddela föreskrifter om verkställighet av lag eller annan föreskrift enligt särskilda bemyndiganden, och
2. genom sådana allmänna råd som avses i 1 § författningssamlingsförordningen (1976:725) och uttalanden verka för lagenligheten, följdriktigheten och enhetligheten vid rättstillämpningen inom verksamhetsområdet.

När Skatteverket meddelar föreskrifter och andra beslut ska verket även i övrigt följa riksdagens och regeringens riktlinjer för att uppnå samordning, rationalisering och enhetlighet vid arbetet inom verket.

När sådana uppgifter som avses i första stycket rör pensionsgrundande inkomst, sköts uppgifterna av Pensionsmyndigheten enligt förordningen (2009:1173) med instruktion för Pensionsmyndigheten. *Förordning (2009:1199).*

3 § Skatteverket ska bestyrka skriftliga uppgifter om sökandens ekonomiska förhållanden vid ansökan om fri rätthjälp hos Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna.

4 § Skatteverket får inom ramen för full kostnadstäckning bedriva sådan tjänsteexport som är förenlig med verkets uppgifter och verksamhetsområde.

Samverkan

5 § Skatteverket ska samverka med Kronofogdemyndigheten avseende gemensamt utnyttjande av funktionen verksamhetsstöd inom Skatteverket.

Ledning

6 § Skatteverket leds av en myndighetschef.

7 § Vid Skatteverket ska det finnas ett insynsråd som består av högst tolv ledamöter.

Organisation

8 § Skatteverket ska ha ett huvudkontor samt i övrigt vara indelat i regioner. I varje region ska det finnas minst ett skattekontor. Vid verket ska det finnas en eller flera särskilda enheter för uppgiften att medverka i brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar. I övrigt ska Skatteverket bestämma sin organisation.

I taxeringslagen (1990:324) finns bestämmelser om att det vid varje skattekontor ska finnas en skattenämnd.

9 § Inom Skatteverket finns ett gemensamt kansli för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden. Kansliet leds av en kanslichef.

Skatteverket ska upplåta lokaler samt sköta administrativa och handläggande uppgifter åt E-legitimationsnämnden. Skatteverket ska efter samråd med nämnden uppdra åt någon som är anställd vid verket att ansvara för kansliet. *Förordning (2010:1498).*

Särskilda organ

Skattenämnderna

10 § I taxeringslagen (1990:324) finns bestämmelser om skattenämndens sammansättning och uppgifter, beslutförhet, förordnande av ordförande och vice ordförande samt val av ledamöter.

11 § Skatteverket ska

1. fastställa det antal valda ledamöter i skattenämnd som ska finnas vid varje skattekontor,
2. fastställa det antal vice ordförande som ska finnas vid varje skattekontor, och
3. besluta om en skattenämnd ska bestå av flera avdelningar.

Beslut enligt första stycket ska avse en period på fyra år, räknat från och med året efter det år då val i hela landet till landstings- och kommunfullmäktige har ägt rum.

Skatteverket får ändra beslut enligt denna paragraf om det finns särskilda skäl. Nytt beslut ska avse återstoden av den period som anges i andra stycket.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas även vid förordnande av ordförande eller vice ordförande i en skattenämnd.

12 § Beslut enligt 11 § första stycket 1 ska meddelas senast den 30 september året före periodens början.

Beslut enligt 11 § första stycket 2 och 3 ska meddelas senast den 30 november året före periodens början.

Beslut får fattas efter dessa tidpunkter om det finns särskilda skäl.

13 § Skatteverket ska bestämma ordförandens, vice ordförandens och övriga ledamöters tjänstgöring i skattenämnden. De övriga ledamöternas tjänstgöring ska dock beslutas först efter samråd med dem.

Till sammanträde med skattenämnden ska fem övriga ledamöter kallas.

Vid skattenämndens sammanträden ska protokoll föras.

14 § I 18 och 19 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om omröstning och avvikande mening.

15 § Skatteverket ska betala ersättning till ledamöter i den skattenämnd som deltagit i sammanträde med nämnden. När ersättningen ska beräknas tillämpas bestämmelserna i förordningen (1982:814) om ersättning till nämndemän och vissa andra uppdragstagare inom domstolsväsendet m.m. I fråga om arvode tillämpas bestämmelsen för nämndemän i förvaltningsrätterna. *Förordning (2009:888)*.

Nämnden för dödförklaring

16 § I lagen (2005:130) om dödförklaring finns bestämmelser om att Skatteverkets beslut i frågor om dödförklaring i vissa fall fattas av en särskild nämnd (nämnden för dödförklaring).

17 § I nämnden för dödförklaring ska det finnas en ordförande och ytterligare fyra ledamöter.

För ordföranden ska det finnas en ersättare, vice ordförande. Ordföranden och vice ordföranden ska vara jurister och ha domarerfarenhet.

18 § Nämnden för dödförklaring är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande.

19 § I 18 och 19 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om omröstning och avvikande mening.

20 § Skatteverket ska betala ersättning till ledamöter som deltagit i sammanträde med nämnden för dödförklaring.

SPAR-nämnden

20 a § I förordningen (1998:1234) om det statliga personadressregistret finns bestämmelser om att Skatteverkets beslut i frågor om SPAR i vissa fall ska fattas av en särskild nämnd (SPAR-nämnden). *Förordning (2008:1309).*

20 b § I SPAR-nämnden ska det finnas en ordförande och ytterligare fem ledamöter. Fyra av ledamöterna ska vara eller ha varit riksdagsledamöter.

För ordföranden ska det finnas en ersättare, vice ordförande. *Förordning (2008:1309).*

20 c § SPAR-nämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och ytterligare tre ledamöter är närvarande. *Förordning (2008:1309).*

20 d § I 18 och 19 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om omröstning och avvikande mening. *Förordning (2008:1309).*

Anställningar och uppdrag

21 § Generaldirektören är myndighetschef.

22 § Vid Skatteverket ska det finnas en överdirektör.

23 § I lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket finns bestämmelser om att det ska finnas ett allmänt ombud hos Skatteverket.

Ersättare för det allmänna ombudet ska utses av Skatteverket efter anmälan av det allmänna ombudet.

24 § Ledamöter i nämnden för dödförklaring utses av Skatteverket. De utses att tjänstgöra för en viss tid, som inte får överstiga två år.

Skatteverket ska bestämma ledamöternas tjänstgöring i nämnden.

24 a § Ledamöterna i SPAR-nämnden utses av regeringen.

Regeringen utser även ordförande i nämnden. *Förordning (2008:1309).*

25 § Anställning som kanslichef vid Skatterättsnämndens, och Forskarskattenämndens kansli beslutas av regeringen.

Personalansvarsnämnd

26 § Vid Skatteverket ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

27 § Skatteverket ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101) och internrevisionsförordningen (2006:1228).

Undantag från myndighetsförordningen

28 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska inte tillämpas på Skatteverket:

21 § 3–5 om myndighetens beslut på beslut som fattas genom automatiserad behandling, och

29 § om ärendeförteckning.

Överklagande

29 § Skatteverkets beslut enligt 11 § får inte överklagas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2007:780

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (2003:1106) med instruktion för Skatteverket ska upphöra att gälla. *(Ändrades genom SFS 2007:1236 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2007:1236

(Denna förordning ändrade SFS 2007:780 innan förordningen träder i kraft den 1 januari 2008).

Till SFS 2008:1191

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2008:1309

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009, då förordningen (2007:784) med instruktion för Statens personadressregisternämnd ska upphöra att gälla.

Till SFS 2009:301

(Denna förordning ändrade SFS 2008:1191 innan förordningen träder i kraft 1 juni 2009).

Till SFS 2009:888

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1199

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2010:1498

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Förordning (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m.

22 maj 2003

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2006:159

Regeringen föreskriver följande.

Förordningens innehåll

1 § I denna förordning finns bestämmelser för domstolar och statliga förvaltningsmyndigheter som avser
- tiden för tillhandahållande av handlingar (2–8 §§),
- hur handlingar tillhandahålls (9–12 §§),
- upplysningar till enskilda (13 §), och
- betalningar (14 §).

Om en annan författning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna förordning, gäller den bestämmelsen.

Tiden för tillhandahållande av handlingar

2 § En dom eller ett beslut i ett mål eller ärende hos en allmän domstol skall skickas till parterna samma dag som avgörandet har meddelats. Om avgörandet har avkunnats, skall det i stället skickas senast en vecka efter dagen för avkunnandet.

3 § När en hovrätt i ett tvistemål eller ett brottmål har avkunnat en dom eller ett beslut vid ett sammanträde på någon annan ort än den där hovrätten har sitt säte, skall avgörandet skickas senast en vecka efter den dag då sammanträdet avslutades.

4 § I ett mål eller ärende vid en annan domstol än allmän domstol skall en dom eller ett beslut skickas till parterna
- när avgörandet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,
- när det har getts till känna att avgörandet skall meddelas en viss dag: samma dag som det meddelas,
- i andra fall: senast en vecka efter dagen för avgörandet.

5 § Hos en inskrivningsmyndighet skall handlingar som utfärdas för en part tillhandahållas senast två veckor efter den inskrivningsdag då ärendet behandlades.

Om ett beslut har gått sökanden eller någon annan som har hörts i ärendet emot, skall inskrivningsmyndigheten genast underrätta denne om beslutet. *Förordning (2006:159).*

6 § Hos registermyndigheten enligt 1 kap. 2 § andra stycket sjölagen (1994:1009) skall handlingar som utfärdas i ett registerärende och utdrag ur fartygsregistret tillhandahållas genast efter det att samtliga ärenden som skall

tas upp samma dag har blivit slutligt behandlade på automatiserad väg eller införda på ett tillfälligt upprättat registerupplägg.

Om någon begär det och om det finns särskilda skäl för det, får handlingarna tillhandahållas samma dag som ärendet handlagts eller registerutdraget beställts.

7 § Hos en annan myndighet än en domstol skall ett beslut tillhandahållas

- i de fall myndigheten har gett till känna genom anslag att det skall ske en viss dag: den dag som anges i anslaget,
- i de fall beslutet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,
- i andra fall: så snart som möjligt.

Ett beslut med anledning av en växel- eller checkprotest bör tillhandahållas senast dagen efter den då protesten gjordes.

8 § Om en handling av särskilda skäl inte kan tillhandahållas inom den tid som anges i 3–7 §§, skall det i stället ske så snart som möjligt. I ett sådant fall skall mottagaren, om det behövs, underrättas om när handlingen kommer att tillhandahållas.

Hur handlingar tillhandahålls

9 § En handling som skall tillhandahållas bör skickas med post, om inte något annat har begärts. Om mottagaren skall betala en avgift för handlingen, bör avgiften tas ut genom postförskott, om det inte är lämpligare att det sker på något annat sätt.

10 § Om det är lämpligt får en handling skickas med telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahållas i elektronisk form.

11 § Om en handling inte skickas med post, telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahålls i elektronisk form, bör mottagaren underrättas om var handlingen kan hämtas. Myndigheten bör i förekommande fall samtidigt upplysa om den avgift för handlingen som skall betalas och om de andra villkor som gäller för att handlingen skall tillhandahållas.

12 § Om en myndighet enligt en bestämmelse i en författning skall föra ett register eller en databas, gäller andra stycket när myndigheten lämnar upplysningar ur registret eller databasen. Bestämmelserna i andra stycket innebär dock ingen inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen.

Om någon begär upplysningar om ett förhållande som, enligt en författning eller ett särskilt beslut av regeringen eller en myndighet som regeringen bestämmer, skall tas upp i ett avgiftsbelagt bevis eller utdrag ur ett register eller en databas, skall myndigheten, om den lämnar upplysningarna skriftligt, göra detta genom ett sådant bevis eller utdrag.

Upplysningar till enskilda

13 § I 4 och 5 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om serviceskyldighet i myndigheters förvaltningsverksamhet. I lämplig utsträckning skall

domstolar även i den del av sin verksamhet som inte omfattas av förvaltningslagen lämna upplysningar till enskilda i frågor som rör den verksamheten.

Det finns också bestämmelser i 15 kap. 4 och 10–12 §§ sekretesslagen (1980:100) om upplysningar som myndigheter skall lämna till enskilda.

Betalningar

14 § När en myndighet skall göra en betalning bör det ske genom insättning på ett bankkonto som har anvisats av mottagaren eller med utbetalningskort, om inte något annat har begärts.

Myndigheten skall underrätta mottagaren om betalningen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2003:234

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003, då förordningen (1980:900) om statliga myndigheters serviceskyldighet, m.m. skall upphöra att gälla.

Till SFS 2006:159

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Förordning (1994:224) om återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter till hjälporganisationer, utländska beskickningar m.fl.

30 mars 1994

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2004:1159

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning gäller vid återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200) samt 18 kap. 4 b § skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2004:1159).*

2 § Ansökan om återbetalning av skatt skall, om inte annat följer av 3 §, göras skriftligen av chefen för beskickningen eller konsulatet eller av den som i Sverige får företräda den internationella organisationen eller den som i övrigt är berättigad till återbetalning.

En särskild ansökan skall ges in för beskickningen, konsulatet, organisationen eller den som i övrigt är berättigad till återbetalning. En särskild ansökan skall även ges in för varje fysisk person som är berättigad till återbetalning.

Ansökan skall ges in till Utrikesdepartementet och omfatta inköpen under ett kalenderkvartal. Ansökan skall vara åtföljd av en faktura. Fakturan får inte vara betald tidigare än ett år före den dag då ansökan gavs in, om inte sökanden har hanteringsmässiga eller andra liknande särskilda skäl för att åberopa en faktura som är betald tidigare. Fakturan skall för mervärdesskatt vara en sådan faktura som avses i 1 kap. 17 § mervärdesskattelagen (1994:200). För övriga skatter skall fakturan innehålla uppgift om säljarens och köparens namn och adress, dagen för leveransen eller tillhandahållandet, priset, i förekommande fall varans volym eller vikt samt, om inköpet avser bensin eller motorbrännolja, fordonets registreringsnummer.

Utrikesdepartementet skall överlämna ansökan till Skatteverket med uppgift om huruvida förvärvet har gjorts av någon som har rätt till återbetalning enligt någon av de i 1 § angivna bestämmelserna. *Förordning (2004:1159).*

3 § Ansökan om återbetalning av skatt enligt 10 kap. 5 § mervärdesskattelagen (1994:200) skall göras skriftligen av den som är berättigad till återbetalningen.

Ansökan skall vara åtföljd av en sådan faktura som avses i 1 kap. 17 § mervärdesskattelagen. *Förordning (2003:1139).*

3 a § Om den rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt som avses i 18 kap. 4 b § första stycket första meningen skattebetalningslagen (1997:483) förutsätter att förvärvet uppgår till ett betydande belopp eller om det finns ett motsvarande sådant krav utan någon beloppsmässig

precisering, får återbetalning ske endast om den sammanlagda ersättningen enligt varje faktura uppgår till minst 1 500 kronor. *Förordning (2004:1159).*

4 § Beslut om sådan återbetalning av skatt som avses i 2 § meddelas för kalenderkvartal.

4 a § Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) skall på begäran av en sådan utländsk beskickning m.m. som avses i de i 1 § angivna bestämmelserna, och som avser att förvärva varor eller tjänster i ett annat EG-land, utfärda intyg om befrielse från mervärdesskatt och punktskatt. Av intyget skall framgå om organet eller personen skulle haft rätt till återbetalning av skatt, om de varor eller tjänster som begäran avser hade förvärvats i Sverige. Om det behövs för bedömningen av rätten till återbetalning, skall Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) hämta in uppgifter från Skatteverket.

Ett sådant intyg som avses i första stycket skall på begäran utfärdas även för den som avser att förvärva ett motorfordon från ett annat EG-land, om motsvarande förvärv i Sverige skulle kunna ske genom en omsättning som undantas från skatteplikt enligt 3 kap. 26 a § mervärdesskattelagen (1994:200).

Formulär för intyg enligt första och andra styckena skall motsvara det formulär som har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 31/96 av den 10 januari 1996 om ett intyg om befrielse från punktskatt, samt även antagits av EG:s mervärdesskattekommitté. *Förordning (2003:1139).*

5 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning (2003:1139).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:224

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1994, då förordningen (1972:833) om återbetalning av mervärdeskatt i vissa fall, förordningen (1985:93) om återbetalning i vissa fall av skatt på bensin, m.m. och förordningen (1986:77) om återbetalning av mervärdeskatt för varor avsedda för bistånd och hjälp utomlands skall upphöra att gälla.

De upphävda förordningarna gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:1783

Denna förordning träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:623

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1995 och tillämpas från och med den 1 januari 1995.

Till SFS 1999:1217

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:510

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2003:1139

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

2. För ansökningar om återbetalning av skatt som avser förvärv som gjorts före ikraftträdandet gäller 2 och 3 §§ i sin äldre lydelse.

Till SFS 2004:1159

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Förordning (1994:2063) om ikraftträdande av lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

30 december 1994

Regeringen föreskriver följande.

1 § Fördraget den 24 juni 1994 om Konungariket Norges, Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen träder i kraft den 1 januari 1995.

2 § Lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen skall träda i kraft den 1 januari 1995.

Förordning (1994:1785) om Europeiska gemenskapens punktskatteområde

20 december 1994

Regeringen föreskriver följande.

1 § Vid tillämpningen av lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi skall Europeiska gemenskapens punktskatteområde avse gemenskapens territorium, såsom detta definieras av Fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen och särskilt artikel 227 i detta, utom följande nationella territorier:

1. Tyskland: ön Helgoland och territoriet Büsingen,
2. Italien: Livigno, Campione d'Italia och de italienska delarna av Luganosjön,
3. Spanien: Ceuta och Melilla.

2 § Kanarieöarna och Frankrikes utomeuropeiska departement skall inte ingå i Europeiska gemenskapens punktskatteområde.

3 § Transaktioner som utgår från eller är avsedda för

1. Monaco behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Frankrike,
2. Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Tyskland,
3. Isle of Man behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Storbritannien och Nordirland,
4. San Marino behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Italien.

4 § Transaktioner som utgår från eller är avsedda för Kanalöarna skall behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för land utanför den Europeiska gemenskapens punktskatteområde.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1785

Denna förordning träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. (*Ikraftträdandedatum: se förordningen [1994:2063] om ikraftträdande av lagen [1994:1500] med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen*).

Förordning (2005:393) om administrativt samarbete inom EU i fråga om punktskatter

19 maj 2005

Ändringar införda t.o.m. SFS 2007:788

Regeringen föreskriver följande.

1 § Vid tillämpning av rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter är Skatteverket behörig myndighet.

2 § Skatteverkets huvudkontor enligt 8 § förordningen (2007:780) med instruktion för Skatteverket, är det centrala kontaktkontor som avses i artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004. *Förordning (2007:788).*

3 § Skatteverket skall upprätthålla de databaser som avses i artikel 22 och de system som avses i artikel 23 och 25 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004. Verket skall också till kommissionen lämna den information som avses i artikel 26.2 och 26.3 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004.

4 § Tullverket skall till Skatteverket överlämna de uppgifter som Tullverket förfogar över och som behövs för att Skatteverket skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt 3 § och enligt artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004.

Skatteverket och Tullverket skall även i övrigt genom utbyte av information och annan samverkan se till att det administrativa samarbetet med andra medlemsstaters myndigheter enligt rådets förordning bedrivs på ett effektivt sätt.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2005:393

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2007:788

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Lag (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

11 juni 1998

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1629

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. Bestämmelserna har sin grund i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. *Lag (2009:1507).*

2 § Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och energiprodukt.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 1 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Med energiprodukt förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2006:1510).*

3 § Med handling avses framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

Med transportmedel avses varje slag av fordon som används för transport på väg.

4 § Med skattskyldig avses den som är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 1–6, 27 § eller 28 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
2. 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och,
3. 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2 § eller 2 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2009:1507).*

5 § Ett beslut om åtgärd enligt denna lag får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

Kontroller enligt denna lag får inte utformas på sådant sätt att urvalet av vad och vem som kontrolleras sker slumpmässigt. *Lag (2002:883).*

5 a § I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referenskoder, ersättningsdokument, ledsagardokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen

(1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra och tredje styckena för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 21, 24 eller 34 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 21.6 i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 18, 34 eller 36 i direktivet.

Om varorna flyttas på det sätt som avses i artikel 46.1 i det direktiv som anges i 1 §, ska varorna åtföljas av ledsagardokument i den utsträckning som följer av artikel 18 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, senast ändrat genom rådets direktiv 2000/47/EG. För flyttningar av energiprodukter gäller även artikel 15.6 i sist nämnda direktiv. *Lag (2009:1507).*

6 § En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, ledsagardokument, säkerhet, bevis om ställd säkerhet och anmälningsskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen, det ersättningsdokument eller ledsagardokument som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

Första stycket gäller inte punktskattepliktiga varor som återutförs enligt 2 kap. 16 § tredje stycket eller 16 a § andra stycket, 3 kap. 1 § femte stycket eller 17 a § andra stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen. *Lag (2009:1507).*

2 kap. Kontroll av vägtransporter

Transportkontroll

1 § Tullverket får i fråga om punktskattepliktiga varor i vägtransporter som är eller kan antas vara omfattade av 1 kap. 6 § kontrollera att varorna transporteras i enlighet med den bestämmelsen *(transportkontroll).*

Transportkontroll får ske under pågående transport och då varor på-, av- eller omlastas i direkt anslutning till transport. Transportkontroll får genomföras även på områden som inte är tillgängliga för allmänheten. *Lag (2008:1321).*

1 a § Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§. *Lag (2008:1321).*

2 § Tullverket får vid transportkontroll undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där

punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Verket får vidare eftersöka och granska administrativa referenskoder, ersättningsdokument, ledsagardokument, bevis om ställd säkerhet och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen samt undersöka och ta prov på varor. Tullverket får även härleda den administrativa referenskoden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet. *Lag (2009:1507).*

3 § Vid genomförande av transportkontroll får Tullverket

1. öppna transportmedel, containrar och andra utrymmen som är låsta eller har tillslutits på annat sätt,
2. bereda sig tillträde till områden som inte är tillgängliga för allmänheten, och
3. försegla transportmedel, containrar och andra utrymmen samt spärra av områden som inte är tillgängliga för allmänheten.

Polisen ska lämna den handräckning som behövs för kontrollen.

Vid transportkontroll av sådan transport som avses i 1 a § gäller inte bestämmelserna i första stycket 2 och 3. *Lag (2008:1321).*

4 § Förare är skyldiga att stanna på anmaning av tjänsteman vid Tullverket. *Lag (1999:438).*

5 § Förare är skyldiga att på Tullverkets begäran legitimera sig eller på annat godtagbart sätt styrka sin identitet. *Lag (1999:438).*

6 § Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskod, ersättningsdokument, ledsagardokument och bevis om ställd säkerhet följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referenskoder, ersättningsdokument, ledsagardokument och bevis om ställd säkerhet. *Lag (2009:1507).*

7 § Förare eller ägare till varor som skall kontrolleras skall vid transportkontroll

1. ge Tullverket möjlighet att undersöka varorna och transportmedlen och utan kostnad tillhandahålla varuprov, och
2. svara för den transport som behövs för kontrollen samt ansvara för uppackning och återinpackning av varorna.

Skyldighet enligt första stycket 1 gäller endast i den utsträckning som enskilda förfogar över det som skall undersökas.

Den som åsidosätter sin skyldighet enligt första stycket skall ersätta staten för dess kostnader på grund av detta. Ersättningsskyldigheten skall efterges helt eller delvis om det framstår som oskäligt att ta ut ersättning. *Lag (1999:438).*

8 § En transportkontroll får inte pågå längre än sex timmar eller, i fall som avses i 1 a §, längre än fyra timmar. Om föraren eller ägaren till de varor som ska kontrolleras inte fullgör sina skyldigheter enligt 6 eller 7 §, får kontrollen pågå under längre tid, dock högst tolv timmar eller, i fall som avses i 1 a §, högst åtta timmar. *Lag (2008:1321).*

Omhändertagande

9 § Om en punktskattepliktig vara påträffas vid transportkontroll och det finns anledning anta att transporten inte sker i enlighet med 1 kap. 6 § får de varor, handlingar, lådor, behållare, containrar eller tankar som medförs vid transporten tas om hand

1. för kontroll av om punktskatt skall betalas i Sverige och för fastställande av vem som i så fall är skattskyldig,
2. för kontroll av om de i 1 kap. 6 § angivna kraven för förflyttning är uppfyllda, och
3. i de fall då skattskyldighet i Sverige föreligger, i avvaktan på att skatten betalas.

Annan egendom än punktskattepliktiga varor som kan antas transporteras i strid med 1 kap. 6 § och handlingar får tas om hand med stöd av första stycket endast om

1. det behövs för sådan kontroll som avses i första stycket, eller
2. när det gäller egendom, det finns anledning att anta att egendomen döljer punktskattepliktiga varor.

Har ett beslut om omhändertagande fattats gäller 2 och 3 §§ i tillämpliga delar.

Ett beslut om omhändertagande får verkställas omedelbart. *Lag (2002:883).*

9 a § Punktskattepliktiga varor får tas om hand även sedan de varit föremål för beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 27 kap. rättegångsbalken, om varorna har påträffats vid transportkontroll och det fortfarande finns grund för ett omhändertagande enligt 9 § första stycket. Därvid gäller 9 § tredje och fjärde styckena. *Lag (2002:883).*

10 § När en vara omhändertas får även emballage och annat förvaringsmaterial tas om hand.

11 § Föraren eller ägaren till vara som har tagits om hand skall vid omhändertagandet

1. utan kostnad tillhandahålla varuprov, och
2. svara för transport av den omhändertagna varan i enlighet med Tullverkets anvisningar.

Skyldigheten enligt första stycket 2 gäller endast transport som sker i direkt anslutning till omhändertagande av en punktskattepliktig vara.

Den som åsidosätter sin skyldighet enligt första stycket skall ersätta staten för dess kostnader på grund av detta. Ersättningsskyldigheten skall efterges helt eller delvis om det är oskäligt att ta ut ersättning. *Lag (1999:438).*

12 § Egendom som är omhändertagen skall förvaras av Tullverket eller den som fått i uppdrag av verket att sköta förvaringen.

Tullverket ansvarar för att omhändertagen egendom vårdas väl och står under noggrann tillsyn. *Lag (1999:438).*

13 § Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket skall tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 4 § tullagen (2000:1281). *Lag (2002:426).*

14 § Ett omhändertagande av annan egendom än punktskattepliktiga varor eller handlingar skall upphävas om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet, eller
2. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för egendomen eller handlingen.

Den som gör anspråk på egendom som har varit omhändertagen svarar för att egendomen hämtas. *Lag (2000:1233).*

15 § Ett omhändertagande av en punktskattepliktig vara skall upphävas om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet,
2. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för varan, eller
3. det är oskäligt att låta omhändertagandet bestå.

Omhändertagandet skall också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 13 § om skatt.

Om omhändertagandet av en vara har upphävts enligt första stycket 1 eller 3 eller andra stycket, svarar den som gör anspråk på varan för att den hämtas. *Lag (2002:883).*

16 § Om omhändertagandet av en alkoholvara upphävs men den som gör anspråk på varan saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan, ska beslut fattas om att varan inte ska lämnas ut till denne.

Om omhändertagandet av en tobaksvara upphävs men den som gör anspråk på varan är under 18 år, ska beslut fattas om att varan inte ska lämnas ut till denne.

Om beslut fattats enligt första eller andra stycket om att en vara inte ska lämnas ut till en viss person, ska den som gjort anspråk på varan ges möjlighet att återutföra varan på villkor som Tullverket bestämmer. *Lag (2010:1629).*

16 a § Om omhändertagandet av en tobaksvara upphävs men det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning

uppenbart skulle strida mot 11 § tobakslagen (1993:581) eller 4 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, skall beslut fattas om att varan inte skall lämnas ut.

Om beslut fattats enligt första stycket, skall den som gjort anspråk på varan ges möjlighet att återutföra denna på villkor som Tullverket bestämmer. *Lag (2002:883).*

Förverkande

17 § En punktskattepliktig vara får förverkas om,

1. ett beslut om skatt enligt 13 § har vunnit laga kraft och skatten inte har betalats inom en månad från den dag då beslutet vann laga kraft, eller
2. ett beslut enligt 16 eller 16 a § att varan inte får lämnas ut har vunnit laga kraft och varan inte återutförts inom en månad från den dag då beslutet vann laga kraft.

Ett beslut om förverkande enligt första stycket 1 får inte fattas om det är oskäligt. *Lag (2002:883).*

18 § Egendom som har varit omhändertagen får förverkas om,

1. ägaren eller någon annan rättsinnehavare inte har gjort anspråk på den, eller
2. den som har gjort anspråk på egendomen inte har hämtat egendomen.

Ett beslut om förverkande enligt första stycket får inte fattas förrän tre månader förflutit från den dag vad avser 1 då omhändertagandet upphävdes och vad avser 2 då anspråket framställdes.

19 § Om omhändertagen egendom förklaras förverkad får förverkandet även omfatta emballage och annat förvaringsmaterial.

20 § Skyldighet att betala skatt som påförts med stöd av 13 § består även efter det att varorna förverkats.

21 § Särskild rätt till egendom som förklarats förverkad består om inte även den särskilda rätten förklaras förverkad. Sådan rätt som vunnits genom utmätning eller betalningssäkring upphör dock, såvida det inte av särskild anledning förordnas att rätten skall bestå. I beslut om förverkande skall anteckning om bestående särskild rätt göras.

22 § När ett beslut om förverkande av egendom har vunnit laga kraft, skall egendomen säljas genom Tullverkets försorg eller i den ordning som i allmänhet gäller för försäljning av förverkad lös egendom. Egendomen får i stället förstöras om

1. den inte kan säljas,
2. den kan befaras komma till brottslig användning, eller
3. den annars är olämplig för försäljning.

Vad som anges i första stycket gäller endast om inget annat är föreskrivet i lag eller annan författning.

Vid försäljning skall Tullverket göra förbehåll för sådan känd rätt som gäller enligt 21 §. *Lag (2002:883).*

23 § Har ett förverkande skett med stöd av 17 § första stycket 1 skall intäkterna från försäljning enligt 22 § användas till att betala punktskatt för varan. Om det därefter finns ett överskott skall detta ges ut till den vars vara förverkats om denne är känd. Annars skall överskottet tillfalla staten.

I andra fall än som avses i första stycket skall försäljningsintäkten ges ut till den vars egendom förverkats om denne är känd. Annars skall överskottet tillfalla staten. *Lag (2002:883).*

24–27 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:883).*

3 kap. Kontroll av postförsändelser

1 § Tullverket får undersöka postförsändelser, såsom paket och brev, för att kontrollera om de innehåller alkohol- eller tobaksvaror.

Sådana försändelser får öppnas om det finns anledning att anta att de innehåller sådana varor som nämns i första stycket samt om de finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.

Om en försändelse innehåller ett förtroligt meddelande skall detta omedelbart tillslutas och vidarebefordras till mottagaren.

Har en försändelse öppnats skall mottagaren och, om det är möjligt, avsändaren underrättas så snart som möjligt.

Om mottagaren av en alkoholvara som påträffas i en postförsändelse saknar rätt att föra in varan enligt bestämmelserna i 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) ska varan tas om hand. Detsamma gäller om försändelsen innehåller en tobaksvara och mottagaren är under 18 år. Avsändaren ska ges möjlighet att återutföra varan på villkor som Tullverket bestämmer. *Lag (2010:1629).*

2 § Beslut om att öppna brev och andra sådana försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. *Lag (2004:209).*

3 § Protokoll skall föras över den undersökning som görs i samband med att en postförsändelse öppnas enligt 1 §. Av protokollet skall framgå ändamålet med undersökningen och vad som har kommit fram vid denna.

4 § Om en alkohol- eller tobaksvara påträffas i en postförsändelse och det finns anledning anta att försändelsen av varan inte sker i enlighet med 1 kap. 6 §, får varan tas om hand

1. för kontroll av om punktskatt skall betalas i Sverige och för fastställande av vem som i så fall är skattskyldig, eller
2. för kontroll av om de i 1 kap. 6 § angivna kraven för förflyttning är uppfyllda, och
3. i de fall då skattskyldighet i Sverige föreligger, i avvaktan på att skatten betalas.

Ett beslut om omhändertagande får verkställas omedelbart.

När det gäller handhavandet av omhändertagna varor tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 12 §. *Lag (2002:883).*

4 a § Alkohol- och tobaksvaror får tas om hand även sedan de varit föremål för beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 27 kap. rättegångsbalken, om varorna har påträffats vid en kontroll enligt 1 § och det fortfarande finns grund för ett omhändertagande enligt 4 § första stycket. Därvid gäller 4 § andra stycket. *Lag (2002:883).*

5 § Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, skall Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt skall tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, skall mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten. *Lag (2003:812).*

5 a § Saknas tillräckliga uppgifter för att fastställa skatten enligt 5 § första stycket får denna tas ut med

196 kronor/liter för spritdryck,
45 kronor/liter för starkvin,
22 kronor/liter för vin,
8 kronor/liter för starköl,
88 öre/styck för cigaretter,
56 öre/styck för cigariller och cigarrer och
630 kronor/kg för röktobak.

I denna bestämmelse förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 22 volymprocent,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent och

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck. *Lag (2003:812).*

6 § Ett omhändertagande av en alkohol- eller tobaksvara skall upphävas, om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet,
2. varan löses ut enligt 5 § tredje stycket,
3. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för varan,
4. varan återutförs enligt 1 § femte stycket, eller
5. det är oskäligt att låta omhändertagandet bestå.

Omhändertagande enligt 4 § skall också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 5 § om skatt.

Om omhändertagandet av en vara har upphävts enligt första stycket 1, 2 eller 5 eller andra stycket, skall varan översändas till mottagaren. *Lag (2005:460).*

7 § Omhändertagen alkohol- eller tobaksvara får förverkas, om

1. ett beslut om skatt enligt 5 § har vunnit laga kraft och skatten inte har betalats inom två månader från den dag då beslutet vann laga kraft, eller

2. det av annan anledning fortfarande finns grund för ett omhändertagande.

En vara får inte förverkas med stöd av första stycket 2 förrän tre månader efter den dag då beslutet att omhänderta varan fattades.

Ett beslut om förverkande får inte fattas om det är oskäligt.

8 § Skyldighet att betala skatt som påförts med stöd av 5 § består även efter det att varorna förverkats.

9 § När ett beslut om förverkande enligt 7 § vunnit laga kraft skall varorna förstöras genom Tullverkets försorg. *Lag (1999:438).*

4 kap. Gemensamma bestämmelser

Transporttillägg

1 § En särskild avgift (*transporttillägg*) ska påföras en avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om

1. ledsagardokument, bevis om ställd säkerhet, administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte följer med transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. skattskyldig om anmälningsskyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet som följer av 17 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 16 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 11 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

2. säljare som vid distansförsäljning enligt 16 eller 16 b § lagen om tobaksskatt, 15 eller 15 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 eller 9 b § lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

Transporttillägg ska påföras en förare som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EG-land.

Transporttillägget är tjugo procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra eller tredje stycket inte iakttagits. *Lag (2009:1507).*

2 § Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1 eller tredje stycket ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skattebetalningslagen (1997:483), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig. *Lag (2008:1321).*

3 § Den som påförts transporttillägg ska befrias från tillägget om det är uppenbart oskäligt att ta ut det. *Lag (2008:1321).*

4 § Bestämmelserna om undanröjande av och befrielse från transporttillägg skall beaktas även om det inte har framställts något yrkande om detta.

5 § Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på transporttillägg. *Lag (2002:426).*

Betalning av skatt m.m.

6 § Skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag ska betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 19 kap. 8, 9, 11 och 15 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

I 9 a § andra stycket finns särskilda bestämmelser om betalning av transporttillägg som Skatteverket beslutat om. *Lag (2008:1321).*

7 § En skattskyldig kan av Tullverket få anstånd med att betala skatten eller transporttillägget om

1. ett beslut om skatt eller transporttillägg överklagats,
2. det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, eller
3. det i andra fall kan antas att skatten eller transporttillägget kommer att sättas ned.

Bestämmelserna i 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) gäller då i tillämpliga delar. *Lag (2003:722).*

8 § Om skatt eller transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag skall återbetalas skall ränta utgå med den räntesats som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Ränta utgår från den dag då skattebeloppet eller transporttillägget har betalats till och med den dag då det återbetalas. *Lag (2002:426).*

8 a § I fråga om skatt och transporttillägg tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första och andra styckena, 6 a §, 7 §, 12 § första stycket och 13 §, indrivning i 20 kap. samt verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2009:1507).*

8 b § Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatt och transporttillägg enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket har fattats skall vad som sägs om skattskyldig och den som är skyldig att betala transporttillägg gälla ansvarig delägare och vad som sägs om skatt och transporttillägg gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för. *Lag (2002:426).*

Beslut m.m.

9 § Beslut om förverkande fattas av allmän förvaltningsdomstol på ansökan av Tullverket.

En ansökan enligt första stycket skall prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets omhändertagandet av egendomen verkställdes. *Lag (2009:829).*

9 a § Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi.

I fråga om transporttillägg enligt första stycket gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) om debitering, betalning, överklagande och förfarandet i övrigt. *Lag (2008:1321).*

10 § Övriga beslut enligt denna lag fattas av Tullverket. *Lag (1999:438).*

11 § När ett beslut om transportkontroll och omhändertagande har verkställts skall ett bevis över verkställigheten utfärdas. Vid transportkontroll behöver dock ett bevis utfärdas endast om en punktskattepliktig vara påträffas eller någon berörd person annars begär det.

Ett bevis över verkställighet skall lämnas över till den som berörs av åtgärden och innehålla uppgifter om

1. var beslutet verkställts,
2. när det gäller transportkontroll, vilka som var närvarande vid kontrollen, när kontrollen påbörjades och avslutades, vad som genomsökts samt annat av betydelse som förekommit vid kontrollen, och
3. vad som omhändertagits samt annat av betydelse som förekommit vid omhändertagandet.

12 § Polisen är skyldig att medverka i kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 2 kap. 1–8 §§ gäller vid sådan medverkan också polismyndighet och polisman.

Utlämnande av uppgifter

13 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för punktskattekontroll enligt denna lag ska på Tullverkets begäran lämnas till verket.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 15 kap. 1 eller 2 § eller 16 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av Tullverket beslutar att uppgiften ska lämnas ut. *Lag (2009:470).*

Överklagande

14 § Beslut enligt 2 kap. 1–6 §§ och 12 § får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Talan mot beslut enligt 3 kap. 5 § första stycket får föras även av mottagaren av varan.

Skatteverket får överklaga beslut enligt denna lag som fattats av Tullverket. *Lag (2008:1321).*

15 § Skatteverket får från Tullverket ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. *Lag (2003:722).*

16 § Skatteverket för det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen. *Lag (2010:1487).*

Handläggningen i domstol

17 § Mål om omhändertagande och förverkande skall handläggas skyndsamt.

18 § I mål om förverkande av egendom skall, om ägaren till egendomen inte är känd eller saknar känt hemvist, den som senast innehade varorna anses vara motpart vid handläggningen i domstol i stället för ägaren till egendomen.

Ägare till egendom får överta talan som förs av den som anses vara motpart enligt första stycket.

19 § I mål om förverkande av egendom skall förvaltningsrätten, om ägaren är okänd eller saknar känt hemvist, utfärda ett föreläggande i Post och Inrikes Tidningar och andra lämpliga tidningar att ägaren skall ge sig till känna senast två månader efter föreläggandet, vid påföljd att frågan annars kan avgöras. Föreläggandet skall innehålla uppgifter om egendomen och om de förhållanden under vilka den omhändertagits samt övriga omständigheter som kan vara av betydelse för att identifiera egendomen.

Ett föreläggande som avses i första stycket skall även utfärdas, om det finns anledning att anta att någon innehar särskild rätt till egendomen men denne är okänd eller saknar känt hemvist. *Lag (2009:829).*

20 § Vid handläggning av frågor om omhändertagande, förverkande samt transporttillägg i förvaltningsrätt eller kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild part begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas om det är uppenbart obehövligt. En enskild part skall upplysas om rätten till muntlig förhandling. *Lag (2009:829).*

5 kap. Straff

1 § Den som uppsåtligen i strid med 1 kap. 6 §

1. förflyttar punktskattepliktiga varor inom Sverige,
2. för in punktskattepliktiga varor till Sverige från ett område som tillhör Europeiska gemenskapens punktskatteområde, eller
3. för ut punktskattepliktiga varor från Sverige

och därigenom ger upphov till fara för att en myndighets kontrollverksamhet med avseende på varuförflyttningen allvarligt försvåras döms, om inte gärningen är belagd med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling, för *olovlig förflyttning av punktskattepliktiga varor* till fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Om brottet är att anse som ringa döms till böter.

Den som till Tullverket frivilligt anmäler varor som förflyttas i strid med 1 kap. 6 § för kontroll enligt 2 kap. eller 3 kap. skall inte dömas till ansvar enligt första stycket. *Lag (2002:883).*

1 a § Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, för *olovlig befattning med punktskattepliktiga varor* till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningsmannen inte inser men har skälig anledning att anta att de punktskattepliktiga varorna varit föremål för brott, döms till böter.

Om gärningen är ringa, skall den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket. *Lag (2005:460).*

1 b § Om brott som avses i 1 a § första stycket är att anse som grovt, döms för *grov olovlig befattning med punktskattepliktiga varor* till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt skall det särskilt beaktas om gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning, om gärningen avsett befattning med varor som varit föremål för brott varigenom skatt eller avgift till mycket betydande belopp har undandragits det allmänna eller felaktigt återbetalats eller tillgodoräknats någon. *Lag (2005:460).*

1 c § För försök, förberedelse och stämpling till grov olovlig befattning med punktskattepliktiga varor döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. *Lag (2005:460).*

2 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot skyldigheten att stanna på anmaning enligt 2 kap. 4 §, döms till penningböter. *Lag (2002:883).*

3 § Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten att legitimera sig eller på annat godtagbart sätt styrka sin identitet enligt 2 kap. 5 §, döms till penningböter. Ansvar skall dock inte dömas ut om den tillfrågades identitet genast kunnat fastställas. *Lag (2002:883).*

4 § Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra meningen, att tillhandahålla den administrativa referenskoden eller andra handlingar, döms till penningböter. *Lag (2009:1507).*

5 § Utöver vad som följer av 1 § andra och tredje styckena lagen (2000:1225) om straff för smuggling skall vid brott enligt 1−1 c §§ följande bestämmelser i nämnda lag tillämpas:

bestämmelserna om förverkande i 16–18 §§,

bestämmelserna om förundersökning och tvångsmedel i 19–26 §§, 27 § första och tredje styckena, såvitt avser kroppsvisitation, och i 29 och 30 §§, samt

bestämmelserna om talan i 32 och 33 §§. *Lag (2005:460).*

6 § Olovlig förflyttning av punktskattepliktiga varor får åtalas av åklagare endast om åtal är påkallat från allmän synpunkt.

Vad som sägs i första stycket gäller även talan om förverkande enligt 5 §. *Lag (2002:883).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1998:506

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998 då lagen (1996:598) om kontroll av yrkesmässiga vägtransporter av mineraloljeprodukter, alkohol och tobak upphör att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Det som sägs i den upphävda lagen om Skattemyndigheten i Kopparbergs län skall intill utgången av år 1998 gälla Skattemyndigheten i Dalarnas län och för tid därefter Skattemyndigheten i Gävle.

Till SFS 1999:438

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1010

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1331

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:489

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2000:1233

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:1303

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:334

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2002:426

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:883

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2003:722

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2003:812

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:209

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:234

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2005:460

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2006:1510

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1321

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:470

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:829

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1507

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1487

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1629

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Förordning (1998:518) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

11 juni 1998

Ändringar införda: t.o.m. 2007:359

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma innebörd som i lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter. Termerna upplagshavare, varumottagare och skatterepresentant har samma innebörd som i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Förordning (2007:359).*

2 § Om en punktskattepliktig vara påträffas vid transportkontroll skall protokoll föras över kontrollen.

Av protokollet skall det framgå

1. var kontrollen verkställts,
2. vilka som var närvarande vid kontrollen, när kontrollen påbörjades och avslutades samt vad som genomsökts,
3. om beslut om omhändertagande fattats, samt
4. annat av betydelse som förekommit vid kontrollen.

3 § I samband med att ägare och andra rättsinnehavare underrättas om innehållet i ett beslut om upphävande av ett omhändertagande enligt 2 kap. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter skall upplysning lämnas om innehållet i 2 kap. 18 § nämnda lag. *Förordning (2007:359).*

4 § Om det krävs säkerhet för anstånd enligt 4 kap. 7 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter skall den skattskyldige underrättas om den tid inom vilken säkerheten skall lämnas för att anståndet skall gälla. Tullverket bevakar den ställda säkerheten. *Förordning (2007:359).*

5 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2002:822).*

6 § Tullverket skall underrätta Skatteverket om

1. kontroller och beslut enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, och
2. vem som hämtat ut punktskattepliktiga varor för vilka skatt inte påförts. *Förordning (2007:359).*

7 § Allmän förvaltningsdomstol skall enligt de föreskrifter Skatteverket och Tullverket meddelar lämna uppgifter till verken om sina beslut enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter. *Förordning (2007:359).*

8 § Tullverket får efter samråd med Skatteverket meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Tullverket och Skatteverket får efter samråd meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning (2007:359).*

9 § Tullverket får meddela föreskrifter om hur avsändaren av en postförsändelse skall underrättas om att en vara har tagits om hand enligt 3 kap. 1 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter. *Förordning (2007:359).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1998:518

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998. Det som sägs i 5 § om Skattemyndigheten i Gävle skall dock intill utgången av år 1998 gälla Skattemyndigheten i Dalarnas län.

Till SFS 1999:555

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 2000:509

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2003:164

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003.

Till SFS 2003:996

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2007:359

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2007.

Lag (1994:1776) om skatt på energi

20 december 1994

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1896

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde m.m.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt skall betalas till staten enligt denna lag för bränslen och elektrisk kraft.

2 § Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2−10 kap.

Bestämmelser om skatt på elektrisk kraft finns i 11 kap. *Lag (2009:1494).*

Innebörden av vissa uttryck

2 a § Med KN-nr förstås nummer i Kombinerade nomenklaturen enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan. *Lag (2006:1508).*

3 § Med energiprodukter förstås produkter enligt

1. KN-nr 1507–1518, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
2. KN-nr 2701, 2702 samt 2704–2715,
3. KN-nr 2901 och 2902,
4. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
5. KN-nr 3403,
6. KN-nr 3811,
7. KN-nr 3817,
8. KN-nr 3824 90 99, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. *Lag (2006:1508).*

3 a § I enlighet med vad som särskilt anges i denna lag tillämpas vissa förfaranderegler för energiprodukter enligt följande KN-nr

1. KN-nr 1507–1518, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
2. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,
3. KN-nr 2710 11–2710 19 69,
4. KN-nr 2711, dock inte KN-nr 2711 11, 2711 21 och 2711 29,
5. KN-nr 2901 10,

6. KN-nr 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44,

7. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,

8. KN-nr 3824 90 99, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

I fråga om produkter enligt KN-nr 2710 11 21, 2710 11 25 och 2710 19 29 gäller första stycket endast vid yrkesmässiga bulktransporter. *Lag (2006:1508).*

4 § En verksamhet är yrkesmässig, om den

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor. *Lag (1999:1289).*

5 § Fordonsbegreppen i denna lag har samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. *Lag (2001:569).*

6 § Med skepp förstås fartyg vars skrov har en största längd av minst tolv meter och en största bredd av minst fyra meter. Med båtar avses andra fartyg.

7 § Med införsel förstås att en produkt förs in till Sverige eller tas emot här i landet.

Med import avses att en produkt förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att produkten inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att produkten frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en produkt förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EG-land.

Med EG eller ett EG-land förstås de områden som tillhör Europeiska gemenskapens punktskatteområde. Med tredje land förstås länder och områden utanför detta skatteområde. *Lag (2009:1493).*

8 § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009:1497/ Vid tillämpning av bestämmelserna i 9 kap. 9 och 9 b §§ avses med

företag: ett företag i sin helhet eller en del av ett företag som utgör en egen verksamhet eller verksamhetsgren,

energiintensivt företag: ett företag i vars verksamhet det under en basperiod förbrukats bränsle för uppvärmning eller för drift av stationära motorer eller förbrukats värme, som framställts från bränsle av någon annan, i sådan omfattning att den kvarstående energi- och koldioxidskatten på bränslena, sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. och återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 § har utnyttjats, uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet,

bränsle: alla bränslen utom bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b,

basperiod: det räkenskapsår som slutar under det kalenderår som ansökan om nedsättning av skatt enligt 9 kap. 9 § avser eller den sammanlagda period som utgörs av detta räkenskapsår och det närmast föregående räkenskapsåret,

förädlingsvärde: skillnaden mellan företagets sammanlagda omsättning och sammanlagda inköp,

sammanlagd omsättning: intäkter från försålda varor och utförda tjänster, inräknat egna uttag, som ingår i företagets normala verksamhet (nettoomsättningen), förändring av varulager, aktiverat arbete för egen räkning och övriga rörelseintäkter samt ränteintäkter,

sammanlagda inköp: alla rörelsekostnader, inräknat avskrivningar och nedskrivningar på tillgångar, samt räntekostnader.

Personalkostnader, inräknat arbetsgivaravgifter och kostnader för inhyrd personal, skall inte utgöra rörelsekostnader. Nedsättning av skatt som medges enligt 9 kap. 9 § skall inte minska rörelsekostnaderna. *Lag (2006:1508).*

9 § Med biomassa förstås den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

Med biogas förstås ett vätskeformigt eller gasformigt bränsle som framställts av biomassa och vars energiinnehåll till övervägande del härrör från metan. *Lag (2010:1089).*

10 § Med kraftvärmeproduktion förstås samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en och samma process, om

1. den värme som uppkommer nyttiggörs, och
2. elverkningsgraden uppgår till minst 15 procent. *Lag (2009:1495).*

2 kap. Energiskatt och koldioxidskatt på bränslen

Skattepliktens omfattning och skattebelopp m.m.

1 § /Upphör att gälla 2013-01-01*/ Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	- motorbensin	3 kr 6 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	5 kr 50 öre per liter
	- alkylatbensin	1 kr 37 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	3 kr 81 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 9 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	5 kr 53 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 81 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	6 kr 25 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41–2710 19 49 eller 2710 19 61–2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	797 kr per m^3	3 017 kr per m^3	3 814 kr per m^3
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
	miljöklass 1	1 524 kr per m^3	3 017 kr per m^3	4 541 kr per m^3
	miljöklass 2	1 786 kr per m^3	3 017 kr per m^3	4 803 kr per m^3
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 924 kr per m^3	3 017 kr per m^3	4 941 kr per m^3

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande efter 2012-12-31 finns. Se s. 257–266.

KN-nr		Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
4.	2711 12 11–2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
		a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	2 222 kr per 1 000 kg	2 222 kr per 1 000 kg
		b) annat ändamål än som avses under a	1 024 kr per 1 000 kg	3 174 kr per 1 000 kg	4 198 kr per 1 000 kg
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
		a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m³	1 581 kr per 1 000 m³	1 581 kr per 1 000 m³
		b) annat ändamål än som avses under a	880 kr per 1 000 m³	2 259 kr per 1 000 m³	3 139 kr per 1 000 m³
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	605 kr per 1 000 kg	2 625 kr per 1 000 kg	3 230 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 8 och 9 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt. *Lag (2010:1821).*

1 a § Energiskatt skall även betalas för råtallolja (KN-nr 3803 00 10) med en skattesats som motsvarar den sammanlagda skatt som tas ut på bränsle enligt 1 § första stycket 3 a. *Lag (1998:1699).*

1 b § /Upphör att gälla 2013-01-01*/ För kalenderåret 2012 och efterföljande kalenderår ska energiskatt och koldioxidskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 1 § angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2010. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2009:1495).*

2 § För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur får volymen räknas om till 15ºC. Om skattskyldighet inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 5 skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal. *Lag (2006:1508).*

---

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande efter 2012-12-31 finns. Se s. 257–266.

2 a § Om både biogas och andra skattepliktiga gasformiga bränslen levereras via rörledning, ska skatt beräknas särskilt för vart och ett av bränslena.

Den skattskyldige får utifrån avtal eller vid egenförbrukning fördela vart och ett av bränslena mellan olika användningsområden.

Bränslen som inte har fördelats enligt andra stycket ska av den skattskyldige fördelas mellan olika användningsområden i förhållande till den andel av de bränslen som tillförts rörledningen av den skattskyldige eller för hans räkning. *Lag (2010:1089).*

3 § Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för andra energiprodukter än sådana som avses i 1 §, om en sådan produkt är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för likvärdigt bränsle enligt 1 §. *Lag (2006:1508).*

4 § Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för andra produkter än som avses i 1, 1 a och 3 §§, om en sådan produkt

1. är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle eller som medel för att öka motorbränslets volym, eller

2. innehåller annat kolväte än torv och är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för likvärdigt bränsle enligt 1 §. Skatt enligt första stycket 2 skall dock betalas endast för den del av produkten som består av kolväten. *Lag (2006:1508).*

4 a § Paragrafen upphävd. *Lag (2009:1494).*

Indelning av oljeprodukter i miljöklasser

5 § Kraven för miljöklass 1 och 2 för bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1 anges i bilagorna 2 och 4 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen.

Kraven för miljöklass 1, 2 och 3 för bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 3 b anges i bilagorna 3 och 5 till lagen om motorfordons avgasrening och motorbränslen. *Lag (2006:925).*

6 § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1323).*

7 § Miljöklass för bränsleblandningar enligt 3 eller 4 § som innehåller oljor som erhållits ur petroleum eller ur bituminösa mineral och som beskattas enligt 1 § första stycket 1 eller 3 b, bestäms med ledning av hela bränsleblandningens egenskaper.

Märk- och färgämnen

8 § Skatt enligt 1 § första stycket 3 b skall inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2 senast när produkten deklareras för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Märkning och färgning enligt första stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning och färgning i fall som avses i 2. *Lag (2007:779).*

Förbud mot användning av märkta oljeprodukter m.m.

9 § Bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle får inte innehålla oljeprodukt som är försedd med märkämne eller från vilken märkämnet har avlägsnats. Detta gäller dock inte båtar för vilka fartygstillstånd har meddelats enligt fiskelagen (1993:787).

Första stycket gäller inte om oljeprodukten har förts in till Sverige i bränsletanken och har fyllts på i ett land där bränsletanken får innehålla en sådan produkt.

Beskattningsmyndigheten kan medge att bränsletank på båt som disponeras av Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen eller annan statlig myndighet får innehålla oljeprodukt som är försedd med märkämne. Om det finns särskilda skäl kan sådant medgivande också lämnas för annan båt.

Beslut om ett medgivande enligt tredje stycket får återkallas, om förutsättningarna för det inte längre finns. Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2007:779).*

9 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om märkämne som avses i 1 § första stycket 3 a och 9 § samt färgämne som avses i 1 § första stycket 3 a. *Lag (2007:779).*

10 § Paragrafen upphävd. *Lag (2009:1492).*

Undantag från skatteplikt

11 § Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,
2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,
3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,
4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av
   a) bränslets beskaffenhet,
   b) oförutsedda händelser eller force majeure.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EG-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483) eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen. *Lag (2009:1495).*

Befrielse från skatt i vissa fall

12 § Regeringen får i särskilda fall helt eller delvis medge befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på

1. bränsle som framställs av biomassa, eller

2. annat bränsle än som avses i 1, som förbrukas inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter.

Första stycket gäller även om bränslet ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle. *Lag (2010:1824).*

3 kap. Svavelskatt

1 § Svavelskatt skall betalas för svavelinnehållet i

1. torvbränsle ur KN-nr 2703,

2. bränsle som avses i 2 kap. 1, 3 och 4 §§.

2 § För fasta eller gasformiga bränslen tas svavelskatt ut med 30 kronor per kilogram svavel i bränslet.

För flytande bränslen tas svavelskatt ut med 27 kronor per kubikmeter för varje tiondels viktprocent svavel i bränslet. Vid bestämning av skatten på grund av svavelinnehållet, mätt som viktprocent svavel i bränslet, skall avrundning göras uppåt till närmaste tiondels viktprocent. Om svavelinnehållet överstiger 0,05 viktprocent men inte 0,2 viktprocent skall dock avrundning göras till 0,2 viktprocent.

Svavelskatt tas inte ut för ett flytande eller gasformigt bränsle om dess svavelinnehåll är högst 0,05 viktprocent. *Lag (2006:1508).*

3 § För flytande bränslen gäller beloppet enligt 2 § andra stycket bränslet vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur, får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldighet inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

4 § Svavelskatt skall inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11 §.

3 a kap. Uppskovsförfarandet

1 § I denna lag avses med

uppskovsförfarande: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning inom EG av bränsle,

släpps för konsumtion: att bränsle

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. innehas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, eller
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande,

beskattat bränsle: bränsle som släppts för konsumtion i ett EG-land och för vilket skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet. *Lag (2009:1493)*.

2 § Under uppskovsförfarande får bränsle som avses i 1 kap. 3 a § flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EG-land,

c) en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EG, eller

d) antingen

- en beskickning eller ett konsulat i ett annat EG-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

eller

- en internationell organisation med säte i ett annat EG-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EG-landet.

Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren. *Lag (2009:1493)*.

3 § För flyttning under uppskovsförfarande krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 6 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 6 kap. 9 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 4 § första och andra styckena eller 4 kap. 8 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium. *Lag (2009:1493)*.

4 § En flyttning under uppskovsförfarande avslutas när mottagaren tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2 §. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EG. *Lag (2009:1493)*.

5 § Bränsle som flyttas enligt artiklarna 17–28 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium. *Lag (2009:1493)*.

4 kap. Skattskyldighet m.m.

Bränslen som avses i 1 kap. 3 a §

Vem som är skattskyldig

1 § Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 § hanterar bränsle enligt uppskovsförfarandet,
2. har godkänts som varumottagare enligt 6 eller 7 §,
3. har godkänts som registrerad avsändare enligt 8 §,
4. säljer bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 9 eller 9 b §,
5. tar emot beskattat bränsle enligt 10 §,
6. för in eller tar emot beskattat bränsle från ett annat EG-land till Sverige enligt 11 §,
7. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,
8. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,
9. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350ºC och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,
10. i annat fall än som avses i 1–9, innehar skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för bränslet har redovisats här. *Lag (2009:1493)*.

1 a § Från skattskyldighet enligt 1 § 6 och 10 undantas

1. bränsle som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,
2. motorbränsle som förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten,

3. bränsle som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EG-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter,

2. flytande bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle. *Lag (2009:1493).*

1 b § Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en gemenskapsvara eller om bränslet ska förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EG-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* och *gemenskapsvara* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. *Lag (2010:107).*

Beskattning vid oegentligheter

2 § Om bränsle, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion, ska bränslet beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av

1. den eller dem som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet släpptes för konsumtion. *Lag (2009:1493).*

2 a § Om beskattat bränsle som flyttas till eller via Sverige inte når angiven mottagare, ska bränslet beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller av varje annan person som medverkat i oegentligheten. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes. *Lag (2009:1493)*.

Upplagshavare och skatteupplag

3 § Som upplagshavare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen,
2. på flygplats lagra flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), som flyttats under ett uppskovsförfarande, för försäljning till förbrukning i luftfartyg när luftfartyget inte används för privat ändamål, eller
3. i större omfattning hålla bränslen i lager.

För godkännande enligt första stycket krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Upplagshavares hantering av skattepliktigt bränsle ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, äga rum i godkänt skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare. *Lag (2010:1820)*.

3 a § En upplagshavare skall för varje skatteupplag löpande bokföra affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktigt bränsle samt regelbundet inventera lagret av sådant bränsle. *Lag (2001:518)*.

4 § En upplagshavare som avser att flytta bränsle enligt 3 a kap. 2 § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EG-land vid flyttningen av bränslet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de bränslen som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av bränsle enligt 3 a kap. 2 § sker. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EG-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska även ställa säkerhet för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 5 kap. 1 § 1 c. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Vid beräkning av säkerhetsbelopp enligt tredje stycket får bortses från bränslen som beredskapslagras enligt lagen (1984:1049) om beredskapslagring av olja och kol. *Lag (2009:1493)*.

5 § Godkännande av upplagshavare eller av skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. upplagshavaren begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2009:1493)*.

Registrerad varumottagare

6 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränslen som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EG-land, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslena. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 5 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2009:1493)*.

7 § Den som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EG-land ska godkännas som tillfälligt registrerad varumottagare. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av bränsle vid denna särskilt angivna flyttning.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EG-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 5 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på tillfälligt registrerade varumottagare. *Lag (2009:1493).*

Registrerad avsändare

8 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle under ett uppskovsförfarande, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får godkännas som registrerad avsändare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 4 § första och andra styckena och om återkallelse i 5 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare. *Lag (2009:1493)*.

Jämkning av säkerhetsbelopp

8 a § Om leverans av bränsle enligt 4 § första stycket eller 8 § sker med fartyg eller via rörledning kan Skatteverket medge att upplagshavaren eller den registrerade avsändaren inte behöver ställa säkerhet för betalning av skatten.

I fall som avses i 4 § tredje stycket och 6 § får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av nämnda bestämmelser, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter. *Lag (2009:1493).*

Distansförsäljning

9 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar beskattat bränsle och bränslet transporteras hit från ett annat EG-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (*distansförsäljning*), är säljaren skattskyldig.

Säljaren ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på det bränsle som sänds från det andra EG-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i första och andra styckena samt i 9 b § omfattar även sådana överföringar av bränsle som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. *Lag (2009:1493).*

9 a § Vid distansförsäljning enligt 9 § ska säljaren företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av Skatteverket. Sådant godkännande får ges när säljaren ställt säkerhet för skatten. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av skatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Bestämmelserna om återkallelse i 5 § första stycket 1 och 3 och tredje stycket tillämpas även på representant som avses i första stycket. *Lag (2009:1493).*

9 b § Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer bränsle till någon i Sverige genom distansförsäljning ska, i stället för vad som anges i 9 och 9 a §§, innan bränslet avsänds från det andra EG-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. *Lag (2009:1493).*

10 § Den som tar emot bränsle som avsänts till Sverige enligt 9 eller 9 b § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte ställt säkerhet för skatten i Sverige. *Lag (2009:1493).*

Övriga skattskyldiga

11 § Den som för in eller tar emot beskattat bränsle på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan bränslet flyttas från det andra EG-landet, anmäla bränslet till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Första stycket gäller inte de fall som är undantagna från skattskyldighet enligt 1 a §. *Lag (2009:1493).*

Övriga bränslen

12 § Skattskyldig för energiskatt för råtallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §, bränslen enligt 4 § samt vad gäller svavelskatt även bränslen enligt 3 kap. 1 § 1 är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 15 §,
2. i annat fall än som avses i 1 utvinner, tillverkar eller bearbetar bränsle,
3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in bränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och
4. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp. *Lag (2006:1508).*

13 § Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råtallolja,
2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a § samt av bränslen enligt 4 §, och
3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

b) om importen avser en gemenskapsvara eller om bränslet ska förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

c) om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EG-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* och *gemenskapsvara* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. *Lag (2010:107).*

14 § Paragrafen upphävd. *Lag (2009:1494).*

15 § Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. utvinna, tillverka eller bearbeta bränsle, eller
2. i större omfattning

a) hålla bränsle i lager, eller

b) återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten,

om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare skall återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2006:1508).*

5 kap. Skattskyldighetens inträde

1 § Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 1 när

a) bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§,

b) bränsle tas emot på en direkt leveransplats,

c) bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. registrerad avsändare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 3 när bränsle flyttas från en importplats på annat sätt än enligt 3 a kap. 2 och 3 §§, och

3. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 10, när bränslet kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande. *Lag (2009:1493).*

1 a § Skattskyldighet enligt 1 § 1 b inträder inte för bränsle som mottagaren för in i skatteupplag i Sverige. *Lag (2009:1493).*

2 § Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 § och som enligt 5 § ska betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet. *Lag (2009:1493).*

3 § Skattskyldigheten inträder

1. för säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 4 respektive 5, när bränslet förs in till Sverige,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 8 eller 9 eller enligt 4 kap. 12 § 4, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 1 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara godkänd som lagerhållare, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager. *Lag (2009:1493).*

4 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 12 § 2, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas. *Lag (2009:1493).*

4 a § Skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 4 kap. inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,
2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller
3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt. *Lag (2010:1820).*

5 § Skatten ska betalas till Tullverket när bränsle importeras av någon som inte är

1. upplagshavare,
2. godkänd lagerhållare, eller
3. registrerad avsändare. *Lag (2009:1493).*

6 kap. Förfarandet vid beskattningen och dokumenthantering vid bränsleflyttningar enligt uppskovsförfarandet

1 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra stycket, bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Skatteverket beslutar om skatt som avses i 4 kap. 2 och 2 a §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. I övrigt ska 11 kap. 19 § andra stycket, 13 kap. 1 §, 14 kap. 4, 5 och 7 §§, 16 kap. 2 och 3 §§, 17 kap. 2, 3 och 7–11 §§, 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§, 20 kap., 21 kap., 22 kap. och 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen tillämpas.

Om den som är skattskyldig enligt 4 kap. 2 eller 2 a § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av. *Lag (2009:1493).*

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. mottagningsrapporter enligt 8 § första stycket, och

5. exportrapporter enligt 8 § andra stycket.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

Bestämmelserna i 4–7 och 9 §§ om avsändande av bränsle gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

När en flyttning under uppskovsförfarande sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i 4–11 §§. *Lag (2009:1493).*

3 § Den som upprättar elektroniskt administrativt dokument, mottagningsrapport eller exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen. *Lag (2009:1493).*

4 § Innan en sådan flyttning av bränsle som avses i 3 a kap. 2 § påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av bränslet påbörjas.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av det elektroniska administrativa dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det. *Lag (2009:1493).*

5 § Avsändaren ska lämna den person som medför bränslet ett dokument som innehåller den administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela bränsleflyttningen. *Lag (2009:1493).*

6 § Den som avsänt bränsle under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen måste vara en sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § första stycket 1 a, b eller c, eller en direkt leveransplats. *Lag (2009:1493).*

7 § Vid flyttning av bränsle till mottagare som avses i 3 a kap. 2 § första stycket 1 d, ska bränslet åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EG-landet. *Lag (2010:1820).*

8 § Den som på en sådan destination som avses 3 a kap. 2 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande, ska utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid flyttning enligt 3 a kap. 2 § första stycket 1 c som avslutas med att bränslet exporteras, ska Tullverket via det datoriserade systemet lämna en rapport om att bränslet lämnat EG (*exportrapport*). *Lag (2009:1493).*

8 a § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 3 a kap. 2 §.

Om det av andra skäl än de som anges i 10 § inte är möjligt för den som tar emot bränsle att lämna en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, får det på annat sätt visas för Skatteverket att bränslet nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*).

När Skatteverket erhållit ett tillfredsställande alternativt bevis, ska verket intyga att flyttningen avslutats. Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset och om att flyttningen avslutats.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall är det Tullverket som ska intyga att flyttningen avslutats.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EG-land tagit emot ett alternativt bevis som intygats på sådant sätt som avses i tredje stycket, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet. *Lag (2009:1493).*

Reservsystemet

9 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en bränsleflyttning under uppskovsförfarande påbörjas om

1. bränslet åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och
2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras. *Lag (2009:1493).*

10 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 8 § för att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett pappersdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella bränsleflyttningen.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när exportrapport inte kan lämnas. I dessa fall är det Tullverket som ska upprätta rapporten. *Lag (2009:1493).*

11 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt bränsle enligt 3 a kap. 2 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.
2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.
3. Den som tagit emot bränsle som flyttats enligt 3 a kap. 2 § ska lämna en mottagningsrapport.
4. Den behöriga myndigheten ska lämna en exportrapport.

Mottagnings- eller exportrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella bränsleflyttningen tagits emot via systemet.

Till dess det elektroniska administrativa dokumentet kontrollerats och tilldelats en administrativ referenskod enligt 4 § andra stycket anses flyttningen äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av ersättningsdokumentet. *Lag (2009:1493).*

Flyttning av beskattat bränsle

12 § Den som ansvarar för en flyttning av beskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § ska upprätta ett förenklat ledsagardokument när bränslet flyttas till

1. ett annat EG-land under sådana förhållanden att skattskyldighet inträder i det andra landet, eller
2. en svensk ort via ett annat EG-land.

Förenklat ledsagardokument som avses i första stycket ska åtföljа bränslet under flyttningen i enlighet med vad regeringen föreskriver. Sådant ledsagardokument krävs dock inte vid distansförsäljning av beskattat bränsle som sänds från Sverige. *Lag (2009:1493).*

13–14 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2009:1505).*

15 § Vid flyttning av bränsle enligt ett uppskovsförfarande till en mottagare eller exportplats i ett EG-land som inte har anslutit sig till det datoriserade systemet ska bränslet åtföljas av ett sådant ledsagardokument som avses i artikel 18 i rådets direktiv 92/12/EEG. I dessa fall gäller inte 3 a kap. 3 § första stycket 1, 6 kap. 4 § och 13 § första och andra styckena. *Lag (2010:181).*

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

1 § /Upphör att gälla 2013-01-01*/ Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande efter 2012-12-31 finns. Se s. 257–266.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. -		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	70 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	84 procent	70 procent	–
14. - ~~Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar~~	- ~~Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b~~	–	–	–
15. -		–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	93 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	6 procent	–

Lag (2009:1495).

2 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 b–11 medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 70 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 93 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 6 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2009:1495).*

2 a § /Upphör att gälla 2013-01-01*/ Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, medges befrielse från koldioxidskatt med 2 100 kronor per kubikmeter. *Lag (2009:1495).*

3 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Vid annan kraftvärmeproduktion än som avses i 1 § 17 a medges, för den del av bränslet som förbrukas för framställning av värme, befrielse från energiskatt med 70 procent och från koldioxidskatt med 70 procent.

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon skattebefrielse enligt denna paragraf. *Lag (2009:1495).*

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande efter 2012-12-31 finns. Se s. 257–266.

3 a § Om råtallolja förbrukas för ändamål som avses i 3 §, medges befrielse från energiskatt med ett belopp som motsvarar den sammanlagda befrielse från energiskatt och koldioxidskatt som skulle ha medgetts för bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2008:561).*

3 b § Vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en och samma process, när den värme som uppkommer nyttiggörs, ska fördelning av bränslet som förbrukas för framställning av värme, skattepliktig elektrisk kraft respektive sådan elektrisk kraft som inte är skattepliktig ske genom proportionering i förhållande till respektive energiproduktion. Om olika bränslen förbrukas, ska proportioneringen avse varje bränsle för sig.

Om det förutom sådan elproduktion som nämns i första stycket också sker samtidig kondenskraftproduktion från samma bränsle, ska bränslet fördelas också på kondenskraftproduktionen. *Lag (2008:561).*

3 c § För bränslen som förbrukas för framställning av ånga eller hetvatten som tappas av från ång- eller hetvattensystemet före ångturbinen eller annan utrustning för utvinning av mekanisk energi ur ånga eller hetvatten vid kraftvärmeproduktion medges inte någon skattebefrielse enligt 1 § 17 a eller 3 §. *Lag (2008:561)*

4 § Skattebefrielse enligt 1 § 7 gäller också för bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b vid framställning av skattepliktig elektrisk kraft i en gasturbinanläggning som har en sammanlagd installerad generatoreffekt av minst fem megawatt, under förutsättning att värme inte samtidigt nyttiggörs. *Lag (2008:561).*

5 § De begränsningar av skattebefrielsen i 1 § och 3 § andra stycket som gäller bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b ska även gälla för bränsle som avses i 2 kap. 3 och 4 §§ och som beskattas på samma sätt. *Lag (2009:1495).*

7 kap. Avdrag

1 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. för vilket skattskyldighet tidigare har inträtt,
2. som tagits tillbaka i samband med återgång av köp,
3. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,
4. som förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,
5. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,
6. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande efter 2012-12-31 finns. Se s. 257–266.

7. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Om en skattebefriad förbrukare har meddelats ett beslut om preliminär skattesats enligt 9 kap. 9 b §, får avdrag enligt första stycket 5 göras enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råtallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2001:518).*

2 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 a § första stycket 3, 3 a eller 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt föreligger i det EG-landet. *Lag (2010:1896).*

2 a § Bestämmelserna i 1 § första stycket 3 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § 1 c och d. *Lag (2009:1493).*

3 §* En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som han har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt enligt

1. KN-nr 1507–1518,
2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller
3. KN-nr 3824 90 99.

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast i den utsträckning bränslet uppfyller de hållbarhetskriterier som gäller enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG. *Lag (2009:1495).*

4 §* En skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.

I fråga om vätskeformig eller gasformig biogas som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle gäller första stycket endast om bränslet uppfyller de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009. *Lag (2010:1090).*

5 § Om en skattskyldig har begränsat utsläppet av svavel genom reningsåtgärd eller genom bindning i någon produkt eller i aska i samband med förbrukning av det skattepliktiga bränslet, får avdrag göras med 30 kronor per kilogram svavel som utsläppet har minskat. *Lag (2001:518).*

5 a § En skattskyldig som har befriats från skatt på bränsle enligt 2 kap. 12 § får göra avdrag för denna skatt i den omfattning som följer av beslutet om skattebefrielse. *Lag (2010:1824).*

---

* Av SFS 2010:600 framgår att bestämmelsens sista stycke tillämpas först från och med den 1 januari 2012.

5 b § En skattskyldig som fört ut annat bränsle än som avses i 1 kap. 3 a § från Sverige till ett annat EG-land får göra avdrag för skatten på bränslet. *Lag (2001:518).*

6 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på bränsle som har beskattats i ett annat EG-land i sådana fall som avses i 4 kap. 2 § under förutsättning att det andra EG-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2009:1493).*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2001:518).*

8 kap. Skattebefriad förbrukare

1 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

Om en skattebefriad förbrukare har meddelats ett beslut om preliminär skattesats enligt 9 kap. 9 b §, får bränsle tas emot enligt tredje stycket till den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råtallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2009:1493).*

2 § En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra inköp och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som köpts in helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. *Lag (2001:518).*

3 § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), eller
5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2006:1508).*

3 a–5 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2001:518).*

---

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande efter 2012-12-31 finns. Se s. 257–266.

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

1 § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,
2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. *Lag (1996:1324).*

2 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats enligt 9 kap. 9 b § får återbetalning enligt första stycket medges enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råtallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2001:518).*

3 § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av skatten på bränsle om någon har

1. förbrukat bensin i skepp, när skeppet inte använts för privat ändamål,
2. förbrukat bensin i båt för vilken fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte använts för privat ändamål,
3. förbrukat annat bränsle än sådant som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a i båt utan fartygstillstånd, när båten inte använts för privat ändamål,
4. förbrukat annat bränsle än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), dock inte annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 11 31), i luftfartyg, när luftfartyget inte använts för privat ändamål. *Lag (2008:204).*

4 § Om koldioxidskatt har tagits ut för annat bränsle än sådant som beskattas som bensin och har någon begränsat utsläpp av koldioxid i samband med förbrukning av bränslet, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av koldioxidskatten i förhållande till hur mycket utsläppet har minskat.

5 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–fjärde styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9–11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

---

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande efter 2012-12-31 finns. Se s. 257–266.

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för

a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,

b) råtallolja med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 70 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,

c) andra bränslen än råtallolja med 70 procent av energiskatten och 70 procent av koldioxidskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

För bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats enligt 9 kap. 9 b § medges återbetalning enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råtallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2009:1495).*

6 § Om svavelskatt har tagits ut och någon som inte är skattskyldig har begränsat utsläppet av svavel enligt 7 kap. 5 §, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan kompensation för den svavelskatt som belastat bränslet med 30 kronor per kilogram som utsläppet har minskat. *Lag (2001:518).*

7 § Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. *Lag (2009:1495).*

8 § Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och

b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår. *Lag (2009:1495).*

8 a § Om en oljeprodukt har försetts med märkämne som avses i 2 kap. 9 a § innan den har förts in till Sverige och oljeprodukten därefter har beskattats i Sverige

enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattebelopp som betalats för oljeprodukten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b och det skattebelopp som gäller enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, om oljeprodukten har förbrukats i Sverige för uppvärmning eller för drift av stationära motorer.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång. *Lag (2007:779).*

9 § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009:1447/ Utöver möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. får skatten sättas ned för bränsle som förbrukats av ett energiintensivt företag för uppvärmning eller för drift av stationära motorer vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten eller, beträffande råtallolja, energiskatten för den del av skatten som överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde. Nedsättning medges med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för bränslet.

Bestämmelserna i första stycket gäller även mottagare av värmeleveranser om värmen har använts vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. I sådana fall avses med bränsle det bränsle som förbrukats för framställning av värmen. Om olika bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning får fördelningen mellan bränslena väljas fritt vid beräkning av nedsättningen. Motsvarande gäller för mottagare av värmeleveranser från kraftvärmeproduktion.

Vid beräkning av nedsättning enligt första eller andra stycket får den koldioxidskatt som är hänförlig till följande bränslen dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

a) 21 euro per kubikmeter dieselbrännolja (KN-nr 2710 19 41–2710 19 49) eller fotogen (KN-nr 2710 19 21 eller 2710 19 25),

b) 14,30 euro per kubikmeter eldningsolja (KN-nr 2710 19 61–2710 19 69),

c) 41 euro per 1 000 kilogram gasol (KN-nr 2711 12 11–2711 19 00) som förbrukats för drift av stationära motorer,

d) 5,40 euro per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00), och

e) 4,10 euro per 1 000 kilogram kol och koks (KN-nr 2701, 2702 och 2704),

varvid det nedsatta skattebeloppet i genomsnitt alltid minst ska motsvara minimiskattenivåerna för de förbrukade energislagen.

Omräkning av de belopp i euro som anges i tredje stycket görs för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Begränsningarna av nedsättningen av skatt i tredje stycket gäller också för bränsle enligt 2 kap. 3 och 4 §§. *Lag (2009:1495).*

9 a § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009: 1497/ Om försäljningsvärdet, beräknat enligt 9 §, blir lägre till följd av att sökanden sålt produkter för ett pris som avviker från det pris som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende företag, skall försäljningsvärdet beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sökanden sålt produkterna till ett oberoende företag. Detta gäller dock bara om

1. det finns sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna, och
2. det inte av omständigheterna framgår att andra skäl än ekonomisk intressegemenskap varit avgörande för prissättningen. *Lag (1997:1130).*

9 b § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009:1497/ Ansökan om nedsättning enligt 9 § skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kalenderårets utgång. Ansökan skall innehålla uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under kalenderåret och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Sökanden skall även lämna de uppgifter som enligt 1 kap. 8 § behövs för att beräkna energiintensiteten hos det företag som ansökan avser.

Beskattningsmyndigheten får efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats eller, beträffande råtallolja, en preliminär energiskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår. De uppgifter som enligt första stycket skall lämnas av sökanden skall i en ansökan om preliminär skattesats lämnas i form av en uppskattning. Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med de verkliga uppgifterna. Kompletteringen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast tre år efter utgången av det kalenderår som ansökan avser.

Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande som meddelats beslut om preliminär skattesats fatta ett slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom. Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får beslut fattas efter skälig grund. *Lag (2006:1508).*

10 § Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har flyttats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EG-landet skattebefriat ändamål, medger Skatteverket efter ansökan återbetalning av skatten. *Lag (2009:1493).*

10 a § Rätt till återbetalning enligt 10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång. *Lag (2006:1508).*

10 b § Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § ska lämnas till Skatteverket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i mottagarlandet, eller

2. bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål. *Lag (2009:1493).*

11 § Har bränsle beskattats enligt 4 kap. 2 eller 2 a §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att bränslet beskattats i ett annat EG-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EG-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2009:1493).*

12–15 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:422).*

10 kap. Sanktioner vid otillåten användning av märkta oljeprodukter, m.m.

Straffbestämmelser m.m.

1 § Den som från oljeprodukter avlägsnar märkämne som avses i 2 kap. 9 a § eller på annat sätt tar befattning med oljeprodukter för vilka energiskatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, i syfte att dessa produkter skall användas i strid mot 2 kap. 9 §, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om brottet har rört betydande värden eller det i annat fall är att anse som grovt skall, om förfarandet inte utgör led i gärning som är belagd med strängare straff enligt skattebrottslagen (1971:69), dömas till fängelse i högst två år. *Lag (2007:779).*

2 § För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § andra stycket skall dömas till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. *Lag (2007:779).*

3 § Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt denna lag, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

Angående beslag av egendom som kan antas bli förverkad gäller bestämmelserna om beslag i rättegångsbalken. *Lag (2005:308).*

4 § Om oljeprodukter där märkämne som avses i 2 kap. 9 a § har avlägsnats och för vilka skatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, anträffas i annat utrymme än bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle och det är uppenbart att oljeprodukterna avsetts för tillförsel till sådan bränsletank i strid mot 2 kap. 9 §, påför beskattningsmyndigheten den som ansvarat för att de nämnda ämnena avlägsnats, skatt med belopp som mot-

svarar den skatt som skulle ha tagits ut för oljeprodukterna enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b. *Lag (2007:779).*

5 § En särskild avgift skall betalas för motordrivet fordon och båt, vars bränsletank innehåller oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

Avgiften uppgår för personbil, lätt lastbil och lätt buss samt båt till 10 000 kronor. Avgiften beräknas för tunga lastbilar, tunga bussar, traktorer och tunga terrängvagnar som är registrerade i vägtrafikregistret på följande sätt.

Skattevikt, kilogram			Avgift, kronor
0	–	3 500	10 000
3 501	–	10 000	20 000
10 001	–	15 000	30 000
15 001	–	20 000	40 000
20 001	–		50 000

Med skattevikt avses den vikt efter vilken fordonsskatt beräknas enligt vägtrafikskattelagen (2006:227). Avgiften för annat motordrivet fordon än som avses i andra stycket uppgår till 10 000 kronor. Avgiften tas ut för varje tillfälle som bränsletank påträffas med oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

Har avgift påförts någon och skall sådan avgift påföras honom för ytterligare tillfälle inom ett år från det tidigare tillfället, tas avgiften ut med en och en halv gånger det belopp som följer av andra eller tredje stycket. *Lag (2007:779).*

6 § Avgift enligt 5 § påförs ägaren till fordonet eller båten.

Brukar någon annans fordon eller båt utan lov, påförs brukaren avgiften.

7 § I fråga om ett fordon eller en båt som har köpts på kredit med förbehåll om återtaganderätt anses vid tillämpningen av detta kapitel köparen som ägare. Som ägare anses också den som innehar ett fordon eller en båt med nyttjanderätt för bestämd tid om minst ett år. Innehas fordonet eller båten i annat fall med nyttjanderätt, anses nyttjanderättshavaren som ägare, om han har befogenhet att bestämma om förare eller anlitar annan förare än ägaren har utsett. *Lag (1995:912).*

8 § Avgift enligt 5 § påförs genom beslut av beskattningsmyndigheten.

Om det finns särskilda skäl, kan beskattningsmyndigheten medge nedsättning av eller befrielse från avgiften.

Tillsyn och kontroll

9 § Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel skall vad avser motordrivna fordon utövas av polismyndigheterna samt av Tullverket vad avser gränskontroll.

Kustbevakningen skall utöva tillsynen av båtar. Polismyndigheterna skall dock utöva sådan tillsyn inom områden som inte övervakas av Kustbevakningen. *Lag (1999:431).*

10 § För kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel har polismyndigheterna och andra tillsynsmyndigheter rätt att få tillträde till låsta utrymmen

i fordon och båtar. Myndigheterna har rätt att få de upplysningar, handlingar och prov som behövs för tillsynen. För uttagna prov betalas inte ersättning.

Regler om förfarandet

11 § Bestämmelserna i 20 kap. 1, 2, 4 och 7 §§ samt 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall tillämpas på avgift enligt detta kapitel. *Lag (2002:422).*

12 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:422).*

13 § Har ett fordon eller en båt flera ägare, är de solidariskt ansvariga för den avgift som skall betalas enligt detta kapitel.

11 kap. Energiskatt på elektrisk kraft

Skattepliktig elektrisk kraft

1 § Elektrisk kraft som förbrukas i Sverige är skattepliktig, om inte annat följer av 2 §.

2 § Elektrisk kraft är inte skattepliktig om den

1. framställts i Sverige i ett vindkraftverk av en producent som inte yrkesmässigt levererar elektrisk kraft,
2. i annat fall framställts i Sverige av en producent som förfogar över en installerad generatoreffekt av mindre än 100 kilowatt och som inte yrkesmässigt levererar elektrisk kraft,
3. till lägre effekt än 50 kilowatt utan ersättning levererats av en producent eller en leverantör till en förbrukare som inte står i intressegemenskap med producenten eller leverantören,
4. framställts och förbrukats på fartyg eller annat transportmedel,
5. förbrukats för framställning av elektrisk kraft, eller
6. framställts i ett reservkraftsaggregat. *Lag (2005:960).*

Skattebelopp

3 §* /Upphör att gälla den dag regeringen bestämmer/ Energiskatten utgör

1. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,
2. 18,5 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §, och
3. 28,0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För kalenderåret 2011 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i första stycket angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före

---

* För aktuella skattesatser, se Förordning (2010:1521) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt på elektrisk kraft för år 2011.

det år beräkningen avser och prisläget i juni 2009. Beloppen avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2009:1492).*

3 §* /Träder i kraft den dag regeringen bestämmer/ Energiskatten utgör

1. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

2. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i skepp som används för sjöfart och som har en bruttodräktighet om minst 400, när skeppet ligger i hamn och spänningen på den elektriska kraft som överförs till skeppet är minst 380 volt,

3. 18,5 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och 2 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §, och

4. 28,0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För kalenderåret 2011 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i första stycket angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2009. Beloppen avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Första stycket 2 gäller inte när skeppet används för privat ändamål eller när skeppet är upplagt eller på ett varaktigt sätt är taget ur trafik. *Lag (2010:1088).*

Förteckning över vissa kommuner

4 § Förteckning över kommuner som avses i 3 § första stycket.

Norrbottens län
Samtliga kommuner

Jämtlands län
Samtliga kommuner

Gävleborgs län
Ljusdal

Värmlands län
Torsby

Lag (2007:1387).

Västerbottens län
Samtliga kommuner

Västernorrlands län
Sollefteå
Ånge
Örnsköldsvik

Dalarnas län
Malung-Sälen
Mora
Orsa
Älvdalen

---

* För aktuella skattesatser, se Förordning (2010:1521) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt på elektrisk kraft för år 2011.

Vem som är skattskyldig

5 § Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige

1. yrkesmässigt framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),

2. yrkesmässigt levererar av honom framställd skattepliktig elektrisk kraft eller av annan framställd elektrisk kraft (leverantör),

3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 säljer eller förbrukar elektrisk kraft, som förvärvats utan skatt mot försäkran enligt 11 §,

4. för annat ändamål än det som var föremål för skattefriheten, säljer eller förbrukar elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 7.

Den som godkänts att delta i ett program för energieffektivisering enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och som förbrukat elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 6–7 eller skatten återbetalats enligt 13 § är skyldig att betala energiskatt om tillsynsmyndigheten beslutar att,

1. åtagandena enligt 14 eller 15 § lagen om program för energieffektivisering inte är uppfyllda, eller

2. återkalla godkännanden enligt 12, 17 eller 18 § lagen om program för energieffektivisering.

Den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige och den som utan att betala ersättning tar emot skattepliktig elektrisk kraft anses ha framställt den elektriska kraften.

Med tillsynsmyndighet i andra stycket, 7 b § första stycket och 11 c § första stycket menas den myndighet som avses i 19 § lagen om program för energieffektivisering. *Lag (2004:1197).*

6 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:422).*

Skattskyldighetens inträde m.m.

7 § Skyldigheten att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, när elektrisk kraft

a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, eller

b) tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, och

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft levereras till en köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning. *Lag (2002:422).*

7 a § Skyldigheten att betala energiskatt för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 4 inträder när elektrisk kraft tas i anspråk för annat ändamål än sådan industriell verksamhet i tillverkningsprocessen som omfattas av ett godkännande att delta i programmet för energieffektivisering. *Lag (2004:1197).*

7 b § Skyldigheten att betala energiskatt för den som är skattskyldig enligt 5 § andra stycket inträder vid tidpunkten för tillsynsmyndighetens beslut att

1. åtagandena enligt programmet inte uppfyllts, eller

2. återkalla godkännandet att delta i programmet.

Skatt enligt första stycket skall betalas för den elektriska kraft som förbrukats under den tid som den skattskyldige deltog i programmet. Skatten skall bestämmas till belopp som motsvarar vid varje tidpunkt gällande skattesats och med beaktande av vid tidpunkten gällande bestämmelser om befrielse från skatt.

Redovisningsperioden för skatt enligt andra stycket skall omfatta den tid som deltagandet pågått. *Lag (2004:1197).*

Mätning av elektrisk kraft

8 § Energiskatt som skall betalas av den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2 skall bestämmas på grundval av mätning av den elektriska kraftens energiinnehåll.

När det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten i visst fall medge att energiskatten får bestämmas på annan grund än mätning av den elektriska kraften.

Om den elektriska kraften inte kan bestämmas på en grund som anges i första eller andra stycket skall den i stället beräknas efter vad som är skäligt.

Avdrag

9 § Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller sålts för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller sålts för förbrukning för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2, 3, eller 5,

7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §. *Lag (2004:1197).*

10 § Avdrag får göras även för energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 7 och 17 a och 3–4 §§.

Avdrag enligt första stycket får göras endast i den mån avdrag inte gjorts enligt 7 kap. 1 § första stycket 4 i fall som avses i 6 a kap. 1 § 7 eller 17 a eller 3, 3 a, 3 b, 3 c eller 4 §. *Lag (2009:1492).*

Inköp mot försäkran

11 § Annan än den som är skattskyldig får köpa elektrisk kraft utan energiskatt mot att han lämnar en försäkran till leverantören att den elektriska kraften skall användas för ett sådant ändamål som avses i 9 § 1−5. *Lag (2004:1197).*

Skattebefriad förbrukare

11 a § Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som

1. deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering,
2. förbrukar elektrisk kraft i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 9 § 2, 3 eller 5, och
3. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheter i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare har rätt att från en skattskyldig köpa elektrisk kraft utan skatt i det fall som omfattas av godkännandet. *Lag (2004:1197).*

11 b § En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra inköp och förbrukning av elektrisk kraft befriad från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontrollen av att kraften använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. *Lag (2004:1197).*

11 c § Godkännande som skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. tillsynsmyndigheten enligt 12, 17 eller 18 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering har återkallat godkännandet att delta i programmet,
2. förutsättningarna för godkännandet som skattebefriad förbrukare i övrigt inte längre finns,
3. den elektriska kraften har använts för annat ändamål än som anges i godkännandet som skattebefriad förbrukare,
4. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 11 b §,
5. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), eller
6. förbrukaren begär det

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2006:1508).*

Återbetalning av energiskatt

12 § Om elektrisk kraft har förbrukats i annan yrkesmässig jordbruksverksamhet än vid växthusodling eller i yrkesmässig skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet. *Lag (2007:1387).*

13 § Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och har förbrukat elektrisk kraft i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 9 § 2, 3 eller 5, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning skall omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet. *Lag (2006:1508).*

12 kap. Överklagande

1 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.

Beslut som meddelas av regeringen får inte överklagas. *Lag (2010:1824).*

2 § Paragrafen upphävd. *Lag (1996:1408).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1776

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Genom lagen upphävs

a) lagen (1957:262) om allmän energiskatt,

b) lagen (1961:372) om bensinskatt,

c) lagen (1990:582) om koldioxidskatt,

d) lagen (1990:587) om svavelskatt,

e) lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter.

2. De upphävda lagarna gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet av den nya lagen.

3. Med skatt enligt den nya lagen likställs i tillämpliga delar skatt enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt och lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter.

4. Med oljeprodukt i 2 kap. 9 § den nya lagen likställs oljeprodukt som har försetts med märkämnen enligt bestämmelserna i lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter.

5. Punkten upphävd. *Lag (1997:1130).*

6. Punkten upphävd. *Lag (1997:1130).*

7. Den som är registrerad som skattskyldig för skatt på bränslen enligt de äldre bestämmelserna skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som upplagshavare eller som skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller 2 den nya lagen vid ikraftträdandet, inträder dock inte skattskyldighet för lagret vid avregistreringen till den del det består av sådana bränsleslag som omfattas av den nya registreringen och under förutsättning att dessa bränslen befinner sig i ett godkänt skatteupplag eller i lagret hos den som registrerats enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller 2.

8. Den som är registrerad som skattskyldig för skatt på elektrisk kraft enligt de äldre bestämmelserna skall utan särskild ansökan registreras som skattskyldig enligt den nya lagen vid ikraftträdandet.

9. Om den nya lagen inte har trätt i kraft den 1 januari 1995 skall följande gälla fram till den nya lagens ikraftträdande.

a) Bestämmelserna i 2 § lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt och koldioxidskatt skall äga fortsatt tillämpning i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden fram till den nya lagens ikraftträdande.

b) Bestämmelserna i punkt 3 av övergångsbestämmelserna till lagen (1992:880) om ändring i lagen (1990:582) om koldioxidskatt skall äga fortsatt tillämpning på kolbränslen som förbrukats eller försålts för förbrukning fram till den nya lagens ikraftträdande.

10. Bestämmelserna i 2 kap. 9 § tillämpas dock i fråga om båtar först för tid från och med den 1 september 1995. *Lag (1995:611).*

Till SFS 1995:611

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Den nya punkten 10 i övergångsbestämmelserna tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1995. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om övriga förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:912

1.Denna lag träder i kraft såvitt avser 2 kap. 10 § och 11 kap. 3 § den 1 januari 1996 och i övrigt den 1 juli 1995. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. De gamla skattebeloppen i 2 kap. 1 § första stycket skall dock tillämpas till utgången av år 1995.

3. Punkten upphävd. *Lag (1995:1526).*

4. Bestämmelserna i 2 kap. 9 § tillämpas i fråga om andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar, bussar och trafiktraktorer, utom beträffande fordon som används vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, först från och med den 1 oktober 1996 om lagerskatt enligt lagen (1995:1132) om lagerskatt på dieselolja för förbrukning i vissa motordrivna fordon har betalats för oljan senast den 31 januari 1996 och den 1 februari 1996 i övriga fall. *Lag (1995:1133).*

5. Bestämmelserna i 11 kap. 9 § i dess nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:1133

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas för tid från och med den 1 oktober 1995. *(Lagen utkom från trycket den 31 oktober 1995).*

Till SFS 1995:1525

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande ifråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:1533

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1996:687

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser punkterna 5 och 6 av övergångsbestämmelserna den 1 juli 1996 och i övrigt den 1 september 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Till utgången av juni månad år 1997 skall dock följande energiskattebelopp tillämpas på bränsle som avses i

a) 2 kap. 1 § första stycket 1 a: 3 kr 41 öre,
b) 2 kap. 1 § första stycket 1 b: 3 kr 47 öre,
c) 2 kap. 1 § första stycket 2: 4 kr 03 öre,
d) 2 kap. 1 § första stycket 3 a: 654 kr per m3
e) 2 kap. 1 § första stycket 3 b:
miljöklass 1 1 524 kr per m3

miljöklass 2 1 736 kr per m3
miljöklass 3 2 018 kr per m3
f) 2 kap. 1 § första stycket 4 a: 95 öre per liter,
g) 2 kap. 1 § första stycket 4 b: 127 kr per 1 000 kg,
h) 2 kap. 1 § första stycket 5 a och 6 a: 1 584 kr per 1 000 m3
i) 2 kap. 1 § första stycket 5 b och 6 b: 212 kr per 1 000 m3
j) 2 kap. 1 § första stycket 7 och 8: 278 kr per 1 000 kg.

3. Till utgången av juni månad 1997 skall dock energiskatten på elektrisk kraft utgöra

a) 0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

b) 5,8 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under a och som förbrukas i kommuner som anges i 11 kap. 4 §,

c) 9,1 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 11 kap. 4 §, och

d) 11,3 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i
övriga fall.

4. Vare sig de nya energiskattebeloppen i 2 kap. 1 § första stycket eller de energiskattebelopp som tillämpas enligt punkten 2 av övergångsbestämmelserna skall för åren 1997 och 1998 räknas om enligt 2 kap. 1 § tredje stycket och 10 §.

5. Såvitt avser växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling tillämpas bestämmelserna i 7 kap. 4 § den nya lagen först från och med den 1 januari 1996 och 9 kap. 5, 7 och 8 §§ den nya lagen först från och med den 1 januari 1997. Bestämmelserna i 9 kap. 2 § den nya lagen tillämpas inte i fråga om växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling. *Lag (1996:1220).*

6. För bränsle, som förbrukas för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling av någon som inte är skattskyldig, skall ingen energiskatt tas ut och koldioxidskatt tas ut efter en skattesats som svarar mot en fjärdedel av den skattesats som enligt den nya lagen gäller för ifrågavarande bränsle. I fråga om gasol för drift av stationära motorer skall dock koldioxidskatt tas ut med 350 kronor per 1 000 kilogram. *Lag (1996:1220).*

Till SFS 1996:967

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1996:1220

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser punkterna 5 och 6 av övergångsbestämmelserna den 1 januari 1997 och i övrigt den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. De nya energiskattebeloppen i 2 kap. 1 § första stycket skall för åren 1997 och 1998 inte räknas om enligt 2 kap. 1 § tredje stycket och 10 §.

3. Till utgången av år 1997 skall dock energiskatten på elektrisk kraft utgöra

a) 0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

b) 8,2 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under a och som förbrukas i kommuner som anges i 11 kap. 4 §,

c) 11,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 11 kap. 4 §, och

d) 13,8 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall. *Lag (1997:450).*

Till SFS 1996:1324

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1996:1408

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Den nya lydelsen av 9 kap. 5 §, såvitt avser återbetalning av energiskatten på elektrisk kraft som förbrukats vid framställning av värme som har levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, tillämpas dock för tid från och med den 1 september 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om övriga förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:359

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:449

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:479

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. För tid fram till den 1 januari 2007 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

Vid beräkning av nedsättningen enligt första stycket får koldioxidskatten dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

a) 50 kronor per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00) och

b) 40 kronor per 1 000 kilogram kolbränslen (KN-nr 2701, 2702 eller 2704) och petroleumkoks (KN-nr 2713 11 00–2713 12 00).

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

Bestämmelserna i 9 kap. 9 a och 9 b §§ tillämpas även på sådan nedsättning som avses i första stycket. *Lag (2006:1508).*

Till SFS 1997:592

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Den nya lydelsen tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1996.

Till SFS 1997:1130

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. I fråga om bränsle som förvärvats före den 1 januari 1998 och efter denna tidpunkt förbrukats i båt med fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787), gäller 9 kap. 3 § i sin äldre lydelse.

Till SFS 1997:1131

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:289

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 2 kap. 9 a § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1996.

Till SFS 1998:849

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1998:1680

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1998:1699

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:431

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1006

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1063

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 1999:1324 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 1999:1070

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1109

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 9 kap. 13 § även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 1999:1289

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1323

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdande.

Till SFS 1999:1324

(Denna lag ändrade SFS 1999:1063 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2000).

Till SFS 2000:484

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

2. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdande och beslutet har överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

3. De äldre lydelserna av 7 kap. 4 §, 9 kap. 2, 5 och 9 §§ gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1155

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2000:1435 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2000:1426

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1435

(Denna lag ändrade SFS 2000:1155 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2001).

Till SFS 2001:193

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:518

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:523

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:569

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:901

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2001:962

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

2. De nya bestämmelserna i 6 a kap. 1 och 5 §§ skall tillämpas för tid från och med den 1 oktober 2001. Dock skall de nya procentsatserna i 6 a kap. 1 § tillämpas först från och med den 1 januari 2002.

3. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den tidpunkt då de nya bestämmelserna skall börja tillämpas.

Till SFS 2001:1081

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:422

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Den som vid lagens ikraftträdande har registrerats enligt 6 kap. 10 § första stycket som skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1, i dess äldre lydelse, eller enligt 6 kap. 10 § andra stycket skall anses godkänd som lagerhållare enligt 4 kap. 12 b §. *(Ändrades genom SFS 2002:890 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2002:684

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. (*Enligt förordning (2002:757) träder lagen i kraft den 15 november 2002.*)

Till SFS 2002:757

(Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2002:684 träder i kraft den 15 november 2002).

Till SFS 2002:884

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2002:890

(Denna lag ändrade SFS 2002:422 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2003).

Till SFS 2002:1141

Denna lag ändrade SFS 2002:422 innan den lagen trädde i kraft.

Till SFS 2002:1142

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:810

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004 i fråga om de ändrade bestämmelserna om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft i 9 kap. 5 § första stycket och i fråga om 11 kap. 3 § första stycket 1 och 12 § och i övrigt den 1 januari 2004.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:121

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

Till SFS 2004:223

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004.

2. Den nya procentsatsen för nedsättning av koldioxidskatt och av den del av energiskatten på råtallolja som motsvarar koldioxidskatten skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

3. Bestämmelsen om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft i 9 kap. 5 § första stycket träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:628

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:1038

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 11 kap. 12 § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2006 varvid årsperioden den 1 juli 2005–den 30 juni 2006 avkortas till perioden den 1 juli–den 31 december 2005. För den avkortade perioden skall skillnadsbeloppet 1 000 kronor enligt 11 kap. 12 § andra stycket i stället utgöra 500 kronor. Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter utgången av perioden.

Till SFS 2004:1153

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005

Till SFS 2004:1197

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den som omfattas av punkten 2 i övergångsbestämmelsen till lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering har, efter ansökan, rätt till återbetalning av påförd energiskatt på elektrisk kraft som förbrukats i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5 lagen om skatt på energi, för tiden den 1 juli–den 31 december 2004. Ansökan om återbetalning av skatt skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast den 31 december 2005.

Till SFS 2005:308

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2005:960

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:1189

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. De nya bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 15 skall dock tillämpas för tid från och med den 8 januari 2005.

Till SFS 2006:234

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:592

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:925

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2006.

Till SFS 2006:1394

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1508

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer i fråga om 1 kap. 8 § och 9 kap. 9 och 9 b §§ och i övrigt den 1 januari 2007. *(Enligt förordning (2006:1512) träder lagen i kraft den 1 januari 2006).*

2. Bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 1 och 8 tillämpas dock i äldre lydelse till och med utgången av år 2007. Detsamma gäller bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 12, såvitt avser förbrukning i metallurgiska processer. För dessa ändamål tillämpas under år 2007 bestämmelserna om skattebefriad förbrukare i 8 kap. 1 § och om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 §.

3. Vid tillämpningen av 2 kap. 11 § första stycket 3 skall hänvisningen till 6 a kap. 1 § 1 till och med utgången av år 2007 avse 6 a kap. 1 § 1 och 8 i äldre lydelse.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1512

(Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2006:1508 träder i kraft den 1 januari 2006).

Till SFS 2007:778

Denna lag träder i kraft den 1 december 2007 och tillämpas för förhållande som hänför sig till tiden från och med den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2007.

Till SFS 2007:779

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2007:1393 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2007:1168

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1387

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1393

(Denna lag ändrade SFS 2007:779 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2008).

Till SFS 2008:204

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2008:562 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2008:561

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:562

(Denna lag ändrade SFS 2008:204 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2009).

Till SFS 2008:1219

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1319

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1492

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Bestämmelsen i 2 kap. 1 § andra stycket tillämpas för tid från och med den 1 april 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

Till SFS 2009:1493

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Den som är godkänd som upplagshavare den 1 april 2010 ska godkännas som registrerad avsändare.

4. En registrering som varumottagare enligt 4 kap. 6 § i sin äldre lydelse ska från och med den 1 april 2010 anses vara ett godkännande som registrerad varumottagare enligt den nya lydelsen av paragrafen.

5. Bestämmelserna i 4 kap. 8 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1494

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1495

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ikraft- och övergångsbestämmelser ändrades genom SFS 2010:600 innan ikraftträdandet). (Ändrades genom SFS 2010:1090 innan ikraftträdandet). (Ändrades genom SFS 2010:1821 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2009:1496

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2010:1822 innan ikraftträdandet)*

Till SFS 2009:1497

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 2010:1823 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2009:1505

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. De upphävda paragraferna gäller dock fortfarande för bränsleflyttningar som har påbörjats före den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:107

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:181

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:600

(Denna lag ändrade ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till SFS 2009:1495 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2011.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 7 kap. 3 § fjärde stycket och 7 kap. 4 § andra stycket tillämpas dock från och med den 1 januari 2012).

Till SFS 2010:1088

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1089

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1090

(Denna lag ändrade SFS 2009:1495 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2011).

Till SFS 2010:1820

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser i 4 kap. 3 § gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1821

(Denna lag ändrade SFS 2009:1495 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2011).

Till SFS 2010:1822

(Denna lag ändrade SFS 2009:1496 innan lagen träder kraft den 1 januari 2013).

Till SFS 2010:1823

(Denna lag ändrade SFS 2009:1497 innan lagen träder i kraft den 1 januari 2015).

Till SFS 2010:1824

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1896

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:8) om märkning av vissa oljeprodukter enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:13) om hantering av ledsagardokument enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi (ändrad och omtryckt genom RSFS 1999:13).

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:14) om inbetalning av särskild avgift enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:18) om godkännande av skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1997:5) om säkerhet enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:45) om upplagshavares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets författningssamling:

Skatteverkets föreskrifter (SKVS 2005:15) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventring enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets meddelande:

Riksskatteverkets information (RSV M 2002:10) om beskattning av bränslen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets meddelande:

Skatteverkets information (SKV M 2005:24) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets allmänna råd:

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV Sp 1999:1) om energiskatt på elektrisk kraft.

Riksskatteverkets allmänna råd (RSV 2002:18) om beskattning av bränslen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Beslutade lagändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi med ikraftträdandedatum efter 2012-12-31

2 kap. Energiskatt och koldioxidskatt på bränslen

Skattepliktens omfattning och skattebelopp m.m.

1 § /Träder i kraft 2013-01-01 och upphör att gälla 2015-01-01/ Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr		Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
		a) miljöklass 1			
		- motorbensin	3 kr 13 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 63 öre per liter
		- alkylatbensin	1 kr 40 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	3 kr 90 öre per liter
		b) miljöklass 2	3 kr 16 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 66 öre per liter
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 91 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	6 kr 41 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41–2710 19 49 eller 2710 19 61–2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
		a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	817 kr per m^3	3 093 kr per m^3	3 910 kr per m^3
		b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
		miljöklass 1	1 762 kr per m^3	3 093 kr per m^3	4 855 kr per m^3
		miljöklass 2	2 031 kr per m^3	3 093 kr per m^3	5 124 kr per m^3

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 172 kr per m^3	3 093 kr per m^3	5 265 kr per m^3
4. 2711 12 11–2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	2 603 kr per 1 000 kg	2 603 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	1 050 kr per 1 000 kg	3 254 kr per 1 000 kg	4 304 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m^3	1 853 kr per 1 000 m^3	1 853 kr per 1 000 m^3
	b) annat ändamål än som avses under a	903 kr per 1 000 m^3	2 316 kr per 1 000 m^3	3 219 kr per 1 000 m^3
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	621 kr per 1 000 kg	2 691 kr per 1 000 kg	3 312 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 8 och 9 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt. *Lag (2010:1822)*.

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	- motorbensin	3 kr 25 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	5 kr 85 öre per liter
	- alkylatbensin	1 kr 46 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	4 kr 6 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 28 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	5 kr 88 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	4 kr 7 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	6 kr 67 öre per liter

KN-nr		Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41–2710 19 49 eller 2710 19 61–2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
		a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	850 kr per m^3	3 218 kr per m^3	4 068 kr per m^3
		b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
		miljöklass 1	1 833 kr per m^3	3 218 kr per m^3	5 051 kr per m^3
		miljöklass 2	2 113 kr per m^3	3 218 kr per m^3	5 331 kr per m^3
		miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 259 kr per m^3	3 218 kr per m^3	5 477 kr per m^3
4.	2711 12 11–2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
		a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg
		b) annat ändamål än som avses under a	1 092 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg	4 477 kr per 1 000 kg
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
		a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m^3	2 409 kr per 1 000 m^3	2 409 kr per 1 000 m^3
		b) annat ändamål än som avses under a	939 kr per 1 000 m^3	2 409 kr per 1 000 m^3	3 348 kr per 1 000 m^3
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	646 kr per 1 000 kg	2 800 kr per 1 000 kg	3 446 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 8 och 9 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt. *Lag (2010:1823)*.

1 b § /Träder i kraft 2013-01-01 och upphör att gälla 2015-01-01/ För kalenderåret 2014 och efterföljande kalenderår ska energiskatt och koldioxidskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 1 §

angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2012. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.
Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2009:1496).*

1 b § /Träder i kraft 2015-01-01/ För kalenderåret 2016 och efterföljande kalenderår ska energiskatt och koldioxidskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 1 § angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2014. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2009:1497).*

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

1 § /Träder i kraft 2013-01-01 och upphör att gälla 2015-01-01/ Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. -		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	70 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	86 procent	70 procent	–
14. - ~~Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar~~	- ~~Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b~~	–	–	–
15. -		–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	93 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	6 procent	–

Lag (2009:1496).

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. -		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	40 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	40 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	40 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	86 procent	40 procent	–
14. - ~~Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar~~	- ~~Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b~~	–	–	–
15. -		–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	93 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	6 procent	–

Lag (2009:1497).

2 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 b–11 medges befrielse från energiskatten med ett belopp som

motsvarar 70 procent av den energiskatt och 40 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 93 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 6 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2009:1497).*

2 a § /Träder i kraft 2013-01-01 och upphör att gälla 2015-01-01/ Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 700 kronor per kubikmeter. *Lag (2009:1496).*

2 a § /Träder i kraft 2015-01-01/ Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 900 kronor per kubikmeter. *Lag (2009:1497).*

3 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Vid annan kraftvärmeproduktion än som avses i 1 § 17 a medges, för den del av bränslet som förbrukas för framställning av värme, befrielse från energiskatt med 70 procent och från koldioxidskatt med 40 procent.

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon skattbefrielse enligt denna paragraf. *Lag (2009:1497).*

7 kap. Avdrag

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. för vilket skattskyldighet tidigare har inträtt,
2. som tagits tillbaka i samband med återgång av köp,
3. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,
4. som förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,
5. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,
6. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

7. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt. *Lag (2009:1497)*.

8 kap. Skattebefriad förbrukare

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt. *Lag (2009:1497)*.

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

2 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet. *Lag (2009:1497)*.

5 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–fjärde styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9–11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för

a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,

b) råtallolja med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 40 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,

c) andra bränslen än råtallolja med 70 procent av energiskatten och 40 procent av koldioxidskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

För bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf. *Lag (2009:1497)*.

Förordning (2010:178) om skatt på energi

11 mars 2010

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1819

Regeringen föreskriver följande.

Termer och uttryck

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen om skatt på energi.

Föreskrifter och underrättelse

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om

1. förfarandet vid märkning och färgning enligt 14 §,
2. godkännande av skatteupplag,
3. säkerhet enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. inbetalning av särskild avgift enligt 10 kap. 5 § lagen om skatt på energi,
5. det tekniska förfarandet för uppgiftslämnande i det datoriserade systemet,
6. hantering och dokumentation av alternativa bevis enligt 6 kap. 8 a § lagen om skatt på energi, dokument i reservsystemet och ledsagardokument,
7. inköp av bränsle befriat från skatt enligt 8 kap. 1 § tredje stycket lagen om skatt på energi,
8. inköp av elektrisk kraft befriad från skatt enligt 11 kap. 11 a § tredje stycket lagen om skatt på energi,
9. avdrag för skatt på bränsle enligt 7 kap. 1 § första stycket 5–7 lagen om skatt på energi,
10. avdrag för skatt på elektrisk kraft enligt 11 kap. 9 § 6 och 7 lagen om skatt på energi,
11. upplagshavares och skattebefriade förbrukares bokföring enligt 4 kap. 3 a §, 8 kap. 2 § och 11 kap. 11 b § lagen om skatt på energi, och
12. hantering av mottagningsrapporter, när bränsle tas emot av mottagare som avses i 3 a kap. 2 § första stycket 1 d lagen om skatt på energi.

Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen om skatt på energi.

3 § Om Skatteverket tar ut skatt enligt 4 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, ska verket underrätta den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

Undantag från personuppgiftslagen (1998:204)

4 § Vid revision som utförs med stöd av lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte anmälningsskyldigheten enligt 36 § första stycket person-

uppgiftslagen (1998:204) för Skatteverkets behandling av personuppgifter hos den granskade. Detsamma gäller sådan behandling som Skatteverket utför vid tillämpningen av lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Godkännanden och anmälningar

5 § Frågor om upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning, lagerhållare och skattebefriade förbrukare prövas av Skatteverket.

Beslut om godkännande av upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning, lagerhållare och skattebefriade förbrukare meddelas efter särskild ansökan.

6 § Den som avser att sälja bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska anmäla detta till Skatteverket.

7 § I en ansökan om godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare eller av skatteupplag, ska anges vilket eller vilka bränslen sökanden avser att godkännandet ska omfatta.

I ett beslut om godkännande ska anges för vilket eller vilka bränslen godkännandet gäller.

Bränslet ska anges enligt de koder som finns i bilaga II i kommissionens förordning (EG) 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

8 § Upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, lagerhållare och skattebefriade förbrukare ska anmäla till Skatteverket om

1. det sker betydande ändringar av ägarförhållandena,
2. firmatecknare, revisor eller styrelse ändras, eller
3. det i övrigt sker ändringar av de uppgifter som har lämnats eller skulle ha lämnats i samband med ansökan om godkännande.

Upplagshavare, registrerade varumottagare och registrerade avsändare ska även anmäla till Skatteverket om grunderna för beräkningen av ställd säkerhet ändras. Detsamma gäller den som säljer bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

9 § Upplagshavare och registrerade varumottagare som avser att ta emot bränsle på en direkt leveransplats, ska anmäla den direkta leveransplatsen till Skatteverket. Anmälan ska ha kommit in till Skatteverket innan flyttningen av bränslet till den direkta leveransplatsen påbörjas.

Skatteverket får tilldela en direkt leveransplats en kod för identifiering. Identifikationskoden får ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i dokument som upprättas i samband med flyttning till Sverige enligt uppskovsförfarandet.

Upplagshavare och registrerade avsändare som avsänder bränsle enligt uppskovsförfarandet får i dokument som upprättas i samband med flyttningen ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i destinationsmedlemsstaten med den identifikationskod som tilldelats platsen av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

Former för ansökan och anmälan

10 § Anmälningar som avses i 4 kap. 9 b och 11 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi samt i 6 och 9 §§ denna förordning samt ansökningar som avses i 5 § ska göras skriftligt på blankett enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Punktskattenummer

11 § Skatteverket tilldelar godkända skatteupplag och den som godkänns som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare ett sådant punktskattenummer som avses i artikel 22.2.a i rådets förordning (EG) 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

Krav på viss lagerkapacitet

12 § Vid prövning av en ansökan om godkännande som upplagshavare ska kravet på lagerhållning enligt 4 kap. 3 § första stycket 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi anses uppfyllt om den sökande disponerar över en lagerkapacitet för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § lagen om skatt på energi på minst 500 kubikmeter. *Förordning (2010:1819).*

13 § Vid prövning av en ansökan om godkännande som lagerhållare enligt 4 kap. 15 § första stycket 2 a lagen (1994:1776) om skatt på energi ska kravet på lagerhållning anses uppfyllt om den sökande disponerar över en lagerkapacitet för andra skattepliktiga bränslen än dem som avses i 1 kap. 3 a § samma lag på minst 500 kubikmeter flytande bränsle eller minst 750 ton fast bränsle. Om den sökande har kapacitet att lagra både fasta och flytande skattepliktiga bränslen, ska varje kubikmeter flytande bränsle räknas om till 1,5 ton fast bränsle.

Vid prövning av en ansökan om godkännande som lagerhållare enligt 4 kap. 15 § första stycket 2 b lagen om skatt på energi ska kravet på återförsäljning eller förbrukning anses uppfyllt om den sökande beräknas ha en årlig omsättning på minst 3 miljoner kubikmeter gasformigt bränsle.

Märk- och färgämnen

14 § En oljeprodukt ska enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi anses vara försedd med

1. märkämne om den innehåller minst 6 och högst 9 milligram N-etyl-N-[2-(1-isobutoxietoxi)etyl]-4-(fenylazo)anilin per liter olja, och
2. färgämne om den innehåller ett stabilt blått färgämne som är ett derivat av 1,4-diaminoantrakinon av sådan halt att oljan får en klar grön färg.

Återbetalning av skatt

15 § Skatteverket får medge att en ansökan om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 7 § och 11 kap. 12 § andra stycket och 13 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi får göras per kalenderkvartal om årsförbrukningen för vilken återbetalning kan medges beräknas uppgå till
1. minst 15 kubikmeter för eldningsolja och dieselbrännolja,
2. minst 15 ton för gasol och kolbränslen,
3. minst 15 000 kubikmeter för metan och naturgas, samt
4. minst 150 000 kilowattimmar för elektrisk kraft.

Beslut om skattebefriad förbrukare

16 § I ett beslut om godkännande av skattebefriad förbrukare ska Skatteverket ange
1. för vilka ändamål förbrukaren har rätt att ta emot bränsle befriat från skatt,
2. för vilka ändamål förbrukaren har rätt till inköp av elektrisk kraft befriad från skatt,
3. vilka bränslen som får tas emot med skattebefrielse,
4. skattebefrielsens storlek, och
5. vilka villkor som gäller för godkännandet.

Dokumenthantering i det datoriserade systemet

Hantering av elektroniska administrativa dokument, mottagningsapporter och exportrapporter

17 § I kommissionens förordning (EG) 684/2009 finns bestämmelser om dokument och om hanteringen av dokument i det datoriserade systemet samt om formen för pappersdokument i reservsystemet.

18 § När Skatteverket har tilldelat ett elektroniskt administrativt dokument en administrativ referenskod, ska verket utan dröjsmål via det datoriserade systemet vidarebefordra dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller, vid export, till de behöriga myndigheterna i det land där en exportdeklaration för bränslet inlämnats i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen.

19 § Skatteverket ska vidarebefordra mottagningsrapporter avseende bränsle som tagits emot i Sverige till den behöriga myndigheten i respektive avsändarmedlemsstat via det datoriserade systemet. Om uppgifterna i en mottagnings-

rapport inte är giltiga, ska Skatteverket i stället utan dröjsmål underrätta den som upprättat mottagningsrapporten om detta.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska Skatteverket i stället skicka en kopia av den rapport om att varor tagits emot som avses i 6 kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

20 § Skatteverket ska vidarebefordra elektroniska administrativa dokument ställda till upplagshavare, registrerade varumottagare eller tillfälligt registrerade varumottagare i Sverige till mottagaren via det datoriserade systemet. Detsamma gäller mottagningsrapporter och exportrapporter ställda till upplagshavare eller registrerade avsändare i Sverige.

21 § När Skatteverket från en annan medlemsstat får en sådan rapport om att bränsle tagits emot som avses i artikel 27 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, ska verket lämna en kopia av dokumentet till den som avsänt bränslet eller på annat sätt hålla dokumentet tillgängligt för denne.

22 § En exportrapport ska grundas på det intyg om att det punktskattepliktiga bränslet har lämnat gemenskapens territorium som upprättas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i rådets direktiv 2008/118/EG fullgjorts.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i intyget. Om bränslet har avsänts från ett annat EG-land, ska exportrapporten därefter snarast sändas till den behöriga myndigheten i det landet via det datoriserade systemet. Har bränslet avsänts från Sverige, ska exportrapporten i stället vidarebefordras via det datoriserade systemet till den som avsänt bränslet.

Flyttning till mottagare som inte är slutligt känd

23 § Om mottagaren inte är slutligt känd när upplagshavaren eller den registrerade avsändaren lämnar in det elektroniska administrativa dokumentet enligt 6 kap. 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, får uppgifter om mottagaren och leveransplatsen utelämnas. Detta gäller endast när bränslet flyttas med fartyg.

Så snart uppgifterna om mottagaren och leveransplatsen är kända för avsändaren eller senast när flyttningen avslutats, ska uppgifterna lämnas till Skatteverket via det datoriserade systemet enligt bestämmelserna om ändrad destinationsort i artikel 21.8 i rådets direktiv 2008/118/EG.

Närmare bestämmelser om upprättande och hantering av dokument finns i artikel 5 i kommissionens förordning (EG) 684/2009.

Flyttning av beskattat bränsle

24 § Ledsagardokument som avses i 6 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska upprättas i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet ska åtfölja bränslet under flyttningen.

Den som ansvarar för en flyttning enligt 6 kap. 12 § första stycket 2 lagen om skatt på energi ska anmäla bränslet till Skatteverket innan flyttningen påbörjas.

Den som tar emot bränsle som flyttats enligt 6 kap. 12 § första stycket 2 lagen om skatt på energi ska senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet tagits emot lämna en bekräftelse på detta till Skatteverket.

Ledsagardokument i pappersform

25 § Ledsagardokument som avses i 6 kap. 13 och 15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi ska upprättas i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet ska åtfölja bränslet under flyttningen.

Om avsändaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet avsänts har fått returexemplaret av ledsagardokumentet, ska avsändaren utan dröjsmål underrätta Skatteverket om förhållandet.

Vid export ska utfartstullkontoret attestera att bränslet har lämnat gemenskapen och sända tillbaka det attesterade exemplaret av ledsagardokumentet till avsändaren inom 15 dagar.

26 § Avsändaren får, sedan ledsagardokumentet upprättats, ändra innehållet i fälten 4, 7, 7 a, 13, 14 och 17 i ledsagardokumentet så att det visar en annan mottagare eller leveransplats inom ramen för ett uppskovsförfarande. Skatteverket ska omedelbart underrättas om ändringarna. Den nya mottagaren eller leveransplatsen ska omedelbart anges på baksidan av ledsagardokumentet.

27 § Skatteverket får befria avsändare från skyldigheten att fylla i fälten 4, 7, 7 a, 13 eller 17 i ledsagardokumentet, om flyttningen av bränslet sker med fartyg och mottagaren inte är känd när flyttningen påbörjas. Skatteverket ska senast när bränslet når sin slutdestination underrättas om mottagarens namn, adress och punktskattenummer samt om destinationsland.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2010:178

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1784) om skatt på energi.
3. Den upphävda förordningen gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1819

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

2.Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förordning (2010:1521) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt på elektrisk kraft för år 2011

25 november 2010

Regeringen föreskriver följande.

1 § Regeringen fastställer enligt 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi att energiskatten för år 2011 ska utgöra

1. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,
2. 18,7 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och som förbrukas i kommuner som anges i 11 kap. 4 § lagen om skatt på energi, och
3. 28,3 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

Lag (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

8 juni 2000

Ändringar införda: t.o.m. 2007:1389

Enligt riksdagens beslut föreskrives följande.

1 § Skatt skall betalas till staten enligt denna lag på den termiska effekten i en kärnkraftsreaktor. Med termisk effekt avses i denna lag kärnkraftsreaktorns värmeproduktionsförmåga.

2 § Skatt ska betalas för varje kalendermånad som tillstånd finns att inneha och driva en kärnkraftsreaktor. Om driftstillståndet har löpt ut eller återkallats före slutet på en kalendermånad, upphör skattskyldigheten vid denna tidpunkt.

Skatten utgör för varje kalendermånad 12 648 kronor per megawatt av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn. Om den högsta tillåtna termiska effekten inte har fastställts, får beskattningsmyndigheten beräkna effekten efter jämförelse med reaktorer för vilka sådan effekt har fastställts. *Lag (2007:1389).*

3 § Skattskyldig är den som har tillstånd att inneha och driva en kärnkraftsreaktor. *Lag (2002:430).*

4 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:430).*

5 § Om en kärnkraftsreaktor har varit ur drift under en sammanhängande period av mer än 90 kalenderdygn, får avdrag med 415 kronor per megawatt av den termiska effekten göras för det antal kalenderdygn som överstiger 90. *Lag (2007:1389).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2000:466

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Genom lagen upphävs lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk.

2. Den upphävda lagen gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet av den nya lagen.

Till SFS 2002:430

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:963

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1389

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (1972:266) om skatt på annonser och reklam

2 juni 1972

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:108

Omtryckt i SFS 1984:156.

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna som följer

1 § Skatt (reklamskatt) erlägges enligt denna lag till staten för annons, som är avsedd att offentliggöras inom landet, och för reklam, som är avsedd att spridas inom landet i annan form än annons.

I denna lag förstås med

1. trycksak, avtryck som framställts i flera lika exemplar i tryckpress eller genom screenförfarande,

2. reklam, meddelande som har till syfte att åstadkomma eller främja avsättning i kommersiell verksamhet av vara, fastighet, nyttighet, rättighet eller tjänst,

3. annons, särskilt utrymme som upplåtits i trycksak för återgivning av text eller bild för annan än utgivaren och sådant utrymme i trycksaken som tagits i anspråk av utgivaren för egen reklam,

4. periodisk publikation, publikation som enligt utgivningsplan ska komma ut med normalt minst fyra nummer om året och som inte är att anse som reklamtrycksak,

5. reklamtrycksak, trycksak som framställts huvudsakligen i syfte att offentliggöra reklam för utgivaren,

6. annonsblad, trycksak som inte är att anse som en reklamtrycksak och som innehåller annonser och som saknar redaktionellt innehåll eller som har ett obetydligt redaktionellt innehåll utöver sådant som har samband med dem som annonserar,

7. katalog, en efter vissa grunder upprättad förteckning över personer, föremål eller liknande,

8. program, förteckning över personer och deras roll eller nummer vid teaterföreställning, konsert, idrottsevenemang eller liknande. *Lag (2007:1167).*

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 1 §

1. Meddelande anses som reklam även när meddelandet innefattar erbjudande om inköp eller motsvarande.

Med avsättning förstås försäljning eller annan omsättning som normalt sker mot vederlag.

Bilaga till annan publikation än reklamtrycksak anses som självständig trycksak och dessutom som annons i publikationen.

2. Som trycksak anses icke vara som förses med tryck, om varan utgöres av penna, glas, klädesplagg eller annat som har ett självständigt bruksvärde eller

om varan är avsedd att användas som affärshandling, kontorsmaterial, etikett, emballage eller liknande.

Som reklamtrycksak anses icke trycksak som avser viss vara och skall åtfölja denna vid försäljning eller motsvarande, såsom garantisedel, bruksanvisning eller instruktionsbok. Som reklamtrycksak anses icke heller trycksak av innehåll som enbart utgör affärsteknisk information om priser, produkter, sortiment eller motsvarande, information till återförsäljare eller representanter eller intern information till anställda, medlemmar eller delägare eller trycksak som huvudsakligen är att anse som kalender, jubileumsskrift eller liknande eller som har huvudsakligen historiskt, tekniskt, ekonomiskt eller annat vetenskapligt innehåll.

3. Trycksak anses icke som reklamtrycksak enbart av den anledningen att den innehåller annonser med reklam för annan än utgivaren. *Lag (1975:117).*

2 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156).*

3 § Skatteplikt föreligger, om ej annat följer av 4 §, för annons som avser reklam och för annan annons för vilken vederlag utgår.

4 § Skatteplikt föreligger ej för annons i

1. periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, miljövårdande, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda handikappade eller arbetshindrade medlemmar,
2. publikation som ges ut på främmande språk för spridning huvudsakligen utomlands,
3. publikation eller bilaga till publikation, när annonsen avser endast publikationen eller annat nummer av denna eller, i fråga om bok, annan bokutgivning av samme förläggare. *Lag (1998:597).*

5 § Skatteplikt föreligger, om inte annat följer av 6 §, för reklam som återges

1. i s.k. ljustidning, i eller i anslutning till trafikmedel, butikslokal, sportanläggning, teater eller liknande lokal, på fastighet eller allmän plats eller på annat motsvarande sätt,
2. genom visning av film eller återgivning av ljud. *Lag (1998:597).*

6 § Skatteplikt föreligger inte för

1. reklam som avses i 5 § 1, om fråga är om reklam i eller utanför företags butikslokal, arbetsplats, trafikmedel eller liknande och reklamen avser företaget, dess verksamhet eller utrymmet för reklamen,
2. reklam som avses i 5 § 2, om reklamen avser kommande verksamhet av det slag som bedrivs där reklamen offentliggörs. *Lag (1998:597).*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (1998:597).*

8 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156).*

9 § Skattskyldig är den som i yrkesmässig verksamhet inom landet offentliggör skattepliktig annons eller skattepliktig reklam i annan form än annons.

Även den som i yrkesmässig verksamhet distribuerar annonsblad som förts in till landet utan att reklamskatt betalats vid införseln är skattskyldig. *Lag (1998:597).*

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 9 §

En verksamhet anses som yrkesmässig om den utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Verksamhet som inte utgör näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen anses som yrkesmässig, när den innefattar ej enbart enstaka tillhandahållande av skattepliktig annons eller skattepliktig reklam.

Har innehavare av publikation träffat avtal med annan om rätt för denne att upplåta utrymme i publikationen för annons och uppbära vederlaget härför, är endast den sistnämnde skattskyldig. Motsvarande gäller i fråga om reklam enligt 5 §. *Lag (1999:1241).*

9 a § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt denna lag skall företrädas av en av beskattningsmyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländske företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av reklamskatt och i övrigt företräda den utländske företagaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten kan kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är juridisk person och har ett fast driftställe här i landet. *Lag (1994:1566).*

10 § Delägare i enkelt bolag är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget.

I fråga om kommanditbolag eller annat handelsbolag är bolaget skattskyldigt. I fråga om europeisk ekonomisk intressegruppering är grupperingen skattskyldig. Har skattskyldig avlidit, är dödsboet skattskyldigt. Har skattskyldig försatts i konkurs, är konkursboet skattskyldigt. *Lag (2000:469).*

11 § Skattskyldigheten inträder när

1. skattepliktig annons offentliggörs,
2. skattepliktig reklam i annan form återges.

Erhåller den skattskyldige betalning i förskott inträder dock skattskyldighet för betalningen när den sker. *Lag (1998:597).*

12 § Skatten för annons i periodisk publikation tas ut med 3 procent av beskattningsvärdet och annars med 8 procent av beskattningsvärdet.

För annons i annonsblad, katalog eller program tas skatten ut med 8 procent även om publikationen är periodisk. *Lag (2007:1167).*

13 § Beskattningsvärdet utgöres i fall som avses i 3 § samt 5 § 1 och 2 av vederlaget.

Utgår icke vederlag för skattepliktig annons eller skattepliktig reklam i annan form än annons eller understiger vederlaget uppenbarligen vad som är skäligt, utgöres beskattningsvärdet av belopp som svarar mot skäligt vederlag.

I beskattningsvärdet inräknas ej beloppet av reklamskatt eller annan statlig skatt eller avgift. *Lag (1998:597).*

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 13 §

Med vederlag avses det avtalade priset, däri inräknat avtalade pristillägg enligt faktura eller annan handling.

Från vederlag får ej avräknas s.k. villkorlig rabatt som utgår vid betalning i efterhand inom viss tid. Utställes växel eller annat skuldebrev för betalningen, utgöres beskattningsvärdet av belopp enligt sådan handling med tillägg av vederlag som därutöver kommit den skattskyldige till godo. Avdrag får ej göras för diskonto vid diskontering av sådant skuldebrev.

Utgår gemensamt vederlag för prestationer som ska inräknas i beskattningsvärdet och för andra prestationer, bestäms beskattningsvärdet efter uppdelning av vederlaget efter skälig grund.

Skäligt värde enligt 13 § andra stycket bestämmes enligt ortens pris enligt samma grunder som föreskrivs för marknadsvärde i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2007:1167).*

14 § Paragrafen och anvisningarna till paragrafen upphävda. *Lag (1998:597).*

15 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156).*

16 § I fråga om periodisk publikation, för vilken utgivaren äger rätt till återbetalning av skatt enligt 24 §, föreligger redovisningsskyldighet endast om det sammanlagda beskattningsvärdet av publikationens annonser för beskattningsår överstiger 60 000 kronor. I annat fall föreligger redovisningsskyldighet om sammanlagda beskattningsvärdet för beskattningsåret överstiger 20 000 kronor. Är ett beskattningsår längre eller kortare än tolv månader skall de angivna gränserna räknas upp eller ned i motsvarande mån. *Lag (1984:156).*

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 16 §

Redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag bestäms av omfattningen av bolagets skattepliktiga verksamhet.

17 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156).*

18 § Lämnas återbäring, bonus eller annan förmån, som icke utgör s.k. villkorlig rabatt, i efterhand och avser förmånen något för vilket skattskyldighet inträtt, får avdrag för den del av den tidigare redovisade skatten som belöpt på förmånen göras i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning för reklamskatt. Avser förmånen sådan annons i periodisk publikation, för vilken skattskyldighet inträtt under tidigare kalenderår, får avdraget dock ej överstiga den skatt som den skattskyldige erlagt eller haft att erlägga för det tidigare året minskad med belopp som återbetalats enligt 24 §.

Uppkommer förlust på fordran för vilken reklamskatt redovisats, äger första stycket motsvarande tillämpning. Har avdrag för skatt för sådan fordran gjorts

och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för den skatt som belöper på det betalda beloppet. *Lag (1974:416).*

19 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:401).*

20 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156).*

21 § Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Skattskyldig som, i förekommande fall efter sådan återbetalning eller befrielse som avses i 24 §, för närmast föregående beskattningsår har redovisat eller skulle ha redovisat reklamskatt med minst 300 000 kronor skall dock lämna deklaration för varje kalendermånad. *Lag (1984:156).*

22 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156).*

23 § Paragrafen upphävd. *Lag (1998:597).*

24 § Till skattskyldig, som redovisat reklamskatt för annonser i självständig periodisk publikation, återbetalar beskattningsmyndigheten så stor del av den erlagda skatten för ett beskattningsår som svarar mot en skattepliktig omsättning om högst 50 miljoner kronor för helt år. Återbetalningen sker efter utgången av varje halvt beskattningsår. För första halvåret av ett beskattningsår får återbetalat belopp ej överstiga skatten på en omsättning om hälften av det nämnda beloppet. Är ett beskattningsår längre eller kortare än tolv månader ska den angivna gränsen räknas upp eller ned i motsvarande mån.

Skattskyldig som ger ut annonsblad, katalog eller program är inte berättigad till återbetalning av reklamskatt för sådan trycksak.

Föreligger rätt till återbetalning enligt första stycket får beskattningsmyndigheten, om den skattepliktiga omsättningen kan förväntas med säkerhet icke överstiga det högsta belopp för helt år som anges i första stycket, medge befrielse från skyldighet att inbetala reklamskatt.

Om synnerliga skäl föreligger, kan beskattningsmyndigheten återbetala skatt tidigare än som anges i första stycket. *Lag (2007:1167).*

Anv. till 24 §

Anvisningarna upphävda. (Lag 2007:1167).

25 § Har skattskyldig erlagt reklamskatt trots att redovisningsskyldighet icke förelegat, återbetalar beskattningsmyndigheten det sålunda erlagda beloppet. *Lag (1993:468).*

26 § **S**kyldig att betala reklamskatt för import från tredje land av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.

Om import enligt första stycket sker med stöd av ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) och tullskulden därför uppkommer i ett annat EG-land, eller skulle ha uppkommit där om varan

hade varit tullbelagd, är innehavaren av tillståndet skyldig att betala reklamskatt.

För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

För den som är skattskyldig enligt andra stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet.

Skatt enligt första stycket ska betalas till Tullverket.

Reklamskatt vid import utgår med 8 procent av beskattningsvärdet. Beskattningsvärdet utgörs av varans värde för tulländamål bestämt enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. *Lag (2010:108).*

27–28 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1973:992).*

29–30 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:156).*

31 § Skattskyldig skall under en tid av två år bevara ett exemplar av varje trycksak som han framställt.

32 § Beslut enligt 24 § tredje eller fjärde stycket får inte överklagas. Beslut enligt 9 a § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. *Lag (2007:1167).*

33 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:401).*

34 § I lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns särskilda bestämmelser om redovisning av reklamskatt. *Lag (2000:48).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1972:266

Denna förordning (lag 1975:117) träder i kraft den 1 november 1972, då förordningen (1971:170) om annonsskatt upphör att gälla.

Till SFS 1973:992

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1974.

Till SFS 1974:416

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1974.

I samband med ikraftträdandet iakttages följande.

1. De äldre bestämmelserna gäller fortfarande i fråga om mässa eller utställning som avslutats före utgången av juni månad 1974. De nya bestämmelserna tillämpas i fråga om annan mässa eller utställning.

2. Anvisningarna till 5 § samt äldre lydelse av 23 och 26 §§ och av anvisningarna till 1 § gäller fortfarande i fråga om reklamtrycksak som tillhandshållits eller framställts före utgången av augusti månad 1974.

3. Äldre lydelse av 16 § gäller för kalenderåret 1974.

4. I fråga om återbetalning av skatt på annonser i periodisk publikation gäller äldre bestämmelser för kalenderåret 1974, såvitt avser skattskyldig som äger rätt till sådan återbetalning för tid före ikraftträdandet.

5. Närmare föreskrifter för ikraftträdandet av denna förordning, såvitt gäller förtullning, meddelas av Kungl. Maj:t.

Till SFS 1975:117

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1975. Äldre lydelse av 4 § gäller för annons i publikation som utgivits före ikraftträdandet.

Till SFS 1977:367

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1977. *Lagen utkom från trycket den 14 juni 1977.*

Till SFS 1977:1050

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1978.

Har skriftligt avtal om införing av annons i allmän nyhetstidning, som enligt anvisningarna till 24 § utgör annonsblad, träffats före ikraftträdandet tillämpas skattesatsen sex procent på sådan annons.

Till SFS 1984:156

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

2. De äldre bestämmelserna i 17, 21 och 22 §§ och medgivanden som lämnats med stöd av dem gäller till dess motsvarande regler om redovisning av skatt i 2 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter träder i kraft enligt övergångsbestämmelserna till den lagen.

3. De äldre bestämmelserna i 29 § om att Riksskatteverket skall meddela förhandsbesked gäller för ärenden, i vilka yttrande från reklamskattenämnden har avgetts före ikraftträdandet.

4. De nya bestämmelserna i 14 § första stycket tillämpas även på ansökan om nedsättning som kommit in till beskattningsmyndigheten före ikraftträdandet men som avser postorderkatalog för vilken skattskyldighet inträder efter ikraftträdandet.

Till SFS 1985:158

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1985. 24 § i den äldre lydelsen tillämpas fortfarande i fråga om beskattningsår eller del därav som ligger före ikraftträdandet.

Till SFS 1985:497

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1985.

2. De äldre bestämmelserna i 14 § tillämpas dock fortfarande i fråga om införsel som skett före ikraftträdandet.

Till SFS 1987:1237

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

Till SFS 1990:1438
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Till SFS 1993:468
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993. Beslut som meddelats av Riksskatteverket före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser. Överklagandet skall dock ges in till Skattemyndigheten i Dalarnas län. *Lag (1996:962).*

Till SFS 1994:1566
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1994:1870
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1996:967
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1996:962
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1998:597
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:404
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1241
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:48
Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000.

Till SFS 2000:469
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Om Skattemyndigheten i Gävle före ikraftträdandet har fattat ett beslut som avses i den äldre lydelsen av 10 § första stycket eller 24 § andra eller tredje stycket får beslutet överklagas hos Riksskatteverket.

Till SFS 2000:1434
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:401
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:122
Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

Till SFS 2005:957

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:229

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 26 § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2006.

Till SFS 2007:1167

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Bestämmelserna tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2007.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2007.

Till SFS 2010:108

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2002:37) om skatt på annonser och reklam.

Riksskatteverkets allmänna råd:

Riksskatteverkets allmänna råd (RSV 2002:42) om skatt på annonser och reklam.

Alkohollag (2010:1622)

2 december 2010

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller tillverkning, marknadsföring och införsel eller import av alkoholdrycker och handel med sådana varor. Lagen gäller också tillverkning av sprit samt införsel, import, utförsel, export och handel med sprit samt handel med alkoholhaltiga preparat.

2 § I denna lag finns bestämmelser om
- tillverkning m.m. (2 kap.),
- allmänna bestämmelser om försäljning (3 kap.)
- parthandel m.m. (4 kap.),
- detaljhandel (5 kap.),
- handel med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat (6 kap.),
- marknadsföring av alkoholdrycker (7 kap.),
- servering av alkoholdrycker (8 kap.),
- tillsyn m.m. (9 kap.),
- överklagande (10 kap.),
- straffbestämmelser (11 kap.),
- förverkande (12 kap.), och
- register (13 kap.).

Definitioner

3 § Med *sprit* avses en vätska som framställts genom destillering eller annan kemisk process och som innehåller alkohol.

Med *alkohol* avses etylalkohol.

4 § Med *teknisk sprit* avses sådan sprit som är avsedd att användas för tekniskt, industriellt, medicinskt, vetenskapligt eller annat jämförligt ändamål och som är hänförligt till KN-nr 2207 eller 2208 enligt den lydelse av den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juni 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 19 oktober 1992.

5 § Med *alkoholdryck* avses en dryck med en alkoholhalt som överstiger 2,25 volymprocent. Alkoholdrycker delas i denna lag in i spritdrycker, vin, öl och andra jästa alkoholdrycker.

Dryck som är alkoholfri eller som har en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent benämns *lättdryck.*

6 § Med *spritdryck* avses en alkoholdryck som innehåller sprit.

7 § Med *vin* avses en alkoholdryck som framställts genom jäsning av druvor eller druvsaft. Till vin ska även räknas sådant vin som i framställningen har tillsatts sprit framställd av vinprodukter och som har en alkoholhalt som inte överstiger 22 volymprocent.

8 § Med *öl* avses en dryck som framställts genom jäsning med torkat eller rostat malt som huvudsakligt extraktgivande ämne. Öl med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 3,5 volymprocent benämns *folköl* och öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent benämns *starköl.*

9 § Med *annan jäst alkoholdryck* avses en alkoholdryck som framställts genom jäsning av frukt, bär eller andra växtdelar och som inte är vin eller öl.

10 § Med *alkoholhaltigt preparat* avses en vara som färdigställts för slutlig användning, som innehåller mer än 2,25 volymprocent alkohol och inte är alkoholdryck eller teknisk sprit och inte heller är sådant läkemedel som omfattas av läkemedelslagen (1992:859).

11 § Med *tillverkare* avses den som yrkesmässigt tillverkar varor som avses i denna lag.

Försäljning till konsument benämns *detaljhandel* eller, beträffande alkoholdrycker, om det sker för förtäring på stället, *servering*. Annan försäljning benämns *partihandel*.

12 § Med *denaturering* avses ett förfarande varigenom ett eller flera ämnen sätts till sprit, eller en vara som innehåller sprit, för att göra spriten eller varan otjänlig för förtäring.

2 kap. Tillverkning m.m.

1 § Sprit och spritdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådana varor enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

Apparat som uppenbarligen är ägnad för tillverkning av sprit (destillationsapparat) och del till sådan apparat får endast tillverkas för, överlåtas till eller innehas av den som har rätt att tillverka sprit.

Statens folkhälsoinstitut får medge undantag från vad som föreskrivs i andra stycket. Ett sådant medgivande får ges tills vidare eller för viss tid och får återkallas om förhållandena kräver det.

2 § Med *tillverkning av sprit* avses varje förfarande varigenom sprit framställs eller utvinns.

Med tillverkning av sprit likställs rening och återvinning av sprit. Med tillverkning av sprit likställs även borttagning eller försvagning av denaturering eller andra förfaranden med sprit eller alkoholhaltiga preparat i syfte att göra dem tjänliga för förtäring.

Kryddning av spritdryck för servering som snaps i egen serveringsrörelse enligt 8 kap. 3 § är inte att anse som tillverkning av sprit.

3 § Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte tillverkning i hemmet för eget behov.

4 § En tillverkare av sprit får förfoga över den tillverkade spriten endast för användning i egen rörelse samt för försäljning enligt 6 kap. 5 §.

En tillverkare av alkoholdrycker får förfoga över den tillverkade drycken för försäljning endast enligt denna lag.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 7 § första stycket 7 och 8 lagen (1994:1564) om alkoholskatt,.

3 kap. Allmänna bestämmelser om försäljning

1 § Alkoholdrycker får inte säljas om det inte föreligger rätt till det enligt denna lag.

2 § Alkoholdrycker som inte får säljas i en butikslokal får inte heller förvaras i sådan lokal eller tillhörande utrymmen.

Med butikslokal avses en lokal där konsumenter kan köpa varor eller tjänster eller hyra varor, dock inte restauranger och andra serveringsställen.

Sådan lokal där provsmakning enligt 8 kap. 7 § andra stycket bedrivs, omfattas inte av förbudet i första stycket.

3 § Utan hinder av bestämmelserna i denna lag får alkoholdrycker serveras till passagerare på järnvägståg i internationell trafik.

Genom vad som föreskrivs i denna lag inskränks inte den rätt till försäljning som följer av gällande bestämmelser om tullager som har inrättats för förvaring av proviant m.m. eller rätten till försäljning av obeskattade varor i exportbutik.

4 § I fråga om rätt att förfoga över alkoholdrycker som medförs som proviant på fartyg och luftfartyg i internationell trafik gäller särskilda bestämmelser i annan lag än denna.

5 § Försäljning av alkoholdrycker ska skötas på ett sådant sätt att skador i möjligaste mån förhindras.

Den som tar befattning med försäljning av alkoholdrycker ska se till att ordning och nykterhet råder på försäljningsstället.

6 § Den som inte har fyllt 20 år eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte bedriva näringsverksamhet som innefattar försäljning av alkoholdrycker.

7 § Alkoholdrycker får inte säljas eller annars lämnas ut till den som inte har fyllt 20 år. Beträffande folköl gäller motsvarande den som inte har fyllt 18 år.

Servering av alkoholdrycker får ske till den som fyllt 18 år.

8 § Alkoholdrycker får inte lämnas ut till den som är märkbart påverkad av alkohol eller andra berusningsmedel.

Alkoholdrycker får inte lämnas ut om det finns särskild anledning att anta att varan är avsedd att olovligen tillhandahållas någon.

Den som lämnar ut alkoholdrycker ska förvissa sig om att mottagaren har uppnått den ålder som anges i 7 §.

9 § Det är förbjudet att som ombud eller på därmed jämförbart sätt anskaffa alkoholdrycker till den som enligt 7 eller 8 § inte har rätt att få sådan vara utlämnad till sig. Det är också förbjudet att i annat fall än som avses i 4 kap. 4 § andra stycket 1, 2 och 4–7 i större omfattning tillhandagå annan med att anskaffa alkoholdrycker.

Alkoholdrycker får inte lämnas som gåva eller lån till eller bjudas den som inte har fyllt 20 år. I fråga om folköl gäller dock motsvarande den som inte har fyllt 18 år.

Det är dock tillåtet att bjuda den som inte har uppnått föreskriven ålder på en mindre mängd alkoholdryck under förutsättning att förtäring sker på platsen och under ordnade förhållanden samt det med hänsyn till den unges ålder och utveckling och omständigheterna i övrigt framstår som försvarligt. På serveringsställe gäller dock den åldersgräns som anges i 7 § andra stycket.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får förbjuda eller inskränka försäljning av alkoholdrycker om det finns synnerliga skäl för det.

Kommunen får för visst tillfälle förbjuda eller inskränka försäljning av alkoholdrycker om det anses påkallat för att upprätthålla ordning.

11 § Överlåts rörelse där det ingår verksamhet som kräver godkännande som anges i 2 kap. 1 § första stycket eller 3 § första stycket (tillverkning), 4 kap. 1 § första stycket (partihandel), 6 kap. 2 § (handel med teknisk sprit), eller tillstånd enligt 8 kap. 1 § (serveringstillstånd) får överlåtaren sälja sitt lager av alkoholdrycker till efterträdaren, om denne är berättigad att bedriva sådan verksamhet.

Konkurs- eller dödsbo eller, i fråga om utmätt egendom, Kronofogdemyndigheten får utan hinder av bestämmelserna i denna lag sälja sprit eller alkoholdrycker till den som har rätt att tillverka eller bedriva partihandel med sådana varor. Alkoholdrycker får även säljas till detaljhandelsbolaget. Motsvarande gäller då en verksamhet måste avvecklas till följd av att godkännande som avses i första stycket har återkallats eller då det finns andra tvingande skäl.

4 kap. Partihandel m.m.

1 § Partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare eller som registrerad varumottagare för sådana varor enligt 9 eller 12 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Av detta följer att rätten till partihandel endast avser den dryck som omfattas av godkännandet.

Med partihandlare avses den som har godkänts i enlighet med de föreskrifter som anges i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket får partihandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker bedrivas av detaljhandelsbolaget i enlighet med vad som anges i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Den som har serveringstillstånd får sälja enstaka varor som omfattas av tillståndet till partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor.

2 § En partihandlare får sälja varorna till

1. det i 5 kap.1 § angivna detaljhandelsbolaget,
2. annan partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor,
3. den som har meddelats stadigvarande serveringstillstånd i enlighet med reglerna i 8 kap., samt
4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.

En partihandlare får också föra ut eller exportera varorna. Försäljning får också ske till den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Endast partihandlare får förpacka om eller buteljera alkoholdrycker.

3 § Vid partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker är säljaren skyldig att förvissa sig om att köparen har rätt att köpa in eller sälja varan vidare.

Införsel och import

4 § **S**pritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §.

Utöver vad som anges i första stycket får spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker föras in

1. av den som har rätt till tullfrihet enligt 4 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.,
2. av en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna och själv transporterar dem till Sverige, eller som utför arbete på transportmedel, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk eller som gåva till närstående för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som proviant på fartyg eller luftfartyg enligt särskilda bestämmelser,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som flyttat till Sverige, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna genom arv eller testamente, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

6. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat land till en enskild person i Sverige som har fyllt 20 år, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

7. av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om införseln sker från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som medförs som proviant på järnvägståg i internationell trafik får föras in i den utsträckning som krävs för servering av passagerare under tågets färd inom landet.

5 kap. Detaljhandel

Detaljhandel med spritdrycker m.m.

1 § För detaljhandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker ska det finnas ett särskilt för ändamålet bildat aktiebolag (detaljhandelsbolaget). Bolaget ska ägas av staten.

Detaljhandelsbolaget får inte föra ut eller exportera eller tillverka sådana drycker som anges i första stycket. Bolaget får införa eller importera sådana drycker endast för att kunna fullgöra den skyldighet som anges i 4 §.

Detaljhandelsbolaget får inte bedriva annan partihandel än försäljning till den som har serveringstillstånd. Detta gäller dock inte försäljning av enstaka partier av varor till partihandlare.

Bestämmelser om detaljhandelsbolagets verksamhet och drift samt om särskild kontroll från statens sida ska finnas i ett avtal mellan staten och bolaget.

2 § Endast detaljhandelsbolaget får bedriva detaljhandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker.

3 § Detaljhandelsbolaget beslutar om försäljningsställenas förläggning enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget.

Försäljning får ske för avhämtning eller genom rekvisition. Försäljning får även ske vid auktion av spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker för någon annans räkning enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget.

4 § Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som inte hålls i lager av detaljhandelsbolaget ska anskaffas av bolaget på begäran av konsument.

Detaljhandel med folköl

5 § Detaljhandel med folköl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten under villkor att verksamheten bedrivs i sådana lokaler eller andra utrymmen i byggnader eller transportmedel

1. som ingår i anläggningar som är godkända enligt föreskrifter meddelade med stöd av 7 § 1 livsmedelslagen (2006:804) eller registrerade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, och
2. som är avsedda för stadigvarande försäljning av livsmedel och där det också säljs mat.

Utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket får detaljhandel med folköl bedrivas av detaljhandelsbolaget samt av tillverkare av sådan öl.

Den som bedriver detaljhandel med folköl ska anmäla verksamheten till den kommun där försäljningen sker. Försäljning får inte påbörjas förrän anmälan har gjorts.

Den som bedriver detaljhandel med folköl ska utöva särskild kontroll (egenkontroll) över försäljningen och svara för att personalen har erforderliga kunskaper om vad som gäller för försäljningen. För egenkontrollen ska det finnas ett särskilt program

6 kap. Handel med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat

Handel med teknisk sprit

1 § Teknisk sprit får endast säljas, köpas, införas, importeras, föras ut eller exporteras om det föreligger rätt till det enligt denna lag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte sprit som är fullständigt denaturerad i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse.

2 § Försäljning av teknisk sprit får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

3 § Teknisk sprit som ska användas eller säljas inom landet och som inte är fullständigt denaturerad enligt 1 § andra stycket, ska vara denaturerad på ett sätt som så långt som möjligt hindrar förtäring av spriten utan att hindra den avsedda användningen.

4 § Vid försäljning av teknisk sprit är säljaren skyldig att förvissa sig om att köparen har rätt att köpa in eller sälja varan vidare.

Säljaren ska förvissa sig om att spriten inte kommer att användas på otillåtet sätt.

5 § Den som har rätt att sälja teknisk sprit får också köpa samt föra in eller importera, föra ut eller exportera sådan sprit.

Försäljning får ske till
1. den som har rätt att tillverka alkoholdrycker,
2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
3. apotek,
4. universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
5. sjukhus för medicinskt ändamål.

Handel med alkoholhaltiga preparat

6 § Alkoholhaltiga preparat får, med de begränsningar som följer av denna lag, säljas inom landet under de villkor som gäller för handel i allmänhet.

Ytterligare begränsningar av handel med alkoholhaltiga preparat kan följa av annan lagstiftning.

7 § Alkoholhaltiga preparat får inte säljas eller lämnas ut om det finns särskild anledning att anta att varan är avsedd att användas i berusningssyfte.

8 § Alkoholhaltiga preparat som inte är avsedda att förtäras får inte genom smak- eller färgsättning, genom sin förpackning eller på annat liknande sätt utformas så att det finns risk för förväxling med alkoholdryck eller att det på annat sätt uppmuntrar till förtäring.

9 § Alkoholhaltiga preparat som inte är avsedda för förtäring och som ska användas eller säljas inom landet ska vara denaturerade på ett sätt som så långt möjligt hindrar att de förtärs.

Bemyndigande

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vem som utöver vad som anges i 5 § har rätt att köpa teknisk sprit och i så fall till vilket ändamål,
2. anlitande av kontrollbolag vid handel med teknisk sprit,
3. denaturering av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat och i vilka fall denaturering får underlåtas, samt
4. handel i övrigt med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat som behövs till skydd för liv och hälsa.

7 kap. Marknadsföring av alkoholdrycker

1 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter ska särskild måttfullhet iakttas. Reklam- eller annan marknadsföringsåtgärd får inte vara påträngande, uppsökande eller uppmana till bruk av alkohol.

Marknadsföring får inte rikta sig särskilt till eller skildra barn eller ungdomar som inte har fyllt 25 år.

2 § Den som tillverkar, säljer eller förmedlar försäljning av alkoholdrycker får i sin rörelse lämna sådana drycker som gåva endast i form av varuprov.

Vid marknadsföring av tjänster eller vid försäljning av andra varor än alkoholdrycker får sådana drycker inte lämnas som gåva.

3 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter får inte kommersiella annonser i ljudradioprogram, tv-program eller beställ-tv användas. Det gäller även sådana tv-sändningar över satellit som omfattas av radio- och tv-lagen (2010:696).

4 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller mer än 15 volymprocent alkohol till konsumenter får inte kommersiella annonser användas i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig, och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter. Detta gäller dock inte i fråga om skrifter som tillhandahålls endast på försäljningsstället för sådana drycker.

5 § Vid marknadsföring till konsumenter av alkoholdrycker genom kommersiella annonser får framställning i bild omfatta endast en återgivning av

1. varan eller råvaror som ingår i varan,
2. enstaka förpackningar, eller
3. varumärke eller därmed jämförligt kännetecken.

Kommersiella annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig, och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter, får inte vara större än 2 100 spaltmillimeter. Annonsen ska på ett tydligt sätt ange dryckens alkoholhalt men får inte framställa en hög alkoholhalt som en positiv egenskap.

En sådan annons som avses i första och andra styckena får inte strida mot god sed genom det sammanhang där den förekommer, använda sig av metoder som är opassande med tanke på konsumenten eller innehålla osanna eller vilseledande uppgifter om alkohol, alkoholkonsumtion, alkoholens verkningar eller andra egenskaper.

6 § Marknadsföring i en kommersiell annons av alkoholhaltiga lättdrycker till konsumenter ska utformas på ett sådant sätt att den inte kan förväxlas med marknadsföring av alkoholdrycker. Marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller högst 15 volymprocent alkohol i kommersiell annons till konsumenter ska utformas på sådant sätt att den inte kan förväxlas med marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller mer än 15 volymprocent alkohol.

Första stycket första meningen gäller inte då marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller högst 15 volymprocent alkohol är tillåten.

Bestämmelserna om marknadsföring av alkoholhaltiga lättdrycker i första stycket tillämpas inte i de fall detta är oskäligt.

7 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter genom kommersiella annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig, och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter, ska annonserna på ett tydligt sätt återge en text som informerar om alkoholens skadeverkningar (informationstext). Om det finns flera informationstexter ska minst en av dem återges. Vid upprepad

annonsering ska de olika informationstexterna användas omväxlande och om möjligt i lika stor omfattning.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka texter som ska återges och hur dessa ska utformas.

8 § Ett handlande som strider mot 1–6 §§ och 7 § första stycket eller föreskrifter som utformats med stöd av 7 § andra stycket ska vid tillämpningen av 5, 23 och 26 §§ marknadsföringslagen (2008:486) anses vara otillbörlig mot konsumenter och, i fall som avses i 2 §, även mot näringsidkare. Ett handlande som strider mot 3 § kan medföra marknadsstörningsavgift enligt bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen.

9 § Regeringen får med avseende på främmande stat bestämma att följande ska gälla.

Vid marknadsföring av alkoholdrycker är det förbjudet att använda oriktiga eller vilseledande ursprungsbeteckningar, genom vilka dryckerna direkt eller indirekt anges vara frambragta eller tillverkade i den främmande staten eller i en region eller ort i den främmande staten. Detta gäller även om det äkta ursprunget anges eller om beteckningen används bara i översättning eller åtföljs av uttryck som ”art”, ”sort”, ”typ”, ”kopia” eller liknande uttryck.

En handlande som strider mot andra stycket ska vid tillämpning av marknadsföringslagen (2008:486) anses vara otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare.

8 kap. Servering av alkoholdrycker

1 § För servering av spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker krävs tillstånd av den kommun där serveringsstället är beläget (serveringstillstånd).

Serveringstillstånd som avser servering i inrikes trafik på fartyg, luftfartyg eller järnvägståg (trafikservering), meddelas dock av den kommun där det företag som vill bedriva serveringen har sitt säte, eller där den person som vill bedriva serveringen har sitt hemvist. Har företaget inte säte inom landet eller personen inte hemvist inom landet, meddelas tillstånd av Stockholms kommun.

Serveringstillstånd krävs dock inte om serveringen

1. avser ett enstaka tillfälle för i förväg bestämda personer,
2. sker utan vinstintresse och utan annan kostnad för deltagarna än kostnaden för inköp av dryckerna, och
3. äger rum i lokaler där det inte bedrivs yrkesmässig försäljning av alkohol- eller lättdrycker.

Detaljhandelsbolaget får utan hinder av bestämmelserna i första stycket anordna provning av alkoholdrycker för allmänheten enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget.

2 § Serveringstillstånd kan meddelas för servering till allmänheten eller i förening, företag eller annat slutet sällskap. Tillståndet kan avse servering året runt eller årligen under en viss tidsperiod (stadigvarande serveringstillstånd).

Det kan även avse en enstaka tidsperiod eller ett enstaka tillfälle (tillfälligt serveringstillstånd).

Stadigvarande tillstånd gäller tills vidare. Kommunen får dock om det finns särskilda skäl begränsa tillståndets giltighet till viss tid.

Serveringstillstånd kan gälla spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker eller en eller flera av dessa drycker.

Tillstånd att anordna provsmakning av alkoholdrycker enligt 6 och 7 §§ kan meddelas stadigvarande eller för enstaka tidsperiod.

3 § Den som har ett stadigvarande tillstånd att servera spritdrycker har, efter anmälan till kommunen, rätt att krydda spritdryck för servering som snaps i den egna serveringsrörelsen.

4 § Den som bedriver cateringverksamhet för slutna sällskap kan meddelas stadigvarande serveringstillstånd under förutsättning att den lokal där serveringen äger rum för varje tillfälle anmäls till och godkänns av kommunen.

Den som bedriver cateringverksamhet ska ha ett eget kök för tillredning av mat för att få stadigvarande serveringstillstånd.

5 § På hotell som har restaurangverksamhet med serveringstillstånd i sina lokaler får servering av alkoholdrycker ske på hotellrummet (rumsservering). På sådant hotell får även servering från minibar på hotellrummet ske.

6 § Anordnande av provsmakning av spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker vid arrangemang riktade till allmänheten är tillåten under förutsättning att

1. arrangören har ett stadigvarande serveringstillstånd som omfattar de drycker som provsmakningen avser samt den lokal där provsmakningen ska äga rum, eller
2. de partihandlare som deltar enskilt eller gemensamt ansöker om och erhåller ett tillfälligt tillstånd för provsmakning av de drycker som avses erbjudas.

Tillståndshavare som avses i första stycket 1 ska innan arrangemanget äger rum göra en anmälan till kommunen.

7 § Den som tillverkar alkoholdrycker från råvaror som produceras på den egna gården och som har ett stadigvarande serveringstillstånd har rätt att, efter anmälan till kommunen, vid tillverkningsstället erbjuda provsmakning av de egenproducerade dryckerna.

Om sådant tillstånd saknas, får tillverkaren erbjuda provsmakning av egentillverkade alkoholdrycker vid tillverkningsstället efter särskilt tillstånd för provsmakning.

8 § Servering av folköl får, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, ske om verksamheten bedrivs i sådana lokaler eller andra utrymmen i byggnader eller transportmedel som

1. ingår i anläggningar som är godkända enligt föreskrifter meddelade med stöd av 7 § 1 livsmedelslagen (2006:804) eller registrerade enligt Europa-

parlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, och

2. är avsedda för stadigvarande verksamhet med livsmedel och där mat serveras samtidigt.

Utan hinder av första stycket får folköl serveras i sådana fall som anges i 1 § andra stycket samt av den som innehar serveringstillstånd.

Den som avser att bedriva servering av folköl ska anmäla verksamheten hos den kommun där serveringen ska ske. Servering får inte påbörjas innan anmälan har gjorts. Vad nu sagts gäller inte i fall som avses i 1 § andra stycket eller den som har serveringstillstånd.

Den som är anmälningsskyldig enligt tredje stycket ska utöva särskild kontroll (egenkontroll) över serveringen. För egenkontrollen ska det finnas ett för verksamheten lämpligt program.

9 § Kommunen ska tillhandahålla information om vad som gäller enligt denna lag och anslutande föreskrifter samt riktlinjer för tillämpningen av föreskrifterna i kommunen.

10 § Ansökan om serveringstillstånd görs skriftligen.

Kommunen får ta ut avgift för prövningen enligt de grunder som beslutas av kommunfullmäktige.

Kommunen får även ta ut avgift för tillsyn enligt 9 kap. av den som har serveringstillstånd och av den som bedriver anmälningspliktig detaljhandel med eller servering av folköl.

Regeringen får meddela föreskrifter om den tid inom vilken kommunen ska fatta beslut om serveringstillstånd

11 § En ansökan om stadigvarande serveringstillstånd får inte bifallas utan att polismyndighetens yttrande har inhämtats. Detsamma gäller, om det inte rör sig om arrangemang av endast obetydlig omfattning, tillfälligt serveringstillstånd för servering till allmänheten.

Polismyndigheten ska i sitt yttrande redovisa samtliga omständigheter som ligger till grund för myndighetens bedömning i det enskilda fallet och särskilt yttra sig om sökandens allmänna lämplighet för verksamheten.

Om en ansökan avser servering inom eller invid ett militärt område ska yttrande dessutom inhämtas av vederbörande militära chef innan ansökan får bifallas.

12 § Serveringstillstånd får endast meddelas den som visar att han eller hon med hänsyn till sina personliga och ekonomiska förhållanden samt omständigheterna i övrigt är lämplig att utöva verksamheten samt att verksamheten kommer att drivas i enlighet med de krav som ställs upp i denna lag.

Sökanden ska genom att avlägga ett prov visa att han eller hon har de kunskaper om denna lag och anslutande föreskrifter som krävs för att på ett författningsenligt sätt utöva serveringsverksamheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om prov som avses i andra stycket och om undantag i vissa fall från skyldigheten att avlägga prov.

13 § Den som har tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap, får köpa de spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som behövs för rörelsen endast av parthandlare eller av detaljhandelsbolaget. Den som har tillstånd för servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod, får köpa motsvarande drycker endast hos detaljhandelsbolaget.

Lokaler och utrustning

14 § Serveringstillstånd ska omfatta ett visst avgränsat utrymme som disponeras av tillståndshavaren.

Särskilt tillstånd kan dock meddelas för flera tillståndshavare att utnyttja ett gemensamt serveringsutrymme. Om så har skett ska varje tillståndshavare svara för ordning och nykterhet inom serveringsutrymmet samt för att vad som i övrigt gäller enligt denna lag iakttas under den tid han eller hon bedriver servering där.

15 § Stadigvarande tillstånd för servering till allmänheten får medges endast om serveringsstället har ett eget kök i anslutning till serveringslokalen samt tillhandahåller lagad eller på annat sätt tillredd mat. Gästerna ska kunna erbjudas ett varierat utbud av maträtter. Efter klockan 23.00 får matutbudet begränsas till ett fåtal enklare rätter.

Serveringsstället ska vara utrustat med ett i förhållande till lokalens storlek lämpligt antal sittplatser för matservering. Om det finns en drinkbar får den ta i anspråk endast en mindre del av serveringsställets totala yta och vara belägen i nära anslutning till matsalen.

Tillfälligt tillstånd för servering till allmänheten får meddelas om serveringsstället tillhandahåller tillredd mat. Detsamma gäller tillstånd för servering i slutet sällskap.

Tillstånd för servering av starköl och vin i foajéer till teater eller konsertlokal under paus i föreställning eller konsert får meddelas utan krav på matservering. Det ställs inte heller krav på matservering vid provsmakning enligt 6 eller 7 §.

16 § Lokaler som används för servering till allmänheten eller för servering till slutna sällskap av den som har stadigvarande serveringstillstånd ska vara lämpliga från brandsäkerhetssynpunkt.

17 § Om alkoholservering på grund av serveringsstället belägenhet eller av andra skäl kan befaras medföra olägenheter i fråga om ordning och nykterhet eller särskild risk för människors hälsa, får serveringstillstånd vägras även om övriga krav som uppställs i lagen är uppfyllda.

Personal

18 § Tillståndshavaren eller av denne utsedd serveringsansvarig person ska ha tillsyn över serveringen och vara närvarande på serveringsstället under hela serveringstiden. Det sista gäller dock inte vid rumsservering. Den som är serveringsansvarig ska ha fyllt 20 år och vara lämplig för uppgiften med hänsyn till sina personliga egenskaper och omständigheterna i övrigt.

Tillståndshavaren ska till kommunen anmäla den eller de personer som har utsetts att ansvara för serveringen av alkoholdrycker.

Endast den som är anställd av tillståndshavaren eller som är inhyrd av ett bemanningsföretag får anlitas som köks- eller serveringspersonal eller för uppgifter som är av betydelse för ordning och nykterhet. Detta gäller dock inte ordningsvakter som förordnats enligt 2 § 4 lagen (1980:578) om ordningsvakter. Restaurangskolor med serveringstillstånd samt, efter överenskommelse med skolan, även andra restauranger med sådant tillstånd får i utbildningssyfte anlita restaurangskolans elever.

Serveringstider m.m.

19 § Kommunen beslutar under vilka tider alkoholdrycker får serveras. Vid bestämmande av tiden för servering ska särskilt beaktas vad som sägs i 17 §.

Om inte kommunen beslutar annat, får servering av spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker inte påbörjas tidigare än klockan 11.00 och inte pågå längre än till klockan 01.00.

Serveringsstället ska vara utrymt senast 30 minuter efter serveringstidens utgång.

Bestämmelserna i första–tredje styckena gäller inte rumsservering på hotell eller minibar i hotellrum enligt 5 §.

20 § Vid servering av alkoholdrycker ska ansvarig personal se till att måttfullhet iakttas och att störningar på grund av oordning eller onykterhet undviks.

21 § Priset för en alkoholdryck får vid servering inte sättas lägre än inköpspriset för drycken jämte skäligt påslag. Prissättningen får inte ske på ett sådant sätt att försäljning av drycker med högre alkoholhalt främjas. Gästerna får inte uppmanas eller förmås att köpa alkoholdrycker.

22 § Vid servering av alkoholdrycker ska lättdrycker finnas att tillgå i tillfredsställande urval och omfattning.

23 § Från ett serveringsställe med serveringstillstånd får inte någon medföra spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker som har serverats i lokalen. Detta gäller inte hotellrum med minibar.

24 § På serveringsställe där serveringstillstånd gäller får inte någon dricka eller tillåtas dricka andra alkoholdrycker än sådana som har serverats i enlighet med tillståndet. Detta gäller dock inte på hotellrum.

Inte heller får någon dricka eller tillåtas dricka alkoholdrycker på ett serveringsställe där alkoholdrycker inte får serveras eller i en lokal som yrkes-

mässigt upplåts för anordnande av sammankomster i slutna sällskap vid vilka mat eller dryck tillhandahålls av innehavaren eller genom dennes försorg och där servering av alkoholdrycker inte är tillåten.

Alkoholdrycker som inte får serveras i en lokal som avses i denna paragraf får inte heller förvaras i lokalen eller tillhörande utrymmen.

Förbuden enligt denna paragraf gäller inte i fråga om folköl.

25 § Chefen för Utrikesdepartementet får medge undantag från 13 och 24 §§ på begäran av främmande stater och internationella organisationer som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.

9 kap. Tillsyn m.m.

1 § Statens folkhälsoinstitut har, med de begränsningar som anges i 3 och 4 §§, tillsyn över efterlevnaden av denna lag och anslutande föreskrifter.

Länsstyrelsen har tillsyn inom länet. Länsstyrelsen ska också biträda kommunerna med råd i deras verksamhet.

2 § Kommunen och polismyndigheten har tillsyn över efterlevnaden av de bestämmelser som gäller för servering av alkoholdrycker.

Kommunen och polismyndigheten har också tillsyn över detaljhandeln med folköl.

Kommunen ska upprätta en tillsynsplan som ska ges in till länsstyrelsen.

3 § För tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om marknadsföring i 7 kap. finns det särskilda regler i marknadsföringslagen (2008:486). Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna gentemot den som har serveringstillstånd får, i fråga om marknadsföring på serveringsstället, utövas också av kommunen. För kommunens tillsyn gäller inte 7 kap. 8 §.

4 § Skatteverket har tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i 4 kap. 2 §.

5 § Kommunens uppgifter enligt denna lag ska fullgöras av den eller de nämnder som kommunfullmäktige bestämmer.

6 § En kommun får träffa avtal med en annan kommun om att uppgifter som kommunen har enligt denna lag ska ombesörjas helt eller delvis av den andra kommunen. Kommunen får dock inte överlåta befogenhet att avgöra ärenden som avser

1. åtgärd enligt 3 kap. 10 §,
2. meddelande om serveringstillstånd enligt 8 kap. 1 §,
3. meddelande om erinran eller varning enligt 9 kap. 17 §,
4. återkallelse av serveringstillstånd enligt 9 kap. 18 §, eller
5. meddelande av försäljningsförbud enligt 9 kap. 19 §.

7 § En kommun som har fattat ett beslut i ett ärende enligt denna lag ska sända en kopia av beslutet till Statens folkhälsoinstitut samt den länsstyrelse och den polismyndighet som berörs av beslutet. Om beslutet avser de särskilda

bestämmelserna om marknadsföring ska en kopia av beslutet också sändas till Konsumentverket.

En kommun ska utfärda bevis om tillstånd som kommunen har meddelat.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter ett sådant bevis ska innehålla.

8 § På begäran av en annan tillsynsmyndighet ska kommunen lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin tillsyn. Kommunen ska även på begäran av Skatteverket eller Tullverket lämna de uppgifter som behövs för beskattning eller påförande av tull.

Polismyndigheten ska underrätta andra tillsynsmyndigheter om förhållanden som är av betydelse för dessa myndigheters tillsyn.

Kronofogdemyndigheten ska underrätta vederbörande tillståndsmyndighet om en tillståndshavare brister i sina skyldigheter att erlägga skatter eller socialavgifter. På begäran av länsstyrelsen ska sådan underrättelse ges till denna.

På begäran av en tillsynsmyndighet ska polismyndigheter samt Skatteverket och andra myndigheter som uppbär eller driver in skatter eller avgifter lämna uppgifter som tillsynsmyndigheten behöver för sin tillståndsprövning eller tillsyn.

9 § Polismyndighet ska på begäran lämna annan tillsynsmyndighet den hjälp som behövs vid tillämpningen av 13–15 §§.

En begäran enligt första stycket får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att polisens särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

10 § Statliga och kommunala myndigheter ska underrätta den myndighet som regeringen bestämmer om de i sin verksamhet får kännedom om något som kan ha betydelse för tillämpningen av bestämmelserna i 6 kap. om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat.

11 § Den som har beviljats serveringstillstånd ska anmäla hos kommunen när han eller hon avser att påbörja verksamheten.

Anmälan ska också göras om verksamheten läggs ned eller om avbrott sker i den. Om verksamheten förändras till sin omfattning eller i något annat hänseende av betydelse för tillsynen ska detta också anmälas, liksom betydande förändringar av ägarförhållandena.

Anmälan ska göras i förväg, eller om det förhållande som föranlett anmälningsskyldighet inte har kunnat förutses, utan dröjsmål.

12 § Om den som fått serveringstillstånd enligt denna lag har avlidit, eller fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken med uppdrag som omfattar rörelsen och vill dödsboet eller förvaltaren fortsätta rörelsen, ska anmälan göras till kommunen. Anmälan ska ha kommit in senast två månader efter dödsfallet eller beslutet om förvaltare. Har anmälan inte kommit in inom denna tid, upphör tillståndet att gälla.

Har den som fått serveringstillstånd försatts i konkurs, upphör tillståndet att gälla omedelbart. Vill konkursboet fortsätta rörelsen ska ny ansökan göras hos kommunen. Kommunen ska behandla en sådan ansökan med förtur.

Beträffande den som bedriver tillverkning, partihandel eller handel med teknisk sprit enligt denna lag ska motsvarande anmälan som avses i första och andra styckena göras till Statens folkhälsoinstitut.

13 § Om en tillsynsmyndighet begär det ska en tillståndshavare, eller den som bedriver verksamhet med stöd av denna lag, lämna tillträde till driftsställe med tillhörande lokaler och tillhandahålla handlingar som rör verksamheten samt utan ersättning hjälpa till vid tillsynen, lämna varuprover som behövs och redovisa uppgifter om verksamhetens omfattning och utveckling.

Vad som sägs i första stycket gäller även i förhållandet mellan en partihandlare och Skatteverket.

14 § Bokföringen i en rörelse som är tillståndspliktig eller som annars bedrivs med stöd av denna lag ska vara så utformad att kontroll av verksamheten är möjlig. Den som bedriver rörelsen är skyldig att på begäran av en tillsynsmyndighet visa upp bokföringshandlingarna.

Tillståndshavare, tillverkare, partihandlare och den som bedriver handel med teknisk sprit är skyldiga att till tillsynsmyndigheten lämna de uppgifter som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna föra statistik över verksamhet enligt denna lag.

15 § På begäran av tillsynsmyndighet ska den som bedriver servering av eller detaljhandel med folköl lämna de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen. Tillsynsmyndigheten har rätt att få tillträde till rörelsens lokaler för att utöva tillsynen.

16 § Skatteverket ska underrätta Statens folkhälsoinstitut om verket i sin kontrollverksamhet får anledning att anta att det har begåtts brott mot bestämmelserna i denna lag.

Återkallelse m.m.

17 § En kommun får meddela en innehavare av serveringstillstånd en erinran, eller i allvarligare fall eller vid upprepade överträdelser, en varning om denne inte

1. uppfyller de krav som gällde för tillståndets meddelande, eller
2. följer de bestämmelser som gäller för servering enligt denna lag eller de villkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

18 § En kommun ska återkalla ett serveringstillstånd om

1. tillståndet inte längre utnyttjas,
2. det med tillståndshavarens vetskap har förekommit brottslig verksamhet på serveringsstället eller i anslutning till detta utan att tillståndshavaren har ingripit, eller
3. tillståndshavaren har brutit mot denna lag eller vad som i övrigt gäller för tillståndet på ett sådant sätt att varning inte är en tillräckligt ingripande åtgärd,

eller har tilldelats en eller flera varningar utan att de förhållanden som föranlett varningen har rättats till.

Om flera tillståndshavare har utnyttjat ett gemensamt serveringsutrymme enligt 8 kap. 14 § andra stycket får i stället tillståndet för gemensamt serveringsutrymme återkallas, om det inte kan utredas vilken tillståndshavare som är ansvarig för en händelse som ska föranleda återkallelse av serveringstillståndet.

Ingripande

19 § Föranleder detaljhandel med eller servering av folköl olägenheter i fråga om ordning och nykterhet eller om bestämmelserna i denna lag inte följs, får kommunen förbjuda den som bedriver försäljningen att fortsätta verksamheten eller, om förbud är en alltför ingripande åtgärd, meddela en varning.

Ett förbud enligt första stycket kan inskränkas till att gälla för vissa närmare angivna tider eller under vissa närmare angivna omständigheter. Förbud meddelas för en tid av sex månader eller, vid upprepad eller allvarlig försummelse, tolv månader räknat från det att den som bedriver försäljningen fått del av beslutet.

Den kommun där försäljningsstället är beläget beslutar om ingripande enligt denna paragraf. Saknas fast försäljningsställe beslutar den kommun där det företag som bedriver försäljningen har sitt säte eller där den person som bedriver försäljningen har sitt hemvist. Om personen inte har hemvist inom landet beslutar Stockholms kommun.

10 kap. Överklagande

1 § Statens folkhälsoinstitut eller en kommuns beslut enligt denna lag eller anslutande föreskrifter får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

11 kap. Straffbestämmelser

1 § Den som

1. tillverkar sprit eller spritdrycker utan att ha rätt till det enligt denna lag, eller
2. förvärvar, innehar, forslar, döljer eller förvarar sprit eller spritdrycker, som är olovligt tillverkade,

döms för *olovlig befattning med sprit* till böter eller fängelse i högst två år.

2 § Den som tillverkar, överlåter eller innehar en destillationsapparat eller apparatdel i strid med 2 kap. 1 § andra stycket döms till böter eller fängelse i högst ett år.

3 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. säljer sprit eller alkoholdrycker utan tillstånd eller annars i strid med denna lag,

2. serverar spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker som har anskaffats på annat sätt än som anges i 8 kap. 13 §, eller

3. säljer sprit i strid med bestämmelserna i 6 kap. 4 § första stycket eller 5 § andra stycket

döms för *olovlig försäljning av alkohol* till böter eller fängelse i högst två år.

4 § Om ett brott som anges i 1 eller 3 § har begåtts uppsåtligen och är grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömande av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om gärningen har utgjort ett led i en verksamhet som bedrivits yrkesmässigt eller i större omfattning, eller har varit inriktad mot ungdomar.

5 § Den som tillverkar folköl, starköl, vin eller andra jästa alkoholdrycker i strid med denna lag döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

6 § Den som innehar alkoholdrycker i syfte att olovligen sälja dem döms för olovligt innehav av alkoholdrycker till böter eller fängelse i högst två år.

7 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet anskaffar, överlämnar eller bjuder på alkoholdrycker i strid med 3 kap. 9 § döms för *olovligt anskaffande av alkoholdrycker* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år.

8 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet säljer teknisk sprit eller alkoholhaltiga preparat i strid med föreskrifter om denaturering meddelade med stöd av 6 kap. 10 § 3, döms till böter.

Till samma påföljd döms den som uppsåtligen

1. säljer eller lämnar ut alkoholhaltiga preparat i strid med 6 kap. 7 §,

2. säljer teknisk sprit i strid med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 10 § 1, eller

3. hanterar teknisk sprit eller alkoholhaltiga preparat i strid med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 10 § 4.

9 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet säljer eller lämnar ut alkoholdrycker i strid med 3 kap. 7 eller 8 § till någon som inte har uppnått föreskriven ålder eller som är märkbart påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, eller vid partihandel underlåter att på sätt som föreskrivs i 4 kap. 3 § förvissa sig om att köparen har rätt att återförsälja eller köpa in varan, döms för *olovlig dryckeshantering* till böter eller fängelse i högst sex månader.

För olovlig dryckeshantering döms också den

1. förvarar alkoholdryck i strid med 3 kap. 2 § första stycket eller 8 kap. 24 § tredje stycket,

2. tillåter alkoholförtäring i strid med 8 kap. 24 § första eller andra stycket, eller

3. säljer folköl i strid med förbud som meddelats enligt 9 kap. 19 §.

Till ansvar ska inte dömas den som i strid med 3 kap. 2 § första stycket eller 8 kap. 24 § tredje stycket förvarar alkoholdryck, om det av omständigheterna framgår att drycken var avsedd för annat än försäljning eller förtäring på platsen.

10 § Är gärning som avses i 1, 3 eller 5–8 § att anse som ringa ska inte dömas till ansvar.

11 § För försök eller förberedelse till brott som avses i 1, 3 och 7 §§ döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. Detta gäller dock inte gärning som avses i 1 § 2 och som endast gäller förvärv eller innehav för personligt bruk.

Den till vilken lagligen framställda alkoholdrycker har anskaffats för personligt bruk ska vara fri från ansvar för medverkan till brott som avses i detta kapitel.

12 § Bestämmelser om ansvar för olovlig införsel och utförsel av sprit och alkoholdrycker finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

12 kap. Förverkande

1 § Sprit, alkoholdrycker och alkoholhaltiga preparat som har varit föremål för brott enligt denna lag eller deras värde samt utbyte av sådant brott ska förklaras förverkade. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagande utgör brott enligt denna lag. Förverkande av alkoholdrycker kan ske även hos den som är fri från ansvar för brottet enligt 11 kap. 10 § andra stycket.

2 § Har sprit eller alkoholdrycker olovligen tillverkats ska även destillationsapparater, apparatdelar och redskap som har använts vid tillverkningen, råämnen som uppenbarligen har varit avsedda för tillverkningen och beredningen samt kärl och emballage som varorna har förvarats i, förklaras förverkade. Likaså ska förråd av renings- och filtreringsmedel vilka uppenbarligen avsetts för rening eller filtrering av olovligen tillverkad sprit förklaras förverkade.

Destillationsapparater och apparatdelar som har varit föremål för brott enligt 11 kap. 2 § eller värdet därav samt utbyte av sådant brott ska förklaras förverkade.

3 § Utöver vad som sägs i 2 § får egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt denna lag, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

4 § Förordnande om förverkande enligt 1 eller 2 § ska inte meddelas, om det skulle vara uppenbart oskäligt.

5 § I fråga om sprit eller alkoholdrycker som kan antas bli förverkade gäller lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m. i tillämpliga delar. Alkoholdrycker som har lagts upp på sådant tillfälligt lager som avses i 3 kap. 7 § tullagen (2000:1281) ska anses som förverkade om de inte har tagits ut från lagret inom 30 dagar från uppläggningen. Vad som nu har sagts gäller även i fråga om sådana drycker som har omhändertagits av Tullverket för tillfällig förvaring utan att läggas upp på tillfälligt lager.

13 kap. Register

1 § Statens folkhälsoinstitut ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett centralt register för tillsyn, uppföljning och utvärdering av lagens tillämpning samt framställning av statistik.

2 § Registret får innehålla uppgifter om dem som har tillstånd eller bedriver verksamhet enligt denna lag.

I registret får behandlas uppgifter om

1. namn eller firma, person-, samordnings-, registrerings- eller organisationsnummer, adress och telefonnummer, och
2. den verksamhet som tillståndet avser och om villkor som har meddelats för denna.

3 § Regeringen får föreskriva att uppgifter till registret får hämtas från register som förs av statlig eller kommunal myndighet.

4 § Skatteverket får för sin tillsyn enligt denna lag ha direktåtkomst till uppgifter om serveringstillstånd i registret.

5 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller även vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 då alkohollagen (1994:1738) och lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m. upphör att gälla.
2. Anmälan om detaljhandel med och servering av öl enligt 5 kap. 6 § eller 6 kap. 1 a § av den äldre lagen gäller som anmälan av försäljning och servering av folköl enligt 5 kap. 5 § eller 8 kap. 8 § den nya lagen.
3. Serveringstillstånd som har meddelats före ikraftträdandet ska gälla som serveringstillstånd enligt den nya lagen.

Alkohollag (1994:1738)

16 december 1994

Lagen är upphävd genom SFS 2010:1622.

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:725

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller tillverkning, marknadsföring och införsel av alkoholdrycker och handel med sådana varor. Lagen gäller också tillverkning av sprit.

Bestämmelser om införsel och försäljning av teknisk sprit finns i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m. *Lag (1999:1001).*

2 § Med *sprit* förstås en vätska som innehåller alkohol i en koncentration av mer än 2,25 volymprocent. Med tillverkning av sprit förstås varje förfarande, varigenom alkohol i sådan koncentration framställs eller utvinns. Vin, starköl och öl anses dock inte som sprit. Inte heller utgör framställning av sådan dryck tillverkning av sprit.

Med *mäsk* förstås en jäsande vätska som blir sprit om den får fortsätta att jäsa.

Med *alkohol* avses i denna lag etylalkohol.

3 § Med *alkoholdryck* förstås en dryck som innehåller mer än 2,25 volymprocent alkohol. Alkoholdrycker delas i denna lag in i spritdrycker, vin, starköl och öl.

4 § Med *spritdryck* förstås en alkoholdryck som innehåller sprit.

5 § Med *vin* förstås en alkoholdryck som är framställd genom jäsning av druvor eller druvmust eller av bär, frukt eller andra växtdelar samt andra alkoholdrycker som innehåller högst 22 volymprocent alkohol och som inte är spritdryck, starköl eller öl.

6 § Med *starköl* förstås jäst, odestillerad dryck som är framställd med torkat eller rostat malt som huvudsakligt extraktgivande ämne och som innehåller mer än 3,5 volymprocent alkohol.

Med *öl* förstås jäst, odestillerad dryck som är framställd med torkat eller rostat malt som huvudsakligt extraktgivande ämne och vars alkoholhalt överstiger 2,25 men inte 3,5 volymprocent.

7 § Med *lättdryck* förstås dryck som antingen är fri från alkohol eller innehåller högst 2,25 volymprocent alkohol.

8 § Tillverkare kallas den som driver yrkesmässig tillverkning enligt denna lag.

Med *försäljning* förstås varje form av tillhandahållande av dryck mot ersättning.

Försäljning till konsument benämns *detaljhandel* eller, om den sker för förtäring på stället, *servering*. Annan försäljning benämns *partihandel*.

2 kap. Tillverkning m.m.

1 § Sprit och spritdrycker får inte tillverkas utan tillstånd (tillverkningstillstånd).

Apparat som uppenbarligen är ägnad för tillverkning av sprit (destillationsapparat) och del till sådan apparat (apparatdel) får endast tillverkas för, överlåtas till eller innehas av den som har tillstånd enligt denna lag att tillverka sprit eller spritdrycker.

Vad som sägs i andra stycket gäller inte om Statens folkhälsoinstitut har medgivit undantag från kravet på tillstånd. Ett sådant medgivande får ges tills vidare eller för viss tid och får återkallas om förhållandena föranleder det. *Lag (2001:414).*

2 § Vin, starköl eller öl får inte tillverkas utan tillstånd om det inte gäller tillverkning i hemmet för eget behov.

3 § Närmare bestämmelser om tillverkning av alkoholdrycker och sprit meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens folkhälsoinstitut. *Lag (2001:414).*

4 § Tillverkare av alkoholdrycker får förfoga över av honom tillverkad dryck för försäljning endast enligt denna lag.

5 § Tillverkare av sprit får förfoga över av honom tillverkad sprit endast för export och, efter medgivande av Statens folkhälsoinstitut, för användning i egen rörelse samt för försäljning enligt lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m. *Lag (2001:414).*

3 kap. Allmänna bestämmelser för försäljning

1 § Spritdrycker, vin eller starköl får inte säljas om det inte föreligger rätt till det enligt denna lag. Särskilda bestämmelser gäller för detaljhandel med och servering av öl.

1 a § Alkoholdrycker som inte får säljas i en butikslokal får inte heller förvaras i sådan lokal eller tillhörande utrymmen.

Med butikslokal avses en lokal där konsumenter kan köpa varor eller tjänster eller hyra varor, dock inte restauranger och andra näringsställen. *Lag (2005:470).*

2 § Utan hinder av denna lag får spritdrycker, vin och starköl serveras till passagerare på järnvägståg i internationell trafik.

Genom vad som föreskrivs i denna lag inskränks inte den rätt till försäljning som följer av gällande bestämmelser om tullager som har inrättats för förvaring av proviant m.m. eller rätten till försäljning av obeskattade varor i exportbutik.

3 § I fråga om rätt att förfoga över spritdrycker, vin och starköl som medförs som proviant på fartyg och luftfartyg i internationell trafik gäller särskilda bestämmelser.

4 § Försäljning av drycker som omfattas av denna lag skall skötas på ett sådant sätt att skador i möjligaste mån förhindras.

Den som tar befattning med försäljning av alkoholdrycker skall se till att ordning och nykterhet råder på försäljningsstället.

5 § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1001).*

6 § Vid detaljhandel med och servering av alkoholdrycker skall lättdrycker finnas att tillgå i tillfredsställande urval och omfattning.

7 § Den som inte har fyllt 20 år eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte bedriva försäljning av alkoholdrycker. *Lag (1999:1001).*

8 § Vid detaljhandel med spritdrycker, vin och starköl får varor inte säljas eller annars lämnas ut till den som inte har fyllt 20 år. Motsvarande gäller vid detaljhandel med öl och servering av alkoholdrycker i fråga om den som inte har fyllt 18 år.

Alkoholdrycker får inte lämnas ut till den som är märkbart påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel.

Alkoholdrycker får inte lämnas ut om det finns särskild anledning anta att varan är avsedd att olovligen tillhandahållas någon.

Den som lämnar ut alkoholdrycker skall förvissa sig om att mottagaren har uppnått den ålder som anges i första stycket.

9 § Det är förbjudet att som ombud eller på därmed jämförligt sätt anskaffa alkoholdrycker till den som enligt 8 § inte har rätt att få sådan vara utlämnad till sig. Det är också förbjudet att i annat fall än som avses i 4 kap. 2 § andra stycket 1, 2 och 4–7 i större omfattning tillhandagå annan med att anskaffa alkoholdrycker.

Spritdrycker, vin eller starköl får inte överlämnas som gåva eller lån till den som inte har fyllt 20 år. Öl får inte överlämnas som gåva eller lån till den som inte har fyllt 18 år.

Andra stycket gäller inte när någon bjuder på en alkoholdryck för förtäring på stället. Spritdrycker, vin eller starköl får dock inte bjudas den som inte fyllt 20 år, om det med hänsyn till den bjudnes ålder och omständigheterna i övrigt är uppenbart oförsvarligt. Detsamma gäller i fråga om öl beträffande den som inte fyllt 18 år. *Lag (2008:366).*

10 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får om synnerliga skäl föreligger förbjuda eller inskränka försäljning av alkoholdrycker.

Kommunen får för visst tillfälle, om det anses påkallat för ordningens upprätthållande, förbjuda eller inskränka försäljning av alkoholdrycker.

4 kap. Partihandel m.m.

1 § Partihandel med spritdrycker, vin eller starköl får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare eller registrerats som varumottagare för sådana varor enligt 9 eller 12 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Av detta följer att rätten till partihandel endast avser den dryck som omfattas av godkännandet som upplagshavare eller registreringen som varumottagare enligt bestämmelserna i lagen om alkoholskatt.

Utöver vad som anges i första stycket får partihandel med spritdrycker, vin och starköl bedrivas av detaljhandelsbolaget i enlighet med vad som anges i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Trots bestämmelserna i första stycket får innehavare av serveringstillstånd sälja enstaka varor som omfattas av tillståndet till någon som har rätt att bedriva partihandel med sådana varor. *Lag (2001:414).*

2 § Spritdrycker, vin och starköl får föras in till landet endast av den som enligt 1 § första stycket är berättigad att bedriva partihandel med sådana varor samt av detaljhandelsbolaget för att kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 5 §.

Utöver vad som anges i första stycket får spritdrycker, vin och starköl föras in

1. av den som har rätt till tullfrihet enligt 4 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.,
2. av resande som har fyllt 20 år eller person, som utför arbete på transportmedel och som har uppnått nämnda ålder, för eget eller familjens bruk eller som gåva till närstående för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som proviant på fartyg eller luftfartyg enligt särskilda bestämmelser,
4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som flyttar till Sverige, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
5. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna genom arv eller testamente, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
6. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat land till en enskild person i Sverige, som har fyllt 20 år, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
7. av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om införseln sker från ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dryckerna är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk.

Spritdrycker, vin och starköl som medförs som proviant på järnvägståg i internationell trafik, får föras in i den utsträckning som krävs för servering av passagerare under tågets färd inom landet. *Lag (2008:366).*

3 § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1001).*

4 § Tillstånd får ges till inköp av spritdrycker, vin eller starköl som används i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet. Inköps-

tillstånd medför rätt att köpa in varorna hos den som är berättigad att bedriva partihandel med sådana varor.

5 § Den som har rätt att bedriva partihandel får sälja varorna till detaljhandelsbolaget, till annan som har rätt att bedriva partihandel med motsvarande varor och till den som har meddelats serveringstillstånd för sådana varor. Detta gäller dock inte i fråga om sådant serveringstillstånd som endast avser servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod. Den som har rätt att bedriva partihandel får också exportera varorna eller sälja dem till den som fått sådant särskilt tillstånd till inköp av varorna som avses i 4 §. Försäljning får även ske till den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Endast den som har rätt att bedriva partihandel får förpacka om eller buteljera varorna. *Lag (2001:414).*

6 § Överlåts en rörelse där det ingår verksamhet som är tillståndspliktig enligt denna lag eller för vilken det krävs godkännande eller registrering som anges i 1 § första stycket, får överlåtaren sälja sitt lager av spritdrycker, vin eller starköl till sin efterträdare, om denne har beviljats tillstånd som gäller för verksamheten eller, i fråga om partihandel, har rätt att bedriva verksamheten.

Ett konkursbo eller dödsbo eller, i fråga om utmätt egendom, Kronofogdemyndigheten får utan hinder av bestämmelserna i denna lag sälja spritdrycker, vin eller starköl till den som har rätt att bedriva partihandel med sådana drycker eller till detaljhandelsbolaget. Motsvarande gäller då en verksamhet måste avvecklas till följd av att tillståndet eller godkännande eller registrering som avses i 1 § första stycket återkallats eller att det finns andra tvingande skäl.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även i fråga om öl. *Lag (2006:720).*

7 § Vid partihandel med spritdrycker, vin och starköl är säljaren skyldig att förvissa sig om att köparen har rätt att återförsälja eller köpa in varan. *Lag (1999:1001).*

Särskilda bestämmelser för marknadsföring

8 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter skall särskild måttfullhet iakttas. Reklam- eller annan marknadsföringsåtgärd som är påträngande eller uppsökande eller som uppmanar till bruk av alkohol får inte företas.

Marknadsföring får inte rikta sig särskilt till eller skildra barn och ungdomar som inte fyllt 25 år. *Lag (2004:1045).*

9 § Den som tillverkar, säljer eller förmedlar försäljning av alkoholdrycker får i sin rörelse lämna sådana drycker som gåva endast i form av varuprov.

Vid marknadsföring av tjänster eller vid försäljning av andra varor än alkoholdrycker får sådana drycker inte lämnas som gåva. *Lag (1999:1001).*

10 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter får inte kommersiella annonser i ljudradioprogram, tv-program eller beställ-tv användas. Det

gäller även sådana tv-sändningar över satellit som omfattas av radio- och tv-lagen (2010:696). *Lag (2010:725).*

11 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller mer än 15 volymprocent alkohol till konsumenter får inte användas kommersiella annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter. Detta gäller dock inte i fråga om skrifter som tillhandahålls endast på försäljningsställen för sådana drycker. *Lag (2003:166).*

11 a § Vid marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller högst 15 volymprocent alkohol till konsumenter genom kommersiella annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter, får framställning i bild omfatta endast en återgivning av

1. varan eller råvaror som ingår i varan,
2. enstaka förpackningar, eller
3. varumärke eller därmed jämförligt kännetecken.

Annons som avses i första stycket får inte vara större än 2 100 spaltmillimeter. Annonsen skall på ett tydligt sätt ange dryckens alkoholhalt men får inte framställa en hög alkoholhalt som en positiv egenskap.

En sådan annons som avses i första och andra styckena får inte strida mot god sed genom det sammanhang där den förekommer, använda sig av metoder som är opassande med tanke på konsumenten eller innehålla osanna eller vilseledande uppgifter om alkohol, alkoholkonsumtion, alkoholens verkningar eller andra egenskaper. *Lag (2004:1045).*

11 b § Marknadsföring i kommersiell annons av alkoholhaltiga lättdrycker till konsumenter ska utformas på ett sådant sätt att den inte kan förväxlas med marknadsföring av alkoholdryck. Marknadsföring i kommersiell annons av alkoholdrycker som innehåller högst 15 volymprocent alkohol till konsumenter ska utformas på sådant sätt att den inte kan förväxlas med marknadsföring av alkoholdryck som innehåller mer än 15 volymprocent alkohol.

Första stycket första meningen gäller inte i de fall då marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller högst 15 volymprocent alkohol är tillåten.

Bestämmelserna om marknadsföring av alkoholhaltiga lättdrycker i första stycket tillämpas inte i de fall detta är oskäligt. *Lag (2008:366).*

11 c § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter genom kommersiella annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter, skall annonserna på ett tydligt sätt återge en text som informerar om alkoholens skadeverkningar (informationstext). Om det finns flera informationstexter skall minst en av dem återges. Vid upprepad annonsering skall de olika informationstexterna användas omväxlande och om möjligt i lika stor omfattning.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka texter som skall återges och hur dessa skall utformas. *Lag (2004:1045).*

12 § En handling som strider mot 8–11 b §§ eller 11 c § första stycket ska vid tillämpningen av 5, 23 och 26 §§ marknadsföringslagen (2008:486) anses vara otillbörlig mot konsumenter och, i fall som avses i 9 §, även mot näringsidkare. En handling som strider mot 10 § kan medföra marknadsstörningsavgift enligt bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen. *Lag (2008:496).*

13 § Regeringen får med avseende på främmande stat bestämma att följande ska gälla.

Vid marknadsföring av alkoholdrycker är det förbjudet att använda oriktiga eller vilseledande ursprungsbeteckningar, genom vilka dryckerna direkt eller indirekt anges vara frambragta eller tillverkade i den främmande staten eller i en region eller ort i den främmande staten. Detta gäller även om det äkta ursprunget anges eller om beteckningen används bara i översättning eller åtföljs av uttryck som ”art”, ”sort”, ”typ”, ”kopia” eller liknande uttryck.

En handling som strider mot andra stycket ska vid tillämpning av marknadsföringslagen (2008:486) anses vara otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare. *Lag (2008:496).*

5 kap. Detaljhandel

Detaljhandel med spritdrycker, vin och starköl

1 § För detaljhandel med spritdrycker, vin och starköl skall det finnas ett särskilt för ändamålet bildat aktiebolag (detaljhandelsbolaget), som staten äger.

Detaljhandelsbolaget får inte exportera eller tillverka drycker som anges i första stycket. Detaljhandelsbolaget får importera sådana drycker endast för att kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 §.

Detaljhandelsbolaget får inte bedriva annan partihandel än försäljning till dem som har serveringstillstånd. Vad nu sagts gäller inte försäljning av enstaka partier av varor till någon som har rätt att bedriva partihandel.

Bestämmelser om detaljhandelsbolagets verksamhet och drift samt om särskild kontroll från statens sida skall tas in i ett avtal som upprättas mellan staten och bolaget. *Lag (2001:414).*

2 § Detaljhandel med spritdrycker, vin och starköl får bedrivas endast av detaljhandelsbolaget.

Detaljhandelsbolaget beslutar om försäljningsställenas förläggning enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget.

3 § Försäljning får ske antingen som försäljning till avhämtning eller genom försändning på rekvisition. Försäljning får även ske vid auktion av spritdrycker, vin och starköl för annans räkning enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och detaljhandelsbolaget.

Detaljhandelsbolaget får utan hinder av 6 kap. 1 § första stycket bedriva provning av alkoholdrycker för allmänheten enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget. *Lag (2001:414).*

4 § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1001).*

5 § Spritdrycker, vin eller starköl som inte hålls i lager skall på begäran anskaffas. *Lag (2004:1045).*

Detaljhandel med öl

6 § Detaljhandel med öl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten under villkor att verksamheten bedrivs i sådana lokaler eller andra utrymmen i byggnader eller transportmedel

1. som är avsedda för stadigvarande verksamhet med livsmedel,
2. som ingår i anläggningar som är godkända enligt föreskrifter meddelade med stöd av 8 § 1 livsmedelslagen (2006:804) eller registrerade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, och
3. där det bedrivs försäljning av matvaror.

Utan hinder av vad som sagts i första stycket får detaljhandel med öl bedrivas av detaljhandelsbolaget samt av tillverkare av öl.

Den som bedriver detaljhandel med öl skall anmäla verksamheten hos den kommun där försäljningen sker. Anmälan skall göras senast när verksamheten påbörjas.

Den som bedriver detaljhandel med öl skall utöva särskild kontroll (egenkontroll) över försäljningen. För egenkontrollen skall det finnas ett för verksamheten lämpligt program. *Lag (2006:826).*

6 kap. Servering

1 § Servering av spritdrycker, vin och starköl får ske endast om tillstånd har meddelats (serveringstillstånd).

Serveringstillstånd krävs dock inte för servering som ordnas

1. utan vinstintresse,
2. i andra lokaler än där det bedrivs yrkesmässig försäljning av alkoholdrycker eller lättdrycker,
3. vid ett enstaka tillfälle för vissa i förväg bestämda personer, och
4. utan annan kostnad för deltagarna än kostnaden för inköp av dryckerna.

Lag (2001:414).

1 a § Servering av öl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten om verksamheten bedrivs i sådana lokaler eller andra utrymmen i byggnader eller transportmedel

1. som är avsedda för stadigvarande verksamhet med livsmedel,
2. som ingår i anläggningar som är godkända enligt föreskrifter meddelade med stöd av 8 § 1 livsmedelslagen (2006:804) eller registrerade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, och
3. där mat serveras samtidigt.

Utan hinder av första stycket får öl serveras i sådana fall som anges i 1 § andra stycket samt av den som har serveringstillstånd.

Den som bedriver servering av öl skall anmäla verksamheten hos den kommun där försäljningen sker. Anmälan skall göras senast när verksamheten påbörjas. Vad nu sagts gäller inte i fall som avses i 1 § andra stycket eller den som har serveringstillstånd.

Den som är anmälningsskyldig enligt tredje stycket skall utöva särskild kontroll (egenkontroll) över serveringen. För egenkontrollen skall det finnas ett för verksamheten lämpligt program. *Lag (2006:826).*

2 § Servering av alkoholdrycker skall ske med återhållsamhet och får inte föranleda olägenheter i fråga om ordning och nykterhet.

3 § På serveringsställe där serveringstillstånd gäller skall tillståndshavaren eller av honom utsedd serveringsansvarig person utöva tillsyn över serveringen och vara närvarande under hela serveringstiden.

Den som är serveringsansvarig skall med hänsyn till sina egenskaper och övriga omständigheter vara lämplig för uppgiften.

Tillståndshavaren skall till tillståndsmyndigheten anmäla den eller de personer som har utsetts att ansvara för alkoholserveringen.

För servering av spritdrycker, vin och starköl får endast sådan personal anlitas som är anställd av tillståndshavaren eller som är inhyrd från ett bemanningsföretag. Restaurangskolor med serveringstillstånd får dock i utbildningssyfte anlita restaurangskolans elever. *Lag (2001:414).*

4 § Om inte tillståndsmyndigheten beslutar annat får servering av spritdrycker, vin och starköl påbörjas tidigast klockan 11.00 och avslutas senast klockan 01.00. Vid prövningen skall sådana olägenheter och risker som avses i 7 kap. 9 § särskilt beaktas.

Serveringsställe skall vara utrymt senast 30 minuter efter serveringstidens utgång.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte hotellrum med minibar. *Lag (2004:1045).*

5 § Den som har serveringstillstånd får köpa spritdrycker, vin och starköl som behövs för rörelsen endast av den som har rätt att bedriva partihandel med varan eller av detaljhandelsbolaget. Den som enbart har tillstånd för servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod får dock göra motsvarande inköp endast hos detaljhandelsbolaget. *Lag (2003:166).*

6 § Priser på alkoholdrycker får vid servering inte sättas lägre än inköpspriset för varan jämte skäligt tillägg. Priserna skall avvägas så att försäljning av drycker med högre alkoholhalt inte främjas.

7 § På ett serveringsställe får åtgärder inte vidtas i syfte att förmå någon gäst till inköp av alkoholdrycker.

8 § Från ett serveringsställe där serveringstillstånd gäller får inte någon medföra eller tillåtas medföra spritdrycker, vin eller starköl som har serverats där. Detta gäller inte hotellrum med minibar.

9 § På serveringsställe där serveringstillstånd gäller får inte någon dricka eller tillåtas dricka andra alkoholdrycker än sådana som har serverats i enlighet med tillståndet. Detta gäller dock inte på hotellrum.

Inte heller får någon dricka eller tillåtas dricka alkoholdrycker på ett serveringsställe där alkoholdrycker inte får serveras eller i en lokal, som yrkesmässigt upplåts för anordnande av sådana sammankomster i slutna sällskap vid vilka mat eller dryck tillhandahålls av innehavaren eller genom dennes försorg och där servering av alkoholdrycker inte är tillåten.

Alkoholdrycker som inte får serveras i en lokal som avses i denna paragraf får inte heller förvaras i sådan lokal eller tillhörande utrymmen.

Förbuden enligt denna paragraf gäller inte i fråga om öl. *Lag (2005:470).*

7 kap. Tillstånd m.m.

Tillverkningstillstånd och inköpstillstånd

1 § Tillverkningstillstånd och inköpstillstånd får meddelas endast den som visar att han med hänsyn till sina personliga och ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig att utöva verksamheten. Sökanden skall också visa att han har tillfredsställande lagringsmöjligheter.

Vid tillståndsprövningen skall särskild hänsyn tas till om sökanden är laglydig och benägen att fullgöra sina skyldigheter mot det allmänna.

Tillståndsmyndigheten får om det finns särskilda skäl begränsa tillståndets giltighet till viss tid. Myndigheten får också meddela de villkor som behövs, i samband med beslutet om tillstånd eller senare under tillståndstiden. *Lag (1999:1001).*

2 § Tillverkningstillstånd kan gälla sprit, spritdrycker, vin, starköl och öl eller avse en eller flera av dessa varor. Inköpstillstånd kan gälla spritdrycker, vin och starköl eller avse en eller två av dessa drycker. *Lag (1999:1001).*

3 § Tillverkningstillstånd och inköpstillstånd meddelas av Statens folkhälsoinstitut. Ansökan om tillstånd skall göras skriftligen. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens folkhälsoinstitut meddelar närmare föreskrifter om vilken utredning som sökanden skall ge in. *Lag (2001:414).*

4 § Den som hos Statens folkhälsoinstitut ansöker om tillstånd skall betala ansökningsavgift. Den som beviljas tillstånd skall även betala en årlig tillsynsavgift.

Regeringen beslutar om avgifternas storlek. Ytterligare föreskrifter om avgifterna meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens folkhälsoinstitut. *Lag (2001:414).*

Serveringstillstånd

5 § Serveringstillstånd kan meddelas för servering till allmänheten eller i förening, företag eller annat slutet sällskap. Tillstånd kan avse servering året runt eller årligen under en viss tidsperiod (stadigvarande tillstånd). Tillstånd kan även avse en enstaka tidsperiod eller ett enstaka tillfälle.

Stadigvarande tillstånd gäller tills vidare. Tillståndsmyndigheten får dock om det finns särskilda skäl begränsa tillståndets giltighet till viss tid.

I samband med beslut om serveringstillstånd eller senare får tillståndsmyndigheten meddela de villkor som behövs. *Lag (2001:414).*

6 § Serveringstillstånd kan gälla spritdrycker, vin och starköl eller avse en eller två av dessa drycker.

7 § Serveringstillstånd får meddelas endast den som visar att han med hänsyn till sina personliga och ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig att utöva verksamheten. Sökanden skall också visa att serveringsstället uppfyller kraven i 8 §.

Vid tillståndsprövningen skall särskild hänsyn tas till om sökanden är laglydig och benägen att fullgöra sina skyldigheter mot det allmänna.

8 § Tillstånd för servering till allmänheten året runt eller årligen under viss tidsperiod får meddelas endast om serveringsstället har ett kök för allsidig matlagning och tillhandahåller lagad mat. Serveringsstället skall ha ett med hänsyn till omständigheterna tillräckligt antal sittplatser för gäster. Serveringsstället skall även vara lämpligt för sitt ändamål ur brandsäkerhetssynpunkt.

Tillstånd för servering till allmänheten under en enstaka tidsperiod eller vid ett enstaka tillfälle får meddelas om serveringsstället tillhandahåller lagad mat. Detsamma gäller beträffande tillstånd för servering i slutet sällskap.

Om det finns en drinkbar skall den vara en mindre väsentlig del av serveringsstället, inrättad i nära anslutning till matsal.

Utan hinder av första och andra styckena får tillstånd meddelas för servering av vin och starköl i foajé till teater eller konsertlokal. Servering får dock endast ske under pauser i föreställningen.

Servering av alkoholdrycker från minibar på hotellrum får ske på hotell med serveringstillstånd. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens folkhälsoinstitut får meddela närmare bestämmelser om serveringen. *Lag (2001:414).*

9 § Om serveringen kan befaras medföra olägenheter i fråga om ordning och nykterhet eller särskild risk för människors hälsa, får serveringstillstånd vägras även om kraven i 7 och 8 §§ är uppfyllda. *Lag (2004:1045).*

10 § Serveringstillstånd skall avse viss lokal eller annat avgränsat utrymme.

11 § Ombyggnad av serveringsställe som medför väsentlig ändring av serveringslokalerna kräver särskilt medgivande av tillståndsmyndigheten.

12 § Tillstånd till servering av spritdrycker, vin och starköl meddelas av den kommun där serveringsstället är beläget.

Serveringstillstånd, som avser servering i inrikes trafik på fartyg, luftfartyg eller järnvägståg (trafikservering), meddelas dock av den kommun där det företag som vill bedriva serveringen har sitt säte eller där den person som vill bedriva serveringen har sitt hemvist. Har företaget inte säte inom landet eller personen inte hemvist inom landet, meddelas tillstånd av Stockholms kommun.

13 § Ansökan om serveringstillstånd görs skriftligen hos kommunen.

Kommunen får ta ut avgift för prövningen enligt grunder som beslutas av kommunfullmäktige.

Kommunen får även ta ut avgift för tillsyn enligt 8 kap. av den som har serveringstillstånd och av den som bedriver anmälningspliktig servering av eller detaljhandel med öl. *Lag (2001:414).*

14 § En ansökan om serveringstillstånd, som avser servering året runt eller årligen under viss tidsperiod, får inte bifallas utan att polismyndighetens yttrande inhämtas. Polismyndigheten skall i yttrandet redovisa de omständigheter som ligger till grund för myndighetens bedömning och därvid särskilt yttra sig om sökandens allmänna lämplighet för verksamheten.

Om ansökan om serveringstillstånd avser servering inom eller invid militärt område, skall yttrande dessutom inhämtas från vederbörande militära chef innan ansökan får bifallas.

14 a § Regeringen får meddela föreskrifter om den tid inom vilken kommunen ska fatta beslut om serveringstillstånd. *Lag (2009:1086).*

15 § Kommunens uppgifter enligt denna lag fullgörs av den eller de nämnder som kommunfullmäktige bestämmer.

16 § Kommunen får träffa avtal med en annan kommun om att uppgifter som kommunen har enligt denna lag skall ombesörjas helt eller delvis av den andra kommunen. Kommunen får dock inte överlåta befogenhet att avgöra ärenden enligt detta kapitel eller enligt 3 kap. 10 §.

Upphörande av tillstånd i vissa fall

17 § Har den som fått tillstånd enligt denna lag avlidit eller fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken med uppdrag som omfattar rörelsen och vill dödsboet eller förvaltaren fortsätta rörelsen, skall anmälan göras till tillståndsmyndigheten. Anmälan skall ha kommit in senast två månader efter dödsfallet eller beslutet om förvaltare. Har anmälan inte kommit in inom denna tid, upphör tillståndet att gälla efter tidens utgång.

Har den som fått tillstånd försatts i konkurs, upphör tillståndet att gälla omedelbart. Vill konkursboet fortsätta rörelsen skall ansökan göras hos tillståndsmyndigheten. Myndigheten skall behandla en sådan ansökan med förtur.

Återkallelse m.m.

18 § Statens folkhälsoinstitut skall återkalla tillverkningstillstånd eller inköpstillstånd om

1. tillståndet inte längre utnyttjas,
2. tillståndshavaren inte följer de för tillståndet gällande bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter eller villkor meddelade med stöd av denna lag, eller
3. de förutsättningar som gäller för meddelande av tillståndet inte längre föreligger. *Lag (2001:414).*

19 § Kommunen skall återkalla serveringstillstånd om

1. tillståndet inte längre utnyttjas,
2. det inte endast tillfälligt uppkommer sådana olägenheter som avses i 6 kap. 2 §,
3. tillståndshavaren inte följer de för servering eller serveringstillstånd gällande bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter eller villkor meddelade med stöd av denna lag,
4. de förutsättningar som gäller för meddelande av tillstånd enligt 7 och 8 §§ inte längre föreligger, eller
5. tillståndshavaren tillåter brottslig verksamhet på serveringsstället. *Lag (2001:414).*

20 § I stället för återkallelse enligt 18 eller 19 § kan tillståndshavaren meddelas varning, om varning av särskilda skäl kan anses vara en tillräcklig åtgärd.

21 § Föranleder detaljhandel med eller servering av öl olägenheter i fråga om ordning och nykterhet eller följs inte bestämmelserna i denna lag, får kommunen förbjuda den som bedriver försäljningen att fortsätta verksamheten eller, om förbud får anses vara en alltför ingripande åtgärd, meddela honom varning.

Ett förbud enligt första stycket kan inskränkas till att gälla för vissa närmare angivna tider eller under vissa närmare angivna omständigheter. Förbud meddelas för en tid av sex månader eller, vid upprepad eller allvarlig försummelse, tolv månader räknat från det att den som bedriver försäljningen fått del av beslutet.

Den kommun där försäljningsstället är beläget beslutar om ingripande enligt denna paragraf. Saknas fast försäljningsställe beslutar den kommun som avses i 12 § andra stycket. *Lag (2001:414).*

Underrättelseskyldighet m.m.

22 § En kommun som fattat beslut i ärende enligt denna lag skall sända en kopia av beslutet till Statens folkhälsoinstitut samt den länsstyrelse och polismyndighet som berörs av beslutet. Avser beslutet de särskilda bestämmelserna för marknadsföring skall en kopia av beslutet sändas också till Konsumentverket.

En kommun skall utfärda bevis om tillstånd som kommunen har meddelat. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens folkhälsoinstitut meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter ett sådant bevis skall innehålla. *Lag (2001:414).*

8 kap. Tillsyn m.m.

1 § Statens folkhälsoinstitut utövar, med den begränsning som följer av 1 a §, central tillsyn över efterlevnaden av denna lag och kan meddela allmänna råd till vägledning för tillämpningen av lagen.

Länsstyrelsen utövar tillsyn inom länet. Länsstyrelsen skall också biträda kommunerna med råd i deras verksamhet.

Den omedelbara tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om servering av spritdrycker, vin och starköl utövas av kommunen och av polismyndigheten. Kommunen och polismyndigheten utövar också tillsyn över servering av och detaljhandel med öl. *Lag (2001:414).*

1 a § För tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna för marknadsföring i 4 kap. 8–11 och 13 §§ finns särskilda regler i marknadsföringslagen (2008:486). Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i 4 kap. 8–11 §§ gentemot den som har serveringstillstånd får, i fråga om marknadsföring på serveringsställen, utövas också av kommunen. För kommunens tillsyn gäller inte 4 kap. 12 §.

Skatteverket utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i 4 kap. 5 §. *Lag (2008:496).*

2 § På begäran av någon annan tillsynsmyndighet skall kommunen lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin tillsyn. Kommunen skall även på begäran av Skatteverket eller Tullverket lämna de uppgifter som behövs för beskattning eller påförande av tull.

Polismyndigheten skall underrätta andra tillsynsmyndigheter om förhållanden som är av betydelse för dessa myndigheters tillsyn.

Kronofogdemyndigheten skall underrätta vederbörande tillståndsmyndighet om en tillståndshavare brister i sina skyldigheter att erlägga skatter eller socialavgifter. På begäran av länsstyrelsen skall sådan underrättelse ges till denna.

På begäran av tillståndsmyndighet skall polismyndigheter samt Skatteverket och andra myndigheter som uppbär eller driver in skatter eller avgifter lämna uppgifter som tillståndsmyndigheten behöver för sin tillståndsprövning eller tillsyn. *Lag (2003:711).*

3 § Den som beviljats tillstånd skall hos tillståndsmyndigheten anmäla när han avser att påbörja verksamheten. Anmälan skall även göras om verksamheten läggs ned eller om avbrott görs i den. Anmälan skall också göras i fall verksamhetens omfattning förändras eller om det i övrigt sker någon förändring i verksamheten som är av betydelse för tillsynen. Även betydande förändringar av ägarförhållanden skall anmälas.

Anmälan i denna paragraf skall göras i förväg. Om det förhållande som föranlett anmälningsskyldighet inte har kunnat förutses skall anmälan i stället göras utan dröjsmål.

4 § Om en tillsynsmyndighet begär det skall en tillståndshavare lämna tillträde till driftsställe med tillhörande lokaler och tillhandahålla handlingar som rör verksamheten samt utan ersättning hjälpa till vid tillsynen, lämna varuprover som behövs och redovisa uppgifter om verksamhetens omfattning och utveckling.

Vad som sägs i första stycket gäller även i förhållande mellan den som är berättigad att bedriva partihandel enligt 4 kap. 1 § första stycket och myndighet som anges i 1 a § andra stycket. *Lag (2000:483).*

5 § Bokföring i rörelse som är tillståndspliktig skall vara så utformad att kontroll av verksamheten är möjlig. Den som driver rörelsen är skyldig att på

anfordran av en tillsynsmyndighet förete bokföringshandlingarna. Tillståndshavare och den som enligt 4 kap. 1 § första stycket är berättigad att bedriva partihandel är skyldiga att lämna statistiska uppgifter i enlighet med de föreskrifter som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens folkhälsoinstitut meddelar. *Lag (2001:414).*

5 a § Paragrafen upphävd. *Lag (2007:594).*

6 § En tillsynsmyndighet har rätt att av den som bedriver servering av eller detaljhandel med öl på anfordran få upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen. Tillsynsmyndigheten har också rätt att få tillträde till rörelsens lokaler för att kunna utöva sin tillsyn.

7 § Polismyndigheten skall på begäran lämna annan tillsynsmyndighet det biträde som behövs vid tillämpning av 4–6 §§.

9 kap. Överklagande

1 § Beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

2 § Statens folkhälsoinstitut eller en kommuns beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller beslut om rättelse enligt 28 § personuppgiftslagen (1998:204) och om information som skall lämnas enligt 26 § samma lag.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2001:414).*

10 kap. Ansvar m.m.

1 § Den som

1. olovligen tillverkar sprit eller spritdrycker,
2. bereder mäsk i uppenbart syfte att olovligen tillverka sprit eller spritdrycker eller
3. förvärvar, innehar, forslar, döljer eller förvarar sprit eller spritdrycker, som är olovligt tillverkade, eller mäsk, som är avsedd för olovlig tillverkning av sprit eller spritdrycker, döms till böter eller fängelse i högst två år. *Lag (1999:1001).*

1 a § Den som tillverkar, överlåter eller innehar destillationsapparat eller apparatdel i strid med 2 kap. 1 § andra stycket döms till böter eller fängelse i högst ett år. *Lag (1996:940).*

2 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. säljer alkoholdrycker utan tillstånd eller, om tillstånd inte behövs, utan rätt enligt denna lag,
2. serverar spritdrycker, vin eller starköl som har anskaffats på annat sätt än som sägs i 6 kap. 5 §, döms för olovlig försäljning av alkoholdrycker till böter eller fängelse i högst två år.

3 § Om ett brott som anges i 1 eller 2 § har begåtts uppsåtligen och är grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömande av om brottet är grovt skall det särskilt beaktas om gärningen har utgjort ett led i en verksamhet som bedrivits yrkesmässigt eller i större omfattning eller har varit inriktad mot ungdomar. *Lag (2005:470).*

4 § Den som olovligen tillverkar vin, starköl eller öl döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

5 § Den som innehar alkoholdrycker i syfte att olovligen sälja dem döms för olovligt innehav av alkoholdrycker till böter eller fängelse i högst två år. *Lag (2005:470).*

6 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet anskaffar, överlämnar eller bjuder på alkoholdrycker i strid med 3 kap. 9 § döms för olovligt anskaffande av alkoholdrycker till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år. *Lag (2001:414).*

7 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet säljer eller lämnar ut alkoholdrycker i strid med 3 kap. 8 § till någon som inte har uppnått föreskriven ålder eller som är märkbart påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, eller vid partihandel underlåter att på sätt som föreskrivs i 4 kap. 7 § förvissa sig om att köparen har rätt att återförsälja eller köpa in varan, döms för olovlig dryckeshantering till böter eller fängelse i högst sex månader.

För olovlig dryckeshantering döms också den som säljer öl i strid med förbud som meddelats enligt 7 kap. 21 §, tillåter alkoholförtäring i strid med 6 kap. 9 § första eller andra stycket eller förvarar alkohol i strid med 3 kap. 1 a § eller 6 kap. 9 § tredje stycket.

Till ansvar skall inte dömas den som

1. i strid med 3 kap. 1 a § förvarar alkohol, om det framgår av den förvarade alkoholdrycken och omständigheterna i övrigt att drycken var avsedd för annat än försäljning.

2. i strid med 6 kap. 9 § tredje stycket förvarar alkohol, om det framgår av den förvarade alkoholdrycken och omständigheterna i övrigt att drycken var avsedd för annat än förtäring på stället. *Lag (2005:470).*

8 § Är gärning som avses i 1, 2 och 4–7 §§ att anse som ringa, skall inte dömas till straff.

9 § För försök eller förberedelse till brott som avses i 1, 2 och 6 §§ döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. Detta gäller dock inte gärningar som avses i 1 § 3 och endast gäller förvärv eller innehav för personligt bruk.

Den till vilken lagligen framställda alkoholdrycker har anskaffats för personligt bruk skall vara fri från ansvar för medverkan till brott som avses i detta kapitel. *Lag (1999:1001).*

10 § Bestämmelser om ansvar för olovlig införsel och utförsel av alkoholdrycker finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling. *Lag (2000:1256).*

11 kap. Förverkande

1 § Sprit, alkoholdrycker och mäsk som har varit föremål för brott enligt denna lag eller deras värde samt utbyte av sådant brott skall förklaras förverkade. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt denna lag. Förverkande av alkoholdrycker kan ske även hos den som är fri från ansvar för brottet enligt 10 kap. 9 § andra stycket. *Lag (2005:307).*

2 § Har sprit eller alkoholdrycker olovligen tillverkats skall även destillationsapparater, apparatdelar och redskap som har använts vid tillverkningen, råämnen som uppenbarligen varit avsedda för tillverkningen och beredningen samt kärl och emballage som varorna har förvarats i, förklaras förverkade. Likaså skall förråd av renings- och filtreringsmedel vilka uppenbarligen avsetts för rening eller filtrering av olovligen tillverkad sprit förklaras förverkat.

Destillationsapparater och apparatdelar som har varit föremål för brott enligt 10 kap. 1 a § eller värdet därav samt utbyte av sådant brott skall förklaras förverkade. *Lag (1996:940).*

2 a § Utöver vad som sägs i 2 § får egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt denna lag, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat. *Lag (2005:307).*

3 § Förordnande om förverkande enligt 1 eller 2 skall inte meddelas, om det skulle vara uppenbart oskäligt. *Lag (2005:307).*

4 § I fråga om sprit, alkoholdrycker eller mäsk som kan antas bli förverkade gäller lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m. i tillämpliga delar. Alkoholdryck som har lagts upp på sådant tillfälligt lager som nämns i 3 kap. 7 § tullagen (2000:1281) skall anses som förverkad om den inte har tagits ut från lagret inom 30 dagar från uppläggningen. Vad som nu har sagts gäller även i fråga om sådan dryck som för tillfällig förvaring har omhändertagits av Tullverket utan att läggas upp på tillfälligt lager. *Lag (2000:1300).*

5 § Chefen för utrikesdepartementet får medge undantag från 6 kap. 5 och 9 §§ på begäran av främmande stat och internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.

12 kap. Register

1 § Statens folkhälsoinstitut skall för de ändamål som anges i 2 § föra ett centralt register med hjälp av automatiserad behandling. *Lag (2001:414).*

2 § Registret får användas för tillsyn, uppföljning och utvärdering av lagens tillämpning samt framställning av statistik. *Lag (2001:414).*

3 § Registret får innehålla uppgifter om dem som har tillstånd enligt denna lag samt om dem som har rätt att bedriva partihandel enligt 4 kap. 1 § första stycket.

I registret får behandlas uppgifter om

1. namn eller firma, person-, samordnings-, registrerings- eller organisationsnummer, adress och telefonnummer och

2. den verksamhet som tillståndet avser och om villkor som har meddelats för denna. *Lag (2001:414).*

4 § Regeringen får föreskriva att uppgifter till registret får hämtas från register som förs av statlig eller kommunal myndighet. *Lag (2001:414).*

5 § Skatteverket får för sin tillsyn enligt denna lag ha direktåtkomst till uppgifter om serveringstillstånd i registret. *Lag (2003:711).*

6 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller även vid behandling av personuppgifter enligt denna lag. *Lag (2001:414).*

7–10 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2001:414).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1738

1. Denna lag träder i kraft i fråga om 9 kap. 2 § tredje stycket den 1 januari 1998 och i övrigt den 1 januari 1995, då lagen (1977:292) om tillverkning av drycker, m.m. och lagen (1977:293) om handel med drycker skall upphöra att gälla. Fram till dess att lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. och tullagen (1994:1550) trätt i kraft skall hänvisningarna i 4 kap. 2 och 3 §§ i stället avse 6 § lagen (1987:1069) om tullfrihet m.m. respektive 8 § första stycket tullagen (1987:1065). Fram till dess att tullförordningen (1994:1558) trätt i kraft skall med sådant tillfälligt lager som avses i 11 kap. 4 § förstås tullupplag enligt tullagen (1987:1065).

I fråga om beslut som allmän förvaltningsdomstol har meddelat före den 1 januari 1998 skall 9 kap. 2 § tredje stycket inte tillämpas vid överklagande av beslutet.

2. Tillstånd som har meddelats före ikraftträdandet skall i motsvarande omfattning gälla som tillstånd enligt den nya lagen.

Ansökningar om andra tillstånd än serveringstillstånd som inte har prövats slutligt vid ikraftträdandet skall överlämnas för handläggning hos Alkoholinspektionen.

Har länsstyrelsen i fråga om ingripande mot serveringstillstånd meddelat beslut före ikraftträdandet, tillämpas äldre bestämmelser beträffande överklagande av beslutet och prövningen i överinstans.

3. Partihandelsbolagets och detaljhandelsbolagets rättigheter enligt lagen (1977:292) om tillverkning av drycker, m.m. och lagen (1977:293) om handel med drycker skall, i den mån de avser verksamheter som enligt den nya lagen kräver tillstånd, gälla som sådana tillstånd till dess tillstånd har meddelats partihandelsbolaget eller detaljhandelsbolaget, dock längst till utgången av år 1995.

4. Den som har serveringstillstånd får köpa spritdrycker, vin och utländskt starköl som behövs för rörelsen endast av detaljhandelsbolaget eller av den som har fått tillverknings- eller partihandelstillstånd enligt den nya lagen genom beslut av Alkoholinspektionen.

5. Under år 1995 skall länsstyrelsen fullgöra de uppgifter som åligger kommunen enligt den nya lagen utom de som anges i 8 kap. Länsstyrelsen får dock inte bifalla en ansökan om tillstånd enligt 7 kap. 5 § första stycket innan kommunen yttrat sig, utom i de fall ansökan avser en enstaka tidsperiod eller ett enstaka tillfälle.

Ansökningar om tillstånd till servering som inte har prövats slutligt före utgången av år 1995 skall överlämnas för handläggning hos vederbörande kommun.

6. Under år 1996 och 1997 skall kommunen underrätta länsstyrelsen om alla ansökningar om tillstånd enligt 7 kap. 5 § första stycket. Ansökningarna får under nämnda tid inte bifallas innan länsstyrelsen yttrat sig. Vad nu sagts gäller inte ansökningar som avser en enstaka tidsperiod eller ett enstaka tillfälle.

7. Under år 1996 och 1997 skall kommunen, när fråga uppkommer om återkallelse av serveringstillstånd eller om förbud som nämns i 7 kap. 21 §, underrätta länsstyrelsen. Ingripande får under nämnda tid inte beslutas innan länsstyrelsen yttrat sig.

Till SFS 1996:940

Denna lag träder i kraft den 1 november 1996.

Till SFS 1998:511

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 2 § andra stycket 4 och 5 skall tillämpas i fråga om drycker som kommit in i landet efter ikraftträdandet.

Till SFS 1998:720

Denna lag träder i kraft den 24 oktober 1998. Om datalagen (1973:289) även efter denna tidpunkt skall tillämpas på viss behandling av personuppgifter, gäller dock 12 kap. 10 § i dess äldre lydelse för sådan behandling.

Till SFS 1999:430

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:452

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1001

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 då lagen (1978:763) med vissa bestämmelser om marknadsföring av alkoholdrycker skall upphöra att gälla.

2. Partihandelstillstånd, som före ikraftträdandet har meddelats annan än den som avses i 4 kap. 1 § första stycket i dess nya lydelse, skall efter ikraftträdandet fortfarande gälla, dock längst till utgången av år 2003. Härvid gäller 7 kap. 1 § tredje stycket och 4 § samt 8 kap. 1 § i paragrafens lydelse före ikraftträdandet. Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter om sådana tillstånd i Alkoholinspektionens register. *Lag (2001:414).*

3. Uppkommer fråga om administrativt ingripande mot den som avses i 2 tillämpas 7 kap. 18 § i dess tidigare lydelse.

4. Ansökningar om partihandelstillstånd som kommit in till Alkoholinspektionen och som inte har prövats slutligt vid ikraftträdandet skall överlämnas för handläggning hos beskattningsmyndigheten (Skattemyndigheten i Gävle).

5. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för marknadsföringsåtgärder som har vidtagits före ikraftträdandet. För sådan marknadsföring gäller att återkallelse av tillstånd enligt 7 kap. 19 § inte får ske.

Till SFS 1999:1002

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:483

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2000:1256

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:1300

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:414

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003 i fråga om 8 kap. 5 a § och i övrigt den 1 juli 2001.

2. Partihandelstillstånd, som före ikraftträdandet har meddelats annan än den som avses i 4 kap. 1 § första stycket i dess nya lydelse, skall efter ikraftträdandet fortfarande gälla, dock längst till utgången av år 2007. Härvid gäller 7 kap. 1 § tredje stycket samt 8 kap. 1 § i paragrafens lydelse före ikraftträdandet. Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter om sådana tillstånd i Statens folkhälsoinstituts register. *Lag (2005:1180).*

3. Den som 1 juli 2001 redan bedriver servering av eller detaljhandel med öl, skall senast den 1 januari 2002 göra sådan anmälan som avses i 5 kap. 6 § andra stycket eller 6 kap. 1 a § tredje stycket.

Till SFS 2003:166

Denna lag träder i kraft den 15 maj 2003 i fråga om 4 kap. 11 § och i övrigt den 1 juli 2003.

Till SFS 2003:711

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Om en skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 8 kap. 2 § första stycket har begärt uppgifter från kommunen, skall efter ikraftträdandet i stället uppgifterna lämnas till Skatteverket.

Till SFS 2004:1045

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2005:307

Denna lag träder i kraft den 1juli 2005.

Till SFS 2005:470

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2005:1180

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Till SFS 2006:720

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:826

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

2. Detaljhandel med och servering av öl är, om övriga förutsättningar för verksamheten är uppfyllda, tillåten i en lokal som har godkänts enligt äldre bestämmelser till dess att kontrollmyndigheten med stöd av livsmedelslagen (2006:804) har prövat om anläggningen kan godkännas eller, om godkännande inte krävs, till dess att anläggningen har registrerats.

Till SFS 2007:594

8. kap. 5 a § ska upphöra att gälla vid utgången av december 2009.

Till SFS 2008:366

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

Till SFS 2008:496

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

Till SFS 2009:1086

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2010:725

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

Alkoholförordning (2010:1636)

2 december 2010

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter som ansluter till alkohollagen (2010:1622).

De termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse i denna förordning.

2 § En länsstyrelse ska på begäran av Statens folkhälsoinstitut lämna det biträde som behövs vid handläggningen av ärenden och vid tillsyn enligt alkohollagen (2010:1622).

Länsstyrelsen ska underrätta Statens folkhälsoinstitut om förhållanden som är av betydelse för Statens folkhälsoinstituts tillsyn.

Apoteks utlämnande eller försäljning av teknisk sprit

3 § Apotek får förutom till annat apotek lämna ut eller sälja teknisk sprit endast efter förskrivning eller rekvisition av behörig förskrivare. Förskrivning eller rekvisition av teknisk sprit får endast avse utvärtes bruk eller desinfektion av instrument eller laboratorieändamål i beställarens yrkesutövning.

Läkemedelsverket får meddela föreskrifter om vem som är behörig att förskriva eller rekvirera teknisk sprit.

Bemyndiganden

4 § Statens folkhälsoinstitut får meddela föreskrifter om

1. vilka uppgifter som ska finnas i en anmälan enligt 5 kap. 5 § samt 8 kap. 3, 4, 6 eller 7 § alkohollagen (2010:1622),
2. kunskapsprov för erhållande av serveringstillstånd samt om undantag från skyldigheten att avlägga sådant prov enligt 8 kap. 12 § alkohollagen,
3. vilka uppgifter som tillståndshavare och andra som bedriver verksamhet med stöd av alkohollagen ska lämna för att myndigheten ska kunna bedriva tillsyn enligt 9 kap. 1 § alkohollagen,
4. vilka uppgifter som ska finnas i ett bevis om tillstånd som en kommun har meddelat enligt 9 kap. 7 § alkohollagen,
5. vilka uppgifter som tillståndshavare och andra som bedriver verksamhet med stöd av alkohollagen är skyldiga att lämna för att myndigheten ska kunna föra statistik enligt 9 kap. 14 § alkohollagen,
6. anlitande av kontrollbolag vid handel med teknisk sprit (6 kap. 10 § 2 alkohollagen),
7. denaturering av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat och i vilka fall denaturering får underlåtas (6 kap. 10 § 3 alkohollagen), och
8. handel i övrigt med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat som behövs till skydd för liv och hälsa (6 kap. 10 § 4 alkohollagen).

Statens folkhälsoinstitut får, i andra fall än vad som anges i 3 § andra stycket, meddela föreskrifter om vem som utöver vad som anges i 6 kap. 5 § alkohollagen har rätt att köpa teknisk sprit (6 kap. 10 § 1 alkohollagen).

Bestämmelser om handläggning av ärenden om tillstånd m.m.

5 § Kommunen ska fatta beslut i ett ärende om serveringstillstånd inom fyra månader från det att en fullständig ansökan har kommit in till kommunen. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet får handläggningstiden förlängas med högst fyra månader. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig ansökan har kommit och om innehållet i ett sådant bevis.

6 § Om kommunen i ett ärende om serveringstillstånd begär att sökanden ska ge in certifikat, intyg eller andra liknande dokument som visar att ett visst tillståndskrav är uppfyllt, ska kommunen godta motsvarande dokument från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Kommunen får dock begära att dokumentet ges in i original eller i en bestyrkt kopia eller i form av en auktoriserad översättning till svenska.

Underrättelseskyldighet

7 § Statens folkhälsoinstitut ska på lämpligt sätt underrätta berörda länsstyrelser, kommuner och polismyndigheter om beslut som institutet har fattat i ärenden enligt alkohollagen (2010:1622).

8 § Om en allmän domstol har funnit någon skyldig till brott mot 11 kap. 1, 4 eller 5 § alkohollagen (2010:1622) ska, när domen vunnit laga kraft, en kopia av domen snarast sändas till Skatteverket.

Allmän förvaltningsdomstols dom eller slutliga beslut i mål avseende alkohollagen ska, när domen eller beslutet vunnit laga kraft, sändas till Statens folkhälsoinstitut.

9 § Skatteverket ska underrätta Statens folkhälsoinstitut om beslut om godkännande eller återkallelse av godkännande som avses i

1. 2 kap. 1 § första stycket eller 3 § första stycket alkohollagen (2010:1622),
2. 4 kap. 1 § första stycket alkohollagen, och
3. 6 kap. 2 § alkohollagen.

En underrättelse enligt första stycket ska innehålla uppgifter om vilken verksamhet som den som har ansökt om godkännande avser att bedriva.

10 § Konsumentverket ska underrätta Statens folkhälsoinstitut om beslut av större vikt som avser de särskilda bestämmelserna för marknadsföring av alkoholdrycker i 7 kap. alkohollagen (2010:1622).

Avtal enligt 5 kap. 1 § alkohollagen

11 § Det avtal som avses i 5 kap. 1 § fjärde stycket alkohollagen (2010:1622) ska tillkännages genom att det kungörs i Svensk författningssamling (SFS).

Tillämpning av 7 kap. 9 § alkohollagen

12 § Bestämmelsen i 7 kap. 9 § alkohollagen (2010:1622) ska tillämpas på främmande stat som är ansluten till Madridöverenskommelsen den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga eller vilseledande ursprungsbeteckningar på handelsvaror eller som är medlem i Världshandelsorganisationen (WTO).

Informationstexter

13 § Följande informationstexter ska användas i annonser i de fall som avses i 7 kap. 7 § alkohollagen (2010:1622).

1. Alkohol kan skada din hälsa.
2. Alkohol är beroendeframkallande.
3. Alkohol kan orsaka nerv- och hjärnskador.
4. Alkohol kan orsaka skador på lever och bukspottskörtel.
5. Alkohol kan orsaka hjärnblödning och cancer.
6. Varannan förare som omkommer i singelolyckor i trafiken är alkoholpåverkad.
7. Hälften av alla som drunknar har alkohol i blodet.
8. Alkohol i samband med arbete ökar risken för olyckor.
9. Alkoholkonsumtion under graviditeten kan skada barnet.
10. Barn som får alkohol hemma dricker sig berusade oftare än andra barn.
11. Att börja dricka i tidig ålder ökar risken för alkoholproblem.

14 § Informationstext som avses i 13 § ska

1. tryckas med typsnitt Helvetica i fet stil,
2. tryckas med en typsnittsstorlek som medför att texten täcker största möjliga andel av det område som reserverats för den,
3. återges i svart färg på vit botten,
4. centreras på den yta där den trycks,
5. omges av en svart ram som inte inkräktar på det område som reserverats för informationstexten,
6. täcka minst tjugo procent av annonsens yta, och
7. placeras horisontellt och på ett sätt som gör den lätt läsbar.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011 då alkoholförordningen (1994:2046) ska upphöra att gälla.

Alkoholförordning (1994:2046)

16 december 1994

Förordningen är upphävd genom SFS 2010:1636.

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2009:1094

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller närmare bestämmelser om tillämpningen av alkohollagen (1994:1738).

De uttryck och benämningar som används i förordningen har samma betydelse som i alkohollagen.

2 § Statens folkhälsoinstitut skall på lämpligt sätt underrätta berörda länsstyrelser, kommuner och polismyndigheter om beslut som institutet fattat i ärenden enligt alkohollagen (1994:1738). *Förordning (2001:415).*

3 § Statens folkhälsoinstitut skall utfärda bevis om tillstånd som den meddelat. I beviset skall det finnas uppgifter om

1. tillståndshavare,
2. de rättigheter som följer av tillståndet,
3. tillståndstiden,
4. var verksamheten bedrivs, och
5. de särskilda villkor som har meddelats. *Förordning (2001:415).*

4 § Länsstyrelsen skall på begäran av Statens folkhälsoinstitut lämna det biträde som behövs vid handläggning av ärenden och vid tillsyn enligt alkohollagen (1994:1738).

Länsstyrelsen skall underrätta Statens folkhälsoinstitut om förhållanden som är av betydelse för Statens folkhälsoinstituts tillsyn. *Förordning (2001:415).*

Bemyndiganden

5 § Statens folkhälsoinstitut får meddela föreskrifter

1. med närmare bestämmelser om tillverkning av alkoholdrycker och sprit enligt 2 kap. 3 § alkohollagen (1994:1738),
2. om vilken utredning som skall ges in med ansökan om tillverknings- eller inköpstillstånd (7 kap. 3 § alkohollagen),
3. med närmare bestämmelser om servering från minibar på hotellrum (7 kap. 8 § femte stycket alkohollagen),
4. om vilka uppgifter som skall finnas i bevis om tillstånd som kommunen har meddelat (7 kap. 22 § andra stycket alkohollagen),
5. om statistiska uppgifter som en tillståndshavare och den som enligt 4 kap. 1 § första stycket alkohollagen är berättigad att bedriva partihandel är skyldig att lämna (8 kap. 5 § alkohollagen).
6. om kassaregister (8 kap. 5 a § andra stycket alkohollagen).

Vid utformandet av föreskrifter som avses i första stycket 1 skall institutet samråda med Livsmedelsverket. *Förordning (2006:838).*

Bestämmelser om handläggning av vissa ärenden om tillstånd, m.m.

6 § Kommunen ska fatta beslut i ett ärende om serveringstillstånd inom fyra månader från det att en fullständig ansökan har kommit in till kommunen.
Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet får handläggningstiden vid högst ett tillfälle förlängas med högst fyra månader. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig ansökan har kommit in och om innehållet i ett sådant bevis. *Förordning (2009:1094).*

7 § Om kommunen i ett ärende om serveringstillstånd begär att sökanden ska ge in certifikat, intyg eller andra liknande dokument som visar att ett visst tillståndskrav är uppfyllt, ska kommunen godta motsvarande dokument från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Kommunen får dock begära att dokumentet ges in i original eller i en bestyrkt kopia eller i form av en auktoriserad översättning till svenska. *Förordning (2009:1094).*

8 § Statens folkhälsoinstitut ska fatta beslut i ett ärende om inköpstillstånd inom en månad från det att en fullständig ansökan har kommit in till institutet. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet får handläggningstiden vid högst ett tillfälle förlängas med högst en månad. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas. I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig ansökan har kommit in och om innehållet i ett sådant bevis. *Förordning (2009:1094).*

9 § Om Statens folkhälsoinstitut i ett ärende om inköpstillstånd begär att sökanden ska ge in certifikat, intyg eller andra liknande dokument som visar att ett visst tillståndskrav är uppfyllt, ska institutet godta motsvarande dokument från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Institutet får dock begära att dokumentet ges in i original eller i en bestyrkt kopia eller i form av en auktoriserad översättning till svenska. *Förordning (2009:1094).*

Avgifter

10 § Statens folkhälsoinstitut tar ut avgift för prövning av ansökan enligt alkohollagen (1994:1738) med 2 000 kr. *Förordning (2001:415).*

11 § Statens folkhälsoinstitut tar ut en årlig avgift för tillsyn (grundavgift och tilläggsavgift) enligt alkohollagen (1994:1738) enligt vad som föreskrivs i 12–16 §§. *Förordning (2005:1181).*

12 § Årlig avgift tas ut för tillsynen av tillverkning av sprit enligt följande tabell.

Årskvantitet 1 000 liter	Grundavgift	Tilläggsavgift per 1 000 liter inom skiktet
0 – 50	20 000 kr	–
51 – 500	20 000 kr	66 kr
501 –	50 000 kr	11 kr

Förordning (1999:1011).

13 § Årlig avgift tas ut för tillsynen av tillverkning av spritdrycker enligt följande tabell.

Årskvantitet 1 000 liter	Grundavgift	Tilläggsavgift per 1 000 liter inom skiktet
0 – 50	5 000 kr	–
51 – 500	5 000 kr	77 kr
501 – 1 000	40 000 kr	40 kr
1 001 – 5 000	60 000 kr	10 kr
5 001 – 10 000	100 000 kr	10 kr
10 001 –	150 000 kr	8 kr

Förordning (2005:1181).

14 § Årlig avgift tas ut för tillsynen av tillverkning av vin enligt följande tabell.

Årskvantitet 1 000 liter	Grundavgift	Tilläggsavgift per 1 000 liter inom skiktet
0 – 50	5 000 kr	–
51 – 500	5 000 kr	44 kr
501 – 1 000	25 000 kr	30 kr
1 001 – 5 000	40 000 kr	7 kr
5 001 –	70 000 kr	7 kr

Förordning (2005:1181).

15 § Årlig avgift tas ut för tillsynen av tillverkning av starköl och öl enligt följande tabell.

Årskvantitet 1 000 liter	Grundavgift	Tilläggsavgift per 1 000 liter inom skiktet
0 – 125	5 000 kr	–
126 – 250	5 000 kr	40 kr
251 – 1 000	10 000 kr	13 kr
1 001 – 2 000	20 000 kr	10 kr

Årskvantitet 1 000 liter	Grundavgift	Tilläggsavgift per 1 000 liter inom skiktet
2 001 – 5 000	30 000 kr	3 kr
5 001 – 10 000	40 000 kr	2 kr
10 001 –	50 000 kr	2 kr

Avgifterna skall bestämmas utifrån den sammanlagda mängden av starköl och öl. *Förordning (2005:1181).*

16 § Statens folkhälsoinstitut tar ut en grundavgift med 5 000 kr för tillsyn över verksamhet hos den som fått sådant tillstånd som avses i 4 kap. 4 § alkohollagen (1994:1738). Meddelas tillstånd efter ett halvårsskifte skall avgiften reduceras med hälften för det året. *Förordning (2001:415).*

17 § Avgift enligt 10 § skall betalas när ansökan ges in. Om inte detta sker skall sökanden föreläggas att betala avgiften inom en viss tid. Ett sådant föreläggande får sändas till sökanden per post eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Följs inte föreläggandet skall ansökan avvisas. Sökanden skall upplysas om detta i föreläggandet.

18 § Avgift enligt 11–16 §§ tas ut när tillstånd har meddelats för verksamheten. Under varje påföljande kalenderår tas halva avgiften ut i januari och resterande del i juli.

Grundavgift och tilläggsavgift beräknas preliminärt på grundval av tillståndshavarens uppgifter om den uppskattade tillverkningsvolymen under året. Efter årets utgång skall tillståndshavaren snarast redovisa statistik över den faktiska mängden tillverkade varor under året.

Statens folkhälsoinstitut får meddela föreskrifter om den närmare utformningen av sådana statistiska uppgifter som avses i andra stycket. *Förordning (2005:1181).*

19 § Om det på grund av uppgift enligt 18 § andra stycket eller annan orsak måste antas att den preliminärt beräknade avgiften varit avsevärt för hög eller avsevärt för låg med hänsyn till verksamhetens omfattning skall ny avgiftsberäkning göras. Ny beräkning får dock inte göras senare än ett år efter avgiftsårets utgång.

20 § Den som har betalat för mycket i avgift skall få tillbaka den överskjutande delen utan dröjsmål.

Tillkommande avgift skall betalas in inom en månad efter det att den avgiftsskyldige fått del av Statens folkhälsoinstituts beslut enligt 19 §. *Förordning (2001:415).*

21 § Statens folkhälsoinstitut får, om det finns särskilda skäl, betala tillbaka hela eller en del av inbetald ansöknings- eller tillsynsavgift. *Förordning (2001:415).*

22 § Statens folkhälsoinstituts beslut om avgifter får överklagas i den ordning som föreskrivs i 9 kap. 2 § alkohollagen (1994:1738). *Förordning (2001:415).*

Underrättelseskyldighet

23 § Om en allmän domstol har funnit någon skyldig till brott mot 10 kap. 1, 3 eller 4 § alkohollagen (1994:1738), skall när domen har vunnit laga kraft en kopia av den snarast sändas till Skatteverket. *Förordning (2003:977).*

24 § Skatteverket skall underrätta Statens folkhälsoinstitut om beslut om godkännande eller registrering som avses i 4 kap. 1 § första stycket alkohollagen (1994:1738). *Förordning (2003:977).*

25 § Konsumentverket skall underrätta Statens folkhälsoinstitut om beslut av större vikt som avser de särskilda bestämmelserna för marknadsföring av alkoholdrycker i 4 kap. 8–13 §§ alkohollagen (1994:1738). *Förordning (2001:415).*

Tillämpning av 4 kap. 13 § alkohollagen

26 § Bestämmelsen i 4 kap. 13 § alkohollagen (1994:1738) skall tillämpas på främmande stat som är ansluten till Madridöverenskommelsen den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga eller vilseledande ursprungsbeteckningar på handelsvaror eller som är medlem i Världshandelsorganisationen (WTO). *Förordning (1999:1011).*

Informationstexter

27 § Följande informationstexter skall användas i annonser i de fall som avses i 4 kap. 11 c § alkohollagen (1994:1738).

1. Alkohol kan skada din hälsa.
2. Alkohol är beroendeframkallande.
3. Alkohol kan orsaka nerv- och hjärnskador.
4. Alkohol kan orsaka skador på lever och bukspottskörtel.
5. Alkohol kan orsaka hjärnblödning och cancer.
6. Varannan förare som omkommer i singelolyckor i trafiken är alkoholpåverkad.
7. Hälften av alla som drunknar har alkohol i blodet.
8. Alkohol i samband med arbete ökar risken för olyckor.
9. Alkoholkonsumtion under graviditeten kan skada barnet.
10. Barn som får alkohol hemma dricker sig berusade oftare än andra barn.
11. Att börja dricka i tidig ålder ökar risken för alkoholproblem. *Förordning (2004:1046).*

28 § Informationstext som avses i 27 § skall

1. tryckas med typsnittet Helvetica i fet stil,
2. tryckas med en typsnittsstorlek som medför att texten täcker största möjliga andel av det område som reserverats för den,
3. återges i svart färg på vit botten,
4. centreras på den yta där texten trycks,
5. omges av en svart ram som inte inkräktar på det område som reserverats för informationstexten,

6. täcka minst tjugo procent av annonsens yta, och

7. placeras horisontellt och på ett sätt som gör den lätt läsbar. *Förordning (2004:1046).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:2046

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995, då förordningen (1992:272) om avgifter för vissa ärenden enligt lagen (1977:292) om tillverkning av drycker, m.m. och förordningen (1977:305) om handel med drycker skall upphöra att gälla.

2. Under år 1995 får länsstyrelsen ta ut avgift för prövning av ansökan om tillstånd enligt 7 kap. 5 § alkohollagen (1994:1738) med 3 200 kr. Angående förfarandet vid uttag av sådan avgift gäller bestämmelserna i 11–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191).

3. Under år 1995 skall länsstyrelsen tillställa Alkoholinspektionen samt berörd kommun och polismyndighet kopia av beslut som länsstyrelsen fattat i ärende enligt alkohollagen (1994:1738).

Under år 1995 skall länsstyrelsen utfärda sådant bevis som avses i 3 §.

Till SFS 1995:662

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1995 och tillämpas på domar som har meddelats från och med den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:1215

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Till SFS 1996:77

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om brott mot vapenlagen (1973:1176) och vapenförordningen (1974:123).

Till SFS 1996:1279

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:755

Denna förordning träder i kraft den 28 oktober 1997. De nya bestämmelserna skall dock tillämpas från och med den 23 oktober 1997.

Till SFS 1997:1085

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande i fråga om brott mot uppbördslagen (1953:272).

Till SFS 1998:931

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om brott mot hälsoskyddslagen (1982:1080).

Till SFS 1998:1733

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:59

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Till SFS 1999:1011

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000 då förordningen (1996:1244) om tillämpning av 5 § lagen (1978:763) med vissa bestämmelser om marknadsföring av alkoholdrycker skall upphöra att gälla.

2. Äldre föreskrifter om avgifter gäller fortfarande för tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:508

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2000:931

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:1276

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

2. I fråga om brott enligt lagen (1960:418) om straff för varusmuggling gäller förordningen i sin äldre lydelse.

Till SFS 2000:1420

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Äldre föreskrifter om avgifter gäller fortfarande för tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:415

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2003:977

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:1046

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2005:1181

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Till SFS 2006:838

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2009:1094

1. Denna förordning träder i kraft den 27 december 2009.

2. Ansökningar om serveringstillstånd som kommit in till kommunen och ansökningar om inköpstillstånd som kommit in till Statens folkhälsoinstitut före ikraftträdandet men som ännu inte har avgjorts handläggs enligt äldre föreskrifter.

Lag (1994:1564) om alkoholskatt

15 december 1994

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:180

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § För öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt för etylalkohol ska alkoholskatt betalas till staten enligt denna lag.

I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den lydelse av den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 19 oktober 1992.

Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EG-land.

Med EG eller ett EG-land förstås de områden som tillhör Europeiska gemenskapens punktskatteområde. Med tredje land förstås länder och områden utanför detta skatteområde. *Lag (2009:1503).*

Skatt på öl

2 § Skatt ska betalas för öl som hänförs till KN-nr 2203 om alkoholhalten överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt ska även betalas för produkter innehållande en blandning av öl och icke-alkoholhaltig dryck hänförlig till KN-nr 2206 om alkoholhalten i blandningen överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt tas ut per liter med 1,66 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt om högst 2,8 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor. *Lag (2007:1386).*

Skatt på vin

3 § Skatt ska betalas för vin som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 om alkoholhalten uppkommit enbart genom jäsning och

1. alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent men uppgår till högst 15 volymprocent, eller
2. alkoholhalten överstiger 15 volymprocent men uppgår till högst 18 volymprocent och vinet producerats utan tillsatser.

Skatt tas ut per liter för

drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 7,58 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 11,20 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 15,41 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 21,58 kronor, och för

drycker med en alkoholhalt över 15 men inte över 18 volymprocent med 45,17 kronor.

För vin med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor. *Lag (2007:1386).*

Skatt på andra jästa drycker än vin eller öl

4 § Skatt ska betalas för andra jästa drycker än vin eller öl som hänförs till KN-nr 2206 samt sådana drycker som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 3 §, om alkoholhalten överstiger 1,2 men inte 10 volymprocent eller om alkoholhalten överstiger 10 men inte 15 volymprocent under förutsättning att alkoholhalten uteslutande har uppkommit genom jäsning.

Skatt tas ut per liter för

drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 7,58 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 11,20 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 15,41 kronor, och för

drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 21,58 kronor.

För andra jästa drycker med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor. *Lag (2007:1386).*

Skatt på mellanklassprodukter

5 § Skatt skall betalas för mellanklassprodukter med en alkoholhalt över 1,2 men inte över 22 volymprocent som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 men som inte beskattas enligt 2–4 §§.

Skatt tas ut per liter för

drycker med en alkoholhalt om högst 15 volymprocent med 27,20 kronor, och för

drycker med en alkoholhalt över 15 volymprocent med 45,17 kronor. *Lag (1998:595).*

Skatt på etylalkohol

6 § Skatt skall betalas för varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som

hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt skall även betalas för drycker som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Skatt tas ut med 501,41 kronor per liter ren alkohol. *Lag (1998:595).*

Undantag från skatteplikten

7 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse,
2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,
3. ingår i läkemedel,
4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,
5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram choklad-produkter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,
6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EG-medlemsstats krav,
7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av
   a) varornas beskaffenhet,
   b) oförutsedda händelser eller force majeure, eller
8. under ett uppskovsförfarande förstörts under tillsyn av Skatteverket.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EG-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EG-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483), eller
2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen. *Lag (2009:1503).*

Uppskovsförfarandet

7 a § I denna lag avses med

uppskovsförfarande: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning inom EG av skattepliktiga alkoholvaror,

släpps för konsumtion: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. innehas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, eller
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande,

beskattade alkoholvaror: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EG-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet. *Lag (2009:1503)*.

7 b § Under uppskovsförfarande får skattepliktiga alkoholvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EG-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EG, eller

d) antingen

- en beskickning eller ett konsulat i ett annat EG-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, eller
- en internationell organisation med säte i ett annat EG-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EG-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren. *Lag (2009:1503)*.

7 c § För flyttning under uppskovsförfarande krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 21 b § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 22 a §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 10 § första och andra styckena eller 14 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium. *Lag (2009:1503)*.

7 d § En flyttning under uppskovsförfarande avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 7 b §. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EG. *Lag (2009:1503).*

7 e § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 17–28 i rådets direktiv 2008/118/EG, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium. *Lag (2009:1503).*

Skattskyldighet m.m.

Skattskyldiga

8 § Skattskyldig är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 9 § hanterar alkoholvaror enligt uppskovsförfarandet,
2. har godkänts som varumottagare enligt 12 eller 13 §,
3. har godkänts som registrerad avsändare enligt 14 §,
4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 eller 15 b §,
5. tar emot beskattade alkoholvaror enligt 15 c §,
6. för in eller tar emot beskattade alkoholvaror från ett annat EG-land till Sverige enligt 16 §,
7. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag eller som annars i Sverige tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol,
8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
9. i annat fall än som avses i 1–8, innehar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här.

Att varor används för annat än avsett ändamål ska i denna lag likställas med att de går förlorade.

Första stycket 6 och 9 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EG-land förvarar alkoholvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium. *Lag (2009:1503).*

8 a § Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 6 och 9 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,
2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EG-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EG-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. *Lag (2009:1503)*.

8 b § Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 8 undantas varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 31 h § och som förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. förvärvats skattefritt enligt 31 e § eller 32 § första stycket 5 och som förstörts under tillsyn av Skatteverket. *Lag (2009:1503)*.

8 c § Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en gemenskapsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EG-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* och *gemenskapsvara* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. *Lag (2010:106)*.

Upplagshavare och skatteupplag

9 § Som upplagshavare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning lagra skattepliktiga varor,

2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarande,

3. för försäljning till näringsidkare inom EG importera skattepliktiga varor från tredje land, eller

4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande enligt första stycket krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och

2. disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Upplagshavares hantering av skattepliktiga alkoholvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, äga rum i godkänt skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare. *Lag (2009:1503).*

9 a § En upplagshavare skall för varje skatteupplag löpande bokföra affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga alkoholvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor. *Lag (2001:517).*

10 § En upplagshavare som avser att flytta varor enligt 7 b § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EG-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av alkoholvaror sker enligt 7 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EG-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska även ställa säkerhet för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 19 § 1 c. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. *Lag (2009:1503).*

11 § Godkännande av upplagshavare eller av skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. upplagshavaren begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2009:1503).*

Registrerad varumottagare

12 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EG-land, eller som yrkesmässigt från tredje land importerar skattepliktiga varor, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 11 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2009:1503).*

13 § Den som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EG-land ska godkännas som tillfälligt registrerad varumottagare. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EG-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 11 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på tillfälligt registrerade varumottagare. *Lag (2009:1503).*

Registrerad avsändare

14 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får godkännas som registrerad avsändare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 10 § första och andra styckena och om återkallelse i 11 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare. *Lag (2009:1503).*

Jämkning av säkerhetsbelopp

14 a § I fall som avses i 10 § tredje stycket och 12 § får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av nämnda bestämmelser, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter. *Lag (2009:1503).*

Distansförsäljning

15 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar beskattade alkoholvaror och varorna transporteras hit från ett annat EG-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (*distansförsäljning*), är säljaren skattskyldig.

Säljaren ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som sänds från det andra EG-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i första och andra styckena samt i 15 b § omfattar även sådana överföringar av alkoholvaror som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. *Lag (2009:1503).*

15 a § Vid distansförsäljning enligt 15 § ska säljaren företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av

Skatteverket. Sådant godkännande får ges när säljaren ställt säkerhet för skatten. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av alkoholskatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Bestämmelserna om återkallelse i 11 § första stycket 1 och 3 och tredje stycket tillämpas även på representant som avses i första stycket. *Lag (2009:1503).*

15 b § Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer alkoholvaror till någon i Sverige genom distansförsäljning ska, i stället för vad som anges i 15 och 15 a §§, innan varorna avsänds från det andra EG-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. *Lag (2009:1503).*

15 c § Den som tar emot alkoholvaror som avsänts till Sverige enligt 15 eller 15 § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte ställt säkerhet för skatten i Sverige. *Lag (2009:1503).*

Övriga skattskyldiga

16 § Den som för in eller tar emot beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan varorna flyttas från det andra EG-landet, anmäla varorna till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Första stycket gäller inte de fall som är undantagna från skattskyldighet enligt 8 a §.

17 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:420).*

Import från tredje land i vissa fall

18 § När skattepliktiga varor importeras av någon som inte är upplagshavare enligt 9 §, registrerad varumottagare enligt 12 § eller registrerad avsändare enligt 14 §, ska skatten betalas till Tullverket. *Lag (2009:1503).*

Skattskyldighetens inträde

19 § Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 7 b och 7 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. registrerad avsändare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3, när skattepliktiga varor flyttas från en importplats på annat sätt än enligt 7 b och 7 c §§,

3. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 4 respektive 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna tillverkas,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 9, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,

9. den som är skattskyldig enligt 8 c § och som enligt 18 § ska betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 8 c § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet. *Lag (2009:1503).*

20 § Från skattskyldighet för upplagshavare enligt 19 § 1 undantas varor som

1. har återanvänts vid tillverkning, eller

2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget. *Lag (2009:1503).*

Dokumenthantering vid varuflyttningar enligt uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

21 § I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 21 b § första stycket,

2. administrativa referenskoder enligt 21 b § andra stycket,

3. uppgifter om ändrad destination enligt 21 d §,

4. mottagningsrapporter enligt 21 f § första stycket, och

5. exportrapporter enligt 21 f § andra stycket.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 22 a och 23 §§.

Bestämmelserna i 21 b–21 e och 22 a §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

När en flyttning under uppskovsförfarande sker enbart på svenskt territorium och varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i 21 b–24 §§. *Lag (2009:1503).*

21 a § Den som upprättar elektroniskt administrativt dokument, mottagningsrapport eller exportrapport via det datoriserade systemet ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen. *Lag (2009:1503).*

21 b § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 7 b § påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av det elektroniska administrativa dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det. *Lag (2009:1503).*

21 c § Avsändaren ska lämna den person som medför varorna ett dokument som innehåller den administrativa referenskod som avses i 21 b § andra stycket. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. *Lag (2009:1503).*

21 d § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen måste vara en sådan destination som avses i 7 b § första stycket 1 a, b eller c, eller en direkt leveransplats. *Lag (2009:1503).*

21 e § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 7 b § första stycket 1 d, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EG-landet. *Lag (2009:1503).*

21 f § Den som på en sådan destination som avses i 7 b § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande, ska utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid flyttning enligt 7 b § första stycket 1 c som avslutas med att varorna exporteras, ska Tullverket via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna lämnat EG (exportrapport). *Lag (2009:1503).*

22 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 7 b §.

Om det av andra skäl än de som anges i 23 § inte är möjligt för den som tar emot varor att lämna en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, får det på annat sätt visas för Skatteverket att varorna nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*).

När Skatteverket erhållit ett tillfredsställande alternativt bevis, ska verket intyga att flyttningen avslutats. Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset och om att flyttningen avslutats.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall är det Tullverket som ska intyga att flyttningen avslutats.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EG-land tagit emot ett alternativt bevis som intygats på sådant sätt som avses i tredje stycket, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet. *Lag (2009:1503).*

Reservsystemet

22 a § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarande påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och
2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 21 d §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras. *Lag (2009:1503).*

23 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 21 f § för att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett pappersdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när exportrapport inte kan lämnas. I dessa fall är det Tullverket som ska upprätta rapporten. *Lag (2009:1503).*

24 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 7 b § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.
2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 21 d § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.
3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 7 b § ska lämna en mottagningsrapport.
4. Den behöriga myndigheten ska lämna en exportrapport.

Mottagnings- eller exportrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Till dess det elektroniska administrativa dokumentet kontrollerats och tilldelats en administrativ referenskod enligt 21 b § andra stycket anses flyttningen äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av ersättningsdokumentet. *Lag (2009:1503).*

Flyttning av beskattade alkoholvaror

25 § Den som ansvarar för en flyttning av beskattade alkoholvaror ska upprätta ett förenklat ledsagardokument när varorna flyttas till

1. ett annat EG-land under sådana förhållanden att skattskyldighet inträder i det andra landet, eller
2. en svensk ort via ett annat EG-land.

Förenklat ledsagardokument som avses i första stycket ska åtfölja varorna under flyttningen i enlighet med vad regeringen föreskriver. Sådant ledsagardokument krävs dock inte

1. vid distansförsäljning av beskattade alkoholvaror som sänds från Sverige, eller
2. för beskattade alkoholvaror som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EG-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EG-lands territorium.

Förfarandet med ett förenklat ledsagardokument enligt första stycket 2 får ersättas av andra förenklade förfaranden. *Lag (2009:1503).*

25 a § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1328).*

Beskattning vid oegentligheter

26 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av

1. den eller dem som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion. *Lag (2009:1503).*

27 § Om beskattade alkoholvaror som flyttas till eller via Sverige inte når angiven mottagare, ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller av varje annan person som medverkat i oegentligheten. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes. *Lag (2009:1503)*.

27 a–27 b §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2009:1504)*.

27 c § Vid flyttning av alkoholvaror enligt ett uppskovsförfarande till en mottagare eller exportplats i ett EG-land som inte har anslutit sig till det datoriserade systemet ska varorna åtföljas av ett sådant ledsagardokument som avses i artikel 18 i rådets direktiv 92/12/EEG. I dessa fall gäller inte 7 c § första stycket 1, 21 b § och 27 a § första och andra styckena. *Lag (2010:180)*.

Återbetalning av skatt

28 § För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter flyttas till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Ansökan om återbetalning av i Sverige betald skatt vid distansförsäljning av beskattade alkoholvaror från Sverige ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

I övriga fall ska den som begär återbetalning visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till Skatteverket gett in ett dokument som visar att skatten betalats i det andra EG-landet.

Har en vara beskattats enligt 26 eller 27 §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att varan beskattats i ett annat EG-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EG-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2009:1503)*.

29 § Har skatt betalats i Sverige för varor som sedan exporterats till tredje land, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. *Lag (2009:1503)*.

30 § Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 32 § första stycket 4 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad förbrukare kan återbetalning av skatten ske efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Ansökan enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500

kronor. Ansökan ska åtföljas av dokumentation som styrker användningen. *Lag (2009:1503).*

31–31 c §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:420).*

31 d § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. *Lag (1998:1679).*

Skattebefriad förbrukare

31 e § Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som använder alkoholvaror för ändamål som anges i 32 § första stycket 4 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattade alkoholvaror utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt. *Lag (2009:1503).*

31 f § En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra inköp och förbrukning av obeskattade varor och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att varor som köpts in utan skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattefriheten. *Lag (2001:517).*

31 g § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,

2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,

3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 31 f §,

4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), eller

5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2006:1507).*

31 h § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land. *Lag (2009:1503).*

Avdrag

32 § En upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg,

4. som har använts

a) för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6,

b) i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål,

5. som har levererats till

a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller

b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål,

6. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande, eller

7. som har beskattats i ett annat EG-land i sådana fall som avses i 26 § under förutsättning att det andra EG-landets skatteanspråk är befogat.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 3 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande. *Lag (2009:1503).*

33 § En registrerad varumottagare, som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror

1. som förbrukats ombord på resa till utländsk ort, eller

2. som sålts ombord på resa till tredje land.

En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e §, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6,

2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol,

3. för vetenskapligt ändamål. *Lag (2009:1503).*

Förfaranderegler m.m.

34 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra stycket, bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Skatteverket beslutar om skatt som avses i 26 och 27 §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. I övrigt ska 11 kap. 19 § andra stycket, 13 kap. 1 §, 14 kap. 4, 5 och 7 §§, 16 kap. 2 och 3 §§, 17 kap. 2, 3 och 7–11 §§, 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§, 20 kap., 21 kap., 22 kap. och 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen tillämpas.

Om den som är skattskyldig enligt 26 eller 27 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av. *Lag (2009:1503).*

35 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden. *Lag (2002:420).*

36 § Paragrafen upphävd. *Lag (2001:194).*

37 § Paragrafen upphävd. *Lag (1998:595).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1564

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen Vid ikraftträdandet upphör lagen (1977:306) om dryckesskatt att gälla. Den upphävda lagen tillämpas dock fortfarande i de fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet av den nya lagen.

2. Den som är registrerad som skattskyldig enligt de äldre bestämmelserna skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som upplagshavare enligt den nya lagen vid ikraftträdandet, inträder dock inte skattskyldighet för lagret vid avregistreringen.

Till SFS 1995:613

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 8 §, 20 § första stycket m och 31 a § tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995. Bestämmelsen i 20 § första stycket k och 31 b § tillämpas dock för tid från och med den 1 juni 1995.

Till SFS 1995:917

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

(Ändrades genom SFS 1995:1529 innan ikraftträdandet.)

Till SFS 1995:1528

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:1529

(Denna lag ändrade lag 1995:917 innan den lagen trädde ikraft.)

Till SFS 1996:600

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Till SFS 1996:1223

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1996:1323

(Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.)

Till SFS 1997:358

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:595

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1998.

Till SFS 1998:1679

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:429

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:448

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

2. I fråga om varor som har lagts upp på tullager som inrättats för förvaring av proviant eller levererats för försäljning i exportbutik före ikraftträdandet gäller 32 § första stycket e och f i sin äldre lydelse.

3. Den som har förvärvat varor utan skatt före ikraftträdandet är skyldig att betala skatt om varorna efter ikraftträdandet används för andra ändamål än som anges i 32 § första stycket e och f samt andra stycket. Därvid gäller 19 § första stycket 7 och 21 § fjärde stycket.

Till SFS 1999:1005

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1069

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1108

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 31 a § även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 1999:1328

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:481

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

2. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdandet och beslutet har överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

3. De nya bestämmelserna i 8 b § gäller inte för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1298

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för varor som dessförinnan anmälts eller borde ha anmälts till tullförfarandet övergång till fri omsättning.

Till SFS 2000:1425

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:194

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:517

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Den som vid lagens ikraftträdande har sådant tillstånd från Läkemedelsverket som anges i den äldre lydelsen av 31 e § skall anses godkänd som skattebefriad förbrukare enligt den nya lydelsen av paragrafen. Godkännandet skall gälla för den tid och för det eller de ändamål som anges i Läkemedelsverkets tillstånd.

Till SFS 2001:522

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:822

Denna lag träder i kraft den 1 december 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:900

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:420

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2002:889 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2002:889

(Denna lag ändrade SFS 2002:420 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2003).

Till SFS 2003:808

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:120

Denna lag träder i kraft den1 april 2004.

Till SFS 2004:232

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2006:1507

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1386

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1503

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Den som är godkänd som upplagshavare den 1 april 2010 ska godkännas som registrerad avsändare.

4. En registrering som varumottagare enligt 12 § i sin äldre lydelse ska från och med den 1 april 2010 anses vara ett godkännande som registrerad varumottagare enligt den nya lydelsen av paragrafen.

5. Bestämmelserna i 14 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1504

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. De upphävda paragraferna gäller dock fortfarande för varuflyttningar som har påbörjats före den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:106

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:180

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:13) om hantering av ledsagardokument enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi (ändrad och omtryckt genom RSFS 1999:13).

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:18) om godkännande av skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1997:5) om säkerhet enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2000:12) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Danmark.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2002:20) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Finland.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:29) om beskattningsmyndighetens tillsyn över universitets, högskolors, sjukhus, apoteks och skattebefriade förbrukares förstöring av skattepliktiga alkoholvaror och upplagshavares förstöring av skattepliktiga tobaks- och alkoholvaror.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:45) om upplagshavares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2005:15) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1774) om skatt på energi.

Skatteverkets information (SKV M 2005:24) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1774) om skatt på energi.

Förordning (2010:173) om alkoholskatt

11 mars 2010

Regeringen föreskriver följande.

Termer och uttryck

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen om alkoholskatt.

Föreskrifter och underrättelse

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om

1. godkännande av skatteupplag,
2. säkerhet enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
3. tillsynen över att skattepliktiga varor förstörs enligt 7 § första stycket 8 och 8 b § 2 lagen om alkoholskatt,
4. det tekniska förfarandet för uppgiftslämnande i det datoriserade systemet,
5. hantering och dokumentation av alternativa bevis enligt 22 § lagen om alkoholskatt, dokument i reservsystemet och ledsagardokument,
6. upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker,
7. mottagande av varor utan skatt enligt 31 e § tredje stycket och 31 h § lagen om alkoholskatt,
8. avdrag för skatt på varor enligt 32 § första stycket 2, 3, 5 och 6 lagen om alkoholskatt,
9. upplagshavares och skattebefriade förbrukares bokföring enligt 9 a § och 31 f § lagen om alkoholskatt,
10. hantering av mottagningsrapporter, när varor tas emot av mottagare som avses i 7 b § första stycket 1 d lagen om alkoholskatt, och
11. undantag från bestämmelserna i 24 § första stycket.

Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen om alkoholskatt.

3 § Om Skatteverket tar ut skatt enligt 26 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, ska verket underrätta den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

Undantag från personuppgiftslagen (1998:204)

4 § Vid revision som utförs med stöd av lagen (1994:1564) om alkoholskatt gäller inte anmälningsskyldigheten enligt 36 § första stycket personuppgiftslagen (1998:204) för Skatteverkets behandling av personuppgifter hos den granskade. Detsamma gäller sådan behandling som Skatteverket utför vid

tillämpningen av lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Godkännanden och anmälningar

5 § Frågor om upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och skattebefriade förbrukare prövas av Skatteverket. Beslut om godkännande av upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och skattebefriade förbrukare meddelas efter särskild ansökan.

6 § Den som avser att sälja varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska anmäla detta till Skatteverket.

7 § I en ansökan om godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare eller av skatteupplag, ska anges vilket eller vilka varuslag sökanden avser att godkännandet ska omfatta.

I ett beslut om godkännande ska anges för vilket eller vilka varuslag godkännandet gäller.

Varuslag ska anges enligt de koder som finns i bilaga II i kommissionens förordning (EG) 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

8 § Upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare och skattebefriade förbrukare ska anmäla till Skatteverket om

1. det sker betydande ändringar av ägarförhållandena,
2. firmatecknare, revisor eller styrelse ändras, eller
3. det i övrigt sker ändringar av de uppgifter som har lämnats eller skulle ha lämnats i samband med ansökan om godkännande.

Upplagshavare, registrerade varumottagare och registrerade avsändare ska även anmäla till Skatteverket om grunderna för beräkningen av ställd säkerhet ändras. Detsamma gäller den som säljer varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

9 § Upplagshavare och registrerade varumottagare som avser att ta emot varor på en direkt leveransplats, ska anmäla den direkta leveransplatsen till Skatteverket. Anmälan ska ha kommit in till Skatteverket innan flyttningen av varorna till den direkta leveransplatsen påbörjas.

Skatteverket får tilldela en direkt leveransplats en kod för identifiering. Identifikationskoden får ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i dokument som upprättas i samband med flyttning till Sverige enligt uppskovsförfarandet.

Upplagshavare och registrerade avsändare som avsänder varor enligt uppskovsförfarandet får i dokument som upprättas i samband med flyttningen ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i destinationsmedlemsstaten med den identifikationskod som tilldelats platsen av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

Former för ansökan och anmälan

10 § Anmälningar som avses i 15 b och 16 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt i 6 och 9 §§ denna förordning samt ansökningar som avses i 5 § ska göras skriftligt på blankett enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Punktskattenummer

11 § Skatteverket tilldelar godkända skatteupplag och den som godkänns som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare ett sådant punktskattenummer som avses i artikel 22.2.a i rådets förordning (EG) 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

Krav på viss lagerkapacitet

12 § Vid prövning av en ansökan om godkännande som upplagshavare ska kravet på lagerhållning enligt 9 § första stycket 1 lagen (1994:1564) om alkoholskatt för den som avser att i större omfattning lagra alkoholvaror anses uppfyllt om den sökande disponerar över en lagerkapacitet för skattepliktiga varor på minst 5 000 liter.

Beslut om skattebefriad förbrukare

13 § I ett beslut om godkännande av skattebefriad förbrukare enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska Skatteverket ange

1. för vilka ändamål förbrukaren har rätt att ta emot alkoholvaror utan skatt, och
2. vilka villkor som gäller för godkännandet.

Fullständigt denaturerad alkohol

14 § Med fullständigt denaturerad alkohol enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt förstås sådan alkohol som per hektoliter ren etylalkohol denaturerats med 2 liter metyletylketon och 3 liter metylisobutylketon.

Dokumenthantering i det datoriserade systemet

15 § I kommissionens förordning (EG) 684/2009 finns bestämmelser om dokument och om hanteringen av dokument i det datoriserade systemet samt om formen för pappersdokument i reservsystemet.

16 § När Skatteverket har tilldelat ett elektroniskt administrativt dokument en administrativ referenskod, ska verket utan dröjsmål via det datoriserade systemet vidarebefordra dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller, vid export, till de behöriga myndigheterna i det land där en exportdeklaration för varorna har lämnats in i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen.

17 § Skatteverket ska vidarebefordra mottagningsrapporter avseende varor som tagits emot i Sverige till den behöriga myndigheten i respektive avsändarmedlemsstat via det datoriserade systemet. Om uppgifterna i en mottagningsrapport inte är giltiga, ska Skatteverket i stället utan dröjsmål underrätta den som upprättat mottagningsrapporten om detta.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska Skatteverket i stället skicka en kopia av den rapport om att varor tagits emot som avses i 23 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

18 § Skatteverket ska vidarebefordra elektroniska administrativa dokument ställda till upplagshavare, registrerade varumottagare eller tillfälligt registrerade varumottagare i Sverige till mottagaren via det datoriserade systemet.

Detsamma gäller mottagningsrapporter och exportrapporter ställda till upplagshavare eller registrerade avsändare i Sverige.

19 § När Skatteverket från en annan medlemsstat får en sådan rapport om att varor tagits emot som avses i artikel 27 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, ska verket lämna en kopia av dokumentet till den som avsänt varorna eller på annat sätt hålla dokumentet tillgängligt för denne.

20 § En exportrapport ska grundas på det intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat gemenskapens territorium som upprättas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i rådets direktiv 2008/118/EG fullgjorts.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i intyget. Om varorna har avsänts från ett annat EG-land, ska exportrapporten därefter snarast sändas till den behöriga myndigheten i det landet via det datoriserade systemet. Har varorna avsänts från Sverige, ska exportrapporten i stället vidarebefordras via det datoriserade systemet till den som avsänt varorna.

Flyttning av beskattade alkoholvaror

21 § Ledsagardokument som avses i 25 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska upprättas i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet ska åtfölja varorna under flyttningen.

Den som ansvarar för en flyttning enligt 25 § första stycket 2 lagen om alkoholskatt ska anmäla varorna till Skatteverket innan flyttningen påbörjas.

Den som tar emot varor som flyttats enligt 25 § första stycket 2 lagen om alkoholskatt ska senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna tagits emot lämna en bekräftelse på detta till Skatteverket.

Ledsagardokument i pappersform

22 § Ledsagardokument som avses i 27 a och 27 c §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska, om inte annat följer av 24 §, upprättas i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet ska åtfölja varorna under flyttningen.

Om avsändaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna avsänts har fått returexemplaret av ledsagardokumentet, ska avsändaren utan dröjsmål underrätta Skatteverket om förhållandet.

Vid export ska utfartstullkontoret attestera att varorna har lämnat gemenskapen och sända tillbaka det attesterade exemplaret av ledsagardokumentet till avsändaren inom 15 dagar.

23 § Avsändaren får, sedan ledsagardokumentet upprättats, ändra innehållet i fälten 4, 7, 7 a, 13, 14 och 17 i ledsagardokumentet så att det visar en annan mottagare eller leveransplats inom ramen för ett uppskovsförfarande.

Skatteverket ska omedelbart underrättas om ändringarna. Den nya mottagaren eller leveransplatsen ska omedelbart anges på baksidan av ledsagardokumentet.

24 § Vid flyttning av varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt över 22 volymprocent ska ledsagardokumentet upprättas i fem exemplar. Det femte exemplaret ska omedelbart sändas till Skatteverket.

Skatteverket ska vidarebefordra det femte exemplaret av ledsagardokumentet till behörig myndighet inom EG och till Tullverket.

Första och andra styckena gäller endast vid flyttning till sådan destination som avses i 7 b § första stycket 1 a och b lagen (1994:1564) om alkoholskatt i ett annat EG-land och till exportplats som avses i 7 b § första stycket 1 c nämnda lag.

25 § Om Skatteverket från någon annan behörig myndighet inom EG får motsvarande uppgifter om transporter av sådana varor som avses i 24 §, ska verket vidarebefordra uppgifterna till Tullverket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2010:173

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1614) om alkoholskatt.
3. Den upphävda förordningen gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror

29 april 2004

Ändringar införda t.o.m.: SFS 2009:1500

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § En enskild person som har förvärvat och som själv för sitt eller sin familjs personliga bruk till Sverige transporterar

1. cigaretter från Bulgarien, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien eller Ungern,

2. cigaretter eller röktobak från Estland, eller

3. cigaretter, cigariller, cigarrer eller röktobak från Tjeckien ska, om inte annat följer av 2 §, betala skatt med

1 krona och 24 öre/styck för cigaretter,

1 krona och 12 öre/styck för cigariller och cigarrer och

1 560 kronor/kg för röktobak

I denna lag förstås med

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck.

Skatt enligt första stycket ska tas ut under de övergångsperioder som anges i 2 §. *Lag (2007:1390).*

2 § Skatt enligt 1 § ska inte tas ut till den del införseln uppgår till högst följande kvantiteter tobaksvaror, eller en proportionell blandning av dessa varor, från respektive medlemsstat i Europeiska unionen under de övergångsperioder som anges i följande uppställning.

Medlemsstat	Produkter	Övergångsperiodens slut
Tjeckien	200 cigaretter eller	31 december 2007
	100 cigariller eller	31 december 2006
	50 cigarrer eller	31 december 2006
	250 gram röktobak	31 december 2006
Slovenien	200 cigaretter	30 juni 2007
Polen	200 cigaretter	31 december 2008
Slovakien	200 cigaretter	31 december 2008
Ungern	200 cigaretter	31 december 2008
Bulgarien	200 cigaretter	31 december 2009
Estland	200 cigaretter eller	31 december 2009
	250 gram röktobak	31 december 2009
Lettland	200 cigaretter	31 december 2008
Litauen	200 cigaretter	31 december 2009
Rumänien	200 cigaretter	31 december 2009

En bestämmelse om förbud för den som inte fyllt 18 år att föra in tobaksvaror i landet finns i 13 § tobakslagen (2007:1390). *Lag (2009:1500).*

3 § Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte sådan införsel som avses i 3 kap. 3 § tullagen (2000:1281) eller sådan införsel som sker under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

4 § Den som för in en vara för vilken skatt skall betalas enligt denna lag skall vid införseln självmant deklarera detta. Deklarationen skall lämnas på heder och samvete. Om införseln görs på bemannad tullplats skall deklarationen lämnas till tulltjänsteman. I andra fall skall deklarationen lämnas till Skatteverket och ha kommit in senast fem dagar efter det att införseln gjordes.

Skatteverket beslutar om den skatt som skall betalas för varje skattepliktig införsel. Har deklaration lämnats till tulltjänsteman på bemannad tullplats eller påträffas en skattepliktig vara vid deklarationskontroll skall Tullverket för Skatteverkets räkning besluta om skatten och får i samband därmed uppbära skatten, samt vidta nödvändig skattekontroll.

5 § Skatt enligt denna lag skall betalas senast två veckor efter dagen då ett beslut enligt 4 § andra stycket meddelades. Skatten skall betalas genom insättning på ett särskilt konto. Betalning anses ha skett den dag då den har bokförts på det särskilda kontot.

6 § Dröjsmålsavgift skall tas ut om skatt inte betalas inom den tid som anges i 5 §. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsavgift i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

I fråga om skatt och avgift enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om indrivning och verkställighet i 20 kap. samt 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Det belopp som anges i 20 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen skall dock vid tillämpning av denna lag i stället vara 100 kronor.

7 § Har en enskild person vid fullgörande av deklarationsskyldighet enligt 4 § första stycket lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift påföras honom. Avgiften är femtio procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts honom om den oriktiga uppgiften hade godtagits.

Har en enskild person fört in vara för vilken skatt skall betalas enligt denna lag utan att deklarera detta, skall en särskild avgift påföras honom. Avgiften är femtio procent av den skatt som påförts honom.

8 § Skatteverket skall påföra särskild avgift enligt 7 §. I fall där den oriktiga uppgiften lämnas i en deklaration direkt till Tullverket eller det vid kontroll som Tullverket företagit framkommit att deklaration inte lämnats skall Tullverket för Skatteverkets räkning påföra särskild avgift.

Bestämmelserna i 5 § och 6 § första stycket gäller även i fråga om särskild avgift.

9 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att lämna deklaration enligt 4 § första stycket eller i en sådan deklaration lämnar oriktig uppgift eller underlåter att lämna föreskriven uppgift och därigenom ger upphov

till fara för att skatt enligt denna lag undandras det allmänna döms till böter. I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

10 § Den som frivilligt vidtar åtgärd som leder till att skatt som avses i 9 § kan påföras med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 9 §.

11 § Särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel, åtal m.m. vid brott enligt 9 § finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

12 § Om en vara förs in för vilken skatt skall betalas enligt denna lag får Tullverket omhänderta varan om det finns en påtaglig risk att den skattskyldige inte kommer att betala skatten.

En omhändertagen vara får inte lämnas ut förrän skatt och särskild avgift som påförts enligt denna lag har betalats. Omhändertagandet skall upphävas om skatten och avgiften betalas eller beslutet att påföra skatt upphävs.

13 § Tullverket får besluta att en vara som är omhändertagen enligt 12 § skall förverkas om beslut om skatt och särskild avgift enligt denna lag har vunnit laga kraft och skatten och avgiften inte har betalats inom en månad räknat från den dag då beslutet vann laga kraft.

14 § Skyldighet att betala skatt och särskild avgift som påförts enligt denna lag består även efter det att varorna förverkats.

15 § När beslut om förverkande enligt denna lag vunnit laga kraft skall varan förstöras genom Tullverkets försorg.

16 § Ändras ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett särskild avgift skall domstolen vidta den ändring av beslutet om särskild avgift som föranleds av beskattningsbeslutet.

17 § Särskild avgift tas inte ut vid rättelse av en uppenbar felräkning eller misskrivning eller vid frivillig rättelse av en oriktig uppgift.

Särskild avgift får efterges, om den oriktiga uppgiften eller den underlåtna anmälningsskyldigheten framstår som ursäktlig eller det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att ta ut avgiften.

18 § Bestämmelserna om eftergift av särskild avgift skall beaktas även om yrkande om detta inte framställts.

19 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Skatteverket för det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut som meddelas av Tullverket enligt denna lag får överklagas av Skatteverket.

20 § Vid handläggning av frågor om omhändertagande, förverkande samt särskild avgift i förvaltningsrätt eller kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild part begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas om det är uppenbart obehövligt. Enskild part skall upplysas om rätten till muntlig förhandling. *Lag (2009:841).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2004:228

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2006:1391

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:349

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2007:1390

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2008.

3. Äldre bestämmelser avseende Slovenien ska dock inte gälla för tid från och med den 1 juli 2007.

Till SFS 2009:841

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1500

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

2. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas dock även för tid från och med den 1 januari 2009.

Förordning (2004:236) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror

29 april 2004

Regeringen föreskriver följande.

1 § Skatteverket och Tullverket, efter samråd med Skatteverket, får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror.

2 § Deklaration enligt 4 § lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror skall lämnas enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2004:236

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2004.

Lag (1994:1563) om tobaksskatt

15 december 1994

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1895

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Tobaksskatt ska betalas till staten enligt denna lag.

Skatt ska betalas för cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak. För beskattningen gäller 1 a–34 §§.

Skatt ska betalas även för snus och tuggtobak som hänförs till nr 2403 i Kombinerade nomenklaturen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. För beskattningen av snus och tuggtobak gäller 35–40 a §§.

Med import avses att en tobaksvara förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en tobaksvara förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EG-land.

Med EG eller ett EG-land förstås de områden som tillhör Europeiska gemenskapens punktskatteområde. Med tredje land förstås länder och områden utanför detta skatteområde. *Lag (2009:1501).*

1 a § Med cigaretter avses

1. tobaksrullar som går att röka som de är och som inte är cigarrer eller cigariller enligt definitionen i 1 b §,
2. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettpappersrör, eller
3. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettpapper. *Lag (2001:516).*

1 b § Med cigarrer och cigariller avses, om de kan rökas som de är och med hänsyn till sina egenskaper uteslutande är avsedda att rökas som de är,

1. tobaksrullar med ett yttre täckblad av naturtobak,
2. tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med ett yttre täckblad som har cigarrers normala färg, gjord av homogeniserad tobak, om

a) det yttre täckbladet täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket,

b) styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gram och högst 10 gram, och

c) omkretsen är minst 34 millimeter på minst en tredjedel av längden. *Lag (2010:1520).*

1 c § Med röktobak avses

1. tobak som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor och som går att röka utan ytterligare industriell beredning,

2. tobaksavfall som går att röka, bjuds ut till detaljhandelsförsäljning och inte omfattas av 1 a eller 1 b §.

Med tobaksavfall i första stycket avses rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tobak eller framställning av tobaksprodukter. *Lag (2010:1520).*

1 d § Produkter som delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 1 b § behandlas som cigarrer och cigariller. *Lag (2010:1520).*

1 e § Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 1 a eller 1 c § behandlas som cigaretter respektive röktobak.

Produkter som inte innehåller någon tobak och som uteslutande används för medicinska ändamål behandlas dock inte som tobaksvaror. *Lag (2001:516).*

Skatt på cigaretter

2 § Skatt på cigaretter tas ut med 1,27 kronor per styck och 1 procent av detaljhandelspriset. Tillverkaren eller hans representant eller, i fråga om cigaretter som importeras från tredje land, importören ska senast den 31 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter om försäljningen av cigaretter i de olika priskategorierna för det föregående kalenderåret. Senast den 15 februari samma år som Skatteverket mottagit uppgifterna ska verket lämna dessa till Regeringskansliet (Finansdepartementet).

Cigaretter med en längd, exklusive filter eller munstycke, som överstiger 8 centimeter men inte 11 centimeter anses som två cigaretter. Är cigaretten längre anses varje påbörjad ytterligare längd av 3 centimeter som en cigarett.

För kalenderåret 2012 och efterföljande kalenderår ska den i första stycket angivna styckeskatten räknas om enligt 42 §. *Lag (2010:1520).*

3 § Med detaljhandelspris avses i denna lag varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset fastställs av tillverkaren eller hans representant eller i fråga om cigaretter som importeras från tredje land av importören.

Cigaretter får inte säljas till högre pris än detaljhandelspriset.

Om detaljhandelspris inte har fastställts får beskattningsmyndigheten uppskatta priset efter vad som kan anses skäligt.

Kontrollmärkning på cigarettförpackningar

4 § Cigaretter får inte tillhandahållas för försäljning annat än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset. Detta gäller dock inte cigaretter som upplagshavare tillhandahåller för försäljning i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker. *Lag (2000:480).*

5 § Den som säljer cigaretter till högre pris än detaljhandelspriset skall av beskattningsmyndigheten påföras belopp motsvarande den ytterligare skatt som skulle ha tagits ut enligt 2 § första stycket om detaljhandelspriset hade varit fastställt till det pris som varan sålts för.

Om det saknas erforderliga uppgifter eller om beloppet inte annars kan beräknas tillförlitligt, får beskattningsmyndigheten uppskatta beloppet efter vad som kan anses skäligt.

6 § Den som tillhandahåller cigaretter till försäljning på annat sätt än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

7 § Cigaretter som varit föremål för brott enligt 6 §, eller värdet av cigaretterna om dessa inte finns kvar, skall förklaras förverkade om det inte är uppenbart oskäligt.

Skatt på cigarrer, cigariller och röktobak

8 § Skatt på cigarrer och cigariller tas ut med 1 krona och 12 öre per styck. Skatt på röktobak tas ut med 1 560 kronor per kilogram.

För kalenderåret 2012 och efterföljande kalenderår ska de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 42 §. *Lag (2010:1520).*

Uppskovsförfarandet

8 a § I denna lag avses med

uppskovsförfarande: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning inom EG av skattepliktiga tobaksvaror,

släpps för konsumtion: att tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. innehas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, eller
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande,

beskattade tobaksvaror: tobaksvaror som släppts för konsumtion i ett EG-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet. *Lag (2009:1501).*

8 b § Under uppskovsförfarande får skattepliktiga tobaksvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EG-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EG, eller

d) antingen

- en beskickning eller ett konsulat i ett annat EG-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, eller

- en internationell organisation med säte i ett annat EG-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EG-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren. *Lag (2009:1501)*.

8 c § För flyttning under uppskovsförfarande krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 22 b § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 23 a §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 11 § första och andra styckena eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium. *Lag (2009:1501)*.

8 d § En flyttning under uppskovsförfarande avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 8 b §. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EG. *Lag (2009:1501)*.

8 e § Tobaksvaror som flyttas enligt artiklarna 17–28 i rådets direktiv 2008/118/EG, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium. *Lag (2009:1501)*.

Skattskyldighet m.m. för cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak

Skattskyldiga

9 § Skattskyldig är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 10 § hanterar tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet,

2. har godkänts som varumottagare enligt 13 eller 14 §,

3. har godkänts som registrerad avsändare enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 eller 16 b §,

5. tar emot beskattade tobaksvaror enligt 16 c §,

6. för in eller tar emot beskattade tobaksvaror från ett annat EG-land till Sverige enligt 17 §,

7. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

9. i annat fall än som avses i 1–8, innehar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här.

Att varor används för annat än avsett ändamål ska i denna lag likställas med att de går förlorade.

Första stycket 6 och 9 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EG-land förvarar tobaksvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium. *Lag (2009:1501).*

9 a § Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 6 och 9 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EG-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EG-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Regler om beskattning i vissa fall av införsel enligt första stycket 2 finns i lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror. *Lag (2009:1501).*

9 b § Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 8 undantas varor som förvärvats skattefritt enligt 31 e § och som förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure. *Lag (2009:1501).*

9 c § Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en gemenskapsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EG-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* och *gemenskapsvara* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. *Lag (2010:105).*

Upplagshavare och skatteupplag

10 § Som upplagshavare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning lagra skattepliktiga varor,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarande,
3. för försäljning till näringsidkare inom EG importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande enligt första stycket krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Upplagshavares hantering av skattepliktiga tobaksvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, äga rum i godkänt skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare. *Lag (2009:1501).*

10 a § En upplagshavare skall för varje skatteupplag löpande bokföra affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga tobaksvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor. *Lag (2001:516).*

11 § En upplagshavare som avser att flytta varor enligt 8 b § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EG-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av tobaksvaror sker enligt 8 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EG-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska även ställa säkerhet för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 20 § 1 c. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. *Lag (2009:1501).*

12 § Godkännande av upplagshavare eller av skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller

3. upplagshavaren begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2009:1501).*

Registrerad varumottagare

13 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EG-land, eller som yrkesmässigt från tredje land importerar skattepliktiga varor, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 12 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2009:1501)*.

14 § Den som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EG-land ska godkännas som tillfälligt registrerad varumottagare. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EG-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 12 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på tillfälligt registrerade varumottagare. *Lag (2009:1501*).

Registrerad avsändare

15 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får godkännas som registrerad avsändare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 11 § första och andra styckena och om återkallelse i 12 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare. *Lag (2009:1501*).

Jämkning av säkerhetsbelopp

15 a § I fall som avses i 11 § tredje stycket och 13 § får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av nämnda bestämmelser, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter. *Lag (2009:1501*).

Distansförsäljning

16 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar beskattade tobaksvaror och varorna transporteras hit från ett annat EG-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (*distansförsäljning*), är säljaren skattskyldig.

Säljaren ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som sänds från det andra EG-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i första och andra styckena samt i 16 b § omfattar även sådana överföringar av tobaksvaror som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. *Lag (2009:1501*).

16 a § Vid distansförsäljning enligt 16 § ska säljaren företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av Skatteverket. Sådant godkännande får ges när säljaren ställt säkerhet för skatten. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av tobaksskatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Bestämmelserna om återkallelse i 12 § första stycket 1 och 3 och tredje stycket tillämpas även på representant som avses i första stycket. *Lag (2009:1501)*.

16 b § Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer tobaksvaror till någon i Sverige genom distansförsäljning ska, i stället för vad som anges i 16 och 16 a §§, innan varorna avsänds från det andra EG-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. *Lag (2009:1501)*.

16 c § Den som tar emot tobaksvaror som avsänts till Sverige enligt 16 eller 16 b § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte ställt säkerhet för skatten i Sverige. *Lag (2009:1501)*.

Övriga skattskyldiga

17 § Den som för in eller tar emot beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan varorna flyttas från det andra EG-landet, anmäla varorna till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Första stycket

gäller inte de fall som är undantagna från skattskyldighet enligt 9 a §. *Lag (2009:1501).*

Undantag från skatteplikt

18 § Tobaksskatt ska inte betalas för tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. förstörts under tillsyn av Skatteverket.

Den som gör gällande att tobaksvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första och andra styckena gäller även beskattade tobaksvaror under flyttning från ett annat EG-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 17 § eller i 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 16 eller 16 b § eller mottagare som avses i 16 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen. *Lag (2009:1501).*

19 § När skattepliktiga varor importeras av någon som inte är upplagshavare enligt 10 §, registrerad varumottagare enligt 13 § eller registrerad avsändare enligt 15 §, ska skatten betalas till Tullverket. *Lag (2009:1501).*

Skattskyldighetens inträde

20 § Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 8 b och 8 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. registrerad avsändare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, när skattepliktiga varor flyttas från en importplats på annat sätt än enligt 8 b och 8 c §§,

3. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 4 respektive 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna tillverkas,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 9, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, och

9. den som är skattskyldig enligt 9 c § och som enligt 19 § ska betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 9 c § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet. *Lag (2009:1501)*.

21 § Från skattskyldighet för upplagshavare enligt 20 § 1 undantas varor som

1. har återanvänts vid tillverkning, eller

2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget. *Lag (2009:1501)*.

Dokumenthantering vid varuflyttningar enligt uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

22 § I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 22 b § första stycket,

2. administrativa referenskoder enligt 22 b § andra stycket,

3. uppgifter om ändrad destination enligt 22 d §,

4. mottagningsrapporter enligt 22 f § första stycket, och

5. exportrapporter enligt 22 f § andra stycket.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 23 a och 24 §§.

Bestämmelserna i 22 b–22 e och 23 a §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

När en flyttning under uppskovsförfarande sker enbart på svenskt territorium och varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i 22 b–25 §§. *Lag (2009:1501*).

22 a § Den som upprättar elektroniskt administrativt dokument, mottagningsrapport eller exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen. *Lag (2009:1501*).

22 b § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 8 b § påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av det elektroniska administrativa dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren.

Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det. *Lag (2009:1501*).

22 c § Avsändaren ska lämna den person som medför varorna ett dokument som innehåller den administrativa referenskod som avses i 22 b § andra stycket. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. *Lag (2009:1501)*.

22 d § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen måste vara en sådan destination som avses i 8 b § första stycket 1 a, b eller c, eller en direkt leveransplats. *Lag (2009:1501)*.

22 e § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 8 b § första stycket 1 d, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EG-landet. *Lag (2009:1501)*.

22 f § Den som på en sådan destination som avses i 8 b § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande, ska utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid flyttning enligt 8 b § första stycket 1 c som avslutas med att varorna exporteras, ska Tullverket via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna lämnat EG (exportrapport). *Lag (2009:1501)*.

23 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 8 b §.

Om det av andra skäl än de som anges i 24 § inte är möjligt för den som tar emot varor att lämna en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, får det på annat sätt visas för Skatteverket att varorna nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*).

När Skatteverket erhållit ett tillfredsställande alternativt bevis, ska verket intyga att flyttningen avslutats. Skatteverket ska informera den behöriga

myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset och om att flyttningen avslutats.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall är det Tullverket som ska intyga att flyttningen avslutats.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EG-land tagit emot ett alternativt bevis som intygats på sådant sätt som avses i tredje stycket, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet. *Lag (2009:1501).*

Reservsystemet

23 a § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarande påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 22 d §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras. *Lag (2009:1501).*

24 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 22 f § för att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett pappersdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när exportrapport inte kan lämnas. I dessa fall är det Tullverket som ska upprätta rapporten. *Lag (2009:1501).*

25 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 8 b § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 22 d § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 8 b § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Den behöriga myndigheten ska lämna en exportrapport.

Mottagnings- eller exportrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Till dess det elektroniska administrativa dokumentet kontrollerats och tilldelats en administrativ referenskod enligt 22 b § andra stycket anses flyttningen äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av ersättningsdokumentet. *Lag (2009:1501)*.

Flyttning av beskattade tobaksvaror

26 § Den som ansvarar för en flyttning av beskattade tobaksvaror ska upprätta ett förenklat ledsagardokument när varorna flyttas till

1. ett annat EG-land under sådana förhållanden att skattskyldighet inträder i det andra landet, eller

2. en svensk ort via ett annat EG-land.

Förenklat ledsagardokument som avses i första stycket ska åtfölja varorna under flyttningen i enlighet med vad regeringen föreskriver. Sådant ledsagardokument krävs dock inte

1. vid distansförsäljning av beskattade tobaksvaror som sänds från Sverige, eller

2. för beskattade tobaksvaror som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EG-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EG-lands territorium.

Förfarandet med ett förenklat ledsagardokument enligt första stycket 2 får ersättas av andra förenklade förfaranden. *Lag (2009:1501)*.

26 a § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1327)*.

Beskattning vid oegentligheter

27 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av

1. den eller dem som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion. *Lag (2009:1501)*.

28 § Om beskattade tobaksvaror som flyttas till eller via Sverige inte når angiven mottagare, ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller av varje annan person som medverkat i oegentligheten. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes. *Lag (2009:1501).*

28 a–28 b §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2009:1502).*

28 c § Vid flyttning av tobaksvaror enligt ett uppskovsförfarande till en mottagare eller exportplats i ett EG-land som inte har anslutit sig till det datoriserade systemet ska varorna åtföljas av ett sådant ledsagardokument som avses i artikel 18 i rådets direktiv 92/12/EEG. I dessa fall gäller inte 8 c § första stycket 1, 22 b § och 28 a § första och andra styckena. *Lag (2010:179).*

Återbetalning av skatt

29 § För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter flyttas till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Ansökan om återbetalning av i Sverige betald skatt vid distansförsäljning av beskattade tobaksvaror från Sverige ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

I övriga fall ska den som begär återbetalning visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till Skatteverket gett in ett dokument som visar att skatten betalats i det andra EG-landet.

Har en vara beskattats enligt 27 eller 28 §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att varan beskattats i ett annat EG-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EG-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2009:1501).*

30 § Har skatt betalats i Sverige för varor som sedan exporterats till tredje land, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

31–31 c §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:419).*

31 d § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. *Lag (1998:1678).*

Inköp av varor utan skatt

31 e § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, från en upplagshavare ta emot tobaksvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land. *Lag (2009:1501).*

Avdrag

32 § En upplagshavare som avses i 10 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

4. som har beskattats i ett annat EG-land i sådana fall som avses i 27 § under förutsättning att det andra EG-landets skatteanspråk är befogat.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 3 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande. *Lag (2009:1501).*

33 § En registrerad varumottagare, som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, får göra avdrag för skatt på tobaksvaror

1. som förbrukats ombord på resa till utländsk ort, eller

2. som sålts ombord på resa till tredje land. *Lag (2009:1501).*

Förfaranderegler

34 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra stycket, bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Skatteverket beslutar om skatt som avses i 27 och 28 §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. I övrigt ska 11 kap. 19 § andra stycket, 13 kap. 1 §, 14 kap. 4, 5 och 7 §§, 16 kap. 2 och 3 §§, 17 kap. 2, 3 och 7–11 §§, 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§, 20 kap., 21 kap., 22 kap. och 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen tillämpas.

Om den som är skattskyldig enligt 27 eller 28 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av.

Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av. *Lag (2009:1501).*

Skattskyldighet m.m. för snus och tuggtobak

35 § Skatt på snus tas ut med 336 kronor per kilogram och på tuggtobak med 402 kronor per kilogram.

För kalenderåret 2012 och efterföljande kalenderår ska de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 42 §. *Lag (2010:1520).*

36 § Skattskyldig är den som

1. har godkänts som lagerhållare enligt 38 §,
2. i annat fall än som avses i 1, yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,
3. i annat fall än som avses i 1, från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak, eller
4. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten. *Lag (2002:419).*

37 § Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus eller tuggtobak från tredje land är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,
2. om importen avser en gemenskapsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EG-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* och *gemenskapsvara* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. *Lag (2010:105).*

38 § Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. yrkesmässigt tillverka snus eller tuggtobak,

2. från ett annat EG-land yrkesmässigt föra in eller ta emot snus eller tuggtobak,

3. importera snus eller tuggtobak från tredje land, eller

4. sälja snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker,

om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare skall återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2002:419).*

39 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är godkänd lagerhållare när

a) snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i hans lager,

2. den som är skattskyldig enligt 36 § 2, när snus eller tuggtobak tillverkas,

3. den som är skattskyldig enligt 36 § 3, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 36 § 4, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål,

5. den som är skattskyldig enligt 37 § och som enligt 40 § skall betala skatten till Tullverket, när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 37 § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet. *Lag (2004:119).*

40 § Om snus eller tuggtobak importeras av någon som inte är godkänd lagerhållare ska skatten betalas till Tullverket.

I övrigt tillämpas 30–31 e §§, 32 § första stycket 2 och 3 och andra stycket och 34 § även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid ska vad som gäller om upplagshavare i stället gälla den som är godkänd lagerhållare.

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak som har levererats till en köpare i ett annat EG-land, och

2. tuggtobak och snus

a) för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,

b) för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,

c) som har förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure,

d) som exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där, eller

e) som har levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 a § första stycket 3, 3 a eller 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EG-landet. *Lag (2010:1895).*

40 a § Den som i Sverige betalat skatt för tuggtobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EG-land skall efter ansökan medges återbetalning av skatt, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige samt att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. *Lag (2006:1506).*

Överklagande

41 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och säljare som avses i 5 §. *Lag (2002:419).*

Skatteomräkning

42 § För kalenderåret 2012 och efterföljande kalenderår ska skatten för de tobaksvaror som anges i 2, 8 och 35 §§ tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i paragraferna angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2010. När det gäller skatt på cigaretter enligt 2 § ska omräkningen endast avse styckeskatten. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2010:1520).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1563

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Vid ikraftträdandet upphör lagen (1961:394) om tobaksskatt att gälla. Den upphävda lagen tillämpas dock fortfarande i de fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet av den nya lagen.

2. Den som är registrerad som skattskyldig enligt de äldre bestämmelserna skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som upplagshavare eller enligt 39 § enligt den nya lagen vid ikraftträdandet, inträder dock inte skattskyldighet för lagret vid avregistreringen.

3. I stället för vad som föreskrivs i 2 § första stycket skall till och med den 31 december 1995 skatten på cigaretter tas ut med 75 öre per cigarett.

4. Föreskrifterna i 3 och 5 §§ den nya lagen tillämpas från och med den 1 januari 1996 och föreskrifterna i 4, 6 och 7 §§ tillämpas från och med den 1 juli 1996. *Lag (1995:1530).*

Till SFS 1995:612

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 9, 21 och 31 a §§ tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:916

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Till SFS 1995:1530

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Till SFS 1996:836

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som avser tid före ikraftträdandet.

(Ändrades genom SFS 1996:1225 innan ikraftträdandet.)

Till SFS 1996:1225

(Denna lag ändrade SFS 1996:836 innan den lagen trädde i kraft den 1 januari 1997.)

Till SFS 1996:1322

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:357

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:443

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:512

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:596

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1998.

2. Skattskyldig för tobaksskatt får dock i tobaksskatteredovisningen till beskattningsmyndigheten tillämpa de nya skattesatserna på cigaretter under tiden den 27–31 juli 1998 under förutsättning att dessa cigaretter inte bjuds ut till försäljning före den 1 augusti 1998 och att en särredovisning lämnas för tiden den 27–31 juli 1998.

Till SFS 1998:1678

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:428

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:447

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

2. I fråga om varor som har lagts upp på tullager som inrättats för förvaring av proviant eller levererats för försäljning i exportbutik före ikraftträdandet gäller 32 § första stycket e och f i sin äldre lydelse.

3. Den som har förvärvat varor utan skatt före ikraftträdandet är skyldig att betala skatt om varorna efter ikraftträdandet används för andra ändamål än som anges i 32 § första stycket e och f samt andra stycket. Därvid gäller 20 § första stycket 7 och 22 § femte stycket.

Till SFS 1999:1004

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1068

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1107

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 31 a § även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 1999:1327

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:480

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

2. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdandet och beslutet har överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

3. De nya bestämmelserna i 9 b § gäller inte för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1297

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för varor som dessförinnan anmälts eller borde ha anmälts till tullförfarandet övergång till fri omsättning.

Till SFS 2000:1424

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:195

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:516

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:521

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:899

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:419

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002 i fråga om 1 b § och i övrigt den 1 januari 2003.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Den som vid lagens ikraftträdande har registrerats enligt tidigare 39 § skall anses godkänd som lagerhållare enligt nya 38 §.

(Ändrades genom 2002:888 innan ikraftträdandet.)

Till SFS 2002:888

(Denna lag ändrade SFS 2002:419 innan den lagen trädde i kraft.)

Till SFS 2002:1001

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2003.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Skatten enligt 2 § första stycket andra meningen skall från och med den 1 mars och till och med den 31 december 2003 vara 84 öre per cigarett.

Till SFS 2003:709

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2003:807

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:119

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

Till SFS 2004:231

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2005:458

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2005:959

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1392

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1506

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:348

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2007:1385

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1501

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Den som är godkänd som upplagshavare den 1 april 2010 ska godkännas som registrerad avsändare.

4. En registrering som varumottagare enligt 13 § i sin äldre lydelse ska från och med den 1 april 2010 anses vara ett godkännande som registrerad varumottagare enligt den nya lydelsen av paragrafen.

5. Bestämmelserna i 15 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1502

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. De upphävda paragraferna gäller dock fortfarande för varuflyttningar som har påbörjats före den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:105

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:179

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:1520

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1895

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:10) om märkning av cigarettförpackningar enligt 4 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:13) om hantering av ledsagardokument enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi (ändrad och omtryckt genom RSFS 1999:13).

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:18) om godkännande av skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1997:5) om säkerhet enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2000:12) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Danmark.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2002:20) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Finland.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:27) om uppgiftslämnande avseende försäljning av cigaretter.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:29) om beskattningsmyndighetens tillsyn över universitets, högskolors, sjukhus, apoteks och skattebefriade förbrukares förstöring av skattepliktiga alkoholvaror och upplagshavares förstöring av skattepliktiga tobaks- och alkoholvaror.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:45) om upplagshavares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förordning (2010:177) om tobaksskatt

11 mars 2010

Regeringen föreskriver följande.

Termer och uttryck

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen om tobaksskatt.

Föreskrifter och underrättelse

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om

1. märkning av cigarettförpackningar enligt 4 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
2. godkännande av skatteupplag,
3. säkerhet enligt lagen om tobaksskatt,
4. tillsynen över att skattepliktiga varor förstörs enligt 18 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt,
5. det tekniska förfarandet för uppgiftslämnande i det datoriserade systemet,
6. hantering och dokumentation av alternativa bevis enligt 23 § lagen om tobaksskatt, dokument i reservsystemet och ledsagardokument,
7. upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker,
8. mottagande av varor utan skatt enligt 31 e § lagen om tobaksskatt,
9. avdrag för skatt på varor enligt 32 § första stycket 2 och 3 lagen om tobaksskatt,
10. upplagshavares bokföring enligt 10 a § lagen om tobaksskatt,
11. hantering av mottagningsrapporter, när varor tas emot av mottagare som avses i 8 b § första stycket 1 d lagen om tobaksskatt, och
12. undantag från bestämmelserna i 22 § första stycket.

Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen om tobaksskatt.

3 § Om Skatteverket tar ut skatt enligt 27 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, ska verket underrätta den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

Förverkade varor

4 § Om en tobaksvara har förklarats förverkad enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling, ska den förstöras genom Skatteverkets försorg eller under tullkontroll.

Undantag från personuppgiftslagen (1998:204)

5 § Vid revision som utförs med stöd av lagen (1994:1563) om tobaksskatt gäller inte anmälningsskyldigheten enligt 36 § första stycket personuppgiftslagen (1998:204) för Skatteverkets behandling av personuppgifter hos den granskade. Detsamma gäller sådan behandling som Skatteverket utför vid tillämpningen av lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Godkännanden och anmälningar

6 § Frågor om upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och lagerhållare prövas av Skatteverket.

Beslut om godkännande av upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och lagerhållare meddelas efter särskild ansökan.

7 § Den som avser att sälja varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska anmäla detta till Skatteverket.

8 § I en ansökan om godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare eller av skatteupplag, ska anges vilket eller vilka varuslag sökanden avser att godkännandet ska omfatta.

I ett beslut om godkännande ska anges för vilket eller vilka varuslag godkännandet gäller.

Varuslag ska anges enligt de koder som finns i bilaga II i kommissionens förordning (EG) 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

9 § Upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare och lagerhållare ska anmäla till Skatteverket om

1. det sker betydande ändringar av ägarförhållandena,
2. firmatecknare, revisor eller styrelse ändras, eller
3. det i övrigt sker ändringar av de uppgifter som har lämnats eller skulle ha lämnats i samband med ansökan om godkännande.

Upplagshavare, registrerade varumottagare och registrerade avsändare ska även anmäla till Skatteverket om grunderna för beräkningen av ställd säkerhet ändras. Detsamma gäller den som säljer varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

10 § Upplagshavare och registrerade varumottagare som avser att ta emot varor på en direkt leveransplats, ska anmäla den direkta leveransplatsen till

Skatteverket. Anmälan ska ha kommit in till Skatteverket innan flyttningen av varorna till den direkta leveransplatsen påbörjas.

Skatteverket får tilldela en direkt leveransplats en kod för identifiering.

Identifikationskoden får ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i dokument som upprättas i samband med flyttning till Sverige enligt uppskovsförfarandet.

Upplagshavare och registrerade avsändare som avsänder varor enligt uppskovsförfarandet får i dokument som upprättas i samband med flyttningen ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i destinationsmedlemsstaten med den identifikationskod som tilldelats platsen av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

Former för ansökan och anmälan

11 § Anmälningar som avses i 16 b och 17 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt samt i 7 och 10 §§ denna förordning samt ansökningar som avses i 6 § ska göras skriftligt på blankett enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Punktskattenummer

12 § Skatteverket tilldelar godkända skatteupplag och den som godkänns som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare ett sådant punktskattenummer som avses i artikel 22.2.a i rådets förordning (EG) 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

Dokumenthantering i det datoriserade systemet

13 § I kommissionens förordning (EG) 684/2009 finns bestämmelser om dokument och om hanteringen av dokument i det datoriserade systemet samt om formen för pappersdokument i reservsystemet.

14 § När Skatteverket har tilldelat ett elektroniskt administrativt dokument en administrativ referenskod, ska verket utan dröjsmål via det datoriserade systemet vidarebefordra dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller, vid export, till de behöriga myndigheterna i det land där en exportdeklaration för varorna har lämnats in i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen.

15 § Skatteverket ska vidarebefordra mottagningsrapporter avseende varor som tagits emot i Sverige till den behöriga myndigheten i respektive avsändarmedlemsstat via det datoriserade systemet. Om uppgifterna i en mottagningsrapport inte är giltiga, ska Skatteverket i stället utan dröjsmål underrätta den som upprättat mottagningsrapporten om detta.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska Skatteverket i stället skicka en kopia av den rapport om att varor tagits emot som avses i 24 § lagen

(1994:1563) om tobaksskatt till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

16 § Skatteverket ska vidarebefordra elektroniska administrativa dokument ställda till upplagshavare, registrerade varumottagare eller tillfälligt registrerade varumottagare i Sverige till mottagaren via det datoriserade systemet. Detsamma gäller mottagningsrapporter och exportrapporter ställda till upplagshavare eller registrerade avsändare i Sverige.

17 § När Skatteverket från en annan medlemsstat får en sådan rapport om att varor tagits emot som avses i artikel 27 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, ska verket lämna en kopia av dokumentet till den som avsänt varorna eller på annat sätt hålla dokumentet tillgängligt för denne.

18 § En exportrapport ska grundas på det intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat gemenskapens territorium som upprättas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i rådets direktiv 2008/118/EG fullgjorts.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i intyget. Om varorna har avsänts från ett annat EG-land, ska exportrapporten därefter snarast sändas till den behöriga myndigheten i det landet via det datoriserade systemet. Har varorna avsänts från Sverige, ska exportrapporten i stället vidarebefordras via det datoriserade systemet till den som avsänt varorna.

Flyttning av beskattade tobaksvaror

19 § Ledsagardokument som avses i 26 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska upprättas i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet ska åtfölja varorna under flyttningen.

Den som ansvarar för en flyttning enligt 26 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt ska anmäla varorna till Skatteverket innan flyttningen påbörjas.

Den som tar emot varor som flyttats enligt 26 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt ska senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna tagits emot lämna en bekräftelse på detta till Skatteverket.

Ledsagardokument i pappersform

20 § Ledsagardokument som avses i 28 a och 28 c §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska, om inte annat följer av 22 §, upprättas i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet ska åtfölja varorna under flyttningen.

Om avsändaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna avsänts har fått returexemplaret av ledsagardokumentet, ska avsändaren utan dröjsmål underrätta Skatteverket om förhållandet.

Vid export ska utfartstullkontoret attestera att varorna har lämnat gemenskapen och sända tillbaka det attesterade exemplaret av ledsagardokumentet till avsändaren inom 15 dagar.

21 § Avsändaren får, sedan ledsagardokumentet upprättats, ändra innehållet i fälten 4, 7, 7 a, 13, 14 och 17 i ledsagardokumentet så att det visar en annan mottagare eller leveransplats inom ramen för ett uppskovsförfarande. Skatteverket ska omedelbart underrättas om ändringarna. Den nya mottagaren eller leveransplatsen ska omedelbart anges på baksidan av ledsagardokumentet.

22 § Vid flyttning av cigaretter ska ledsagardokumentet upprättas i fem exemplar. Det femte exemplaret ska omedelbart sändas till Skatteverket.

Skatteverket ska vidarebefordra det femte exemplaret av ledsagardokumentet till behörig myndighet inom EG och till Tullverket.

Första och andra styckena gäller endast vid flyttning till sådan destination som avses i 8 b § första stycket 1 a och b lagen (1994:1563) om tobaksskatt i ett annat EG-land och till exportplats som avses i 8 b § första stycket 1 c nämnda lag.

23 § Om Skatteverket från någon annan behörig myndighet inom EG får motsvarande uppgifter om transporter av cigaretter som avses i 22 §, ska verket vidarebefordra uppgifterna till Tullverket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2010:177

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1613) om tobaksskatt.
3. Den upphävda förordningen gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (1999:445) om exportbutiker

3 juni 1999

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2000:490

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Regeringen får bevilja flygplatshållare tillstånd att inrätta exportbutik på flygplats.

I en *exportbutik* får obeskattade gemenskapsvaror, med de begränsningar som anges i 3 §, säljas till flygpassagerare som reser till en plats utanför EG:s skatteområde.

Om *alkohol- och tobaksvaror* skall säljas i en exportbutik skall verksamheten bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Exportbutiken skall i sådana fall vara ett godkänt skatteupplag enligt dessa lagar. *Lag (2000:490).*

2 § I denna lag förstås med

obeskattade varor:

a) varor som inte har beskattats i Sverige, och

b) varor som har beskattats i Sverige men där varorna sedan blivit befriade från skatt,

gemenskapsvaror: varor som anges i artikel 4.7 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,

EG:s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga.

3 § Försäljning av obeskattade gemenskapsvaror till flygpassagerare som reser till en plats utanför EG:s skatteområde får endast avse följande varor och i angivna fall följande kvantiteter av dessa varor till varje resande:

1. 200 cigaretter eller 100 cigariller eller 50 cigarrer eller 250 gram röktobak eller en proportionell blandning av dessa tobaksvaror,
2. en liter spritdryck eller två liter starkvin, två liter vin, två liter starköl, och
3. parfym, luktvatten och andra kosmetiska preparat samt choklad- och konfektyrvaror och andra tobaksvaror än sådana som anges ovan.

Till den som avreser med bestämmelseort i Norge får försäljning inte ske till större mängder än vad resande får införa tullfritt till det landet.

Vid tillämpning av första stycket förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 22 volymprocent, samt mousserande vin,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent,

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck. *Lag (2000:490).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:445
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 2000:490
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2001:7) om den som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

Lag (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg

3 juni 1999

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2009:1340

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om proviantering med icke-gemenskapsvaror och med obeskattade gemenskapsvaror för förbrukning eller försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg vid resa till utländsk ort.

2 § I denna lag förstås med

obeskattade varor:

a) varor som inte har beskattats i Sverige, och

b) varor som har beskattats i Sverige men där varorna sedan blivit befriade från skatt,

gemenskapsvaror: varor som anges i artikel 4.7 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,

EG:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2913/92,

EG:s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga.

Proviantering

3 § Proviantering med obeskattade gemenskapsvaror får ske för försäljning ombord vid resa till en plats utanför EG:s skatteområde och för förbrukning ombord vid resa till utländsk ort.

Proviantering med icke-gemenskapsvaror får ske för förbrukning ombord vid resa till utländsk ort över det fria havet, om varorna består av animaliska livsmedel och provianteringen sker enligt gällande föreskrifter om kontroll av livsmedel som importeras från ett land utanför EG.

Såvitt avser mervärdesskatt får proviantering ske i de fall som avses i 5 kap. 3 a § första stycket 4 och 4 a mervärdesskattelagen (1994:200). *Lag (2009:1339).*

4 § Vid resa till en plats utanför EG:s tullområde får proviantering ske med obeskattade gemenskapsvaror och icke-gemenskapsvaror för försäljning och förbrukning ombord.

Särskilt om vissa fartygslinjer

5 § Proviantering med obeskattade gemenskapsvaror och med icke-gemenskapsvaror för försäljning från kiosk eller liknande försäljningsställe ombord på

fartyg på linjer mellan Sverige och Norge eller Sverige och Åland får endast avse spritdrycker, vin, starköl, öl, tobaksvaror, parfymer, kosmetiska preparat, toalettmedel samt choklad- och konfektyrvaror.

6 § Proviantering med obeskattade gemenskapsvaror och med icke-gemenskapsvaror för försäljning ombord får inte avse spritdrycker, vin eller starköl på fartygslinje mellan svensk hamn från norska gränsen i norr till och med Lysekil i söder och norsk hamn från och med Risör i väster till svenska gränsen i öster.

På en sådan fartygslinje får obeskattad försäljning inte överstiga 20 cigaretter eller 10 cigariller eller cigarrer eller 50 gram andra tobaksvaror per passagerare.

Tullverket skall på ansökan besluta att bestämmelserna i första och andra styckena inte skall tillämpas om det är fråga om en fartygslinje mellan svensk hamn från och med Strömstad i norr till och med Lysekil i söder och norsk hamn från och med Risör i väster till och med Sandefjord i öster med åretrunttrafik enligt regelbunden tidtabell och kapacitet att transportera gods och fordon i betydande omfattning. *Lag (2002:264).*

Tillstånd

7 § Proviantering med obeskattade alkoholdrycker och tobaksvaror samt icke-gemenskapsvaror får endast ske om tillstånd har beviljats. Tillstånd till proviantering skall beviljas den som bedriver verksamheten på fartyget eller luftfartyget om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt bör beviljas sådant tillstånd.

Tillstånd enligt första stycket beviljas för viss tid eller för varje tillfälle som proviantering sker. Tillstånd för viss tid får beviljas den som bedriver reguljär trafik eller liknande verksamhet.

8 § Proviantering enligt 7 § får ske endast till

1. luftfartyg som har en högsta tillåtna startvikt som överstiger 5 700 kilogram och som är destinerat till en utländsk flygplats för att lämna eller hämta passagerare eller last,
2. fartyg som går i yrkesmässig trafik, dock inte fiskefartyg, och vars bruttodräktighet är minst 75 och som skall anlöpa utländsk hamn för att lämna eller hämta passagerare eller last eller som skall företa kryssning i mer avlägsna farvatten som turistfartyg, eller
3. statsfartyg och statsluftfartyg.

Om det finns särskilda skäl får Tullverket bevilja dispens från kraven på lägsta startvikt respektive bruttodräktighet i första stycket 1 och 2. *Lag (2001:903).*

9 § Proviantering enligt 7 § får inte ske i större omfattning än vad som är skäligt med hänsyn till

1. resans art och varaktighet,
2. det antal personer som kan beräknas följa med transportmedlet,
3. de begränsningar för omsättningen på transportmedlet som kan finnas, och
4. det förråd av varor som redan finns ombord.

10 § Tillstånd till proviantering beviljas av Tullverket.

Tillsyn

11 § Tillsyn över att denna lag följs utövas av Tullverket.

12 § Bokföring för den som beviljats tillstånd skall vara utformad så att kontroll av verksamheten är möjlig.

13 § Om Tullverket begär det skall tillståndshavaren tillhandahålla bokföringshandlingar och övriga handlingar som rör verksamheten. Tillståndshavaren skall också lämna tillträde till utrymmen som används i verksamheten.

Bestämmelserna om handlingar och uppgifter som skall undantas i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) skall tillämpas på handlingar och uppgifter som skall tillhandahållas enligt denna lag. *Lag (2002:427).*

Återkallelse

14 § Tullverket får återkalla ett tillstånd till proviantering om

1. förutsättningarna för att bevilja tillstånd inte längre finns,
2. tillståndshavaren använder varorna för andra ändamål än som anges i tillståndet,
3. tillståndshavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 12 eller 13 §, eller
4. tillståndshavaren inte samverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte annat beslutas. *Lag (2002:427).*

14 a § Tullverket får återkalla ett beslut enligt 6 § tredje stycket om förutsättningarna för att inte tillämpa paragrafens första och andra stycken inte längre föreligger. *Lag (2002:264).*

Uppgiftsskyldighet

15 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för prövning och tillsyn enligt denna lag ska på Tullverkets begäran lämnas till verket.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 15 kap. 1 eller 2 § eller 16 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller en bestämmelse till vilken det hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av Tullverket beslutar att uppgiften ska lämnas ut. *Lag (2009:483).*

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om uppgiftsskyldighet för tillståndshavare.

Överklagande

17 § Beslut enligt 13 § första stycket får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:446

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1332

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2. Den nya lydelsen av 6 § första stycket skall dock tillämpas för tid från och med den 1 juli 1999.

3. Undantag som regeringen medger enligt 6 § tredje stycket får omfatta tid från och med den 1 juli 1999.

Till SFS 2001:903

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:264

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2002. Omfattas en fartygslinje vid lagens ikraftträdande av ett beslut om undantag från de begränsningar som avses i 6 § första och andra styckena skall beslutet anses ha meddelats enligt den nya lydelsen av 6 §.

Till SFS 2002:427

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:483

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:1339

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. *(Enligt förordning 2009:1340 träder lagen i kraft den 1 januari 2010).*

Till SFS 2009:1340

(Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2009:1339 träder i kraft den 1 januari 2010).

Förordning (1999:454) om proviantering av fartyg och luftfartyg

3 juni 1999

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2003:1006

Regeringen föreskriver följande.

1 § Tullverket får efter samråd med Skatteverket meddela föreskrifter om hur bokföring enligt 12 § lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg skall vara utformad.

Tullverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av bestämmelserna i 7–10 §§ lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg. *Förordning (2003:1006).*

2 § Tullverket får meddela föreskrifter om uppgiftsskyldighet för den som har beviljats tillstånd enligt 7 § lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:454

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 2003:1006

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Lag (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel

7 juni 1984

Ändringar införda: t.o.m SFS 2006:593.

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Skatt (bekämpningsmedelsskatt) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av bekämpningsmedel.

Med bekämpningsmedel avses i denna lag ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskada eller olägenhet för människors hälsa, förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Som bekämpningsmedel enligt lagen skall dock inte anses

1. vara, avsedd att användas vid beredning av livsmedel, läkemedel eller annan jämförbar vara,
2. färger, fernissor, tjäror och andra varor som huvudsakligen begagnas för ett annat ändamål än som avses i första meningen, om inte varorna genom en särskild benämning eller på något annat sätt anges vara avsedda som bekämpningsmedel,
3. träskyddsmedel, och
4. ättika. *Lag (1998:1677).*

2 § Skatt skall erläggas med 30 kronor för varje helt kilogram verksam beståndsdel i bekämpningsmedlet. *Lag (2003:806).*

3 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:408).*

4 § Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. inom landet yrkesmässigt tillverkar bekämpningsmedel,
2. från ett annat land för in eller tar emot bekämpningsmedel för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

Som tillverkning enligt första stycket 1 anses även blandning av olika bekämpningsmedel och sådan märkning eller dylikt av en vara som anges i 1 § andra stycket 2 som medför att varan anses utgöra bekämpningsmedel.

En verksamhet är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller om den bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor. *Lag (2006:593).*

5 § Skyldighet att betala skatt inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 1 när

a) ett bekämpningsmedel levereras till en köpare,

b) ett bekämpningsmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,

c) den skattepliktiga verksamheten upphör, varvid skattskyldigheten omfattar bekämpningsmedel som då ingår i den skattskyldiges lager,

2. den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 2 när ett bekämpningsmedel förs in till Sverige. *Lag (2006:593).*

6 § Paragrafen upphävd. *Lag (1994:1706).*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:408).*

8 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på sådana bekämpningsmedel
1. som har förts ut ur landet,
2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,
3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp. *Lag (2002:408).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1984:410
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Den första redovisningsperioden för den som är deklarationsskyldig skall vara juli–september 1984, om inte Riksskatteverket bestämmer något annat.

Till SFS 1988:638
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

Till SFS 1993:484
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1706
Denna lag träder i kraft den 3 november 1994.

Till SFS 1995:617
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:824
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *Lag (1998:1677).*

Till SFS 1998:1677
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:673
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1252
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som avser tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:408
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:806

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:593

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (1995:1667) om skatt på naturgrus

21 december 1995

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2005:961

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Skatt (naturgrusskatt) skall betalas till staten enligt denna lag för brutet naturgrus om utvinningen av naturgruset sker för annat ändamål än markinnehavarens husbehov och

1. sker med stöd av tillstånd som har lämnats enligt 11 kap. miljöbalken eller vattenlagen (1983:291), eller
2. kräver tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken. *Lag (2005:580).*

2 § Med naturgrus avses naturligt sorterade jordarter som till övervägande del består av fraktionerna sand, grus, sten och block.

3 § Skatten tas ut med 13 kronor per ton naturgrus. *Lag (2005:961).*

4 § Skattskyldig är den som exploaterar en naturgrustäkt.

Har föreskrifter om skyldighet att lämna uppgift om vem som är exploatör av täkten meddelats med stöd av 26 kap. 21 a § första stycket miljöbalken, är tillståndshavaren tillsammans med exploatören skattskyldig för tiden till dess sådan uppgift har lämnats. *Lag (2005:580).*

5 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:424).*

6 § Skattskyldighet inträder när

1. naturgrus levereras till en köpare,
2. naturgrus tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning, eller
3. den skattepliktiga verksamheten upphör, varvid skattskyldigheten omfattar det naturgrus som då ingår i den skattskyldiges lager. *Lag (2002:424).*

7 § Skattskyldighet inträder inte för

1. naturgrus som används enbart för ändamål som är nödvändiga för täktverksamhetens bedrivande, eller
2. naturgrus som används för efterbehandling av täkten.

8 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på sådant naturgrus

1. för vilket skattskyldighet tidigare har inträtt, eller
2. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp. *Lag (2002:424).*

9 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:424).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1995:1667

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Till SFS 1998:851

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Föreskrifter som har meddelats med stöd av 18 a § andra stycket naturvårdslagen (1964:822) skall vid tillämpningen av den nya lydelsen av 4 § andra stycket anses som föreskrifter som har meddelats med stöd av 12 kap. 5 § andra stycket miljöbalken.

Till SFS 2002:424

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:999

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:580

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2005.

Till SFS 2005:961

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (1999:673) om skatt på avfall

23 juni 1999

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2008:242

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt (avfallsskatt) skall betalas till staten enligt denna lag för avfall som förs in till en avfallsanläggning där farligt avfall eller annat avfall till en mängd av mer än 50 ton per år slutligt förvaras (deponeras) eller förvaras under längre tid än tre år.

Avfallsskatt skall också betalas för avfall som uppkommer inom en anläggning där det huvudsakligen bedrivs annan verksamhet än avfallshantering, om farligt avfall eller annat avfall till en mängd av mer än 50 ton per år deponeras inom anläggningen eller förvaras där under längre tid än tre år.

2 § Med avfall jämställs annat material som förs in till en avfallsanläggning som avses i 1 § första stycket.

3 § Bestämmelserna i 1 § gäller dock inte för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. ett eller flera av följande avfallsslag, nämligen

a) jord, grus, lera, skiffer, kalkstoft, kalksten eller annan sten,

b) bergrester från gruvindustriell verksamhet,

c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellets, eller

2. radioaktivt avfall,

3. vattenverksslam i slambassäng, eller

4. flytande avfall i vassbädd.

I fråga om avfall från vattenrening vid gruvindustriell verksamhet och järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellets gäller första stycket 1 endast under förutsättning att deponering eller förvaring sker tillsammans med avfallssand från gruvindustriell verksamhet. *Lag (2000:1429).*

Skattebelopp m.m.

4 § Avfallsskatt skall betalas med 435 kronor per ton avfall. *Lag (2005:962).*

5 § Avfallsskatt skall bestämmas på grundval av vägning.

Om den mängd avfall som förs in till eller uppkommer vid en anläggning är av mindre omfattning eller det av någon annan anledning finns särskilda skäl, får avfallsskatten bestämmas på annan grund än vägning.

Undantag från skatteplikt

6 § Avfallsskatt skall inte betalas för

1. material som är avsett att användas för driften av en avfallsanläggning eller som förs in till en sådan anläggning utan direkt samband med avfallshanteringen,

2. avfall som är avsett att inom en anläggning

a) behandlas genom kompostering eller reaktorbaserad rötning,

b) förbrännas,

c) användas för tillverkning av fast lagringsbart bränsle,

d) avvattnas,

e) renas, under förutsättning att avfallet är flytande,

3. flytande avfall som inom en anläggning är avsett att behandlas i vassbädd.

Första stycket 2 d, 2 e och 3 gäller endast om det vatten som avgår från behandlingen inte deponeras inom anläggningen.

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd åtgärd enligt första stycket 2. *Lag (2000:1429).*

Vem som är skattskyldig

7 § Skyldig att betala avfallsskatt är den som bedriver verksamheten på anläggningen. *Lag (2002:428).*

Skattskyldighetens inträde

8 § Skyldigheten att betala avfallsskatt inträder i fall som avses i

1. 1 § första stycket när avfall förs in till anläggningen,

2. 1 § andra stycket när avfall uppkommer och i

3. 6 § tredje stycket när åtgärden har slutförts. *Lag (2000:1429).*

Förfarandet

9 § Bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) om förfarandet vid beskattningen gäller för avfallsskatt. Redovisningsperioden för avfallsskatt är dock kalenderkvartal. *Lag (2002:428).*

Avdrag

10 § Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på

1. avfall som förts ut från anläggningen, dock inte lak- och reningsvatten och inte heller gas som har bildats vid nedbrytning av organiskt avfall,

2. avfall som använts för driften av anläggningen,

3. avfall som inom anläggningen använts för konstruktionsarbeten eller för att där åstadkomma en miljösäker deponering eller förvaring, dock inte när avfallet använts för mellantäckning,

4. avfall enligt 3 § första stycket 1 a som är avsett att inom anläggningen användas för sluttäckning, om det förvaras skilt från annat avfall. *Lag (2002:998).*

11 § Den som är skattskyldig får göra avdrag även för skatt på

1. vatten eller stabiliserande ämnen som utanför anläggningen tillsatts till aska,
2. förorenad jord från marksanering,
3. muddermassor från sanering och fördjupning av vattenområden,
4. avfall från sanering av upplag för farligt avfall,
5. slam från behandling av lakvatten från anläggning där gips deponeras,
6. avfall från rening av kommunalt avloppsslam som förorenats på grund av verksamhet vid Falu koppargruva,
7. asbesthaltigt avfall,
8. fluor- och svavelhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellets,
9. grönlutslam från kausticeringsprocesser,
10. returfiberavfall och avsvärtningsslam från upparbetning av returpapper samt askor från eldning av avsvärtningsslam,
11. slam från framställning av dikalciumfosfat, kalciumklorid och natriumfosfat,
12. kalciumfluoridslam från framställning av aluminiumfluorid,
13. gipsslam från framställning av uppkolningsmedel,
14. elfilterstoft från framställning av kalciumkarbid,
15. slagger från metallurgiska processer,
16. stoft och slam från rening av gaser från framställning av råstål och råjärn,
17. oljehaltigt glödskalsslam,
18. metallhydroxidslam,
19. stoft och slam från rening av rökgaser och processvatten vid framställning av koppar, zink och bly,
20. katodrester, blästerstoft, kolavfall samt stoft och slam från rening av rökgaser vid framställning av aluminium,
21. stoft och slam från rening av rökgaser från framställning av ferrolegeringar,
22. gjuterisand,
23. avfall från rensprocessen vid upparbetning av återvunnet glas, och
24. biobränsleaska, vars halt av cesium-137 uppgår till minst fem kilobecquerel per kilogram och som förts in till en avfallsanläggning som uppfyller de krav som Strålsäkerhetsmyndigheten fastlagt för deponering av sådan aska.

Vid fastställandet av halten cesium-137 enligt första stycket 24 ska askans torrvikt användas. *Lag (2008:242).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:673

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:1429

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas för tid från och med den 1 januari 2000.

Till SFS 2001:904

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:960

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:428

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:998

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:962

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:242

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

Förordning (1999:1218) om skatt på avfall

2 december 1999

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2003:1012

Regeringen föreskriver följande.

1 § Skatteverket får meddela föreskrifter om vägning som avses i 5 § lagen (1999:673) om skatt på avfall. *Förordning (2003:1012).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:1218
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2003:1012
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Lag (1972:820) om skatt på spel

28 december 1972

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2002:403

Omtryckt SFS 1984:157.

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna som följer.

1 § Spelskatt betalas enligt denna lag till staten för sådant roulettspel som kräver tillstånd enligt lotterilagen (1994:1000).

Kortspel och tärningsspel jämställs i denna lag med roulettspel. *Lag (1999:356).*

2 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:157).*

3 § Paragrafen upphävd. *Lag (1978:761).*

4 § Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 §. I fråga om roulettspel med utrustning som upplåts av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig. *Lag (1999:356).*

5 § Delägare i enkelt bolag är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget.

I fråga om kommanditbolag eller annat handelsbolag är bolaget skattskyldigt. I fråga om europeisk ekonomisk intressegruppering är grupperingen skattskyldig. Har skattskyldig avlidit, är dödsboet skattskyldigt. Har skattskyldig försatts i konkurs, är konkursboet skattskyldigt. *Lag (2000:470).*

6 § Skattskyldigheten inträder med den kalendermånad då spelet påbörjas och upphör vid utgången av den kalendermånad då spelet upphör. *Lag (1994:1003).*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:403).*

8–9 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157).*

10 § Spelskatt för roulettspel tas ut, för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger, med

2 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på ett spelbord,

4 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på två spelbord,

9 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på tre spelbord,

18 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fyra spelbord och med

25 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fem spelbord.

Föreligger rätt till spel på flera spelbord än fem tas skatten för vart och ett av dessa bord ut med 5 000 kronor per månad. *Lag (1999:356).*

11 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:403).*

12–15 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157).*

16 § Anordnar någon skattepliktigt spel utan tillstånd, påför beskattningsmyndigheten anordnaren spelskatt med belopp motsvarande den skatt som enligt 10 § skulle ha utgått om tillstånd lämnats. *Lag (1993:473).*

17–18 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157).*

19 § Den som bedriver roulettspel med utrustning som upplåtits till honom är ansvarig för spelskatt för vilken skattskyldighet åvilar upplåtaren och som denne inte betalat. När spelutrustning upplåts i flera led gäller motsvarande för en upplåtare som själv inte är skattskyldig. *Lag (1999:356).*

20–21 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157).*

22 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:403).*

23 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:403).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1972:820

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 1973.

2. Förordningen äger icke tillämpning på bingospel som enligt anmälan eller tillstånd enligt lotteriförordningen (1939:207) påbörjats före den 1 april 1973.

3. Den som avser att påbörja skattepliktig spelverksamhet under april månad 1973, skall senast den 15 mars 1973 göra anmälan för registrering enligt 7 §.

4. För att avgöra om anmälningsskyldighet för registrering enligt 7 § föreligger kan riksskatteverket före den 1 april 1973 infordra uppgift från den som kan antagas bli skattskyldig.

5. Ytterligare föreskrifter för ikraftträdandet av denna förordning meddelas av Konungen.

Till SFS 1978:761

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1979.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om spel som avser tid före ikraftträdandet.

Till SFS 1984:157

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

Till SFS 1993:473

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1003

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1988:1571

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas i fråga om spel enligt sådant bingotillstånd som börjat gälla före den 1 januari 1989.

Till SFS 1999:356

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:470

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Om skattemyndigheten i Gävle före ikraftträdandet har fattat ett beslut som avses i den äldre lydelsen av 5 § första stycket eller 11 § får beslutet överklagas hos Riksskatteverket.

Till SFS 2002:403

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Skatteverkets allmänna råd:

Skatteverkets allmänna råd SKV A (2004:9) om spelskatt.

Förordning (1984:249) om spelskatt

10 maj 1984

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2003:935

Regeringen föreskriver följande.

1 § Den som har utsetts till kontrollant för ett spel skall se till att spelets anordnare iakttar bestämmelserna i lagen (1972:820) om skatt på spel. Kontrollanten skall bestyrka riktigheten av de uppgifter som lämnas i deklarationer för bingospel.

2 § Skatteverket meddelar de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställighet av lagen (1972:820) om skatt på spel. *Förordning (2003:935).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1984:249.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1984, då spelskattekungörelsen (1973:30) skall upphöra att gälla.

Till SFS 2003:935

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Lotterilag (1994:1000)

9 juni 1994

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1626

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag skall tillämpas på lotterier som anordnas för allmänheten.

Ett lotteri skall anses anordnat för allmänheten även när det som villkor för deltagande krävs medlemskap i en viss sammanslutning, om denna väsentligen har till uppgift att anordna lotterier eller när lotteriet annars med hänsyn till omfattningen eller till villkoren för deltagande är att jämställa med ett lotteri som är anordnat för allmänheten.

Lagen skall tillämpas också på lotterier i form av bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel och kortspel som inte anordnas för allmänheten, om spelet anordnas i förvärvssyfte.

2 § Lagen gäller inte svenska statens premieobligationslån.

Den tillämpas inte heller på automatspel som inte ger vinst eller ger vinst bara i form av frispel. Föreskrifter om sådant automatspel finns i lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel.

Den tillämpas inte heller på spel enligt kasinolagen (1999:355). *Lag (1999:358).*

Definitioner

3 § Med *lotteri* avses i denna lag en verksamhet där en eller flera deltagare, med eller utan insats, kan få en vinst till ett högre värde än vad var och en av de övriga deltagarna kan få.

Till lotteri hänförs

1. lottning, gissning, vadhållning och liknande förfaranden,
2. marknads- och tivolinöjen,
3. bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel, kortspel, kedjebrevsspel och liknande spel.

Vid bedömningen av om en verksamhet är ett lotteri skall hänsyn tas till verksamhetens allmänna karaktär och inte endast till den större eller mindre grad av slump som finns i det enskilda fallet.

Med vinst avses i denna lag även rätt till fortsatt spel. *Lag (1996:1168).*

4 § Med *egentligt lotteri* avses i denna lag ett sådant lotteri som anges i 3 § andra stycket 1 och 2 med undantag för vadhållning i samband med hästtävling och sådan vadhållning i samband med idrottstävling som bedrivs i mer än en kommun.

Med *lottförsäljningsautomat* avses en automat som inte är utrustad med en slumpvalsgenerator eller ett elektroniskt minne och som efter betalning förser

deltagaren med en lottsedel som antingen är en vinstlott eller en nitlott. *Lag (1996:1168).*

5 § Med *bingospel* avses i denna lag ett lotteri

1. som förutsätter att deltagaren är närvarande på spelplatsen och där köper en bingobricka,
2. där vinstmöjligheterna är beroende av om de nummer som dras sammanfaller med numren på bingobrickan, och
3. där deltagaren genast gör anspråk på sin vinst.

6 § Med *automatspel* avses i denna lag spel på mekaniska eller elektroniska spelautomater.

I denna lag avses med

1. *varuspelsautomat*: en spelautomat som betalar ut vinst i form av varor och där vinstmöjligheterna helt eller delvis beror på slumpen,
2. *penningautomat*: en spelautomat som betalar ut vinst i form av pengar och där vinstmöjligheterna huvudsakligen beror på slumpen,
3. *värdeautomat*: en spelautomat som betalar ut vinst bara i form av värdebevis, spelpolletter eller liknande och där vinstmöjligheterna huvudsakligen beror på slumpen, *Lag (2009:1090)*.

7 § Med *kedjebrevsspel* avses i denna lag spel i vilka vinstmöjligheterna huvudsakligen beror på antalet deltagare som efter hand inträder i spelet.

8 § Med prisbasbelopp avses i denna lag prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag (2010:1258)*

Krav på tillstånd och typgodkännande

9 § Lotterier får anordnas bara efter tillstånd, om något annat inte följer av denna lag.

Allmänna förutsättningar för tillstånd

10 § Tillstånd att anordna ett lotteri får lämnas endast om det kan antas att verksamheten kommer att bedrivas på ett från allmän synpunkt lämpligt sätt samt enligt meddelade föreskrifter, villkor och bestämmelser.

Tillståndstid

11 § Tillstånd att anordna lotteri skall avse en viss tid och ett visst område där lotteriverksamheten får bedrivas. Om det inte finns särskilda skäl till annat, skall området utgöras av det område där den sammanslutning som söker tillstånd huvudsakligen är verksam.

Tillstånd skall lämnas till den som anordnar lotteriet.

Tillstånd med villkor

12 § Tillståndsmyndigheten får förena ett lotteritillstånd med särskilda villkor samt med kontroll- och ordningsbestämmelser.

Föreståndare

13 § För varje tillståndspliktigt lotteri som anordnas av en juridisk person skall det finnas en föreståndare som tillståndsmyndigheten godkänner.

Tillståndsmyndigheten får medge undantag från kravet på föreståndare, om det är uppenbart att någon sådan inte behövs.

Typgodkännande

14 § Förslutna lotter och bingobrickor som används i ett lotteri skall vara av godkänd typ. Detsamma gäller teknisk utrustning som används för insatser, vinstdragning eller kontroll av egentliga lotterier och bingospel.

Ett beslut om typgodkännande får förenas med villkor.

Egentliga lotterier

Vem som kan få tillstånd

15 § Tillstånd att anordna ett egentligt lotteri får lämnas till en svensk juridisk person som är en ideell förening och som

1. enligt sina stadgar har till huvudsakligt syfte att främja ett allmännyttigt ändamål inom landet,
2. bedriver verksamhet som huvudsakligen tillgodoser sådant ändamål,
3. inte vägrar någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för detta med hänsyn till arten eller omfattningen av föreningens verksamhet eller syfte eller av någon annan orsak, och
4. för sin verksamhet behöver lotteriinkomster.

Tillstånd får lämnas också till en annan juridisk person än en ideell förening eller en juridisk person som har till huvudsakligt syfte att främja ett allmännyttigt ändamål utom landet, om det finns särskilda skäl för det.

Förutsättningar för tillstånd

16 § Tillstånd att anordna ett egentligt lotteri får ges, om

1. värdet av vinsterna i lotteriet motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde,
2. vinstandelen anges på lottsedlarna, lottlistorna eller på den plats där lotteriet bedrivs, och
3. det kan antas att lotteriet kommer att ge sökanden skälig avkastning och att denna kommer att användas för det aktuella allmännyttiga ändamålet.

Till grund för beräkningen av vinsternas värde enligt första stycket 1 får läggas en bedömning av ett sannolikt vinstutfall. Detta gäller för lotterier som har en i förväg fastställd vinstplan och som bedrivs i flera län.

Kravet enligt första stycket 3 på skälig avkastning gäller inte om det finns särskilda skäl för annat.

Om lotterna skall säljas i en lottförsäljningsautomat krävs vidare att

1. en vinstplan är fastställd i förväg,

2. vinsterna har dragits i förväg inför en av tillståndsmyndigheten godkänd kontrollant, och att

3. automaten inte betalar ut någon vinst. *Lag (2003:346).*

Lotterier som kräver registrering

17 § En sådan sammanslutning som avses i 15 § och som är verksam huvudsakligen inom en enda kommun får efter registrering anordna egentliga lotterier under en treårsperiod, om

1. lotterierna bedrivs bara inom den eller de kommuner där sammanslutningen är verksam,

2. lotterierna inte bedrivs från en fast försäljningsplats som tillhandahålls av ett serviceföretag,

3. insatsernas sammanlagda belopp i de lotterier som anordnas under treårsperioden uppgår till högst 20 prisbasbelopp,

4. en vinst som utgörs av pengar uppgår till högst ett prisbasbelopp,

5. värdet av vinsterna i varje lotteri motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde,

6. vinstandelen anges på lottsedlarna, lottlistorna eller på den plats där lotteriet bedrivs, och

7. det för lotterierna finns föreståndare som registreringsmyndigheten godkänt.

Registreringsmyndigheten får medge undantag från kravet på föreståndare enligt första stycket 7 om det är uppenbart att någon sådan inte behövs.

För lotteri som avses i 16 § fjärde stycket gäller vidare där angivna särskilda förutsättningar. *Lag (2010:1258).*

18 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:592).*

Lotterier som inte behöver tillstånd

19 § En sådan sammanslutning som avses i 15 § första stycket får anordna egentliga lotterier utan tillstånd, om

1. lotteriet anordnas i samband med

a) en tillställning eller en sammankomst som sammanslutningen anordnar eller deltar i eller

b) ett bingospel som sammanslutningen anordnar,

2. lotteriet bedrivs bara inom det för tillställningen, sammankomsten eller bingospelet avsedda området,

3. värdet av varje insats uppgår till högst 1/6 000 prisbasbelopp,

4. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/6 prisbasbelopp,

5. det sammanlagda värdet av vinsterna motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde, om antalet insatser och vinster samt värdet av dessa är bestämda enligt en uppgjord plan,

6. vinstandelen anges på lottsedlarna eller lottlistorna eller i den lokal där lotteriet bedrivs,

7. lottköparen vid lottköpet får veta var och när vinsterna skall dras och på vilket sätt resultatet av dragningen görs tillgängligt för allmänheten, om vinstdragningen inte redan har ägt rum, och

8. vinsterna dras offentligt före tillställningens, sammankomstens eller bingospelets slut för dagen, om vinstdragningen inte redan har ägt rum före lottförsäljningen.

Försäljning av lotter genom påteckning på lottlistor får, trots vad som sägs i första stycket 2, påbörjas fyra veckor innan tillställningen eller sammankomsten äger rum. *Lag (2010:1258).*

20 § Egentliga lotterier får även i andra fall än som anges i 19 § anordnas utan tillstånd, om

1. lotteriet anordnas i samband med

a) en offentlig nöjestillställning,

b) en offentlig tillställning till förmån för ett allmännyttigt ändamål, eller

c) en allmän sammankomst för framförande av ett konstnärligt verk till förmån för ett allmännyttigt ändamål,

2. lotteriet bedrivs bara inom det för tillställningen eller sammankomsten avsedda området,

3. vinsterna utgörs bara av varor eller tjänster,

4. värdet av varje insats uppgår till högst 1/6 000 prisbasbelopp,

5. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/60 prisbasbelopp,

6. vinsterna delas ut i omedelbar anslutning till deltagandet i lotteriet,

7. det sammanlagda värdet av vinsterna motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde, om antalet insatser och vinster samt värdet av dessa är bestämda enligt en uppgjord plan, och

8. vinstandelen anges på lottsedlarna eller anslås i den lokal där lotteriet bedrivs. *Lag (2010:1258).*

21 § I samband med utgivandet av en tryckt periodisk skrift får det utan tillstånd anordnas ett egentligt lotteri där pristagare utses i en tävling som har anordnats i skriften, om

1. det som villkor för att delta i lotteriet inte fordras att skriften innehas eller att insats betalas, och

2. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/60 prisbasbelopp. *Lag (2010:1258).*

Lotterier som förmedlas med hjälp av elektromagnetiska vågor

21 a § Lotterier som anordnas i samband med sändning i radio eller television eller på annat sätt förmedlas med hjälp av elektromagnetiska vågor är att anse som egentliga lotterier. Detta gäller dock inte vadhållning i samband med hästtävling och sådan vadhållning i samband med idrottstävling som bedrivs i mer än en kommun. Det gäller inte heller kedjebrevsspel eller liknande spel. *Lag (2002:592).*

21 b § Ett sådant egentligt lotteri som avses i 21 a § får inte anordnas utan särskilt tillstånd utom i fall som anges i 21 c §.

Tillstånd får ges till sådan sammanslutning som avses i 15 §.

Tillstånd får ges endast om kraven i 16 § i tillämpliga delar är uppfyllda.

Tillstånd att anordna egentliga lotterier i kommersiell radio, närradio eller andra trådsändningar av television än vidaresändningar enligt radio- och tv-lagen (2010:696) får lämnas bara om det kan antas att marknaden för lokala lotterier inte försämras. *Lag (2010:771).*

21 c § I samband med sändning i radio eller television får det utan tillstånd anordnas ett egentligt lotteri där pristagare utses i en tävling som har anordnats i sändningen, om

1. det som villkor för att delta i lotteriet inte fordras att insats betalas, och
2. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/60 prisbasbelopp. *Lag (2010:1258).*

21 d § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får, beträffande tillståndspliktiga lotterier som förmedlas med hjälp av elektromagnetiska vågor, meddela föreskrifter i fråga om åldersgräns och folkbokföring för deltagande, andra krav för anordnande av lotteri samt krav på utrustning som används av anordnaren. *Lag (2002:592).*

Bingospel

22 § Tillstånd att anordna bingospel får ges till en sådan sammanslutning som avses i 15 §, om

1. värdet av högsta vinsten inte överstiger ett prisbasbelopp,
2. värdet av vinsterna i spelet motsvarar minst 35 procent av insatsernas värde,
3. vinstplanen anslås i spellokalen, och
4. det kan antas att bingospelet kommer att ge sammanslutningen skälig avkastning, om det inte finns särskilda skäl för något annat.

Förekommer det spel på värdeautomater i spellokalen skall vid bedömningen enligt första stycket 4 även den avkastning som sådant spel kan antas komma att ge sammanslutningen beaktas.

Om det finns särskilda skäl för det får värdet av högsta vinsten uppgå till högre belopp än som anges i första stycket 1, dock högst sex prisbasbelopp.

Tillstånd får lämnas för högst tre år åt gången. *Lag (2010:1258).*

23 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:592).*

24 § Vid prövning av frågor om tillstånd enligt 22 § till bingospel skall särskild hänsyn tas till sammanslutningens behov av inkomster från bingospel för sin verksamhet.

Om utrymmet för bingospel på marknaden är begränsat skall vid bedömningen av behovet av inkomster från bingospel hänsyn främst tas till omfattningen av ungdomsverksamheten i sammanslutningar vars ändamål naturligen kan förenas med ungdomsverksamhet. Företräde skall dessutom ges sammanslutning som bedriver verksamhet som främjar förståelsen för och underlättar anpassningen av handikappade barn och ungdomar i samhället.

Automatspel

24 a § Tillstånd till automatspel får lämnas bara ifråga om varuspelsautomat, penningautomat och värdeautomat. *Lag (2009:1090).*

Spel på varuspelsautomater

25 § Tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater får lämnas, om

1. spelet anordnas i samband med en offentlig nöjestillställning i form av tivoli eller liknande,
2. värdet av spelarens insats uppgår till högst 1/7 000 prisbasbelopp,
3. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/300 prisbasbelopp,
4. varje spelautomat förses med tillståndshavarens namn,
5. det kan antas att spelautomaten inte kommer att användas för något annat ändamål än den enligt ansökan är avsedd för, och
6. det kan antas att god ordning kommer att råda inom den lokal eller på den plats där spelet skall bedrivas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela sådana föreskrifter om spelplats, speltid och märkning av spelautomaterna som avviker från första stycket 1 och 4. *Lag (2010:1258).*

Spel på penningautomater och värdeautomater

26 § Tillstånd att anordna spel på penningautomater och värdeautomater får lämnas om spelet anordnas på fartyg i internationell trafik. *Lag (2009:1090).*

27 § Tillstånd att anordna spel på värdeautomater i andra fall än som avses i 26 § får ges, om

1. spelet anordnas i samband med hotell- och restaurangverksamhet, om det för rörelsen finns serveringstillstånd enligt alkohollagen (2010:1622) eller i samband med bingospel,
2. värdet av spelarnas insats uppgår till högst 1/7 000 prisbasbelopp per spel,
3. värdet av högsta vinsten uppgår till högst etthundra gånger insatsen,
4. högst fem värdeautomater placeras på varje spelplats,
5. värdet av vinsterna i spelet motsvarar minst 85 procent av insatsernas värde,
6. spelautomaterna kan kontrolleras genom tele- och databaserade kommunikationssystem,
7. varje spelautomat förses med tillståndshavarens namn eller något annat kännetecken,
8. det kan antas att spelautomaten inte kommer att användas för något annat ändamål än den enligt ansökan är avsedd för, och
9. det kan antas att god ordning kommer att råda inom den lokal eller på den plats där spelet ska bedrivas.

Tillstånd enligt första stycket får bara lämnas till ett spelföretag som ägs av staten. *Lag (2010:1626).*

Innehav av penningautomater och värdeautomater

28 § Penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater får innehas bara efter tillstånd.

Sådana automater får dock innehas utan särskilt tillstånd

1. av den som har tillstånd enligt 25, 26 eller 27 § att anordna sådant automatspel, om automaten omfattas av speltillståndet,

2. av automatinnehavares dödsbo under en tid av längst ett år från dödsfallet och av automatinnehavares konkursbo längst intill dess konkursen har avslutats, eller

3. av den som har fått sitt tillstånd att inneha automaten återkallat, till dess att tre månader har förflutit från det att beslutet om återkallelsen vann laga kraft.

Tillstånd får förenas med särskilda villkor samt med kontroll- och ordningsbestämmelser. *Lag (2009:1090).*

29 § Införsel till landet av penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater är tillåten endast för den som har rätt att enligt 28 § första stycket eller andra stycket 1 inneha sådan automat. *Lag (2009:1090).*

30 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva undantag från 28 § första stycket och 29 § i fråga om penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater som innehas

1. på fartyg i internationell trafik för spel på fartyget, eller

2. i yrkesmässig verksamhet för tillverkning, reparation eller liknande. *Lag (2009:1090).*

31 § I fråga om rätten att hantera oförtullade penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater gäller lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. *Lag (2009:1090).*

Roulettspel och tärningsspel

32 § Tillstånd att anordna roulettspel och tärningsspel får ges, om

1. spelet anordnas i samband med

a) en offentlig nöjestillställning inom en nöjespark eller liknande anläggning,

b) hotell- och restaurangverksamhet, om det för rörelsen finns serveringstillstånd enligt alkohollagen (2010:1622) eller om det ändå kan antas att spelet utan olägenhet kan anordnas i samband med verksamheten, eller

c) trafik på fartyg i internationell trafik,

2. värdet av spelararnas insats på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/6 000 prisbasbelopp,

3. värdet av högsta vinsten på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/200 prisbasbelopp, och

4. den som söker tillstånd bedöms vara lämplig att driva verksamheten. *Lag (2010:1626).*

33 § Vid prövningen enligt 32 § 4 skall tillståndsmyndigheten beakta sökandens erfarenheter på området, ekonomiska förhållanden, vilja och förmåga att fullgöra sina skyldigheter mot det allmänna, laglydnad i övrigt samt andra omständigheter av betydelse.

I fråga om aktiebolag, handelsbolag och ekonomiska eller ideella föreningar skall prövningen även omfatta

1. verkställande direktören och andra som genom en ledande ställning har ett bestämmande inflytande över verksamheten,

2. styrelseledamöter och styrelsesuppleanter som till följd av eget eller närståendes ekonomiska intresse har en väsentlig gemenskap med den juridiska personen som är grundad på andelsrätt eller därmed jämförligt ekonomiskt intresse, och

3. bolagsmännen i handelsbolag.

Som närstående till en styrelseledamot eller en styrelsesuppleant anses den som enligt 4 kap. 3 § första stycket konkurslagen (1987:672) är att anse som närstående till gäldenären.

Kortspel

34 § Tillstånd att anordna kortspel får ges, om

1. spelet anordnas i ett sådant sammanhang som avses i 32 § 1,

2. värdet av spelarens insats på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/600 prisbasbelopp,

3. värdet av högsta vinsten på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/400 prisbasbelopp, och

4. den som söker tillstånd uppfyller kraven i 32 § 4 enligt 33 §. *Lag (2010:1258).*

Förbud att delta i vissa lotterier

35 § Den som anordnar vadhållning i samband med hästtävling eller anordnar automatspel, roulettspel, tärningsspel eller kortspel får inte låta någon som är under 18 år delta i lotteriet. Detsamma gäller den som är ombud för den som anordnar lotteriet. *Lag (2001:1045).*

36 § Anställda eller funktionärer hos den som anordnar bingospel, annat automatspel än spel på värdeautomat i Sverige, roulettspel, tärningsspel eller kortspel får inte delta i lotteriet. *Lag (1996:1168).*

Förbjudna förfaranden

37 § Det är inte tillåtet för den som anordnar ett lotteri enligt denna lag att lämna kredit för insatser i lotteriet. Detsamma gäller för den som är ombud för den som anordnar lotteriet.

Om det finns synnerliga skäl, får Lotteriinspektionen beträffande ett visst lotteri medge undantag från förbudet i första stycket. *Lag (2004:1066).*

37 a § En vinst som betalas ut i samband med spel på en varuspelsautomat får inte lösas in mot en annan vara eller mot kontanter av

1. den som anordnat lotteriet,
2. den som innehar den plats där lotteriet tillhandahålls,
3. den som bedriver näringsverksamhet där, eller
4. ombud för sådana personer som avses i 1–3. *Lag (2001:1045).*

38 § Det är inte tillåtet att i yrkesmässig verksamhet eller annars i förvärvssyfte

1. främja deltagande i ett inom landet anordnat lotteri som inte är tillåtet eller ett utom landet anordnat lotteri, eller
2. utan medgivande av anordnaren sälja lotter, ta emot insatser eller förmedla vinster i ett tillåtet lotteri.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge undantag från förbudet enligt första stycket 1 att främja deltagande i ett utom landet anordnat lotteri, om

1. lotteriet anordnas som ett led i ett internationellt samarbete på lotteriområdet med svenskt deltagande, och
2. den utländska lotterianordnaren har rätt enligt det egna landets regler att anordna lotteri eller vadhållning samt att samarbeta internationellt. *Lag (2003:346).*

Tillståndsmyndigheter

Egentliga lotterier

39 § Den kommunala nämnd som kommunen bestämmer prövar frågor om tillstånd enligt 16 §, när lotteriet skall anordnas av en sammanslutning som är verksam huvudsakligen inom endast en kommun.

Registrering enligt 17 § skall göras hos den kommunala nämnd som kommunen bestämmer.

40 § Länsstyrelsen prövar frågor om tillstånd enligt 16 §, när lotteriet skall bedrivas i flera kommuner inom ett län.

41 § Lotteriinspektionen prövar frågor om tillstånd enligt 16 § när lotteriet skall bedrivas i flera län.

Lotteriinspektionen prövar också frågor om tillstånd i fall då särskilt tillstånd krävs enligt 21 b §. *Lag (2002:592).*

Bingospel

42 § Länsstyrelsen i det län där ett bingospel skall bedrivas prövar frågor om tillstånd enligt 22 §. Om bingospelet skall bedrivas i flera län eller om 22 § tredje stycket skall tillämpas prövas dock frågan om tillstånd av Lotteriinspektionen. *Lag (2007:635).*

Automatspel, roulettspel, tärningsspel och kortspel

43 § Lotteriinspektionen prövar frågor om tillstånd att anordna
1. spel på varuspelsautomater enligt 25 §,
2. spel på penningautomater och värdeautomater enligt 26 §,
3. roulettspel och tärningsspel enligt 32 § och
4. kortspel enligt 34 §. *Lag (2009:1090)*.

44 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer prövar frågor om tillstånd enligt 27 § att anordna spel på värdeautomater. Innan sådant tillstånd lämnas skall berörd kommun ges tillfälle att yttra sig.

Lotterier i andra fall

45 § Regeringen får meddela särskilt tillstånd att anordna lotteri i andra fall och annan ordning än som anges i denna lag. Sådant tillstånd får dock inte avse kedjebrevsspel eller liknande spel eller automatspel som ger vinst i form av pengar, värdebevis, spelpolletter eller liknande.

Typgodkännande

46 § Lotteriinspektionen prövar frågor om typgodkännande enligt 14 §.

Tillstånd till innehav av vissa spelautomater

47 § Lotteriinspektionen prövar frågor om tillstånd enligt 28 § att inneha penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater. *Lag (2009:1090)*.

Tillsyn och kontroll

Central och lokal tillsyn

48 § Lotteriinspektionen har den centrala tillsynen över att denna lag och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen följs. Lotteriinspektionen utövar också den närmare tillsynen över sådana lotterier som anordnas efter tillstånd av inspektionen och regeringen.

Den kommunala tillstånds- och registreringsmyndigheten samt länsstyrelsen har den närmare tillsynen över sådana lotterier som får anordnas efter tillstånd av eller registrering hos myndigheten.

Länsstyrelser och kommuner skall hjälpa Lotteriinspektionen att utöva den centrala tillsynen.

Kontrollanter

49 § Tillståndsmyndigheten respektive registreringsmyndigheten skall utse en kontrollant för sådana egentliga lotterier som avses i 16, 17 och 21 a §§ samt fastställa arvodet till kontrollanten. Arvodet skall betalas av den som anordnar lotterierna.

Den som efter registrering anordnar lotterier enligt 17 § skall senast den 15 februari varje år till kontrollanten redovisa de lotterier som har anordnats under

föregående kalenderår. Kontrollanten skall senast den 1 april varje år och vid utgången av varje tillståndsperiod lämna registreringsmyndigheten uppgift om insatsernas sammanlagda belopp i de lotterier som har anordnats under perioden. *Lag (2002:592).*

Upplysningsskyldighet

50 § Den som har tillstånd enligt denna lag eller med stöd av 17 § anordnar lotterier efter registrering är skyldig att på begäran av tillsynsmyndigheten lämna de upplysningar och tillhandahålla de handlingar eller annat som behövs för tillsynen.

Varning och återkallelse av tillstånd

51 § Om tillståndshavaren inte följer föreskrifterna i denna lag eller föreskrifter, villkor eller bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen, får den myndighet som har lämnat tillståndet meddela varning eller återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas eller ändras om förutsättningarna för tillståndet inte längre finns eller har ändrats.

Beslut om varning och återkallelse av tillstånd gäller omedelbart, om inte annat bestäms.

Förelägganden och förbud

52 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att denna lag och de föreskrifter och villkor som har meddelats med stöd av lagen skall följas.

Ett sådant föreläggande eller förbud får förenas med vite.

Avgifter

53 § Avgifter får tas ut i ärenden om tillstånd, registrering, typgodkännande och tillsyn enligt denna lag.

I ärenden hos en kommunal nämnd skall avgiften betalas enligt den taxa som fullmäktige bestämmer.

I andra fall skall avgift betalas enligt de föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Straffbestämmelser

54 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1. olovligen anordnar lotteri, eller
2. olovligen innehar en penningautomat, värdeautomat eller varuspelsautomat.

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms också den som olovligen i yrkesmässig verksamhet eller annars i förvärvssyfte uppsåtligen främjar deltagande i ett utom landet anordnat lotteri, om främjandet särskilt avser deltagande från Sverige.

I ringa fall döms inte till ansvar.

Är brottet grovt döms till fängelse i högst två år. *Lag (2009:1090).*

55 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud enligt denna lag får inte dömas till straff enligt 54 § för en gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

56 § Om flera har medverkat till brott som avses i 54 § gäller bestämmelserna i 23 kap. brottsbalken.

57 § Bestämmelserna i 54 och 56 §§ skall inte tillämpas, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Om olovlig införsel av vara och försök till det finns bestämmelser i lagen (2000:1252) om straff för smuggling. *Lag (2000:1252).*

58 § Insatser som tagits emot vid brott enligt denna lag skall förklaras förverkade. Även annat utbyte av sådant brott skall förklaras förverkat. Detsamma gäller utrustning, handlingar och annan egendom som har varit föremål för ett sådant brott. Om en spelautomat förverkas skall även dess innehåll förklaras förverkat. Förverkande får inte ske om det är uppenbart oskäligt.

Utrustning, handlingar och annan egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag får förklaras förverkade, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid sådana brott, om brottet har fullbordats,

Förverkande kan, utöver vad som framgår av 36 kap. 5 § brottsbalken, ske hos den som yrkesmässigt tillhandahållit egendomen. I stället för egendomen kan dess värde förklaras förverkat. *Lag (2005:306).*

Överklagande

59 § Ett beslut enligt denna lag av en kommunal nämnd, en länsstyrelse eller Lotteriinspektionen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1000

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995, då lotterilagen (1982:1011) skall upphöra att gälla.

2. Tillstånd att anordna roulettspel, tärningsspel och kortspel som har beviljats enligt äldre föreskrifter upphör att gälla senast den 1 juli 1995.

3. Andra tillstånd än som avses i 2 och som har meddelats enligt äldre föreskrifter fortsätter att gälla. I fråga om sådana tillstånd tillämpas äldre föreskrifter. Tillstånd som gäller lottförsäljningsautomater vilka inte är tillåtna enligt den nya lagen får förlängas längst till och med den 31 december 1999. Registrering av lotterier enligt äldre föreskrifter fortsätter att gälla. Om registrering sker enligt den nya lagen upphör den gamla registreringen att gälla.

4. Lagen får tillämpas från och med den 1 oktober 1994 i fråga om tillstånd till lotterier som skall anordnas efter den 1 januari 1995. Därvid skall frågor om tillstånd som enligt den nya lagen prövas av Lotteriinspektionen, före ikraftträdandet prövas av Lotterinämnden.

5. Äldre föreskrifter gäller i fråga om överklagande av beslut som i andra fall än som avses i 4 har meddelats före lagens ikraftträdande.

Till SFS 1996:1168

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

2. Verksamhet som före ikraftträdandet av denna lag inte är att anse som lotteri men som kommer att kräva tillstånd enligt de nya föreskrifterna får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 1997 under förutsättning att den som anordnar verksamheten senast den 2 januari 1997 underrättar Lotteriinspektionen om verksamhetens art. Detta gäller dock inte sådan verksamhet som enligt de nya föreskrifterna utgör automatspel.

Till SFS 1999:358

1. Denna lag träder i kraft, i fråga om 27 § den 1 oktober 1999, och i övrigt den 1 juli 1999.

2. I fråga om sådana tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater som har beviljats före den 1 juli 1999 gäller äldre bestämmelser till utgången av år 2000.

3. Den som vid lagens ikraftträdande innehar en varuspelsautomat med tillstånd enligt 25 § får inneha automaten utan tillstånd som avses i 28 § till utgången av år 2001.

Till SFS 2000:1252

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:270

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2001:1044

Denna lag träder i kraft den 31 januari 2002.

Till SFS 2001:1045

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Till SFS 2002:592

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2002.

Till SFS 2003:346

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2004:1066

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2005:306

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2007:635

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2007. Den nya bestämmelsen skall dock tillämpas för tid från och med den 1 januari 2005.

Till SFS 2009:1090

Denna lag träder i kraft den 27 december 2009.

Till SFS 2010:771

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

Till SFS 2010:1258

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1626

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Lotteriförordning (1994:1451)

1 december 1994

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2010:1687

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning tillämpas på sådana lotterier och spel som avses i lotterilagen (1994:1000) och kasinolagen (1999:355). *Förordning (2000:11).*

Ansökan

2 § Ansökan om tillstånd, registrering eller typgodkännande enligt lotterilagen (1994:1000) skall vara skriftlig.

Tillståndsmyndigheten får begära in de uppgifter som behövs för att pröva en ansökan enligt första stycket.

2 a § Om Lotteriinspektionen i ett ärende om tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater enligt 25 § lotterilagen (1994:1000) begär att sökanden ska ge in certifikat, intyg eller annan liknande handling som visar att ett visst tillståndskrav är uppfyllt, ska myndigheten godta motsvarande handling från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Myndigheten får dock begära en icke-auktoriserad översättning av handlingen till svenska. *Förordning (2009:1219).*

2 b § I ett ärende om tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater enligt 25 § lotterilagen (1994:1000) ska ett beslut meddelas av Lotteriinspektionen inom två månader efter det att en fullständig ansökan kom in till myndigheten. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet, får handläggningstiden vid högst ett tillfälle förlängas med högst två månader. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att ett mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig ansökan har kommit in och om innehållet i ett sådant bevis.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas. *Förordning (2009:1219).*

2 c § Innan Lotteriinspektionen fattar beslut enligt 43 § 3 och 4 lotterilagen (1994:1000) skall berörd kommun ges tillfälle att yttra sig. *Förordning (2009:1219).*

Egentliga lotterier och bingospel

3 § En sökande som är juridisk person skall bifoga sina stadgar eller sin bolagsordning och en verksamhetsberättelse med resultat- och balansräkning för det senaste verksamhetsåret till ansökan om tillstånd att anordna

1. egentliga lotterier enligt 16 eller 21 b § lotterilagen (1994:1000),
2. bingospel enligt 22 § lotterilagen. *Förordning (2002:758).*

Roulettspel, tärningsspel och kortspel

4 § Vid ansökan om tillstånd att anordna roulettspel, tärningsspel och kortspel enligt 32 och 34 §§ lotterilagen (1994:1000) ska Lotteriinspektionen inhämta eller av sökanden begära

1. handlingar som styrker att sökanden inte är försatt i konkurs eller underkastad näringsförbud och inte heller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
2. intyg om yrkesmässig kompetens för de personer som ansökan avser,
3. handlingar som styrker sökandens ekonomiska förhållanden,
4. handlingar som styrker sökandens vandel, och
5. registreringsbevis, om sökanden är juridisk person. *Förordning (2008:56).*

Föreskrifter

4 a § Lotteriinspektionen får meddela sådana föreskrifter om spelplats, speltid och märkning av spelautomater som avviker från 25 § första stycket 1 och 4 lotterilagen (1994:1000). *Förordning (2000:11).*

4 b § Lotteriinspektionen får meddela föreskrifter om krav på utrustning som används av anordnaren av tillståndspliktiga lotterier som avses i 21 a § lotterilagen (1994:1000). För sådana lotterier får Lotteriinspektionen även meddela föreskrifter till skydd för sociala intressen. *Förordning (2002:758).*

4 c § Lotteriinspektionen får meddela föreskrifter om tillämpningen av 22 och 24 §§ lotterilagen (1994:1000). *Förordning (2004:1067).*

4 d § Lotteriinspektionen får meddela föreskrifter om avgifter i ärenden om tillsyn enligt lotterilagen (1994:1000). *Förordning (2006:16).*

Avgifter

Ansökan

5 § Lotteriinspektionen och länsstyrelserna ska ta ut avgifter för att pröva ansökningar enligt lotterilagen (1994:1000) i de fall som framgår av andra stycket.

För ansökningsavgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid följande avgiftsklasser tillämpas.

Ärendeslag	*Avgiftsklass*
1. Ansökan om typgodkännande enligt 14 § lotterilagen för lottsedlar som kan ge en vinst om högst 1/33 prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken samt för bingobrickor.	4
2. Övriga ansökningar om typgodkännande enligt 14 § lotterilagen.	6
3. Ansökan om tillstånd att anordna egentligt lotteri enligt 16 § lotterilagen, om omslutningen uppgår till	
a) 1 miljon kr eller mindre	4
b) mer än 1 miljon kr men högst 5 miljoner kr	6
c) mer än 5 miljoner kr men högst 15 miljoner kr	7
d) mer än 15 miljoner kr.	10
4. Ansökan om tillstånd att anordna lotteri enligt 21 b § lotterilagen om värdet av högsta vinsten uppgår till	
a) högst 1/60 prisbasbelopp	4
b) mer än 1/60 prisbasbelopp.	10
5. Ansökan om tillstånd att anordna bingospel enligt 22 § lotterilagen.	4
6. Ansökan om tillstånd att anordna automatspel enligt 25, 26 eller 27 § lotterilagen.	4
7. Ansökan om tillstånd att inneha penningautomater, värdeautomater varuspelsautomater och skicklighetsautomater enligt 28 § lotterilagen.	4
8. Ansökan om tillstånd att anordna roulettspel, tärningsspel och kortspel enligt 32 eller 34 § lotterilagen.	4

Om prövningen av en ansökan enligt andra stycket medför extraordinära kostnader, ska sökanden betala en extra avgift motsvarande dessa kostnader. *Förordning (2010:1687).*

6 § Ansökan om tillstånd från flera sammanslutningar att gemensamt anordna antingen egentligt lotteri enligt 16 eller 21 b § lotterilagen (1994:1000) eller bingospel enligt 22 § lotterilagen skall vid tillämpningen av avgiftsförordningen (1992:191) anses utgöra ett ärende. *Förordning (2002:758).*

7 § För sådan ansökan om tillstånd enligt lotterilagen (1994:1000) och kasinolagen (1999:355) som skall prövas av regeringen tas avgift ut enligt 9–13 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass sju skall tillämpas. *Förordning (2000:11).*

Tillsyn

8 § Lotteriinspektionen och länsstyrelserna skall ta ut avgifter av tillståndshavaren för den tillsyn och kontroll som respektive myndighet utövar enligt 48 § lotterilagen (1994:1000). Avgifterna skall beräknas så att full kostnadstäckning uppnås för tillsyns- och kontrollverksamheten.

Lotteriinspektionen skall också ta ut avgifter av tillståndshavaren i ärenden om tillstånd till kasinospel och för sådan tillsyn som myndigheten utövar enligt 14 § kasinolagen (1999:355). Avgifterna skall beräknas så att full kostnadstäckning uppnås.

Innan en avgift fastställs skall samråd ske med Ekonomistyrningsverket. I fråga om avgifter som fastställs av länsstyrelsen skall länsstyrelsen samråda även med Lotteriinspektionen. *Förordning (2000:11).*

Överklagade ärenden

9 § Innan en allmän förvaltningsdomstol avgör ett ärende enligt lotterilagen (1994:1000) skall domstolen inhämta yttrande från Lotteriinspektionen.

Allmän förvaltningsdomstols avgöranden i ärende enligt lotterilagen skall sändas till Lotteriinspektionen.

Undantag från 28 och 29 §§ lotterilagen (1994:1000)

10 § Bestämmelserna i 28 § första stycket och 29 § lotterilagen (1994:1000) om innehav och införsel av penningautomater, värdeautomater och skicklighetsautomater gäller inte i fråga om sådana automater som innehas på fartyg i internationell trafik för spel på fartyget.

Särskilda bestämmelser för lotterier som avses i 21 a § lotterilagen (1994:1000)

11 § Den som anordnar ett tillståndspliktigt lotteri som avses i 21 a § lotterilagen (1994:1000) får inte låta någon som är under 18 år delta i lotteriet.

Om det finns särskilda skäl får Lotteriinspektionen medge undantag från åldersgränsen för visst lotteri. *Förordning (2002:758).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1451

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995, då lotteriförordningen (1982:1012) skall upphöra att gälla.

De nya föreskrifterna får dock tillämpas före ikraftträdandet på ansökningar om tillstånd och typgodkännande som avser tid efter den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:120

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1995.

Till SFS 1998:440

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:1434

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:361

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

2. Intill utgången av år 2000 tillämpas inte bestämmelserna i 28 § första stycket och 29 § lotterilagen (1994:1000) i fråga om varuspelsautomater som innehas i yrkesmässig verksamhet för tillverkning, reparation eller liknande.

Till SFS 2000:11
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Till SFS 2000:944
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2002:758
Denna förordning träder i kraft den 1 december 2002.

Till SFS 2003:608
Denna förordning träder i kraft den 1 december 2003

Till SFS 2004:1067
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2006:16
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2006.

Till SFS 2008:56
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2008.

Till SFS 2009:1219
Denna förordning träder i kraft den 27 december 2009 och tillämpas endast i fråga om ärenden som har inletts hos Lotteriinspektionen efter ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1687
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Lag (1991:1482) om lotteriskatt

21 november 1991

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2007:1383

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Lotteriskatt skall betalas till staten för svenskt lotteri.

Lotteriskatt skall också betalas till staten för utländskt lotteri som avser vadhållning i samband med hästtävlingar, om

1. undantag medgetts för lotteriet enligt 38 § andra stycket lotterilagen (1994:1000),
2. deltagandet sker via en svensk trav- eller galopporganisation, och
3. det svenska speldeltagandet undantagits från lotteribeskattning i det land där lotteriet anordnas.

Beteckningen lotteri har samma betydelse i denna lag som i 3 § lotterilagen. *Lag (2003:350)*.

1 a § Lotteriskatt skall inte betalas för

1. sådant lotteri som avses i lagen (1972:820) om skatt på spel,
2. sådant lotteri som avses i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande, m.m.,
3. vinstdragning på här i landet utfärdade premieobligationer,
4. lotteri som har anordnats av sådan sammanslutning som avses i 15 § lotterilagen (1994:1000),
5. sådant lotteri och sådant spel enligt kasinolagen (1999:355) som har anordnats av företag som i sin helhet, direkt eller indirekt, ägs av staten, eller,
6. lotteri där vinsterna inte utgörs av pengar. *Lag (2003:350)*.

1 b § Lotteriskatt tas ut med 35 procent av den behållning som återstår sedan de sammanlagda vinster som betalats ut till vinnarna i lotteriet räknats av från de sammanlagda insatserna.

Vid bestämmande av behållningen av sådant utländskt lotteri som avses i 1 § andra stycket ska endast insatser och vinster som hänför sig till det svenska speldeltagandet beaktas. Motsvarande gäller för svenskt lotteri som avser vadhållning i samband med hästtävlingar där deltagande sker via en utländsk trav- eller galopporganisation.

Med utbetalade vinster avses de vinster som betalats ut inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde. *Lag (2007:1383)*.

2 § Skattskyldig är den som anordnar ett sådant lotteri för vilket skatt skall betalas enligt 1 §. I fråga om utländskt lotteri enligt 1 § andra stycket är sådan organisation som avses där skattskyldig. *Lag (2003:350)*.

3 § Skattskyldigheten inträder vid vinstdragningen eller, om denna har ägt rum före lottförsäljningens början, vid utgången av den tid som bestämts för lottförsäljningen.

Med vinstdragning avses i fråga om vadhållning det förfarande, varigenom vinsterna bestäms.

4 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:414).*

5 § För varje redovisningsperiod skall redovisas

1. skillnaden mellan de sammanlagda insatserna och de sammanlagda vinsterna enligt vinstplan eller annat beslut om att viss andel av insatserna skall betalas ut som vinster, och
2. de vinster som inte har blivit utbetalda inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde. *Lag (2002:414).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1991:1482

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.
2. Genom lagen upphävs lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster och lagen (1984:351) om totalisatorskatt.
3. Lagen om skatt på lotterivinster skall dock fortfarande tillämpas i sin lydelse före den 1 april 1986 i fråga om premieobligationer som getts ut före den dagen.
4. Äldre bestämmelser gäller i fråga om lotterier som påbörjats före den 1 januari 1992.

Till SFS 1993:491

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1001

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1996:588

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:322

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:292

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1999:357

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999. Bestämmelserna i 1 § andra stycket i sin nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 april 1999.

Till SFS 2002:414

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:350

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2007:1383

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

21 november 1991

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2002:415

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Skatt betalas enligt denna lag till staten för penningvinst vid vinstdragning i sådant vinstsparande anordnat av bank eller sparkassa som utgör svenskt lotteri och för penningvinst i sådant lotteri som avses i 21 § lotterilagen (1994:1000).

Skatten utgör 30 procent av vinstens värde. För vinst i lotteri som anordnas med stöd av 21 § lotterilagen skall skatt dock inte betalas med högre belopp än att etthundra kronor återstår av vinsten.

Vid beräkning av skattebeloppet skall i vinstens värde inräknas den skatt som skall betalas för vinsten.

Skatt skall inte betalas för vinster som inte tagits ut av vinnaren. *Lag (1995:764).*

2 § Skattskyldig är den som anordnar lotteriet.

Skattskyldigheten inträder vid vinstdragningen.

3 § Om den skattskyldige visar att en vinnare inte har tagit ut sin vinst inom föreskriven tid är den skattskyldige berättigad att få tillbaka den skatt som betalats för vinsten. Beskattningsmyndigheten beslutar om återbetalning efter ansökan av den skattskyldige. Ränta lämnas inte på återbetalat belopp.

4 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:415).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1991:1483

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Till SFS 1995:764

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

Till SFS 2002:415

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.

17 december 1990

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2002:413

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Till staten betalas skatt på premie för grupplivförsäkring och för utgivet belopp som motsvarar ersättning på grund av sådan försäkring enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Skattskyldiga är svenska försäkringsföretag, utländska försäkringsföretag i fråga om verksamhet som drivs här i landet, arbetsgivare och näringsidkare.

3 § För försäkringsföretag föreligger skatteplikt för premie för grupplivförsäkring i den mån förmånen av försäkringen enligt 11 kap. 19 § eller 15 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229) inte skall tas upp som intäkt eller premien enligt 16 kap. 25 § samma lag skall dras av.

För staten föreligger skatteplikt för belopp som utan att försäkring tecknats betalas ut i ersättning enligt avtal som motsvarar försäkringsavtal som avses i första stycket.

För annan arbetsgivare föreligger skatteplikt för belopp som utan att försäkring tecknats betalas ut i ersättning, i den mån ersättningen utgår enligt villkor och med belopp som i huvudsak motsvarar utbetalning av staten enligt andra stycket.

För arbetsgivare och näringsidkare föreligger skatteplikt för premie för grupplivförsäkring som meddelats i en utomlands bedriven försäkringsrörelse i den mån betalning av premie på motsvarande försäkring till svenskt försäkringsföretag hade föranlett skatteplikt för det svenska försäkringsföretaget enligt första stycket. *Lag (1999:1269).*

4 § För skattskyldiga som avses i 3 § första stycket inträder skatteplikt när premie mottas. Beskattningsunderlaget utgörs av 95 procent av mottagen premie. Skatten uppgår till 45,00 procent av underlaget.

Har ett försäkringsföretag för visst år tagit ut för hög preliminär premie för försäkring som avses i 3 § första stycket, skall beskattningsunderlaget för nästföljande år sättas ned med belopp som motsvarar för högt uttagen premie. *Lag (1997:942).*

5 § För skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena inträder skatteplikt vid utbetalning som där sägs.

Beskattningsunderlaget utgörs av utbetalt belopp. Skatten uppgår till 81,83 procent av underlaget. *Lag (1997:942).*

6 § För skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket inträder skatteplikt vid betalning av premie. Beskattningsunderlaget utgörs av 95 procent av betald premie. Skatten uppgår till 81,83 procent av underlaget. *Lag (1997:942).*

7 § Regler om förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:413).*

8 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:413).*

9 § Beskattningsmyndigheten får, om det behövs med hänsyn till uppbörden av skatt enligt denna lag, medge att en skattskyldig får tillämpa en annan redovisningsperiod än vad som anges i 10 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2002:413).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1990:1427

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas

1. för skattskyldiga som avses i 3 § första stycket på premie som mottas och avser tid efter ikraftträdandet,
2. för skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena på belopp som utbetalas och avser tid efter ikraftträdandet,
3. för skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket på premie som betalas och avser tid efter ikraftträdandet.

Med avvikelse från vad som sägs i 2 kap. 3 § första stycket lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall den första redovisningsperioden för skatt enligt de nya föreskrifterna omfatta tiden den 1 januari–den 30 juni 1991.

Till SFS 1992:1494

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas

1. för skattskyldiga som avses i 3 § första stycket på premie som mottas och avser tid efter ikraftträdandet,
2. för skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena på belopp som utbetalas och avser tid efter ikraftträdandet,
3. för skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket på premie som betalas och avser tid efter ikraftträdandet.

Till SFS 1993:490

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1925

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas

1. för skattskyldiga som avses i 3 § första stycket på premie som mottas och avser tid efter ikraftträdandet,
2. för skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena på belopp som utbetalas och avser tid efter ikraftträdandet,
3. för skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket på premie som betalas och avser tid efter ikraftträdandet.

Till SFS 1996:1070

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

2. Den nya bestämmelsen i 4 § tillämpas på premie som mottas och avser tid efter utgången av år 1997. För premie som mottas under år 1997 och avser detta år tas särskild premieskatt ut med 44,17 procent.

3. Den nya bestämmelsen i 5 § tillämpas på belopp som utbetalas och avser tid efter utgången av år 1997. På belopp som utbetalas under år 1997 och avser detta år tas särskild premieskatt ut med 79,11 procent.

4. Den nya bestämmelsen i 6 § tillämpas på premie som betalas och avser tid efter utgången av år 1997. För premie som betalas under år 1997 och avser detta år tas särskild premieskatt ut med 79,11 procent.

Till SFS 1997:942

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

2. Den nya bestämmelsen i 4 § tillämpas på premie som mottas och avser tid efter utgången av år 1997.

3. Den nya bestämmelsen i 5 § tillämpas på belopp som utbetalas och avser tid efter utgången av år 1997.

4. Den nya bestämmelsen i 6 § tillämpas på premie som betalas och avser tid efter utgången av år 1997.

Till SFS 1999:1269

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången i fråga om 2002 års taxering.

Till SFS 2002:413

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

14 juni 1990

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2008:1349

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Allmän bestämmelse

1 § Till staten skall betalas avkastningsskatt enligt denna lag.

Skattskyldiga

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,

2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige och utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver med försäkringsverksamhet jämförbar tjänstepensionsverksamhet från fast driftställe i Sverige,

3. understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet,

4. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. och utländska tjänstepensionsinstitut som från fast driftställe i Sverige meddelar avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt samma lag,

5. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,

6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionssparkonto,

7. obegränsat skattskyldiga som innehar

a) kapital- eller pensionsförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller

b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),

8. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapital eller pensionsförsäkring,

9. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, om avtalet innehåller villkor som innebär att tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Om en sådan kapitalförsäkring som avses i första stycket 7 a inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, ska den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring. *Lag (2008:136).*

Skatteunderlag

3 § Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt andra–tionde styckena, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret. Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–4 utgörs kapitalunderlaget av värdet av den skattskyldiges tillgångar vid ingången av beskattningsåret efter avdrag för finansiella skulder vid samma tidpunkt. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 2 och sådana utländska tjänstepensionsinstitut som avses i 2 § första stycket 4 medräknas dock endast sådana tillgångar och skulder som är hänförliga till den i Sverige bedrivna försäkringsrörelsen eller tjänstepensionsverksamheten.

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt andra stycket ska bortses från den del av tillgångar och skulder som

1. inte förvaltas för försäkringstagarnas räkning,

2. är hänförliga till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,

3. är hänförliga till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar, eller

4. avser sjuk- och olycksfallsförsäkringar hänförliga till försäkringsklass enligt 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2 samt 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen (1982:713).

Bestämmelserna i tredje stycket ska också gälla i tjänstepensionsverksamhet i fråga om avtal som är jämförbara med personförsäkring.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 5 utgörs av avsättningsbeloppet vid ingången av beskattningsåret avseende sådana pensionsutfästelser för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger vid inkomsttaxeringen.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6 utgörs av värdet av de tillgångar som vid ingången av kalenderåret är hänförliga till pensionssparkontot. Avdrag får ske för obetald skatt enligt denna lag som är hänförlig till kontot.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av sådana försäkringar som anges där. Detta värde beräknas enligt åttonde och nionde styckena.

Som värde av försäkringen tas upp dess på försäkringstekniska beräkningsgrunder framräknade återköpsvärde med tillägg för beräknad upplupen andel i livförsäkringsrörelsens överskott.

I fråga om försäkringsavtal som ingåtts före den 1 januari 1997 ska endast den del av försäkringens värde tas upp som överstiger värdet vid denna tidpunkt. Till det värde som undantas från skatteunderlaget får tillägg göras för årlig värde-

stegring beräknad enligt första stycket. Denna begränsning gäller dock inte om försäkringen övergått till ny innehavare efter utgången av år 1996 på annat sätt än genom arv, testamente, gåva, bodelning eller, såvitt gäller försäkring som har samband med tjänst, överlåtelse mellan arbetsgivare på grund av anställds byte av tjänst.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 8 och 9 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av de tillgångar som är hänförliga till avtalet om tjänstepension.

Vid tillämpning av tredje stycket 1 ska tillgångar som svarar mot konsolideringsfond enligt 12 kap. 9 § försäkringsrörelselagen anses förvaltade för försäkringstagarnas räkning till den del fonden enligt bolagsordningen får användas för återbäring till försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar. *Lag (2008:136).*

4 § Som tillgång hos återförsäkringstagare räknas inte värdet av återförsäkringsgivares ansvarighet på grund av försäkringar som denne har övertagit i form av återförsäkring. Om återförsäkring skett hos en utländsk återförsäkringsgivare skall dock ett belopp motsvarande dennes ansvarighet räknas som tillgång, i den mån ansvarigheten överstiger värdet av reservdeposition som ställts av återförsäkringsgivaren hos återförsäkringstagaren.

Återförsäkringsgivares fordran hos återförsäkringstagare på grund av reservdepositionen upptas inte som tillgång. Den skuld som redovisas av återförsäkringstagaren på grund av depositionen är inte avdragsgill för denne. *Lag (1993:947).*

5 § Om inte annat följer av 6–8 §§ tas tillgångar och skulder upp till bokfört värde. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall tillgångarna dock tas upp till sitt marknadsvärde om inte annat följer av 7 §. *Lag (1993:947).*

6 § Fastighet tas upp till marknadsvärdet. *Lag (1993:947).*

7 § Värdepapper, som är upptaget till handel på en reglerad marknad, en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller som annars är föremål för regelbunden handel vid någon annan marknad som är reglerad och öppen för allmänheten, tas upp till det noterade värdet.

Finns det i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är upptagna till handel på en reglerad marknad eller föremål för sådan handel som avses i första stycket, skall de aktier i bolaget som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel. Är flera aktieslag upptagna till eller föremål för handel, skall de aktier som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel som har den lägsta kursen.

Om det vid värdering enligt de föregående styckena finns synnerliga skäl anta att det noterade värdet inte motsvarar vad som skulle kunna påräknas vid en försäljning under normala förhållanden, får i stället det beräknade priset vid en sådan försäljning läggas till grund för värderingen.

Aktie eller andel i dotterbolag, som direkt eller indirekt har till ändamål att äga fastigheter (fastighetsbolag) skall värderas med ledning av marknadsvärdena på fastigheterna. *Lag (2007:534).*

8 § Fordran som inte omfattas av 7 § skall tas upp till sitt anskaffningsvärde jämte upplupen ränta. Avdrag för skuld får göras med belopp som beräknas på motsvarande sätt.

Osäker fordran får tas upp till det belopp som kan beräknas bli betalat. Värdelös fordran tas inte upp. *Lag (1993:947).*

Skattesats

9 § Skatten uppgår till 15 procent av skatteunderlaget enligt 3 § om inte annat följer av andra, fjärde, sjätte och sjunde styckena.

För den del av skatteunderlaget som hos sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3, 7 och 8 är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller till annat med personförsäkring jämförbart tjänstepensionsavtal än sådant som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) uppgår skatten till 30 procent av nio tiondelar av skatteunderlaget.

Med pensionsförsäkring likställs i denna paragraf sådana avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § första stycket 2 inkomstskattelagen.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader ska skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Sådan jämkning ska också göras om

1. hela behållningen på ett pensionssparkonto avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen eller avsättning som avses i 3 § femte stycket helt upplöses under beskattningsåret,

2. det kapital som hänför sig till en pensionsförsäkring avskattas enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen eller 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. en försäkring ska anses som en kapitalförsäkring enligt 58 kap. 2 § tredje stycket inkomstskattelagen.

Överlåts ett helt försäkringsbestånd från ett svenskt livförsäkringsföretag till ett annat sådant företag eller sker fusion enligt 15 a kap. 1 eller 18 § försäkringsrörelselagen (1982:713) mellan sådana företag inträder det övertagande företaget i det överlåtande företagets skattemässiga situation.

Överlåts ett försäkringsbestånd helt eller delvis från ett livförsäkringsföretag som är skattskyldigt enligt denna lag till ett företag som inte är det, ska det överlåtande livförsäkringsföretaget betala avkastningsskatt för den del av året som företaget innehaft försäkringsbeståndet. Skattesatsen ska då jämkas i motsvarande mån.

För den som efter överlåtelsen inträder som skattskyldig beräknas skatteunderlaget som om försäkringen innehafts hela året. Skattesatsen ska dock jämkas med hänsyn till den tid som skattskyldighet förelegat. *Lag (2008:136).*

Beskattningsförfarandet

10 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) gäller för avkastningsskatt.

Avkastningsskatt som skall tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande. Vid tillämpningen av skattebetalningslagen skall vad som sägs om skattskyldig och redovisningsperiod i stället gälla pensionssparinstitutet respektive pensionssparinstitutets beskattningsår. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 22 kap. skattebetalningslagen.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt 19 kap. 12 § skattebetalningslagen tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. *Lag (2002:412).*

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges bara om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 1 kap. 3 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

Den skattskyldige ska lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om nedsättning av skatt. Om det framgår att det finns förutsättningar för nedsättning, trots att den skattskyldige inte kan lämna samtliga de uppgifter som är nödvändiga för tillämpning av nedsättningsreglerna, får nedsättning ske med skäligt belopp. *Lag (2008:1349).*

Övriga bestämmelser

11 § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1264).*

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7, 8 och 9 ska dock alltid vara kalenderåret. *Lag (2008:136).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1990:661

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering. Lagen tillämpas dock inte om beskattningsåret har påbörjats före ikraftträdandet. Omfattar beskattningsåret vid 1992 års taxering del av kalenderåret 1990 nedsätts skatten med belopp motsvarande den andel av beskattningsåret som infallit under kalenderåret 1990.

För skattskyldiga som bedriver försäkringsrörelse och för pensionsstiftelser skall innehavet av värdepapper värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och marknadsvärdet vid övergångstillfället. Innehavet av andra fastigheter än anläggningsfastigheter skall värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och det uppskattade värdet vid övergångstillfället.

Om ett ömsesidigt livförsäkringsföretag överlåter hela sitt försäkringsbestånd till ett för ändamålet bildat försäkringsaktiebolag, inträder det övertagande företaget i det överlåtande företagets skattemässiga situation vid tillämpning av andra stycket. *Lag (1999:1264).*

Till SFS 1991:1847

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 1991:1915

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 och tillämpas från och med 1992 års taxering.

Till SFS 1993:947

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1–5 tillämpas lagen första gången vid 1995 års taxering, dock att äldre bestämmelser gäller för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

2. Har uppskovsbelopp fastställts enligt 2 § lagen (1990:655) om återföring av obeskattade reserver för skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3 gäller följande. Återföring av den del av uppskovsbeloppet som inte återförts senast vid 1994 års taxering till statlig inkomstskatt skall ske vid 1995 års taxering till avkastningsskatt eller, om taxering inte sker år 1995, vid 1996 års taxering. Därvid skall det vid taxeringen beräknade skatteunderlaget enligt 3 § som är hänförligt till andra personförsäkringar än pensionsförsäkring ökas med det återstående uppskovsbeloppet.

3. De nya bestämmelserna i 7 § andra stycket tillämpas första gången för beskattningsår som påbörjas efter utgången av år 1994. *Lag (1993:1568).*

4. Pensionssparinstitut som skall redovisa avkastningsskatt enligt 10 § andra och tredje styckena skall lämna deklaration första gången för den redovisningsperiod som innefattar tidpunkten den 1 januari 1995. *Lag (1993:1568).*

Till SFS 1994:1878

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:1879

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 1996:1236

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997 och tillämpas första gången vid 1998 års taxering. Äldre bestämmelser i 2 § sista stycket i dess lydelse intill den 31 december 1996 tillämpas dock i fråga om ett handelsbolag eller en europeisk ekonomisk intressegruppering för räkenskapsår som har påbörjats före ikraftträdandet. I fråga om försäkringar som meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige tillämpas lagen dock inte tidigare än fr.o.m. det första beskattningsår efter ikraftträdandet under vilket premie eller liknande ersättning för försäkringen betalas. Nedsättning enligt de nya bestämmelserna i 10 a § medges endast för utländsk skatt som betalas efter ikraftträdandet.

Till SFS 1997:538

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången vid 1999 års taxering.

Till SFS 1998:332

Denna lag träder i kraft den 30 juni 1998 och tillämpas vad gäller 2 § första gången vid 1999 års taxering, 3 § första gången vid 2001 års taxering samt 9 och 11 §§ första gången vid 1998 års taxering. De nya bestämmelserna i 3 § skall dock tillämpas vid 1998, 1999 och 2000 års taxeringar om den skattskyldige har yrkat att de nya bestämmelserna i lagen (1998:328) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) skall tillämpas vid dessa taxeringar.

Till SFS 1999:1129

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1264

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Till SFS 2002:412

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:1195

Denna lag träder i kraft den 31 december 2003 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som påbörjats för ikraftträdandet.

Till SFS 2004:1304

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

2. De nya bestämmelserna i 9 § tredje stycket 1 tillämpas endast på försäkringsavtal som ingåtts efter ikraftträdandet.

Till SFS 2005:1172

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

Till SFS 2007:534

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

2. Äldre bestämmelser gäller alltjämt vid fastställande av kapitalunderlag som avser tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:136

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare med undantag för den nya bestämmelsen i 2 § första stycket 9 som tillämpas på avtal som ingåtts den 1 maj 2008 eller senare.

2. Livförsäkringsavtal som avses i 9 § tredje stycket i dess äldre lydelse och vilka ingåtts senast den 1 februari 2007, ska även efter ikraftträdandet av denna lag likställas med pensionsförsäkring vid tillämpning av 9 §. Om en premie betalas efter den 1 februari 2007 ska dock ett särskilt skatteunderlag beräknas för den del av försäkringens värde som är hänförligt till premiebetalningen om,

a) premien beror på att avtalet ändrats på ett sätt som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller att premiebetalningen tidigareläggs, eller

b) en större premie betalas än den som lägst ska betalas för betalningsperioden enligt avtalet.

På ett sådant särskilt skatteunderlag ska skatt tas ut enligt 9 § andra stycket.

3. Vid en överlåtelse av försäkringsavtal som tecknats före den 2 februari 2007 till en ny försäkringsgivare eller en överföring av sådana försäkringsavtal från en enhet till en annan hos försäkringsgivaren ska 2 § första stycket 7 a och 9 § sjätte och sjunde styckena tillämpas på det överlåtna eller överförda avtalet om transaktionen sker efter den 31 december 2008. I sådana fall ska försäkringsavtalet anses ha ingåtts vid den tidpunkt då ansvaret för försäkringen övergår på den nya försäkringsgivaren respektive när försäkringen förts över.

Till SFS 2008:1349

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

Lag (1993:931) om individuellt pensionssparande

10 juni 1993

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2007:539

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller sådant individuellt sparande för pension som sker enligt särskilt avtal med ett pensionssparinstitut enligt villkoren i denna lag.

Lagen gäller inte sparande som omfattas av försäkringsavtal.

Definitioner

2 § I denna lag betyder

1. *pensionssparavtal:* sådant avtal som anges i 1 §,
2. *pensionssparrörelse:* verksamhet som består i att erbjuda allmänheten pensionssparavtal,
3. *pensionssparinstitut:* företag som har fått tillstånd att driva pensionssparrörelse,
4. *pensionssparare:* en person som ingått pensionssparavtal,
5. *pensionssparkonto:* sådant konto som avses i 3 kap. 4 §,
6. *kontoinnehavare:* pensionssparare och person som genom förmånstagarförordnande eller bodelning förvärvat rätt enligt ett pensionssparavtal,
7. *värdepappersinstitut*: det som anges i 1 kap. 5 § 27 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
8. *fondpapper:* aktie och obligation samt sådana andra delägarrätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis). *Lag (2007:539).*

Sundhetskrav

3 § Pensionssparrörelse skall bedrivas så att allmänhetens förtroende för verksamheten upprätthålls och tillgångar på pensionssparkonton inte otillbörligen riskeras samt i övrigt så att rörelsen kan anses sund.

Tillståndsplikt

4 § Pensionssparrörelse får bedrivas endast efter tillstånd av Finansinspektionen.

5 § Tillstånd att driva pensionssparrörelse får endast meddelas värdepappersinstitut.

Tillstånd får meddelas om

1. bolagsordningen, reglementet eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven på en sund pensionssparrörelse och
3. företaget uppfyller de villkor som i övrigt anges i denna lag.

6 § Till ansökan om tillstånd skall fogas en plan för den tilltänkta verksamheten. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om vad en verksamhetsplan skall innehålla.

2 kap. Sparformer

1 § Individuellt pensionssparande får ske i en eller flera av sparformerna
1. inlåning,
2. andelar i investeringsfond och
3. andra fondpapper. *Lag (2004:60).*

2 § Vid inlåning skall pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i ett svenskt eller utländskt bankföretag.

3 § Vid sparande i en investeringsfond skall pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i en sådan investeringsfond som avses i lagen (2004:46) om investeringsfonder. Pensionssparmedlen får även placeras i ett utländskt fondföretag som är underkastat lagstiftning eller annan offentlig reglering som väsentligen stämmer överens med den som gäller för investeringsfonder här i landet. *Lag (2004:60).*

4 § Vid sparande i andra fondpapper än andelar i en investeringsfond skall pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i fondpapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. *Lag (2007:539).*

3 kap. Pensionssparrörelse

Pensionssparavtal

1 § Ett pensionssparavtal skall vara skriftligt. I avtalet skall anges spartiden, tidpunkten då utbetalningarna skall börja och det antal år utbetalningar skall ske. Pensionssparavtalet skall även innehålla fullmakt för pensionssparinstitutet att förfoga över tillgångar på pensionssparkonto för betalning av avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Avtalsvillkor som inte tagits in i avtalet är utan verkan mot kontoinnehavaren.

2 § Ytterligare bestämmelser om villkor som skall tas in i ett pensionssparavtal finns i 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (1999:1279).*

Sparmedlens förvaltning

3 § Pensionssparinstitutet skall, inom ramen för bestämmelserna i 2 kap. om tillåtna sparformer, placera tillgångarna på pensionssparkontot på det sätt kontoinnehavaren från tid till annan bestämmer. Placeringarna får fördelas mellan sparformerna.

4 § Pensionssparinstitutet skall för varje pensionssparavtal föra ett pensionssparkonto. På kontot skall institutet fortlöpande anteckna

1. in- och utbetalningar,
2. köp och försäljningar av fondandelar och andra fondpapper,
3. räntor och utdelningar, samt
4. skatter och avgifter som dras från kontot. Pensionssparkontot skall vid varje tid utvisa vilka olika tillgångar som förvaltas för kontoinnehavarens räkning.

5 § Tillgångar som inte placeras som inlåning i pensionssparinstitutet enligt 2 kap. 2 § skall hållas avskilda från institutets tillgångar.

6 § Fondpapper får inte förvärvas eller avyttras till ett pris som avviker från det gällande marknadsvärdet. *Lag (1998:273).*

7 § Pensionssparinstitutet får avyttra tillgångar på ett pensionssparkonto i den utsträckning det behövs

1. för att utbetalningar enligt pensionssparavtalet skall kunna göras,
2. för att skatter och avgifter skall kunna tas ut från pensionssparkontot, eller
3. enligt lag eller annan författning.

Utbetalning och byte av pensionssparinstitut

8 § Utbetalning från pensionssparkonto får ske endast enligt villkoren i pensionssparavtalet eller enligt föreskrifter i denna lag eller annan författning.

9 § Kontoinnehavaren får flytta pensionssparavtalet till ett annat pensionssparinstitut. Det institut från vilket pensionssparavtalet flyttas får då ta ut en skälig avgift. Denna får dras från pensionssparkontot.

Vid sådan flyttning som avses i 6 kap. 3 § får avgift inte tas ut.

Information

10 § Pensionssparinstitutet skall, om inte annat har avtalats, skriftligen underrätta kontoinnehavaren om omplaceringar av tillgångar som utförts enligt 3 § och om den kostnad som dragits från pensionssparkontot till följd av åtgärden.

11 § Pensionssparinstitutet skall årligen ge kontoinnehavaren en skriftlig redovisning av förvaltningen av tillgångarna på pensionssparkontot. I redovisningen skall anges

1. tillgångarnas ingående och utgående värde,
2. tillgångarnas placering,
3. köp, försäljningar och andra omplaceringar som skett,
4. belopp som har betalats eller utbetalats,
5. räntor och utdelningar, och
6. skatter och avgifter som dragits från kontot.

Om tillgångarna under året varit placerade i andelar i en sådan investeringsfond som avses i lagen (2004:46) om investeringsfonder, skall det i redovisningen dessutom anges hur stort belopp av de totala kostnader som belastat fonden under det närmast föregående kalenderåret som hänför sig till andels-

innehavet. Det skall framgå hur stor del av beloppet som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna. *Lag (2004:60).*

12 § Om fondpapper på ett pensionssparkonto är registrerade i pensionssparinstitutets namn (förvaltarregistrerade) skall institutet, om inte annat har avtalats, se till att kontoinnehavaren ändå får del av den information som han annars skulle ha fått genom utgivaren av fondpapperen.

4 kap. Spararens förfoganden

Allmänna bestämmelser

1 § Överlåtelse eller annat förfogande över tillgångar på ett pensionssparkonto eller över rätten enligt ett pensionssparavtal får inte ske på ett sätt som strider mot denna lag eller mot villkor som enligt 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas in i avtalet. Sådana förfoganden är ogiltiga.

Bestämmelsen i första stycket hindrar dock inte utmätning eller överlåtelse vid ackord eller konkurs. *Lag (1999:1279).*

2 § Om pensionssparavtalet upphör att gälla, skall bestämmelserna i denna lag om begränsningar i rätten att förfoga över tillgångar på pensionssparkontot inte längre tillämpas.

3 § Lagen (1904:48 s. 1) om samäganderätt skall inte tillämpas i fråga om tillgångar på ett pensionssparkonto.

Förmånstagarförordnande

4 § En pensionssparare får förordna sådana närstående som avses i 58 kap. 27 § inkomstskattelagen (1999:1229) som förmånstagare till rätten enligt pensionssparavtalet. Ett sådant förmånstagarförordnande kan återkallas av pensionsspararen, om han inte gentemot förmånstagaren åtagit sig att inte återkalla det. *Lag (1999:1279).*

5 § Ett förmånstagarförordnande och ett villkor enligt 7 kap. 2 § 5 äktenskapsbalken om att belopp som betalas ut enligt ett pensionssparavtal skall vara förmånstagarens enskilda egendom liksom en återkallelse av ett sådant förordnande eller villkor skall, för att vara gällande, skriftligen meddelas pensionssparinstitutet eller genom institutets försorg antingen tas in i pensionssparavtalet eller antecknas på detta.

Om pensionsspararen har förenat ett förmånstagarförordnande med ett villkor om att utbetalningar enligt ett pensionssparavtal skall vara mottagarens enskilda egendom, skall pensionssparinstitutet skriftligen underrätta förmånstagaren om villkoret när ett pensionsbelopp första gången betalas ut.

Verkan av förmånstagarförordnande

6 § Om en förmånstagare förordnats, ingår de tillgångar som omfattas av förordnandet inte i pensionsspararens kvarlåtenskap. Om förmånstagare inte förordnats upphör pensionssparavtalet att gälla vid pensionsspararens död.

Jämkning av förmånstagarförordnande

7 § Om en pensionssparare efterlämnar make eller bröstarvinge och en tillämpning av förmånstagarförordnandet skulle leda till ett resultat som är oskäligt mot någon av dem, kan förordnandet jämkas så att tillgångarna på pensionssparkontot helt eller delvis tillfaller maken eller bröstarvingen. Vid prövningen skall särskilt beaktas skälen för förordnande samt förmånstagarens och makens eller bröstarvingens ekonomiska förhållanden.

8 § Om en pensionssparares dödsfall inträffar sedan det dömts till äktenskapsskillnad mellan pensionsspararen och dennes make eller sedan talan om äktenskapsskillnad väckts men innan bodelning förrättats gäller, i stället för vad som föreskrivs i 7 §, följande beträffande jämkning till förmån för pensionsspararens make. Om maken vid bodelningen inte kan få ut sin andel därför att rätten enligt pensionssparavtalet övergår till någon annan som förmånstagare, är denne skyldig att av tillgångarna på pensionssparkontot avstå vad som fattas.

9 § Den som vill begära jämkning enligt 7 eller 8 § skall väcka talan mot förmånstagaren inom ett år från det att bouppteckning efter pensionsspararen avslutades eller dödsboanmälan gjordes. Väcks inte talan inom denna tid är rätten till jämkning förlorad.

Tolkning av förmånstagarförordnande

10 § Vid tolkning av bestämmelserna om förmånstagares rätt enligt ett pensionssparavtal skall bestämmelserna i 14 kap. 6 § försäkringsavtalslagen (2005:104), utom vad som avser arvingar, tillämpas. Med försäkringstagare skall då i stället avses pensionssparare. *Lag (2005:117).*

Övriga bestämmelser om förmånstagarförordnande m.m.

11 § Under pensionsspararens livstid får förmånstagaren inte genom överlåtelse eller på annat sätt förfoga över den rätt som förordnandet medför.

12 § Vid pensionsspararens död övergår rätten enligt pensionssparavtalet till förmånstagaren. Denne får dock inte göra inbetalningar till pensionssparkontot, ändra vad som bestämts i pensionssparavtalet om utbetalningarnas storlek och utbetalningstiden eller själv förordna förmånstagare.

Om flera samtidigt är förmånstagare får omplaceringar av tillgångar på pensionssparkontot eller byte av pensionssparinstitut ske endast med samtliga förmånstagares samtycke.

Om förmånstagarna inte kan enas om tillgångarnas förvaltning skall pensionssparinstitutet på begäran av någon av dem upprätta ett pensionssparkonto för varje förmånstagare och fördela tillgångarna mellan kontona. Vid fördelningen skall förmånstagarna anses ha lika rätt om inte annat följer av pensionsspararens förordnande.

13 § Om rätten enligt ett pensionssparavtal övergått till någon annan av en annan orsak än pensionsspararens eller en tidigare förmånstagares död, upphör

förmånstagarförordnandet att gälla, om det inte är ett förordnande som enligt 4 § inte får återkallas.

14 § Om förmånstagare avlider sedan förmånstagarförordnandet börjat tillämpas, upphör pensionssparavtalet att gälla. Är flera samtidigt förmånstagare gäller vad nu sagts till den del tillgångarna vid en fördelning enligt 12 § tredje stycket belöper på den avlidne.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om det i förordnandet föreskrivits att rätten till utbetalningar enligt pensionssparavtalet skall övergå till någon annan om förmånstagaren avlider.

15 § Om någon genom brott uppsåtligen har dödat pensionsspararen eller en förmånstagare, gäller bestämmelserna i 15 kap. ärvdabalken om förlust av rätt att ta arv eller testamente för gärningsmannens rätt enligt ett pensionssparavtal.

Detta gäller även när någon annars har orsakat pensionsspararens eller en förmånstagares död genom en uppsåtlig gärning som innefattat våld på den dödades person och utgjort brott för vilket lindrigare straff än fängelse i ett år inte är föreskrivet. Lika med våld anses att försätta någon i vanmakt eller annat sådant tillstånd.

Vad som sägs i första och andra styckena om den som har begått ett brott gäller också var och en som har medverkat till brottet såsom sägs i 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken.

16 § Om vid bodelning rätten enligt ett pensionssparavtal helt eller delvis har tillagts kontoinnehavarens make gäller för denne bestämmelserna i 12 § första stycket om förmånstagare.

Har rätten enligt pensionssparavtalet delats skall pensionssparinstitutet upprätta ett pensionssparkonto även för den andre maken och fördela tillgångarna mellan kontona i enlighet med vad som bestämts vid bodelningen.

5 kap. Förhållandet till spararens borgenärer

1 § Tillgångar på ett pensionssparkonto får utmätas för pensionsspararens skulder endast om spartiden enligt avtalet understiger tio år eller om spararen något år betalat in sparbelopp som är mer än dubbelt så stort som genomsnittet av de årliga inbetalningar som har skett under spartiden.

2 § Om tillgångarna på ett pensionssparkonto får utmätas och förmånstagare har insatts enligt förordnande som kan återkallas, har efter pensionsspararens död dennes borgenärer, i den utsträckning fordringarna inte kan betalas ur kvarlåtenskapen, samma rätt till tillgångarna som om de tillfallit förmånstagaren genom testamente.

3 § Om pensionsspararen försätts i konkurs efter ansökan som gjorts innan tio år förflutit från det att pensionsavtalet ingicks eller om offentligt ackord har fastställts inom samma tid skall bestämmelserna i 117 § i den upphävda lagen (1927:77) om försäkringsavtal också tillämpas i fråga om möjligheten att av pensionssparinstitutet utkräva medel som pensionsspararen betalat enligt

pensionssparavtalet. Vid tillämpningen skall paragrafens hänvisning till 116 och 102 §§ samma lag i stället gälla 1 § respektive 4 kap. 4 §. *Lag (2005:117).*

4 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 1–3 §§ skall, om byte av pensionssparinstitut skett, överföring av tillgångar på ett pensionssparkonto till nytt konto inte anses som inbetalning. Prövningen såvitt gäller tidpunkten för pensionssparavtalets ingående och spartiden skall ske utifrån det ursprungliga avtalet.

6 kap. Avveckling av pensionssparrörelse

Obligatorisk avveckling

1 § Om ett pensionssparinstituts tillstånd att bedriva pensionssparrörelse återkallas eller annars upphör att gälla eller om institutet trätt i likvidation eller försatts i konkurs, skall pensionssparrörelsen avvecklas.

Frivillig avveckling

2 § Ett pensionssparinstitut får i annat fall än som sägs i 1 § avveckla sin pensionssparrörelse endast med tillstånd av Finansinspektionen. Sådant tillstånd får ges om avvecklingen bedöms kunna ske utan att kontoinnehavarnas ställning försämras eller om det finns särskilda skäl.

Till ansökan om tillstånd skall fogas en plan för hur avvecklingen skall ske. Pensionssparinstitutet skall lämna Finansinspektionen de ytterligare upplysningar om den planerade avvecklingen och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Genomförande av avvecklingen

3 § Vid avveckling av en pensionssparrörelse skall kontoinnehavarna underrättas om avvecklingen samt uppmanas att med tillämpning av 3 kap. 9 § inom en viss tid, lägst två månader, flytta pensionssparkontots tillgångar till ett annat pensionssparinstitut. Underrättelse skall ske genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt. Efter utgången av den tid som angetts får flyttning inte ske. En upplysning om detta skall tas in i underrättelsen.

4 § Efter utgången av den enligt 3 § bestämda tiden skall ett återstående bestånd av pensionssparavtal om möjligt överlåtas till ett eller flera andra pensionssparinstitut. Ett avtal om överlåtelse skall godkännas av Finansinspektionen för att bli giltigt.

Om inspektionen anser att ett avtal skall godkännas, skall inspektionen i Post- och Inrikes Tidningar och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt kungöra avtalets innehåll. Kungörelsen skall innehålla föreläggande för kontoinnehavarna att inom en bestämd tid, minst en månad efter kungörelsens utfärdande, anmäla till inspektionen om de har något att invända mot avtalet.

Godkänner inspektionen ett avtal om överlåtelse, övergår ansvaret för pensionssparavtalen på det övertagande pensionssparinstitutet. Detta institut skall underrätta kontoinnehavarna om överlåtelsen och de eventuella ändringar i

villkoren som överlåtelsen medför. Finansinspektionen bestämmer på vilket sätt underrättelsen skall ske.

5 § Pensionssparavtal som inte överlåtits inom sex månader från utgången av den enligt 3 § bestämda tiden upphör att gälla.

Övriga bestämmelser

6 § Om en pensionssparrörelse enligt vad som sägs i 1 § skall avvecklas eller om ansökan om tillstånd enligt 2 § getts in, får nya pensionssparavtal inte ingås.

7 § Pensionsbelopp som förfaller till betalning efter det att ett pensionssparinstitut trätt i likvidation eller försatts i konkurs skall betalas ut i den utsträckning tillgångar som avskilts för kontoinnehavarens räkning räcker för betalningarna.

7 kap. Tillsyn m.m.

Tillsynens inriktning

1 § Pensionssparinstitut står under tillsyn av Finansinspektionen. Vid sin tillsyn skall inspektionen se till att en sund pensionssparrörelse främjas.

Övriga tillsynsfrågor m.m.

2 § Bestämmelserna i 23 kap. 15 § 1, 25 kap. 1, 2, 4–6, 17 och 29 §§ samt 26 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden skall tillämpas även i fråga om pensionssparrörelse. Hänvisningarna till lagen om värdepappersmarknaden skall därvid i stället gälla denna lag. *Lag (2007:539).*

3 § Återkallas eller upphör ett pensionssparinstituts tillstånd att bedriva värdepappersrörelse upphör också tillståndet att bedriva pensionssparrörelse att gälla.

Avgifter till Finansinspektionen

4 § Den som ansöker om tillstånd enligt denna lag skall betala avgift för prövningen enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar. Om Finansinspektionen för bedömning av en viss fråga i prövningen behöver anlita någon med särskild fackkunskap, skall kostnaden för detta betalas av sökanden.

Pensionssparinstitut skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar.

Överklagande

5 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får, med undantag av det som följer av hänvisningen i 2 § till 26 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2007:539).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1993:931

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

2. Frågor om tillstånd enligt denna lag får prövas före ikraftträdandet. Ett beslut i en sådan fråga skall gälla tidigast från ikraftträdandet.

Till SFS 1998:273

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:389

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998 men tillämpas inte i de fall där det första beslutet i ärendet har meddelats dessförinnan.

Till SFS 1999:319

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

2. Den information som enligt 3 kap. 11 § andra stycket skall lämnas för kalenderåret 1999, får begränsas till att avse kostnader som belastat fonden under perioden 1 juli–31 december 1999.

Till SFS 1999:1279

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:60

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

2. Vad som sägs i 2 kap. 1, 3 och 4 §§ samt 3 kap. 11 § om investeringsfonder skall också gälla sådana värdepappersfonder som förvaltas av fondbolag som med stöd av 3 § lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

Till SFS 2005: 117

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Till SFS 2007:539

Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

Lag (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

Den 7 juni 2007.

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt skall betalas till staten enligt denna lag på premie för trafikförsäkring som avser risk belägen inom landet samt på trafikförsäkringsavgift.

Definitioner

2 § I denna lag avses med

trafikförsäkring: försäkring enligt trafikskadelagen (1975:1410),

trafikförsäkringsavgift: sådan avgift som får tas ut enligt 34 § trafikskadelagen,

risk belägen inom landet: risk belägen i Sverige enligt 1 kap. 9 a § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 1 kap. 7 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

Skattskyldighet

3 § Skattskyldig för skatt på premie för trafiksäkring är försäkringsgivare som meddelar trafikförsäkring enligt trafikskadelagen (1975:1410).

En utländsk försäkringsgivare som inte bedriver sin verksamhet här i landet från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, skall utse en skatterepresentant som skall företräda försäkringsgivaren på det sätt som framgår av 23 kap. 3 d § första stycket skattebetalningslagen (1997:483). Skatterepresentanten skall vara bosatt i Sverige eller vara en svensk juridisk person.

4 § Skattskyldig för skatt på trafikförsäkringsavgift är den som enligt trafikskadelagen (1975:1410) har rätt att ta ut sådan avgift.

Beskattningsunderlag och skattskyldighetens inträde

5 § Underlaget för beskattning av trafikförsäkringspremie utgörs av den intjänade premien för en trafikförsäkring för en kalendermånad.

Skattskyldigheten inträder vid utgången av den kalendermånad för vilken premien har tjänats in.

6 § Med intjänad premie menas i 5 § premieinkomst före avgiven återförsäkring med tillägg eller avdrag för förändring i avsättning för ej intjänade premier.

Den intjänade premien skall inte påverkas av förändring i avsättning för kvardröjande risker.

Den intjänade premien skall inte justeras för överlåtarens upplösning av respektive förvärvarens avsättning för ej intjänad premie som beror på en överlåtelse av ett försäkringsbestånd.

7 § Med premieinkomst före avgiven återförsäkring menas den totala bruttopremien för trafikförsäkring som inbetalts eller kan tillgodoföras företaget för försäkringsavtal där försäkringsperioden påbörjats före kalendermånadens utgång. Som premieinkomst räknas också premier för försäkringsperioder som påbörjas först efter kalendermånadens utgång, om de enligt avtal förfaller till betalning under kalendermånaden.

Förnyelsepremier som inte är bekräftade av försäkringstagaren samt premier för nytecknade försäkringsavtal skall räknas in med de belopp som de beräknas inflyta med.

Annullationer skall reducera premieinkomsten så snart beloppet är känt. Tilläggspremier skall räknas in med det belopp som de beräknas inflyta med.

I premieinkomsten ingår inte skatter och andra offentliga avgifter som belastar försäkringspremien.

8 § Med bruttopremie menas den avtalsbestämda premien för hela försäkringsperioden efter avdrag för sedvanliga kundrabatter. Bruttopremien omfattar alltså även

a) ej aviserade premier som kan beräknas först senare,

b) terminspremier som betalas in halvårsvis, kvartalsvis, eller månadsvis samt ersättningar från försäkringstagare för utgifter som försäkringsföretaget haft i samband med att försäkringsavtalet tecknades,

c) företagets andel av det totala premiebeloppet vid koassurans.

9 § Underlaget för beskattning av trafikförsäkringsavgift utgörs av mottagen trafikförsäkringsavgift.

Skattskyldigheten inträder när trafikförsäkringsavgiften tas emot.

Skattens storlek

10 § Skatten på trafikförsäkringspremien utgör 32 procent av beskattningsunderlaget.

Skatten på trafikförsäkringsavgiften utgör 22 procent av beskattningsunderlaget.

Avdrag

11 § Den som är skatteskyldig enlig 4 § får göra avdrag för skatt på trafikförsäkringsavgift som återbetalas.

Förfarandet

12 § Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2007:460

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Lagen tillämpas på trafikförsäkringspremie och trafikförsäkringsavgift som avser tid efter ikraftträdandet.

3. Vid beräkning av beskattningsunderlaget för skatt på trafikförsäkringspremie skall bortses från justeringar av premier som är hänförliga till tiden före ikraftträdandet.

4. Utan hinder av vad som annars följer av lag eller avtal får den som är skattskyldig enligt 3 §, från försäkringstagare som ingått avtal om trafikförsäkring före lagens ikraftträdande, ta ut ersättning som motsvarar kostnad för skatt enligt denna lag på premier som avser tid efter ikraftträdandet.

Sakregister

Ackord rörande statliga fordringar m.m, lag om 137
Administrativt samarbete inom EU, förordning 188
Alkoholförordning 326, 329
Alkohollag 284, 305
Alkoholskatt, förordning om 357
Alkoholskatt, lag om 336
Allmänna förvaltningsdomstolars behörighet, förordning 169
Annons och reklamskatt, lag om 275
Avfallsskatt, förordning om 411
Avfallsskatt, lag om 407
Avkastningsskatt på pensionsmedel, lag om 443
Avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter, förordning 144
Avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter, lag om 139
Bekämpningsmedelsskatt, lag om 402
Beräkning av lagstadgad tid, lag om 145
Dröjsmålsavgift, lag om 124
Energiskatt, förordning om 267
Energiskatt, lag om 206
Europeiska gemenskapens punktskatteområde, förordning om 187
Exportbutiker, lag om 395
Förhandsbesked i skattefrågor, förordning om 119
Förhandsbesked i skattefrågor, lag om 114
Förvaltningslag 147
Förvaltningsprocesslag 156
Individuellt pensionssparande, lag om 451
Indrivning av statliga fordringar m.m, lag om 126
Indrivningsförordning 131
Instruktion för Skatteverket, förordning om 175
Kärnkraftsreaktorer 274
Lotteriförordning 431
Lotterilag 416
Lotteriskatt, lag om 436
Naturgrusskatt, lag om 405
Proviantering av fartyg och luftfartyg, förordning om 401
Proviantering av fartyg och luftfartyg, lag om 397
Punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror
och mineraloljeprodukter, förordning om 204
Punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror
och mineraloljeprodukter, lag om 189
Reklamskatt, lag om 275
Skattebetalningsförordning 100
Skattebetalningslag 7

Spelskatt, förordning om 415
Spelskatt, lag om 412
Sveriges anslutning till Europeiska unionen.....186
Särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lag om.....440
Termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lag om.....274
Tiden för tillhandahållande av handlingar.....180
Tillhandahållande av domar och beslut, förordning 180
Tobaksskatt, förordning om.....390
Tobaksskatt, lag om.....367
Utdrag av taxeringslagen.....121
Vinstsparande m.m., lag om 439
Återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter till hjälp-
organisationer, utländska beskickningar m.fl., förordning om 183